

9.

Festiwal
Filmu
i Sztuki

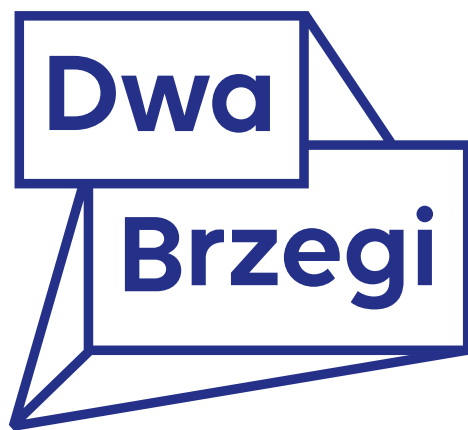
www.dwabrzegi.pl

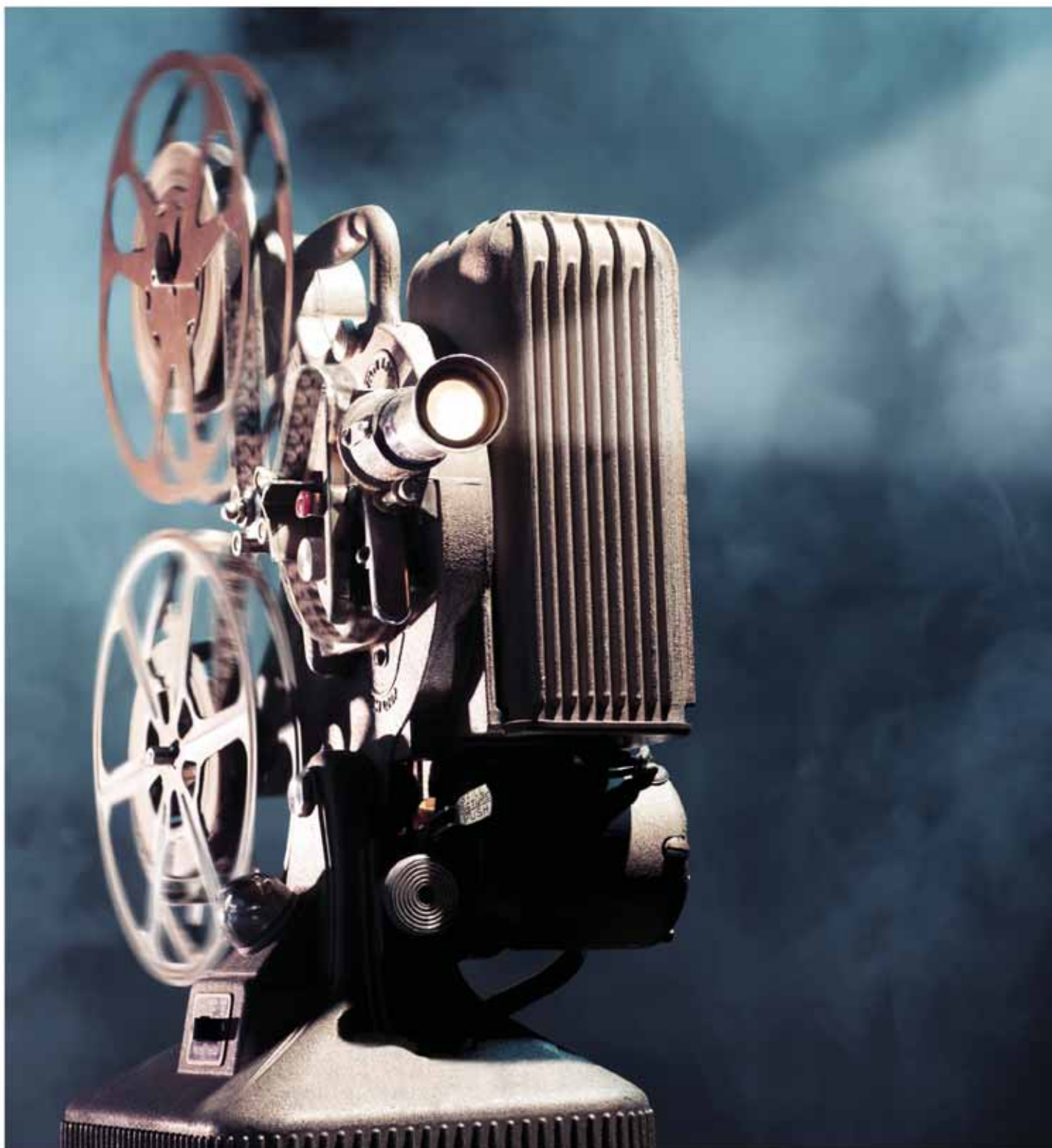
Dwa Brzegi

1 — 9 VIII 2015

Kazimierz Dolny
Janowiec nad Wisłą

Zapewniamy energię artystom

PGE Polska Grupa Energetyczna - Sponsor Generalny 9. Festiwalu Filmu i Sztuki Dwa Brzegi.

Więcej na www.gkpge.pl/sponsoring-kultury

Sponsor Generalny

Polska Grupa Energetyczna

Sponsorzy

Przyjaciele
festiwalu
Festival's
Friends

Oficjalny Hotel Festiwalu

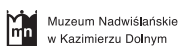

Oficjalny Samochód Festiwalu

Mercedes-Benz
MB Motors

Partnerzy

Organizatorzy

Patronat medialny

Współorganizatorem wydarzenia jest Narodowe Centrum Kultury

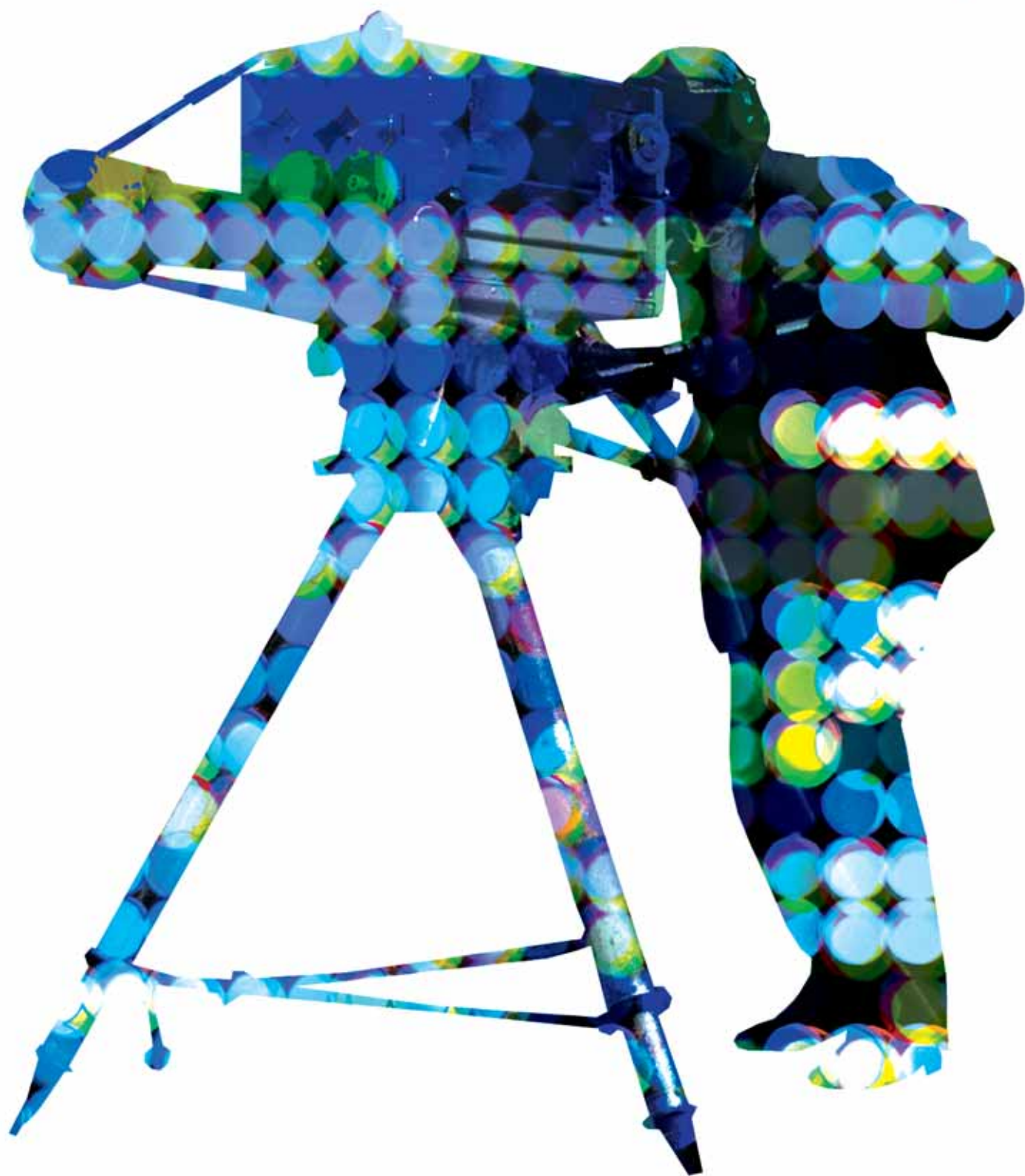
Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Dofinansowano ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach Programu Narodowego Centrum Kultury – Ojczysty – dodaj do ulubionych

Projekt dofinansowano ze środków Programu Operacyjnego Fundusz Inicjatyw Obywatelskich

TVP

W S P Ó Ł O R G A N I Z A T O R
9. FESTIWALU FILMU I SZTUKI DWA BRZEGI
1 - 9 S I E R P N I A 2 0 1 5
KAZIMIERZ DOLNY - JANOWIEC NAD WISŁĄ

Spis treści

Content

Przyjaciele Festiwalu	Festival's Friends	3
Spis treści	Content	5
Kto jest kto	Who is who	6
Podziękowania	Acknowledgements	9
Zaproszenie	Invitation	11

Film

Uroczystość Otwarcia	Opening Ceremony	17
Uroczystość Zamknięcia	Closing Ceremony	18
Świat pod Namiotem	World Under Canvas	22
Pokazy specjalne	Special Screenings	43
Lekcje kina	Cinema Lessons	59
Retrospektywa Margarethe von Trotta	Retrospective Margarethe von Trotta	65
Retrospektywa Jerzy Skolimowski	Retrospective Jerzy Skolimowski	73
Muzyka moja miłość	Music My Love	83
Wielkie kino na Małym Rynku	Great Cinema on Small Market Square	87
Konkurs Filmów Krótkometrażowych	Short Films Competition	93
Adam Woronowicz · I Bóg stworzył aktora	Adam Woronowicz · And God Created Actor	103
Kino za Rogiem	Cinema Round the Corner	115
TVP ABC - Projekcje dla dzieci	Screenings for Children	121

Muzyka/Music

Koncert otwarcia - Wojtek Mazolewski Quintet	Opening Concert	127
Marta Topferowa & Trova		129
Hańba!		130
Olo Walicki KASZEBE II		131
Vladimirska		132
Kraków Street Band		133
Olena Leonenko		134
Warszawskie Combo Taneczne		135
Laboratorium Pieśni		136
SJÓN		137
Michał Kmiecik		138
Koncerty w Klubie Festiwalowym Perła	Perła Festival Club Evening Concerts	139
Ewa Kabsa Illusionen		141
Tomasz Krzymiński		142
Mercedes Borguńska Kwartet		143

Sztuki wizualne / Visual arts	147
--------------------------------------	-----

Spotkania i wydarzenia / Events	169
--	-----

Kto jest kto
Who is who

Organizator / Organisation	Stowarzyszenie DWA BRZEGI, Prezes / TWO RIVERSIDES Association, President Jerzy Zieliński
Współorganizatorzy / Coorganizers	Telewizja Polska SA, Prezes Zarządu TVP/President of the Management Board TVP Juliusz Braun Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego, Marszałek / Marshal's Office of the Lubelskie Voivodeship, Marszałek / Marshal Sławomir Sosnowski Kazimierz Dolny, Burmistrz / Mayor Andrzej Pisula Janowiec nad Wisłą, Wójt / Mayor Jan Gędek
Dyrektor Festiwalu / Festival Director	Bogusław Bojczuk, Stowarzyszenie DWA BRZEGI / TWO RIVERSIDES Association
Dyrektor Artystyczna / Artistic Director	Grażyna Torbicka
Dział Programowy / Programming Department:	Iza Sicińska, kierownik działu programowego / head of programming department Urszula Piasecka, manager programowa / programming manager Alicja Sawicka, manager programowa / programming manager Maryla Jorsz, Konkurs Filmów Krótkometrażowych / Short Films Competition
Rzecznik Prasowy / Spokesman Biuro Festiwalowe / Festival Office	Dawid Rydzek Magdalena Kwiatkowska-Paluch, Agnieszka Kochaniak-Sawicka, Monika Skolmowska
Finanse / Finance	Andrzej Łyszczarz, Skarbnik Stowarzyszenia DWA BRZEGI / TWO RIVERSIDES Association Paymaster
Obsługa gości / Guest Managers Recepcja Festiwalu / Festival Office Biuro Techniczne / Film Technique	Piotr Kałużny, Paweł Żukowski Sławomir Pilarczyk Agnieszka Drzewiecka Piotr Gienek Nawrocki Michał Rogalski Patrik Stanis Monika Skolmowska Krystyna Piotrowicz
Logistyka kopii / Film Logistics Koordynator wolontariuszy / Volunteers Coordinator Organizacja Widowni / Box Office	
Katalog / Catalogue Redaktor / Editor Współpraca redakcyjna / Editorial assistance	Sebastian Smoliński Alicja Sawicka, Bartosz Marzec, Katarzyna Szarla, Gabriel Krawczyk Hanna Głowacka The Translating Cat IS Professional (Marta Jesswein, Arkadiusz Marcin Zieliński)
Korekta / Proofreading Tłumaczenia / Translations	
Projekt graficzny, system identyfikacji wizualnej, layout katalogu / Design, Layout Skład / DTP	Zuzanna Rogatty Radosław Bućko – Agencja TRIADA
Administrator strony internetowej / Website administrator Redakcja strony internetowej / Website editor Obsługa informatyczna / IT Support Czołówka animowana / Animated Credits	Tomasz Żewłakow Alicja Sawicka Marcin Jastrzębski Zuzanna Rogatty, Katarzyna Turowska
Producenci / Producers	Karolina Serocka Ania Małek Marta Jankowiak Michał Dzwonkowski Maciej Jaroń Mariusz Pawlik Michał Rękawek Michał Szenkin Maciej Żukowski
Producent Festiwalu / Festival Producer	Zbigniew Dobrosz – Agencja TRIADA

© 2015 Stowarzyszenie Dwa Brzegi

Festiwal Filmu i Sztuki DWA BRZEGI
ul. Lubelska 12, 24-120 Kazimierz Dolny

Adres do korespondencji:
ul. Zwycięzców 48, 03-938 Warszawa
www.dwabrzegi.pl
e-mail: biuro@dwabrzegi.pl

Film and Art Festival TWO RIVERSIDES
ul. Lubelska 12, 24-120 Kazimierz Dolny, Poland

Correspondence address:
ul. Zwycięzców 48,
03-938 Warsaw, Poland
www.dwabrzegi.pl
e-mail: biuro@dwabrzegi.pl

**1/2 LITRA PIWA ZAWIERA 25 GRAMÓW
CZYSTEGO ALKOHOLU ETYLOWEGO**

**NAWET TAKA ILOŚĆ SZKODZI ZDROWIU KOBIET W CIĄŻY
I JEST NIEBEZPIECZNA DLA KIEROWCÓW**

**Warzemy
piwo,
nie bijemy
piany.**

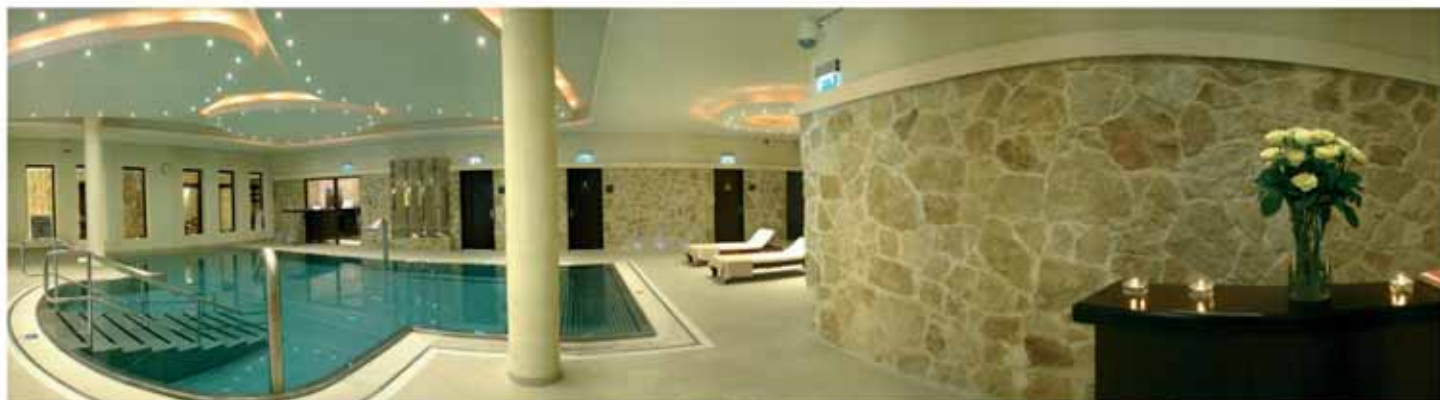

Król Kazimierz
Hotel & SPA

★★★★

HOTEL KRÓL KAZIMIERZ

KWINTESENCJA POLSKIEJ GOŚCINNOŚCI

NAJWAŻNIEJSZE CHWILE

W ŻYCIU WARTO SPĘDZIĆ
W NIEZAPOMNIANEJ ATMOSFERZE.

NAJWYŻSZY STANDARD

W ATRAKCYJNYCH CENACH.

HOTEL KRÓL KAZIMIERZ, UL. PUŁAWSKA 86, 24-120 KAZIMIERZ DOLNY
TEL. +48 81 880 99 99, FAX +48 81 880 98 98, EMAIL: REZERWACJA@KROLKAZIMIERZ.PL

WWW.KROLKAZIMIERZ.PL

OPERTATOREM HOTELU KRÓL KAZIMIERZ JEST:

CENTRAL
FUND OF IMMOVABLES

Boutique Hotel's

Masuria
HOTEL & SPA
....

Stowarzyszenie DWA BRZEGI
dziękuje wszystkim, którzy wsparli
9. Festiwal Filmu i Sztuki,
a w szczególności następującym
instytucjom i firmom:

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego,
Minister Małgorzata Omilanowska

Telewizja Polska,
Prezes Zarządu
Juliusz Braun

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej,
Minister Władysław Kosiniak-Kamysz

Województwo Lubelskie,
Marszałek Sławomir Sosnowski

Polski Instytut Sztuki Filmowej,
Dyrektor Agnieszka Odorowicz

Narodowe Centrum Kultury,
Dyrektor Krzysztof Dudek

Program 2. TVP,
Dyrektor Jerzy Kapuściński

Polska Grupa Energetyczna SA,
Prezes Zarządu
Marek Woszczyk

Totalizator Sportowy sp.z o.o.,
Prezes Zarządu
Wojciech Szpil

Perła Browary Lubelskie SA,
Dyrektor Generalny Andrzej Rutkowski

Grupa Azoty,
Prezes Zarządu
Paweł Jarczewski

Mercedes Benz MB Motors,
Dyrektor Zarządzający Marcin Kostrzewski

Hotel Król Kazimierz,
Dyrektor Generalny Mateusz Jakubowski

Stowarzyszenie Filmowców Polskich,
Prezes Jacek Bromski

Biuro Informacyjne
Parlamentu Europejskiego,
Dyrektor Jacek Safuta

empik,
Prezes Zarządu
Ewa Szmidt-Belcarz

Ricoh,
Prezes Zarządu
Tomasz Nazaruk

Theaterbaum,
Prezes Zarządu
Zbigniew Wojcieszek

Pol-Audio,
Leszek Polanowski

TSE Grupa,
Łukasz Kubiak, Piotr Basek

Hale Namiotowe,
Lech Ciasnocha

RE-BLAT Technika Sceniczna,
Michał Rękawek

Muzeum Nadwiślańskie,
Dyrektor Agnieszka Zadura

Kazimierski Ośrodek Kultury,
Promocji i Turystyki,
Dyrektor Mariusz Płoszaj-Mazurek

Kino za Rogiem,
Prezes Grzegorz Molewski

Legalna Kultura,
Prezes Kinga Jakubowska

Galeria Klimaty,
Męćmierz, Bartek Pniewski

Miasto Kazimierz Dolny,
Burmistrz Andrzej Pisula

Gmina Janowiec,
Wójt Jan Gędek

The TWO RIVERSIDES Association
would like to thank everyone who
supported the 9th Festival of Film
and Art, especially the following
companies and contributors:

The Ministry of Culture
and National Heritage,
Minister Małgorzata Omilanowska

The Polish Television,
President of the Management Board
Juliusz Braun

The Ministry of Labour and Social Policy,
Minister Władysław Kosiniak-Kamysz

The Lubelskie Voivodeship,
Marshal Sławomir Sosnowski

The Polish Film Institute,
Director Agnieszka Odorowicz

National Centre for Culture,
Director Krzysztof Dudek

Program 2. TVP,
Director Jerzy Kapuściński

Polska Grupa Energetyczna SA,
President of the Management Board
Marek Woszczyk

Totalizator Sportowy sp.z o.o.,
President of the Management Board
Wojciech Szpil

Perła Browary Lubelskie SA,
General Director Andrzej Rutkowski

Grupa Azoty,
President of the Management Board
Paweł Jarczewski

Mercedes Benz MB Motors,
Managing Director Marcin Kostrzewski

Hotel Król Kazimierz,
General Manager Mateusz Jakubowski

Polish Filmmakers Association,
President Jacek Bromski

European Parliament
Information Office,
Director Jacek Safuta

empik,
President of the Management Board
Ewa Szmidt-Belcarz

Ricoh,
President of the Management Board
Tomasz Nazaruk

Theaterbaum,
President of the Management Board
Zbigniew Wojcieszek

Pol-Audio,
Leszek Polanowski

TSE Group,
Łukasz Kubiak, Piotr Basek

Hale Namiotowe,
Lech Ciasnocha

RE-BLAT Stage Logistic,
Michał Rękawek

Muzeum Nadwiślańskie,
Director Agnieszka Zadura

KOKPiT,
Director
Mariusz Płoszaj-Mazurek

Kino za Rogiem,
President Grzegorz Molewski

Legalna Kultura,
President Kinga Jakubowska

Klimaty Gallery,
Męćmierz, Bartek Pniewski

City of Kazimierz Dolny,
Mayor Andrzej Pisula

Community of Janowiec,
Mayor Jan Gędek

Podziękowania
Acknowledgements

KULTURALNA

TRASA DWÓJKI

SIERPIEŃ 2015

- 01** 00:30 • Przystanek WOODSTOCK
– KOSTRZYN nad Odrą – część 1. (premiera)
- 02** 23:20 • Festiwal Filmu i Sztuki DWA BRZEGI
– KAZIMIERZ DOLNY (premiera)
- 08** 23:55 • Przystanek WOODSTOCK
– KOSTRZYN nad Odrą – część 2. (premiera)
- 15** 23:15 • SOLIDARITY OF ARTS „SWING+”
– GDAŃSK – część 1. (premiera, NA ŻYWO!)
- 16** 23:05 • SOLIDARITY OF ARTS „SWING+”
– GDAŃSK – część 2. (premiera)
- 22** 00:15 • OSTRÓDA REGGAE FESTIVAL
– OSTRÓDA (premiera)

TVP 2

~~~~~
Zaproszenie
 Invitation

Szanowni Państwo, Drodzy Przyjaciele,

z wielką przyjemnością zapraszam na wszystkie wydarzenia tegorocznego festiwalu. W sekcji „Świat pod namiotem” prezentujemy laureatów największych europejskich festiwali. Są wśród nich: Jacques Audiard „Dheepan” (Złota Palma, Cannes 2015), Jafar Panahi „Taxi Teheran” (Złoty Niedźwiedź, Berlin 2015), Roy Andersson „Gołąb przysiadł na gałęzi i rozmyśla o istnieniu” (Złoty Lew, Wenecja 2014), Andrew Haigh „45 lat” (Srebrny Niedźwiedź, Berlin 2015 dla aktorów Charlotte Rampling i Toma Courtenay’a) oraz László Nemes „Syn Szawła” (Grand Prix, Cannes 2015). Pokażemy też filmy tych, którzy nagród nie dostali, a powinni, jak na przykład: Jaco Van Dormael „Zupełnie nowy testament”, Pablo Larraín „El Club” czy Peter Greenaway „Eisenstein w Guanajuato”.

Bohaterami retrospektyw reżyserskich są dwie niezwykle oryginalne osobowości świata filmu. Margarethe von Trotta, znakomita niemiecka reżyserka i scenarzystka, uznawana za jedną z najwybitniejszych postaci sztuki filmowej XX wieku, która osobiście zaprosi na polską premierę jej najnowszego filmu „Die Abhandene Welt” („Porzucony świat”).

Naszym gościem będzie Jerzy Skolimowski, najczęściej nagradzany na międzynarodowych festiwalach polski reżyser. Sześć jego filmów zaproszonych było do głównego konkursu w Cannes. W 1978 roku „Krzyk” otrzymał tam Grand Prix du Jury i właśnie ten obraz otworzy retrospektywę wybitnego filmowca, scenarzysty, poety, malarza, wizjonera, jakim jest Skolimowski.

Bohaterem retrospektywy aktorskiej jest w tym roku Adam Woronowicz. Każda jego rola filmowa czy teatralna, nawet najmniejsza, zapada w pamięć. Aktor o nieprzeciętnej zdolności do transformacji. Wiarygodny

Ladies and Gentlemen, Dear Friends,

I have the great pleasure of inviting you to all of this year’s events. In the “World Under Canvas” section we present the winners of the biggest European festivals, including Jacques Audiard’s “Dheepan” (Palme d’Or, Cannes 2015), Jafar Panahi’s “Taxi” (Golden Bear, Berlin 2015), Roy Andersson’ “A Pigeon Sat on a Branch Reflecting on Existence” (Golden Lion, Venice 2014), Andrew Haigh’s “45 Years” (Silver Bear for actors Charlotte Rampling and Tom Courtenay, Berlin 2015), and László Nemes’ “Son of Saul” (Grand Prix, Cannes 2015). We will also show films by those who have not received an award, although they should have, such as: Jaco Van Dormael with his “The Brand New Testament,” Pablo Larraín with “Club,” and Peter Greenaway with “Eisenstein in Guanajuato.”

The central characters of directors’ retrospectives are two very unconventional personalities in the world of film. Margarethe von Trotta, notable German director and screenwriter, believed to be one of the most prominent cinema art figures of the 20th century, will personally invite us to the Polish premiere of her newest film “Die Abhandene Welt” (“The Misplaced World”).

We will also host Jerzy Skolimowski, the most internationally awarded Polish director. Six of his films have been selected for the Cannes main competition. In 1978 “The Shout” was awarded Grand Prix du Jury there, and it is with this film that we will open the retrospective of Skolimowski: an outstanding filmmaker, screenwriter, poet, painter, and visionary.

This year, the hero of the actor’s retrospective is Adam Woronowicz. His film and theatre roles, even the smallest of parts, are always

zarówno jako komiczny pan Józef z „Rewersu”, jak i zimny szef mafii z „Chrztu”.

Nowe polskie filmy, wśród nich „Anatomia zła” Jacka Bromskiego, „Noc Walpurgi” Marcina Bortkiewicza, „Czerwony pająk” Marcina Koszałki, będą z pewnością źródłem gorących dyskusji na Dwoch Brzegach.

Każdego wieczoru zapraszamy na wydarzenia muzyczne. Zaczynamy powrotem na Zamek w Kazimierzu z koncertem Wojtka Mazolewskiego i jego gości. Piękny zachód słońca nad Wisłą nadaje koncertom na Zamku szczególną moc.

Trzeba też koniecznie odwiedzić Janowiec i Mięćmierz – tam również panuje niepowtarzalna atmosfera.

Dziękuję bardzo wszystkim naszym szanownym sponsorom, partnerom, władzom Lubelszczyzny i instytucjom, które wsparły Festiwal Dwa Brzegi.

Dziękuję całemu zespołowi wspaniałych ludzi, którzy z pasją i radością rokrocznie przystępują wraz ze mną do tworzenia tego festiwalu.

Tegoroczny program artystyczny jest bardzo różnorodny. Pokazuje, jak rozedrgany i niespójny jest współczesny świat. Zrozumieć i ujarzmić ten chaos ma szansę jedynie człowiek o bogatej wyobraźni, kreatywny, inteligentny, aktywny, empatyczny. Symbolem takich ludzi jest w numerologii cyfra 9. Zatem wszyscy, którzy zdecydują się uczestniczyć w 9. Festiwalu Filmu i Sztuki Dwa Brzegi, zmierzają w dobrym kierunku.

Zapraszamy,

Grażyna Torbicka
Dyrektor Artystyczna
Festiwalu Filmu i Sztuki
DWA BRZEGI

memorable. An actor with an outstanding ability to transform. He can be credible both as the comical Mr Józef from “The Reverse” and as the cold mob boss in “The Christening.”

New Polish films, such as “Anatomy of Evil” by Jacek Bromski, “Walpurgis Night” by Marcin Bortkiewicz, and “The Red Spider” by Marcin Koszałka, will undoubtedly spark vivid discussions at Two Riversides.

Every evening you are invited to a musical event. We begin back at the Kazimierz Castle with a concert by Wojtek Mazolewski and his guests. Beautiful sunsets over the Vistula River give the concerts a special kind of power.

It is also imperative that you visit Janowiec and Mięćmierz – the atmosphere there is just as unique.

I would like to thank all of our esteemed sponsors, partners, and the authorities of the Lublin Voivodeship, who have supported the Two Riversides Festival.

I want to thank the entire team of wonderful people who join me in creating this festival with passion and joy year after year.

This year’s artistic program is very diverse. It shows how erratic and incoherent the world is today. It takes an imaginative, creative, intelligent, active, empathetic person to understand and harness this chaos. In numerology these people are defined by the number 9. So those who decide to participate in the 9th Film and Art Festival Two Riversides are heading in the right direction.

Join us!

Grażyna Torbicka
Artistic Director
of the Film and Art Festival
TWO RIVERSIDES

„Kino jest dla nas najważniejszą ze sztuk” Stowarzyszenie Filmowców Polskich

Chronimy prawa reżyserów, scenarzystów i innych autorów filmowych
polskich i zagranicznych

Samochody osobowe

MB Motors Piaseczno
ul. Puławska 34
05-500 Piaseczno
tel. 22 726 59 00

Samochody dostawcze

MB Motors Van ProCenter
al. Krakowska 5B
05-090 Janki
tel. 22 319 50 00

Samochody osobowe i dostawcze

MB Motors Poznań
ul. Bolesława Krzywoustego 71
61-144 Poznań
tel. 61 668 63 00

GLE 350 d 4MATIC Coupé – zużycie paliwa (średnio) – 7,1 l/100 km, emisja CO₂(średnio) – 185 g/km.

Nowy GLE Coupé.

W najlepszej formie, w każdym terenie.

już od 3999 PLN*

*Rata miesięczna netto dla GLE 350d 4MATIC Coupé w ofercie leasingu dla przedsiębiorców z 10-procentową wpłatą własną, okres umowy: 48 miesięcy, przebieg całkowity: 80 000 km. Oferta Lease&Drive Basic Mercedes-Benz Leasing Polska Sp. z o.o.

Mercedes-Benz
MB Motors

Wszyscy sprzedają samochody. My spełniamy marzenia.

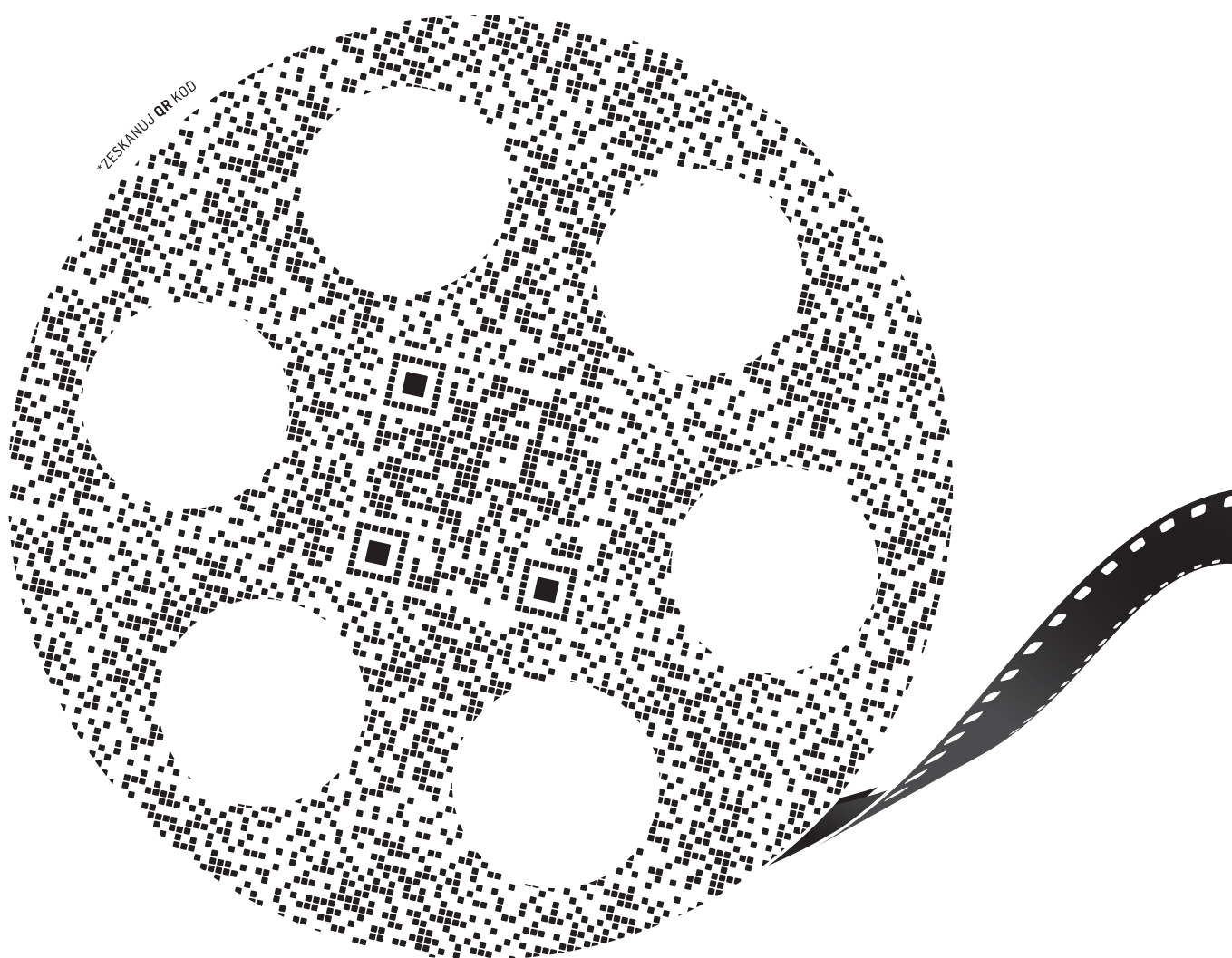
Filmy
Films

---

10 LAT EMOCJI YEARS OF EMOTIONS

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ
POLISH FILM INSTITUTE

*Dziękujemy Wam za **emocje**
na polskich filmach**

WWW.PISF.PL

Uroczystość Otwarcia Opening Ceremony

Andrew Haigh (1973)

Brytyjski reżyser i scenarzysta. Zadebiutował w 2003 krótkometrażowym „Oil”. O ile jego debiut fabularny „Mężczyzna do wynajęcia” nie trafił do kin poza Wielką Brytanią, o tyle późniejszy „Zupełnie inny weekend” był pokazywany na wielu festiwalach i przyniósł mu duży rozgłos. Wraz z serialem „Spojrzenia” uczynił też z Haigha jednego z najbardziej cenionych twórców kina gejowskiego.

British director and screenwriter. In 2003 he released his debut short “Oil.” Although his feature debut “Greek Pete” didn’t make it to theatres outside the UK, his later film “Weekend” has been screened at many festivals and brought him widespread renown. The film, together with the “Looking” TV series, made Haigh one of the most valued authors in the field of gay cinema.

Filmografia | Filmography

2015 45 lat | 45 Years

2014-2015 Spojrzenia | Looking (serial TV | TV series)

2011 Zupełnie inny weekend | Weekend

2009 Mężczyzna do wynajęcia | Greek Pete

POLSKA PREMIERA
POLISH PREMIERE

45 lat

45 Years
Wielka Brytania
(GB) 2015
95 min

reż|dir Andrew Haigh prod|pro Rachel Dargavel, Tristan Constantin, Andrew Haigh
scen|wr David Goligher
zdj|ph Lol Crawley muz|mus Connie Farr
mon|ed Jonathan Alberts
ob|cast Charlotte Rampling, Tom Courtenay, Geraldine James, Dolly Wells
dys|dis Solopan

Już za tydzień Kate Mercer (Charlotte Rampling) uczci wraz z mężem Geoffem (Tom Courtenay) 45-lecie swojego ślubu. Przygotowania do jubileuszowej imprezy przebiegają nadzwyczaj sprawnie. Do Geoffa przychodzi jednak nieoczekiwany list. Ciało jego pierwszej miłości, zamrożone w lodowcu, zostało odnalezione w szwajcarskich Alpach. Kiedy pięć dni później ma się odbyć z dawną oczekiwaną uroczystość, okazuje się, że być może nie ma już małżeństwa, które można by świętować.

Znany polskim widzom z „Zupełnie innego weekendu” reżyser Andrew Haigh rozpiął subtelny dramat na dwoje wybitnych, doświadczonych aktorów. Rampling i Courtenay przegładają się w sobie nawzajem, z czułością wcielając się w bohaterów, którzy w chwili próby odkrywają, jak długi dystans razem przebyli – i jak wiele jeszcze przed nimi.

2015 MFF w Berlinie – Najlepszy aktor i aktorka (Tom Courtenay i Charlotte Rampling), nominacja do Złotego Niedźwiedzia; **2015 MFF w Edynburgu** – Najlepsza rola w filmie brytyjskim, Nagroda im. Michaela Powella dla filmu brytyjskiego

There is just one week until Kate Mercer’s 45th wedding anniversary and the planning for the party is going well. But then an unexpected letter arrives for her husband. The body of his first love has been discovered, frozen and preserved in the icy glaciers of the Swiss Alps. By the time the party is upon them, five days later, there may not be a marriage left to celebrate.

Director Andrew Haigh, whom Polish audiences know thanks to his “Weekend,” has written a subtle drama for two outstanding, experienced actors. Rampling and Courtenay read one another, affectionately taking on their characters who, in difficult times, discover how far they have travelled together – and how much further they still need to go.

2015 IFF in Berlin – Best Actor and Actress (Tom Courtenay and Charlotte Rampling), Golden Lion nomination; **2015 IFF in Edinburgh** - Best Performance in a British Feature Film (Charlotte Rampling), The Michael Powell Award for Best British Feature Film

Jaco Van Dormael (1957)

Belgijski reżyser i scenarzysta. Pracował także jako aktor i producent. Jego pełnometrażowy debiut, „Toto bohater”, został nagrodzony Złotą Kamerą na festiwalu filmowym w Cannes w 1991. Twórca głośnego „Mr Nobody”, w którym wystąpili m.in. Jared Leto i Diane Kruger.

Belgian director and screenwriter. Has also worked as an actor and producer. His feature-length debut “Totò the Hero” was awarded the Camera d’Or at Cannes in 1991. Author of the renowned “Mr Nobody,” which featured Jared Leto and Diane Kruger, among others.

Filmografia | Filmography

- 2015** *Zupełnie Nowy Testament* | *Le tout nouveau testament* | *The Brand New Testament*
- 2009** *Mr. Nobody*
- 1996** *Ósmy dzień* | *Le huitième jour* | *The Eighth Day*
- 1991** *Toto bohater* | *Toto le héros* | *Totò the Hero*

Zupełnie Nowy Testament

Le tout nouveau testament | The Brand New Testament
Belgia, Francja, Luksemburg (BE, FR, LU) 2014
113 min

reż | dir Jaco Van Dormael
prod | pro Jaco Van Dormael
scen | wr Thomas Gunzig, Jaco Van Dormael
zdj | ph Christophe Beaucarne
muz | mus An Pierlé
mon | ed Hervé de Luze
ob | cast Catherine Deneuve, Benoit Poelvoorde, Yolande Moreau, Anna Tenta, Julien Jakout, Pili Groyne, Romain Gelin, Emylie Buxin, Cyril Perrin
dys | dis Gutek Film

Gdzie mieszka Bóg? W Brukseli. Z rodziną, którą tyranizuje. Największą przyjemność sprawia mu bezmyślne oglądanie telewizji, dokuczanie żonie i wymyślanie praw, które coraz bardziej komplikują ludziom życie. Jednak do czasu, gdy jego córka Ea nie może go już znieść i postanawia się zbuntować. Wykrada ojcu z komputera hasła i wszystkie tajemnice, dzięki którym będzie mogła urządzić świat zupełnie od nowa. Film Jaco Van Dormaela – reżysera znanego głównie z pełnych empatii opowieści o ludziach zmagających się z trudnościami psychicznymi – to tym razem pełna absurdu komedia z doborową obsadą, przywołująca skojarzenia z najlepszymi dokonaniemi Monty Pythona.

Where does the God live? In Brussels. With a family that he tyrannises. What he likes most is watching TV mindlessly, nagging at his wife, and coming up with laws that increasingly complicate people’s lives. All that comes to an end when his daughter Ea cannot bear it anymore and decides to rebel. She steals her father’s passwords from the computer, as well as all the secrets that will allow her to make the world anew. A film directed by Jaco Van Doemael, who is known chiefly for his empathetic stories about people struggling with mental hardships. This time he made a comedy full of absurd humour, reminiscent of Monty Python’s best work and featuring an excellent cast.

Uroczystość Zamknięcia Closing Ceremony

Powering Creation

W Grupie Azoty wiemy, jak ważna jest komunikacja – z rynkiem, partnerami, pracownikami. Z ludźmi. Dlatego wspieramy kulturę. Bo kultura we wszystkich swoich formach jest właśnie komunikacją. Jest językiem, w którym ludzie wyrażają swoje marzenia i swoją tożsamość. W którym się ze sobą porozumiewają. Ta rozmowa musi się rozwijać. Chcemy mieć w niej swój udział.

**GRUPA
AZOTY**

Siła Tworzenia

IX sponsor
Festiwalu
Filmu i Sztuki
„Dwa Brzegi”

grupaazoty.com

Jacques Audiard (1952)

Francuski scenarzysta, reżyser i aktor. Jego pierwszy samodzielnie wyreżyserowany film, „Patrz jak idą na dno”, został nagrodzony Cezarem za najlepszy debiut. W 2009 wszedł do kin głośny „Prorok”, za którego otrzymał Grand Prix na festiwalu w Cannes. „Dheepan” jest czwartym filmem Audiarda, który startuje w canneńskim konkursie i zarazem pierwszym uhonorowanym Złotą Palmą. Jego oryginalna twórczość opiera się na połączeniu psychologicznych niuansów z napięciem właściwym kinu sensacyjnemu i gangsterskiemu (co zbliża go do tradycji Jean-Pierre’a Melville’a i Henri-Georgesa Clouzota). Pochodzi z rodziny filmowców – jest synem cenionego we Francji reżysera Michela Audiarda.

French screenwriter, director, and actor. His first self-directed film, “See How They Fall,” has been awarded the César for Best First Work. In 2009 his famous “A Prophet” came out; the film has been awarded the Grand Prix at the Cannes festival. “Dheepan” is Audiard’s fourth film to enter the competition in Cannes and also the first to win the Palme d’Or. Audiard’s original works are based on combining psychological nuance with the tension that characterises action cinema and gangster movies (which brings him closer to the tradition of Jean-Pierre Melville and Henri-Georges Clouzot). He comes from a family of filmmakers – he’s the son of the valued French director Michel Audiard.

Filmografia|Filmography

- 2015** Dheepan
Kości i rdza|De rouille et d'os|Rust and Bone
- 2009** Prorok|*Un prophète|A Prophet*
- 2005** W rytmie serca|*De battre mon coeur s'est arrêté|The Beat That My Heart Skipped*
- 2001** Na moich ustach|*Sur mes lèvres|Read My Lips*
- 1996** Wielce skromny bohater|*Un héros très discret|A Self-Made Hero*
- 1994** Patrz jak idą na dno|*Regarde les hommes tomber|See How They Fall*

POKAZ SPECJALNY SPECIAL SCREENING

Dheepan

Dheepan
 Francja
 (FR) 2015
 109 min

reż|dir Jacques Audiard
 prod|pro Pascal Caucheteux
 scen|wr Noé Debré, Thomas Bidegain, Jacques Audiard
 zdj|ph Eponine Momeceau
 muz|mus Nicolas Jaar mon|ed Juliette Welfling ob|cast Antonyhasan Jesuthasan, Kalieaswari Srinivasan, Claudine Vinasithamby, Vincent Rottiers, Marc Zinga dys|dis Solopan

Aby uciec przed wojną domową na Sri Lance, były żołnierz Sivadhasan (Antonyhasan Jesuthasan), młoda kobieta Yalini (Kalieaswari Srinivasan) i mała dziewczynka Ilayaal (Claudine Vinasithamby) udają przed władzami we Francji rodzinę. Trafiają do osiedla mieszkalnego pod Paryżem. Niemal się nie znają, ale próbują budować wspólne życie.

2015 MFF w Cannes – Złota Palma

To escape the civil war in Sri Lanka, a former soldier Sivadhasan (Antonyhasan Jesuthasan), a young woman Yalini (Kalieaswari Srinivasan) and a little girl Ilayaal (Claudine Vinasithamby) pose as a family. They end up settling in a housing project outside Paris. They barely know one another, but try to build a life together.

2015 IFF in Cannes – Palme d’Or

Uroczystość Zamknięcia Closing Ceremony

Gramy dla kultury

Każda złotówka, którą przeznaczasz
na gry liczbowe LOTTO, to 19 groszy
dla sportu i kultury.

Radu Jude (1977)

W 2003 ukończył wydział filmowy Media University w Bukareszcie. Pracował jako asystent reżysera i zrealizował serię filmów krótkometrażowych, w tym „Lampę z kapturkiem” (2006). Jego debiut „Najszczęśliwsza dziewczyna na świecie” dostał nagrodę CICAIE w sekcji Forum na Berlinale w 2009.

Graduated from the filmmaking Department of Media University in Bucharest in 2003. He worked as an assistant director and directed a series of short films, among which “The Tube with a Hat” in 2006. His debut feature film, “The Happiest Girl in the World,” was awarded the CICAIE prize in Berlinale Forum in 2009.

Filmografia | Filmography

- 2015** *Aferim!*
2012 *Wszyscy w naszej rodzinie* | *Toata lumea din familia noastra* | *Everybody in Our Family*
2009 *Najszczęśliwsza dziewczyna na świecie* | *Cea mai fericita fata din lume* | *The Happiest Girl in the World*
2006 *Lampa z kapturkiem* | *Lampa cu caciula* | *The Tube with a Hat* (krótki | short)

Kinga Dębska

Reżyserka i scenarzystka. Ukończyła reżyserię na praskiej FAMU oraz japonistykę na Uniwersytecie Warszawskim.

Director and screenwriter. Graduated from directing at the FAMU in Prague as well as Japanese studies at the University of Warsaw.

Filmografia | Filmography

- 2015** *Aktorka* | *Actress*
2009 *Hel* | *The Rebound*

Maria Konwicka (1952)

Plastyk, autorka tekstów do filmów animowanych realizowanych w studiu Universal oraz wytwórni Walta Disneya. Córka pisarza, reżysera i scenarzysty Tadeusza Konwickiego.

Visual artist, writer for animated films produced by Universal and the Walt Disney production company. Daughter of Tadeusz Konwicki – writer, director, and screenwriter.

Filmografia | Filmography

- 2015** *Aktorka* | *Actress*

Aferim!

Aferim!
 Rumunia, Bułgaria, Czechy, Francja
 (RO, BG, CZ, FR) 2015
 108 min

reż|dir Radu Jude prod|pro Ada Solomon scen|wr Radu Jude, Florin Lazarescu zdj|ph Marius Panduru muz|mus Dana Bunescu mon|ed Catalin Cristutiu ob|cast Teodor Corban, Mihai Comanoiu, Toma Cuzin, Alexandru Dabija, Luminita Gheorghiu dys|dis Aurora

Opowieść o ojcu i synu, poszukujących w 1835 roku pośród krajobrazów Wołoszczyzny zbiegłego cygańskiego niewolnika, przypomina skrzyżowanie „Papuszy” z „Rękopisem znalezionym w Saragossie”. To historyczne kino drogi ujęte w formę czarno-białej, sowiżdzalskiej przypowieści. Zachwycające zdjęcia, składające się w dużej mierze z ujęć bohaterów na tle krajobrazu, stanowią oryginalny pastisz westernu i kina epickiego. „Aferim!” pokazuje przede wszystkim zmierzch europejskiego feudalizmu. Opierając się na dużej liczbie XIX-wiecznych źródeł pisanych, Jude podejmuje próbę odtworzenia światopoglądu epoki. Wydobyla na wierzch płataninę nacjonalizmu, ksenofobii, religijnej nietolerancji i uprzedzeń, wyraźnie sympatyzując przy tym z prześladowanymi Cyganami.

2015 MFF w Berlinie – Najlepszy reżyser, nominacja do Złotego Niedźwiedzia

The story about a father and son, who in 1835 are searching for a runaway Gypsy slave in Wallachia, is something between “Papusza” and “The Saragossa Manuscript.” It is a historical road movie in a black-and-white form of a satirical tale. Stunning cinematography, with a lot of widescreen shots portraying the protagonists against a background of landscapes, are an original pastiche of the western and the epic film. “Aferim!” pictures mainly the last period of European feudalism. Basing his research on a number of 19th century written sources, Jude makes an ambitious attempt to recreate the world view of the century. He brings out an entanglement of nationalism, xenophobia, religious intolerance and prejudice, clearly sympathising with the persecuted Gypsies.

2015 IFF in Berlin – Best Director, Golden Bear nomination

Aktorka

The Actress
 Polska
 (PL) 2015
 71 min

reż|dir Kinga Dębska, Maria Konwicka prod|pro Zbigniew Domagałski, Janusz Skalkowski scen|wr Maria Konwicka zdj|ph Radosław Łączuk mon|ed Bartosz Karczyński dys|dis SF Kalejdoskop

Pełnometrażowy dokument biograficzny o zmarłej w 2010 Elżbiecie Czyżewskiej, jednej z największych polskich aktorek, ikonie piękna lat 60. XX wieku. Film opowiada o jej oszałamiającej karierze w kraju, a także o próbach zaistnienia w Stanach Zjednoczonych, gdzie aktorka wyemigrowała wraz z mężem, amerykańskim dziennikarzem Davidem Halberstamem. Przyjaciele i znajomi Elżbiety Czyżewskiej ze szczerością opowiadają o jej nieudanym małżeństwie, wygranej walce z alkoholizmem oraz próbach powrotu do Polski. Film Kingi Dębskiej i Marii Konwickiej to archetypiczna opowieść o losach aktorki przechodzącej przez różne etapy kariery – od blasku reflektorów i uwielbienia publiczności, aż po życie w cieniu.

2015 Lubuskie Lato Filmowe – Brązowe Grono w Konkursie Filmów Dokumentalnych

“The Actress” is a feature length biopic documentary about Elżbieta Czyżewska, one of the greatest Polish actresses of the 1960s, sometimes called “Polish Marilyn Monroe”, who died in 2010. More than on her amazing career in Poland, the film concentrates on her efforts to work as an actress in America, where she suddenly emigrated with her husband, American journalist David Halberstam. Friends and people who knew her speak openly about her fatal marriage, her successful struggle with alcohol and attempts to come back to Poland. This is an archetypal story of an actress at different stages of her career, at top, at bottom and in between.

2015 Lubuskie Film Summer – Bronze Grape in the Documentary Competition

Jacek Bromski (1946)

Reżyser, scenarzysta i producent. Studiował polonistykę i malarstwo, ukończył reżyserię na PWSFTiIT w Łodzi. Od 1998 pełni funkcję prezesa Stowarzyszenia Filmowców Polskich. Laureat m.in. Brązowych Lwów za „Ceremonię pogrzebową” i nagrody za najlepszy scenariusz („Bilet na księżyc”) na Festiwalu Filmowym w Gdyni (2013).

Director, screenwriter and producer. Has studied Polish studies and painting, and graduated from directing at the Film School in Łódź. Since 1998 he has been fulfilling the role of chairman of the Polish Filmmakers Association. His awards include the Bronze Lions for “Funeral Ceremony” and the award for best script (“One Way Ticket to the Moon”) at the Gdynia Film Festival in 2013.

Filmografia|Filmography

- 2015** *Anatomia zła|Anatomy of Evil*
2013 *Bilet na Księżyc|One Way Ticket to the Moon*
2011 *Uwikłanie|Entanglement*
2005 *Kochankowie roku tygrysa|Love in the Year of the Tiger*
1998 *U Pana Boga za piecem|Snug as a Bug in a Rug*
1987 *Zabij mnie, głino|Kill Me, Cop*

Pablo Larraín (1976)

Chilijski reżyser, scenarzysta i producent filmowy. Po studiach na wydziale reżyserii UNIACC University założył firmę produkcyjną Fabula. To właśnie w ramach jej działalności Larraín zrealizował swoją debiutancką „Fuga”. Jego drugi film, „Tony Manero”, miał premierę w Cannes i był chilijskim kandydatem do Oscara. Jest jednym z czołowych przedstawicieli młodej generacji chilijskich filmowców.

Chilean director, screenwriter and film producer. After studying directing at the UNIACC University, he founded his own film production company Fabula. He made in it his feature debut “Fuga”. His second film, “Tony Manero,” premiered at Cannes Film Festival and was a Chilean Oscar candidate. He is one of the leading representatives of the young generation of Chilean filmmakers.

Filmografia|Filmography

- 2015** *El Club|The Club*
2012 *Nie|No*
2010 *Post Mortem*
2008 *Tony Manero*
2006 *Fuga*

Anatomia zła

Anatomy of Evil
 Polska
 (PL) 2015
 105 min

reż|dir Jacek Bromski prod|pro Jacek Bromski scen|wr Jacek Bromski zdj|ph Michał Englert muz|mus Ludek Drizhal mon|ed Krzysztof Szpetmański ob|cast Krzysztof Stroiński, Marcin Kowalczyk, Michalina Olszańska, Piotr Głowacki, Andrzej Seweryn, Łukasz Simlat, Ewa Kolasinska-Szramel dys|dis Kino Świat

Platny zabójca o pseudonimie „Lulek” (Krzysztof Stroiński) zostaje warunkowo zwolniony z więzienia. Wkrótce potem prokurator, który kilka lat wcześniej doprowadził do jego aresztowania, składa mu propozycję nie do odrzucenia. W zamian za duże pieniądze, wymazanie kartoteki i możliwość dyskretnego opuszczenia kraju, „Lulek” ma zlikwidować komendanta Centralnego Biura Śledczego. Zabójca, podając się za oficera kontrwywiadu, angażuje do pomocy Staszka (Marcin Kowalczyk), wydalonego z armii snajpera, który został kozłem ofiarnym nieudanej misji w Afganistanie. W trakcie przygotowań do zamachu Staszek zaczyna nabierać podejrzeń co do prawdziwych intencji „Lulka”. Tymczasem zleceniodawcy naciskają na przyspieszenie akcji. Rozpoczyna się śmiertelne odliczanie.

Hitman “Lulek” (Krzysztof Stroiński) is released from prison on parole. Soon after, the prosecutor responsible for the arrest several years before makes the man an offer he can't refuse. In exchange for a large sum of money, clearing his file, and the opportunity to quietly leave the country, “Lulek” is to eliminate the chief of the Central Bureau of Investigations. The killer, impersonating a counter-intelligence officer, involves Staszek (Marcin Kowalczyk) – a sniper who became the scapegoat of a failed mission in Afghanistan and was expelled from the army. During the assassination preparations, Staszek starts to doubt “Lulek's” true intentions. Meanwhile, the people in charge are pressing for a quicker resolution. The deadly count-down begins.

POLSKA PREMIERA
 POLISH PREMIERE

El Club

The Club
 Chile
 (CL) 2015
 98 min

reż|dir Pablo Larraín prod|pro Juan de Dios Larraín, Pablo Larraín scen|wr Guillermo Calderón, Daniel Villalobos zdj|ph Sergio Armstrong muz|mus Carlos Cabezas mon|ed Sebastián Sepúlveda ob|cast Roberto Fariás, Antonia Zegers, Alfredo Castro dys|dis Aurora

Hipnotyzujący thriller psychologiczny o ciężkich grzechach chilijskiego Kościoła katolickiego. Do małej miejscowości nad morzem, gdzie Kościół przetrzymuje księży emerytowanych i wymagających specjalnej „opieki”, przyjeżdża jezuita zajmujący się likwidacją podobnych przybytków. Jest on świetnie wykształconym zawodowcem i psychoterapeutą. Zaczyna serię rozmów, w trakcie których dowie się więcej o powodach ich zamknięcia w domku. Larraín skutecznie zągęszcza atmosferę, wykorzystując jako kontrpunkt kojącą muzykę Arvo Pärta. Stawia też pytanie o cenę zamiatania krzywd pod dywan oraz o możliwość moralnej regeneracji (indywidualnej i zbiorowej). Najnowszy film bohatera retrospektywy Dwóch Brzegów w 2011 roku umocnił jego pozycję nowej gwiazdy kina artystycznego.

A hypnotic psychological thriller about the heavy sins of the Chile Catholic Church. A small town by the seaside, where the Church keeps retired priests and those who need special “care,” is visited by a Jesuit priest who is in charge of terminating such places. He is a well-educated professional and psychotherapist. He begins a series of conversations, during which he shall find out more about the reasons for which the residents are locked here. Larraín successfully makes the atmosphere heavy, countering it with soothing music by Arvo Pärt. He also poses a question about the sweeping of people's harm under the carpet, and the possibility of moral regeneration (both individual and collective). The latest film of the central figure of the 2011 Two Riversides retrospective strengthened his position as the new star of artistic cinema.

Marcin Koszałka (1970)

Reżyser i scenarzysta filmów dokumentalnych. Ceniony operator, laureat licznych nagród, m.in. za zdjęcia do „Rewersu” Lankosza i „Preg” Piekorz. Ukończył studia operatorskie na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. „Czerwony pająk” to jego debiut fabularny.

Director and screenwriter of documentary films. A valued cinematographer, laureate of numerous awards, including for cinematography in Lankosz's "The Reverse" and Piekorz's "The Welts." Graduated from cinematography at the Krzysztof Kieslowski Faculty of Radio and Television at the University of Silesia. "The Red Spider" is his feature film debut.

Filmografia | Filmography

- 2015** Czerwony pająk | The Red Spider
2012 Będziesz legendą człowieka | You're Gonna Be a Legend, Man
2007 Istnienie | Existence
2006 Śmierć z ludzką twarzą | User Friendly Death
1999 Takiego pięknego syna urodziłam | Such a Nice Boy I Gave Birth To (krótki | short)

Phie Ambo (1973)

Duńska dokumentalistka. Absolwentka Den Danske Filmskole w Kopenhadze. Nagradzana na międzynarodowych festiwalach filmowych, m.in. za dokumenty "Family" i "Gambler". Szczególne miejsce w jej twórczości zajmuje nieukończona trylogia filmów dotyczących związków pomiędzy nauką a kondycją człowieka, w skład której wchodzi "Mechaniczna miłość" i "Uwolnij umysł".

Danish documentary filmmaker educated from The Danish Film School in Copenhagen. Her films, like "Family" and "Gambler", have won many awards at the international film festivals. The special place in her oeuvre is occupied by the unfinished trilogy about relations between science and human condition: "Mechanical Love" and "Free the Mind".

Filmografia | Filmography

- 2014** Dni, na które czekamy | Så meget godt i vente | Good Things Await
2012 Uwolnij umysł | Free the Mind
2007 Mechaniczna miłość | Mechanical Love
2001 Family

Czerwony pająk

The Red Spider
 Polska (PL) 2015
 90 min

reż|dir Marcin Koszałka
 prod|pro Agnieszka Kurzydło
 scen|wr Marcin Koszałka,
 Łukasz M. Maciejewski zdj|ph
 Marcin Koszałka muz|mus Petr
 Ostrouchov mon|ed Krzysztof
 Komander, Marcin Koszałka
 ob|cast Filip Pławiak, Adam
 Woronowicz, Julia Kijowska,
 Małgorzata Foremniak dys|dis
 Kino Świat

Wstrząsająca historia seryjnego mordercy polującego na ofiary w latach 60. XX wieku. Scenariusz „Czerwona pająka” powstał na podstawie oryginalnego scenariusza Marty Szreder nagrodzonego Małopolską Nagrodą Filmową w konkursie Trzy Korony i został zainspirowany miejskimi legendami Krakowa. Jedną z nich opowiada całkowicie fikcyjną historię o demonicznym Lucjanie Staniaku zwanym „Czerwonym Pajakiem”, druga opiera się na autentycznym życiorysie jedyne go mordercy-nastolatka: Karola Kota. W filmie Koszałki wystąpił Adam Woronowicz, jeden z tegorocznych gości Dwóch Brzegów oraz bohater retrospektywy „I Bóg stworzył aktora”.

2015 MFF w Karlowych Warach – Nominacja do Kryształowego Globusa

A distressing story about a serial killer on the loose in the 1960s. The script for "The Red Spider" is based on an original script by Marta Szreder, which was awarded with the Małopolska Film Prize in the Three Crowns competition and based on Cracow's urban legends. One such legend tells the completely fictional story of the demonic Lucjan Staniak, called "the Red Spider," while another is based on the authentic biography of the only teenage serial killer known to criminology: Karol Kot. Koszałka's film stars Adam Woronowicz, one of this year's Two Riversides guests and the subject of the "And God Created Actor" retrospective.

2015 IFF in Karlovy Vary – Crystal Globe nomination

Dni, na które czekamy

Så meget godt i vente | Good Things Await
 Dania
 (DK) 2014
 91 min

reż|dir Phie Ambo prod|pro
 Maria Flindt Pedersen scen|wr
 Phie Ambo zdj|ph Phie Ambo,
 Maggie Olkhuska muz|mus
 Johann Johannsson mon|ed Theis
 Schmidt dys|dis Against Gravity

Niels Stokholm i jego żona Rita od 1975 roku są właścicielami jednego z najsłynniejszych gospodarstw biodynamicznych w Danii o nazwie Thorshøjgaard. Niezwykdemu miejscu towarzyszy filozofia postulująca życie człowieka w harmonii z naturą, planetą i wszechświatem, a wszystkie praktyczne decyzje dotyczące gospodarstwa warunkuje szacunek pary do roślin i zwierząt, którym pozwalają żyć w zgodzie z instynktami. Dzięki takiemu podejściu wytwarzają produkty najwyższej jakości, które chwalą sobie nie tylko zwykli konsumenci, lecz również najlepsza restauracja na świecie, czyli kopenhaska NOMA. Taki sposób życia i podejście do rolnictwa nie spotykają się jednak z poparciem duńskich władz, które grożą Nielsowi wycofaniem licencji na hodowlę bydła i prowadzenie gospodarstwa.

2015 Full Frame Documentary FF – Nagroda Nicholas School Environmental

Niels Stokholm and his wife Rita have been biodynamic farmers on Thorshøjgaard (north of Copenhagen in Denmark) for over 30 years. They have founded and managed the farm according to the idea that man and earth are fundamentally connected to the universe. They make all the practical decisions in harmony with nature and in respect of the animals. These methods and beliefs in biodynamic farming yield some of the finest products, praised by the consumers and the world's best restaurant, NOMA in Copenhagen. Niels' ways of farming in accordance with the planet and the primal instincts of the animals are not too popular with the authorities. They are threatening to withdraw his license to keep cattle, and to close down the farm.

2015 Full Frame Documentary FF - Nicholas School Environmental Award

Peter Greenaway (1942)

Brytyjski reżyser, jeden z najwybitniejszych przedstawicieli kina autorskiego. Studiował malarstwo na Walthamstow School of Art. Uznanie przyniósł mu zrealizowany w 1982 „Kontrakt rysownika” – postmodernistyczny pastisz kina historycznego.

British director, one of the most prominent representatives of auteur cinema. Has studied painting at the Walthamstow School of Art. He earned his renown with the 1982 post-modern pastiche of historical cinema, “The Draughtsman’s Contract.”

Filmografia|Filmography

- 2015** Eisenstein w Guanajuato| Eisenstein in Guanajuato
2007 Nocna straż| Nightwatching
1999 8 i pół kobiety|8 ½ Women
1988 Wylizanka| Drowning by Numbers
1985 Zet i dwa zera| Zed & Two Naughts
1982 Kontrakt rysownika| The Draughtsman’s Contract

Tommy Lee Jones (1946)

Amerykański aktor, reżyser, producent i scenarzysta. Studiował na Harvardzie, gdzie otrzymał tytuł licencjata literatury angielskiej. Następnie przeprowadził się do Nowego Jorku i rozpoczął tam karierę teatralną na Broadwayu. W 1970 zadebiutował w filmie „Love Story”. Ma na swoim koncie kilkadziesiąt kreacji aktorskich, m.in. nagrodzoną Oscarem rolę Samuela Gerarda w „Ściganym”.

American actor, director, producer, and screenwriter. Studied at Harvard, where he earned a bachelor’s degree in English literature. He then moved to New York City and started his acting career on Broadway. In 1970 he had his debut film role in “Love Story.” He has created dozens of characters on-screen, including the Oscar-winning role as Samuel Gerard in “The Fugitive.”

Filmografia|Filmography

- 2014** Eskorta| The Homesman
2011 Sunset Limited| The Sunset Limited
2005 Trzy pogrzeby| Three Burials of Melquiades Estrada| The Three Burials of Melquiades Estrada
1995 Zaczni kowboje| The Good Old Boys

POLSKA PREMIERA
POLISH PREMIERE

Eisenstein w Guanajuato

Eisenstein in Guanajuato
Holandia, Finlandia, Meksyk, Belgia, Francja (NL, FI, MX, BE, FR) 2015; 105 min

reż|dir Peter Greenaway prod|pro Bruno Felix, San Fu Maltha, Cristina Velasco, Femke Wolting scen|wr Peter Greenaway zdj|ph Reinier van Brummelen muz|mus Siergiej Prokofiew mon|ed Elmer Leupen ob|cast Elmer Bäck, Luis Alberti, Maya Zapata dys|dis Bomba Film

W 1931 roku sowiecki reżyser Siergiej Eisenstein, wsławiony między innymi propagandowym „Pancernikiem Potiomkinem”, udaje się do Guanajuato, aby nakręcić film „Niech żyje Meksyk!”. Geniusz w kostiumie ekscentryka i o usposobieniu nadpobudliwego wariata, Eisenstein daje się uwieść nowej kulturze, jej kolorytowi oraz bezpruderyjnemu podejściu do ciała i seksualności. Snując plany realizacji wielkiego filmu, które napotyka w Meksyku na szereg przeszkód, reżyser, patrząc z dystansu, zmienia także swoje nastawienie do stalinowskiego reżimu. Greenaway oszałamia widza mnóstwem dynamicznych zabiegów operatorskich i montażowych: następujące po sobie zbliżenia, podzielony ekran oraz scenograficzny przepych stanowią świadomą grę z poetyką filmów Eisensteina.

2015 MFF w Berlinie – Nominacja do Złotego Niedźwiedzia

In 1931, the Soviet director Sergei Eisenstein, famous for his propaganda film “Battleship Potemkin,” goes to Guanajuato to shoot “¡Que viva México!”. A genius with an eccentric appearance and the demeanour of a hyperactive lunatic, Eisenstein is enamoured of the new culture, its flavour and liberal approach to the body and sexuality. While making plans for the production of the grand film, which is faced with many obstacles in Mexico, the director gains perspective and changes his attitude towards the Stalinist regime. Greenaway dazzles the viewer with a plethora of dynamic cinematographic and editing devices: successive zoom-ins, a divided screen, and an opulent set design are all part of a conscious play on Eisenstein’s film poetics.

2015 IFF in Berlin – Golden Bear nomination

POLSKA PREMIERA
POLISH PREMIERE

Eskorta

The Homesman
Francja, Stany Zjednoczone (FR, US) 2014
122 min

reż|dir Tommy Lee Jones prod|pro Tommy Lee Jones, Luc Besson, Michael Fitzgerald, Peter Brant, Brian Kennedy scen|wr Tommy Lee Jones, Kieran Fitzgerald, Wesley Olive zdj|ph Rodrigo Prieto muz|mus Marco Beltrami mon|ed Roberto Silvi ob|cast Tommy Lee Jones, Hilary Swank, Meryl Streep dys|dis Kino Świat

Niezależna, samotna i zdeterminowana Mary Bee Cudy podejmuje się misji, której bali się wszyscy mężczyźni. Jej zadanie polega na eskortowaniu trzech szalonych młodych kobiet z Nebraski aż do stanu Iowa. Na miejscu obłąkanymi ma zaopiekować się żona pastora. Kiedy Mary Bee ratuje od stryczka dezertera George’a Briggsa, ten, w podzięce za ocalenie, zobowiązuje się towarzyszyć jej w niebezpiecznej podróży. „Eskorta” to imponująco sfotografowane, przewrotne połączenie westernu i kina drogi. Najważniejsze role w filmie zagraли zdobywcy Oscarów: Meryl Streep, Hilary Swank oraz Tommy Lee Jones, który kolejny raz dowiódł, że jest nie tylko wybitnym aktorem, ale również utalentowanym reżyserem.

2014 MFF w Cannes – Nominacja do Złotej Palmy

The independent, lonely, and determined Mary Bee Cudy undertakes a mission that men were too fearful of. Her assignment is to escort three mad, young women from Nebraska to Iowa. At the destination, the deranged are to be taken in by the pastor’s wife. When Mary Bee saves deserter George Briggs from being hung, he promises to accompany her on the perilous journey as a token of gratitude.

“The Homesman” is an exciting combination of a western and a road movie, with impressive cinematography. The main roles are played by Oscar-winners: Meryl Streep, Hilary Swank, and Tommy Lee Jones, who once again proved that he isn’t just an outstanding actor but also a talented director.

2014 IFF in Cannes – Palme d’Or nomination

Bennett Miller (1966)

Reżyser i producent. Zrezygnował ze studiów filmowych na New York University. Zamiast tego podjął pracę jako asystent reżysera na planie filmowym, realizował też krótkie metraże. Dziś ma na swoim koncie zaledwie trzy filmy fabularne, ale każdy z nich odniósł duży sukces, zdobywając nominacje w głównych oscarowych kategoriach.

Director and producer. Abandoned film studies at New York University. Instead, he started working as a director's assistant on set, he also made short films. Today he has only got three feature films in his résumé, but each of them has been very successful, receiving nominations in the main Academy Awards categories.

Filmografia | Filmography

2014 Foxcatcher
2011 Moneyball
2005 Capote
1998 The Cruise

Foxcatcher

Foxcatcher
Stany Zjednoczone
(US) 2014
129 min

reż|dir Bennett Miller prod|pro Bennett Miller scen|wr E. Max Frye, Dan Futterman zdj|ph Greig Fraser muz|mus Rob Simonsen mon|ed Conor O'Neill ob|cast Steve Carell, Channing Tatum, Mark Ruffalo, Sienna Miller dys|dis United International Pictures

„Foxcatcher” nie jest typowym filmem o sporcie. Gatunek ten, najczęściej skupiony na męskiej rywalizacji i przelanych kroplach potu, tutaj okazuje się zaledwie pretekstem do nakreślenia relacji braci Schultz, zapaśników i medalistów igrzysk w Los Angeles, oraz Johna du Ponta, ich megalomańskiego trenera z milionami na koncie. Oparta na faktach, daleka od schematyzmu historia braci Schultz pozostawia sport w tle. Na pierwszym miejscu stawia za to pytania o granice zdrowych ambicji, o uzależnienie od drugiej osoby i o haracz, jaki musimy zapłacić marzeniom.

2015 Oscary – Nominacje dla najlepszego aktora pierwszoplanowego (Steve Carell) i drugoplanowego (Mark Ruffalo), najlepszego reżysera, za najlepszy scenariusz i najlepszą charakteryzację (Bill Corso, Dennis Liddiard); **2015 Złote Globy** – Nominacje za najlepszy dramat, dla najlepszego aktora pierwszoplanowego (Steve Carell) i drugoplanowego (Mark Ruffalo); **2014 MFF w Cannes** – Najlepszy reżyser, nominacja do Złotej Palmy

“Foxcatcher” isn't your regular sports flick. The genre is usually focused on male rivalry, blood, sweat, and tears, but in this case it's merely an excuse to outline the relations of the Schultz brothers – wrestlers and medallists of the Games in Los Angeles – and John du Pont, their megalomaniac, multimillionaire coach. Based on facts, the unorthodox story of the Schultz brothers leaves sports in the background. It poses relevant questions about the boundaries of healthy ambitions, about being reliant on someone else, and about the toll we must pay for our dreams.

2015 Oscars – Nominated for Best Actor (Steve Carell), Best Supporting Actor (Mark Ruffalo), Best Director, Best Original Screenplay, and Best Makeup and Hairstyling (Bill Corso, Dennis Liddiard); **2015 Golden Globe Awards** – nominated for Best Motion Picture - Drama, Best Actor in a Motion Picture – Drama (Steve Carell), and Best Supporting Actor – Motion Picture (Mark Ruffalo); **2014 IFF in Cannes** – Best Director, Palme d'Or nomination

Roy Andersson (1943)

Szwedzki reżyser, scenarzysta i producent. Już jego debiut pełnometrażowy „Historia miłosna” z 1970 roku przyniósł mu uznanie europejskiej krytyki. W 1981 założył Studio 24, w którym do dziś realizuje wszystkie swoje projekty.

Swedish director, screenwriter and producer. His feature-length debut “A Swedish Love Story” from 1970 brought him acclaim from European critics. In 1981 he founded Studio 24, which he has been using for all of his projects.

Filmografia | Filmography

2014 Gołąb przysiadł na dachu i rozmyśla o egzystencji | En Duva satt på en gren och funderade på tillvaron | A Pigeon Sat on a Branch Reflecting on Existence
2007 Do ciebie, człowieku | Du levande | You, the Living
1975 Gilip
1970 Historia miłosna | En Kärlekshistoria | A Swedish Love Story

Gołąb przysiadł na gałęzi i rozmyśla o istnieniu

En Duva satt på en gren och funderade på tillvaron | A Pigeon Sat on a Branch Reflecting on Existence
Szwecja, Norwegia, Francja, Niemcy (SE, NO, FR, DE) 2014
101 min

reż|dir Roy Andersson prod|pro Pernilla Sandström scen|wr Roy Andersson zdj|ph István Borbás muz|mus Hani Jazzar mon|ed Alexandra Strauss ob|cast Nils Westblom, Holger Andersson dys|dis Aurora

Dwaj komiwojazerowie, Sam i Jonathan, niczym współcześni Don Kichot i Sancho Pansa, zabierają widzów w wędrowkę ukazującą kalejdoskop ludzkich losów. Mieszająca porządku historyczne podróże pokazuje piękno jednych chwil, błahość innych, a także humor i tragedię, stanowiąc nieodłączną część ludzkiej egzystencji. Surrealistyczna komedia Roya Anderssona stanowi duchową kontynuację poprzednich dzieł reżysera: „Do ciebie, człowieku” i „Pieśni z drugiego piętra”. Jurorzy i krytycy festiwalu w Wenecji uznali niezwykły film Anderssona za mistrzowskie domknięcie jego trylogii absurdu.

2014 MFF w Wenecji - Złoty Lew; **2015 Złote Żuki** – Najlepsza scenografia (Isabel Sjöstrand, Julia Tegström, Nicklas Nilsson, Sandra Parment i Ulf Jönsson); **2015 Nagrody International Cinephile Society** – Najlepszy film

Two salesmen, Sam and Jonathan, like a modern Don Quixote and Sancho Pansa, take the viewers on a journey that shows a kaleidoscope of human lives. Disrupting the chronology, the journey shows the beauty of certain moments and the triviality of other ones, as well as the humour and tragedy which are an inseparable elements of human existence. Roy Andersson's surreal comedy is the spiritual successor of the director's previous works: “You, the Living” and “Songs from the Second Floor.” The jurors and critics of the Venice film festival have considered Andersson's extraordinary film to be a masterful conclusion of his absurdist trilogy.

2014 IFF in Venice – Golden Lion; **2015 Guldbagge Awards** – Best Set Design (Isabel Sjöstrand, Julia Tegström, Nicklas Nilsson, Sandra Parment, Ulf Jönsson); **2015 International Cinephile Society Awards** – Best Picture

Thomas Wirthensohn

Austriacki reżyser, operator, fotograf i twórca filmów video. Obecnie mieszka w Nowym Jorku. Realizował filmy reklamowe dla takich marek jak Pierre Cardin, Instyle Magazine, New York City Ballet, Facebook i The International Culinary Center. Założyciel Schatzi Productions. Film dokumentalny „Home Less” to jego pełnometrażowy debiut.

Austrian photographer, director, cinematographer and video editor. He lives in New York. His clients include Pierre Cardin, Instyle Magazine, New York City Ballet, Facebook and The International Culinary Center. Recently, he founded Schatzi Productions. “Home Less” is his first feature length documentary.

Filmografia|Filmography
2014 *Homme Less*

POLSKA PREMIERA
POLISH PREMIERE

Homme Less

Homme Less
Austria, Stany Zjednoczone
(AT, US) 2014
83 min

reż|dir Thomas Wirthensohn
prod|pro Wolfgang Ramml,
Karol Martesko-Fenster scen|wr
Thomas Wirthensohn zdj|ph
Thomas Wirthensohn muz|mus
Kyle Eastwood, Matt McGuire
mon|ed Josh Cramer, Thomas
Wirthensohn ob|cast Mark Reay
dys|dis Cargo Film & Releasing

Na pierwszy rzut oka życie Marka jest godne pozazdroszczenia. Przystojny i zawsze nienagannie ubrany, był model pracującym w Nowym Jorku jako fotograf mody. Wieczorem kieruje się do East Village – lecz nie do drogiego loftu, ale by schronić się na noc w kryjówce przygotowanej na dachu jednego z budynków. Thomas Wirthensohn ujawnia drugie oblicze amerykańskiego snu w nierzadko bezlitosnej metropolii. Ile dzieli nas od utraty wszystkiego, nawet dachu nad głową? Jak często udajemy, że wszystko jest w porządku, aby utrzymać pozycję godnych szacunku członków społeczeństwa? Jak wiele jesteśmy w stanie poświęcić, by zrzucić ze swoich barków finansowe obciążenia i wieść bardziej beztrudne życie?

2014 DOC NYC – Wielka Nagroda Jury
w konkursie Metropolis

From all outside appearances, Mark seems to have the glamorous New York City life that many would envy. Handsome and always impeccably dressed, the former male model works as a fashion photographer. In the evening, however, he heads to the East Village— not to an overpriced loft, but to a hidden corner of a rooftop to sleep each night. Thomas Wirthensohn exposes the dark underbelly of the American Dream in an often-merciless city. How far are we from losing everything, even our homes? How often do we have to pretend that everything is fine in order to keep up the facade of being a well-off member of society? And how far do we go to take the financial pressure off our shoulders to live a more carefree life, a life we aspire to live?

2014 DOC NYC – Grand Jury Prize in the
Metropolis Competition

Magnus von Horn (1983)

Szwedzki reżyser i scenarzysta. Absolwent PWSFTviT w Łodzi. Jego szkolna etiuda „Echo” zdobyła m.in. Srebrnego Lajkonika na KFF i Grand Prix festiwalu Tous Courts w Aix-en-Provence, a dyplomowe „Bez śniegu” – Grand Prix na MFF w Bilbao oraz Grand Prix w Konkursie Młodego Kina na PFFF w Gdyni. Jest współautorem scenariusza do „Obietnicy” Anny Kazejak z 2014.

Swedish director and screenwriter. He studied at the Łódź Film School. His school short film “Echo” received many awards, including the Silver Hobby at Kraków Film Festival and Grand Prix at the Aix-en-Provence Tous Courts Short Film Festival. His diploma short “Without Snow” received Grand Prix at the IFF in Bilbao and Grand Prix in the Young Cinema Competition at the Polish Film Festival in Gdynia. He is the co-screenwriter of Anna Kazejak’s “The Word” from 2014.

Filmografia|Filmography
2015 *Intruz|Efterskalv*
The Here After

Intruz

Efterskalv|The Here After
Polska, Szwecja, Francja
(PL, SE, FR) 2015
102 min

reż|dir Magnus von Horn
prod|pro Madeleine Ekman,
Mariusz Włodarski scen|wr
Magnus von Horn zdj|ph Łukasz
Żal mon|ed Agnieszka Glińska
ob|cast Ulrik Munther, Mats
Blomgren, Loa Ek, Alexander
Nordgren, Ellen Jelinek, Wiesław
Komasa dys|dis Gutek Film

Jedyna polska produkcja pełnometrażowa zakwalifikowana do udziału w tegorocznym festiwalu filmowym w Cannes (w prestiżowej sekcji Quinzaine des Réalistes). Fabularny debiut Magnusa von Horna to rozgrywająca się na szwedzkiej prowincji historia siedemnastoletniego Johna, który po wyjściu z więzienia podejmuje próbę rozpoczęcia nowego życia. Niestety, mieszkańcy miasteczka i szkolni koledzy nie zapomnieli o czynach chłopca, a jego powrót wyzwala w nich najgorsze instynkty. Opuszczonego przez dawnych przyjaciół i najbliższych, traci nadzieję na normalne życie i musi skonfrontować się z przeszłością, o której wolałby zapomnieć.

2015 MFF w Cannes - nominacja do Złotej
Kamery

The only Polish feature film shown this year at the Cannes Film Festival (in the prestigious Quinzaine des Réalistes section). Magnus von Horn’s debut takes place in the Swedish provincial town. When 17-year-old John returns home to his father after serving time in prison, he is looking forward to starting his life afresh. However, in the local community his crime is neither forgotten nor forgiven. John’s presence brings out the worst in everyone around him and a lynch-mob atmosphere slowly takes shape. Feeling abandoned by his former friends and the people he loves, John loses hope. Unable to leave the past behind, he decides to confront it.

2015 IFF in Cannes – Camera d’Or nomination

Walter Salles (1956)

Brazylijski reżyser i scenarzysta. Początkowo kręcił przede wszystkim filmy dokumentalne. Międzynarodowe uznanie przyniósł mu film „Dworzec nadziei”, za który otrzymał Złotego Niedźwiedzia na MFF w Berlinie (1998).

Brazilian director and screenwriter. Initially he chiefly made documentary films. “Central Station” brought him international acclaim, and it won the Golden Bear at the 1998 IFF in Berlin.

Filmografia|Filmography

- 2014** *Jia Zhang-ke – chłopak z Fenjanu*|*Jia Zhang-ke, um homem de Fen yang*|*Jia Zhang-ke, a guy from Fenyang*
- 2012** *W drodze*|*On the Road*
- 2008** *Linha de Passe*
- 2004** *Dzienniki motocyklowe*|*Diários de Motocicleta*|*The Motorcycle Diaries*
- 1998** *Dworzec nadziei*|*Central do Brasil*|*Central Station*
- 1995** *Obca ziemia*|*Terra Estrangeira*|*Foreign Land*

Sławomir Grünberg (1951)

Nagrodzony Emmy producent, reżyser i operator filmów dokumentalnych urodzony w Lublinie. Ukończył PWSFTviT w Łodzi, wyemigrował do USA w 1981 i od tego czasu wyreżyserował i wyprodukował ponad 45 dokumentów telewizyjnych.

Sławomir Grünberg is an Emmy Award-winning documentary producer, director, cameraman, and editor born in Lublin. He is a graduate of the Polish Film School in Łódź, where he studied cinematography and directing. He emigrated from Poland to the US in 1981, and has since directed and produced over 45 television documentaries.

Filmografia|Filmography

- 2015** *Karski i władcy ludzkości*|*Karski & The Lords of Humanity*
- 2014** *Powroty Szymona*|*Shimon's Returns*
- 2011** *Coming out po polsku*|*Coming Out Polish Style*
- 2010** *Trans-akcja*
- 2009** *Perecovicze*|*The Peretzniks*
- 2007** *Ocaleni przez deportację*|*Saved by Deportation*
- 2005** *Dziedzictwo Jedwabnego*|*The Legacy of Jedwabne*

Jia Zhang-ke – chłopak z Fenjanu

Jia Zhang-ke, um homem de Fenyang|Jia Zhang-ke, a Guy from Fenyang
Brazylia (BR) 2014
105 min

reż|dir Walter Salles prod|pro Fernandes Bruno, Maria Carlota scen|wr Walter Salles, Jean-Michel Frodon zdj|ph Inti Briones mon|ed Joana Collier ob|cast Jia Zhang-ke dys|dis Against Gravity

Jia Zhang-ke i Walter Salles mają podobne podejście do kina. W 1998 obaj pokazali światu filmy, które uczyniły z nich czołowych przedstawicieli kina autorskiego. „Kieszonkowiec” i „Dworzec Nadziei” były filmowane w prawdziwych lokalizacjach i oba przedstawiają ludzi próbujących przeżyć brutalną codzienność w czasach wielkich zmian. „Chciałem poprzez film pokazać ich godność” – mówi Zhang-ke na początku dokumentu. Salles towarzyszy chińskiemu reżyserowi w powrocie do miejsc, w których ten dorastał i w których tworzył swoje pierwsze dzieła. Zaczyna się podwójna podróż w czasie. „Jia Zhang-ke – chłopak z Fenjanu” pokazuje radykalne zmiany, jakie zaszły w kraju, w którym swoje filmy kręci jeden z najwybitniejszych reżyserów naszych czasów.

Directors Jia Zhang-ke and Walter Salles share a similar approach to cinema. At the Berlinale in 1998 both men presented the films that were to make them major proponents of international auteur cinema. “Pickpocket” and “Central Station” were both filmed in original locations, and both films describe ordinary people trying to survive the brutality of their daily lives in a time of great upheaval. “I wanted to use the camera to reveal these people’s dignity”, claims Jia Zhang-ke at the beginning of Walter Salles’ documentary. Salles accompanies his Chinese colleague as he returns to the locations of his films and also visits the places where he grew up. A twofold journey through time begins. “Jia Zhang-ke, a Guy from Fenyang” shows the radical changes in a country where one of the great filmmakers of our time creates his works.

Karski i władcy ludzkości

Karski & The Lords of Humanity
Polska, Stany Zjednoczone
(PL, US) 2015
72 min

reż|dir Sławomir Grünberg prod|pro Dariusz Jabłoński, Violetta Kamińska, Sławomir Grünberg, Izabela Wójcik scen|wr Katka Reszke, Sławomir Grünberg, E. Thomas Wood zdj|ph Sławomir Grünberg muz|mus mon|ed Matylda Kawka, Katka Reszke dys|dis Apple Film/Kino Świat

Jan Karski jako pierwszy ujawnił przed państwami zachodniej koalicji okrucieństwa i masowe zbrodnie, jakich hitlerowcy dopuszczali się na terenie Polski. Był emisariuszem Polskiego Państwa Podziemnego, potajemnie wysłanym do warszawskiego getta z misją rozpoznania sytuacji Żydów w przededniu „ostatecznego rozwiązania”. Jego celem było przekazanie światu informacji o tragedii narodu żydowskiego. Niestety, informacje o Holokauście, przemycone przez Karskiego na Zachód, znalazły się dopiero na 16. stronie „New York Timesa”. Walorem filmu są animowane rekonstrukcje wielu scen, takich jak aresztowanie Karskiego przez Gestapo, jego dwukrotne wejście do getta i obozu przejściowego oraz liczne rozmowy z – jak ich nazywał sam Karski – „władcami ludzkości”.

2015 MFF Żydowskie Motywy – Nagroda specjalna im. Antoniego Marianowicza, nominacja do Złotego Warszawskiego Feniksa

Jan Karski was the first to reveal to the western coalition countries the atrocities and mass murders committed by the Nazis in Poland. Karski was an emissary of the Polish Underground State, sent in secret to the Warsaw ghetto on a mission to investigate the Jewish situation on the eve of “the final solution.” His goal was to share with the world the shocking information about the tragedy of the Jewish nation. Unfortunately, information regarding the Holocaust made it only to page 16 of the “New York Times”. What constitutes the film’s unquestionable asset is the animated re-imaginings of numerous scenes, including the arrest of Karski by the Gestapo, his two infiltrations into the Warsaw ghetto and the internment camp, as well as his many conversations with – as Karski himself put it – “the lords of humanity.”

2015 IFF Jewish Motifs – the Anotni Marianowicz Award, Golden Warsaw Phoenix nomination

Agnieszka Zwielfka

Reżyserka, wykładowczyni, producentka. Przez ponad 12 lat realizowała programy telewizyjne i dokumentalne dla TVP. W 2007 uzyskała stopień doktora i od tego czasu pracuje na Uniwersytecie Wrocławskim. W 2010 założyła firmę produkcyjną Chilli Productions. „Królowa ciszy” to jej drugi film dokumentalny.

Director, lecturer, producer. For over 12 years she produced TV programs and documentaries for Polish Television. In 2007 she earned her Ph.D. and has been working at the University of Wrocław ever since. In 2010 she founded the Chilli Productions production company. “The Queen of Silence” is her second documentary film.

Filmografia|Filmography

2014 *Królowa ciszy|The Queen of Silence*

2013 *Albert Cinema*

Królowa ciszy

The Queen of Silence
Polska, Niemcy
(PL, DE) 2014
80 min

reż|dir Agnieszka Zwielfka
prod|pro Heino Deckert,
Agnieszka Zwielfka, Iris Pakulla,
Izabela Łopuch scen|wr
Agnieszka Zwielfka zdj|ph
Aleksander Duraj, Armand
Urbaniak muz|mus Jessica de
Rooij, CocoRosie, Dani Printul
Banatului mon|ed Thomas Ernst,
Hansjörg Weissbrich ob|cast
Denisa Gabor dys|dis HBO

Dokument o Denisie, romskiej dziewczynie mieszkającej wraz z rodziną w obozowisku na obrzeżach Wrocławia. Nie słyszy, nie nauczyła się też mówić, ale uwielbia tańczyć i oglądać bollywoodzkie filmy. Ma problemy z porozumiewaniem się z rówieśnikami, ale potrafi ich zaangażować do wspólnej zabawy. Razem biegają po śmietnikach, zbierając nikomu niepotrzebne, ale intrygujące ich rzeczy. Gdy dorośli członkowie romskiej społeczności zmagają się z biedą, wykluczeniem i codzienną niechęcią, Denisa tańczy wśród kur, psów i dzieci. Dzięki tańcowi i wyobraźni żyje w swoim świecie, w którym może robić to, na co ma ochotę i wyrazić emocje, o których nie jest w stanie opowiedzieć.

2015 Krakowski FF – Najlepsze zdjęcia (Armand Urbaniak, Aleksander Duraj), Srebrny Róg za najlepszą reżyserię; **2015 German Camera Awards** – Najlepsze zdjęcia, najlepszy montaż (Hansjörg Weißbrich, Thomas Ernst)

A documentary film about Denisa, a Romani girl who lives with her family on the outskirts of Wrocław. She can't hear, she has also never learned to speak, but she loves to dance and watch Bollywood films. She has problems communicating with her peers, but she knows how to get them to play with her. Together they scavenge the garbage, collecting things that others don't need but they themselves find intriguing. While adult members of the Romani community are struggling with poverty, exclusion, and everyday resentment, Denisa dances among hens, dogs, and children. Dancing and imagination help her create a world in which she can do whatever she wants, and express emotions which she cannot verbalise.

2015 Krakow FF – Best Cinematography (Armand Urbaniak, Aleksander Duraj), Silver Horn for the director; **2015 German Camera Awards** – Best Cinematography, Best Editing (Hansjörg Weißbrich, Thomas Ernst)

Xavier Dolan (1989)

Francusko-kanadyjski reżyser i scenarzysta. Montuje i występuje w swoich filmach. Okrzyknięty „cudownym dzieckiem kina”, w wieku 20 lat wyjechał z Cannes z nagrodami za swój debiut. Filmy Dolana charakteryzują się mocnym, emocjonalnym aktorstwem, dbałością o stronę wizualną i reżyserską lekkością w poruszaniu skomplikowanych pod względem psychologicznym tematów.

French-Canadian director and screenwriter. Edits his own films and acts in them. Hailed as a cinematic prodigy, at 20 he left Cannes with awards for his debut. Dolan's films feature intense, emotional acting, attention to visual details, and a directorial ease of tackling psychologically complicated topics.

Filmografia|Filmography

2014 *Mama|Mommy*

2013 *Tom|Tom à la ferme|*

Tom at the Farm

2012 *Na zawsze Laurence|*

Laurence Anyway

Wyśnione miłości|

Les amours

imaginaires|Heartbeats

Zabiłem moją matkę|

J'ai tué ma mère|I Killed

My Mother

Mama

Mommy
Kanada
(CA) 2014
139 min

reż|dir Xavier Dolan prod|pro
Nancy Grant, Xavier Dolan
scen|wr Xavier Dolan zdj|ph
Andre Turpin muz|mus Noia
mon|ed Xavier Dolan ob|cast
Anne Dorval, Suzanne Clement,
Antoine-Olivier Pilon dys|dis
Solopan

Owdowiała kobieta samodzielnie wychowuje agresywnego syna. Chłopak ma piętnaście lat i cierpi na ADHD. Wspólnie próbują związać koniec z końcem i stawić czoła problemom. Nieoczekiwanie w ich życiu pojawia się Kyla, tajemnicza sąsiadka mieszkająca po drugiej stronie drogi. Dziewczyna sprawia, że w życiu dwuosobowej rodziny znów pojawia się nadzieja na lepszą przyszłość. Podobnie jak w swoim debiucie, Dolan snuje przed nami matczyno-synowską relację. Całe szczęście, że nie utracił nic ze swojego muzycznego smaku. Odświeżone w “Mamie” klasyki popu z lat 90. XX wieku prawdopodobnie znów zawitają na waszych playlistach.

2014 MFF w Cannes – Nagroda Jury (ex-aequo z Jean-Lucem Godardem), nominacja do Złotej Palmy; **2014 Camerimage** – Brązowa Żaba (André Turpin); **2015 MFF w Palm Springs** – Nagroda FIPRESCI dla najlepszej aktorki w filmie zagranicznym (Anne Dorval)

A widow is raising her aggressive son by herself. The boy is fifteen and suffers from ADHD. Together they struggle to make ends meet and face different problems. One day, Kyla, a mysterious neighbour from across the road, enters their life. The girl brings some hope for a better future to the family of two. Similarly to his debut, Dolan tells the story of a mother-son relationship. The director himself notes, however, that if we consider the story's tone, acting, and cinematography, we will realise just how far apart the two films are. Thankfully, Dolan hasn't lost a bit of his musical taste; the 90s' pop classics featured in “Mommy” will probably return to your playlists once again.

2014 IFF in Cannes – Jury Prize (split with Jean-Luc Godard), Palme d'Or nomination; **2014 Camerimage** – Bronze Frog (André Turpin); **2015 IFF in Palm Springs** – FIPRESCI Prize for Best Actress in a Foreign Language Film (Anne Dorval)

Stéphane Brizé (1966)

Reżyser, scenarzysta, producent i aktor. Urodził się w Rennes na północy Francji. Zanim zdecydował, że zostanie filmowcem, studiował elektronikę i zajmował się teatrem. Początkowo realizował krótkie formy oraz produkcje telewizyjne. „Miara człowieka” to jego pierwszy film, który konkurował o Złotą Palmę.

Director, screenwriter, producer, and actor. Born in Rennes, in the North of France. Before he decided he wanted to be a filmmaker, he studied electronics and dealt with theatre. At first he used to make shorts and TV productions. “The Measure of Men” got him his first Palme d’Or nomination.

Filmografia|Filmography

- 2015** *Miara człowieka|La loi du marché|The Measure of Men*
2012 *Quelques heures de printemps|A Few Hours of Spring*
2009 *Mademoiselle Chambon*
2006 *Entre adultes|Among Adults*
2005 *Je ne suis pas là pour être aimé|Not Here to Be Loved*
1999 *Le bleu des villes|Hometown Blue*

Nanni Moretti (1953)

Włoski reżyser, scenarzysta, aktor i producent. Zadebiutował w 1978 filmem „Jestem samowystarczalny”, natomiast międzynarodowe uznanie zyskał „Dziennikiem intymnym”, za który otrzymał w 1994 Europejską Nagrodę Filmową. Wielokrotnie nominowany do Złotej Palmy, którą otrzymał w 2001 za film „Pokój syna”.

Italian director, screenwriter, actor, and producer. In 1978 he had his debut with “I Am Self Sufficient,” while “Dear Diary” brought him international acclaim, as well as a European Film Award in 1994. Was nominated for the Palme d’Or numerous times, and in 2001 his film “The Son’s Room” won the award.

Filmografia|Filmography

- 2015** *Moja matka|Mia Madre|My Mother*
2006 *Kajman|Il caimano|The Caiman*
2001 *Pokój syna|La stanza del figlio|The Son’s Room*
1998 *Kwiecień|Aprile|April*
1985 *Idźcie, ofiara spełniona|La messa è finita|The Mass Is Ended*
1978 *Jestem samowystarczalny|Io sono un autarchico|I Am Self Sufficient*

Miara człowieka

La loi du marché|The Measure of Men
 Francja (FR) 2015
 93 min

reż|dir Stéphane Brizé prod|pro Philip Boëffard, Christophe Rossignon scen|wr Stéphane Brizé, Olivier Gorce zdj|ph Eric Dumont mon|ed Anne Klotz ob|cast Vincent Lindon, Karine de Mirbeck, Matthieu Schaller, Yves Ory, Xavier Mathieu, Paul Portoleau dys|dis Against Gravity

Thierry od ponad roku nie ma pracy. Całymi dniami uczestniczy w warsztatach w centrach kwalifikacji, gdzie instruktorzy uczą go, jak zrobić odpowiednie wrażenie na pracodawcach. Wieczorami stara się być dobrym mężem i ojcem. Jego życie staje się także pasmem niekończących się negocjacji: w banku w sprawie kredytu, z agencjami rekrutującymi pracowników, czy też w sprawie sprzedaży przyczepy kempingowej. Wszystko zmienia się, gdy Thierry dostaje pracę jako ochroniarz w supermarkecie. Odtąd musi dbać o interesy szefów podobnych do tych, którzy wcześniej wyrzucili go z pracy. Wyłapuje złodziei i uczestniczy w przesłuchaniach osób złapanych przez niego na gorącym uczynku. Jedną z nich jest ubogi starszy człowiek, który ukradł kawałek mięsa...

2015 MFF w Cannes – Najlepszy aktor (Vincent Lindon), Nagroda Jury Ekumenicznego, Nominacja do Złotej Palmy

Thierry has been out of work for more than a year. He spends his days taking part in workshops at skills-development centers, where the instructors teach him how to make the right impression on potential employers. In the evening, he tries to be a good husband and father. His life is a string of unending negotiations: whether over a loan at the bank, with employment recruiting agents, or concerning the sale of a camping trailer. Everything changes when Thierry gets a job as a security guard at a supermarket. Henceforth, he is going to have to protect the interests of bosses like the ones who fired him from his previous job. He catches thieves and participates in their interrogation. One of them is a poor old man who was trying to steal a piece of meat...

2015 IFF in Cannes - Best Actor (Vincent Lindon), Prize of the Ecumenical Jury, Palm d’Or nomination

Moja matka

Mia madre|My mother
 Włochy, Francja (IT, FR) 2015
 102 min

reż|dir Nanni Moretti prod|pro Nanni Moretti, Domenico Procacci scen|wr Nanni Moretti zdj|ph Arnaldo Catinari muz|mus Arvo Pärt mon|ed Clelio Benevento ob|cast Margherita Buy, John Turturro, Giulia Lazzarini, Nanni Moretti, Beatrice Mancini dys|dis Gutek Film

Współczesna opowieść o dojrzałej kobiecie, która pod wpływem życiowych zawirowań odkrywa, co jest dla niej najważniejsze. Margherita jest uznaną reżyserką filmową. Praca na planie jej nowej, skomplikowanej produkcji nie przebiega gładko. Dodatkowe trudności sprawia amerykański gwiazdor występujący w roli epizodycznej. Równocześnie Margherita musi sprostać wyzwaniom codzienności: problemom z dorastającą córką, chorobie matki i rozstaniu z wieloletnim partnerem, grającym w jej filmie główną rolę. Nanni Moretti opowiada o zmaganiach Margherity w uniwersalny, pełen humoru i czułości sposób, odwołując się do wątków z własnego życia.

2015 MFF w Cannes - Nagroda Jury Ekumenicznego, nominacja do Złotej Palmy; **2015 Nagrody David di Donatello** - Najlepsza aktorka pierwszoplanowa (Margherita Buy) i najlepsza aktorka drugoplanowa (Giulia Lazzarini)

A modern story about a mature woman, who discovers what’s most important for her through life perturbations. Margherita is a renowned film director. Work isn’t going very well on the set of her new, complex project. The American star, who features in an episodic role, is being difficult as well. At the same time Margherita has to face everyday challenges: the problems with her adolescent daughter, her mother’s illness, and the breaking up with her partner of many years, who plays the lead in her film. Nanni Moretti tells the story of Margherita’s struggles in a universal, humorous, and sensitive way. In the film he refers to events from his own life.

2015 IFF in Cannes – Prize of the Ecumenical Jury, Palme d’Or nomination; **2015 David di Donatello Awards** – David di Donatello for Best Actress (Margherita Buy), David di Donatello for Best Supporting Actress (Giulia Lazzarini)

Karolina Bielawska (1978)

Scenarzystka i reżyserka. Absolwentka reżyserii na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach oraz Studia Prób w Mistrzowskiej Szkole Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy w Warszawie. „Mów mi Marianna” to jej pierwszy samodzielnie wyreżyserowany film pełnometrażowy.

Screenwriter and director. Graduated from directing at the Krzysztof Kieślowski Faculty of Radio and Television at the University of Silesia in Katowice, and at the Wajda School in Warsaw. “Call me Marianna” is the first feature-length film she directed by herself.

Filmografia|Filmography
2015 *Mów mi Marianna* | *Call me Marianna*
2009 *Warszawa do wzięcia* | *Warsaw Available* (wspólnie z|with: Julia Ruszkiewicz)

Mów mi Marianna

Call me Marianna
 Polska
 (PL) 2015
 75 min

reż|dir Karolina Bielawska
 prod|pro Zbigniew Domagalski,
 Witold Będkowski scen|wr
 Karolina Bielawska zdj|ph
 Kacper Czubak muz|mus Natalia
 Fiedorczuk mon|ed Daniel
 Gąsiorowski ob|cast Marianna
 Klapczyńska, Jowita Budnik,
 Mariusz Bonaszewski dys|dis SF
 Kalejdoskop

Marianna to czterdziestoletnia, atrakcyjna kobieta, która pozwała do sądu własnych rodziców. Nie miała innego wyjścia – tylko w ten sposób mogła zmienić zapis w metryce dotyczący płci. Dzięki temu będzie mogła poddać się odpowiedniej operacji i poczuć, że żyje w zgodzie z własną tożsamością. Wyobcowana i samotna, poszukuje wsparcia i zrozumienia w grupie teatralnej. Nawiązuje też romans ze starszym mężczyzną, który daje jej trochę nadziei. Staje jednak przed ryzykiem utraty tego, co dla niej najcenniejsze, czyli rodziny. Okazuje się, że życie napisało dla niej scenariusz, jakiego nikt się nie spodziewał, a cena wolności i wymarzonej kobiecości jest bardzo wysoka. „Mów mi Marianna” to film oparty na autentycznych wydarzeniach.

2015 Krakowski Festiwal Filmowy – Złoty Róg, Nagroda Publiczności, Nagroda im. Macieja Szumowskiego (Karolina Bielawska), Nagroda dla najlepszego producenta (Zbigniew Domagalski), Nominacja do Złotego Lajkonika

Marianna is an attractive 40-year-old woman who has just sued her parents in order to obtain a sex change. Alienated by her mother and neglecting her best friends, she seeks refuge in a theatre group where she comes to make sense of her situation by rehearsing a play based on her past. When the days to the operation loom over her, Marianna kindles an unlikely romance with an older gentleman who offers her a ray of hope, but she remains confronted with the idea of losing what she holds dearest to her – her family – and she must face the chilling reminder of the sacrifices one takes to be themselves. “Call Me Marianna” is a based on facts homage to freedom of identity and the unpredictable twists and turns life can offer.

2015 Kraków FF – Golden Horn, the Audience Award, the Maciej Szumowski Award (Karolina Bielawska), an Award for the Best Producer (Zbigniew Domagalski), Golden Hobby-horse nomination

Deniz Gamze Ergüven (1978)

Turecka reżyserka i scenarzystka. Jest absolwentką La Fémis, jednej z najbardziej prestiżowych szkół filmowych na świecie. Jej dyplomowa etiuda, „A Drop of Water”, została wyróżniona prestiżowym Lwem Przyszłości na festiwalu w Locarno (2006).

Turkish director and screenwriter. Graduated from La Fémis, one of the world's most prestigious film schools. Her graduation film, “A Drop of Water,” was honoured with the esteemed Golden Pardino - Leopards of Tomorrow award at the Festival del film Locarno in 2006.

Filmografia|Filmography
2015 *Mustang* | *Mustang*
2006 *Bir damla su* | *A Drop of Water* (krótki|short)

Mustang

Mustang
 Francja (FR) 2015
 97 min

reż|dir Deniz Gamze Ergüven
 prod|pro Charles Gillibert scen|wr
 Deniz Gamze Ergüven, Alice
 Winocour zdj|ph David Chizallet,
 Ersin Gok muz|mus Warren
 Ellis mon|ed Mathilde Van de
 Moortel ob|cast Günes Sensoy,
 Doga Zeynep Doguslu, Elit
 Iscan, Tugba Sunguroglu, Ilayda
 Akdogan, Nihal G. Koldas, Ayberk
 Pekcan, Bahar Kerimoglu, Burak
 Yigit, Erol Afsin, Suzanne Marrot
 dys|dis Gutek Film

Akcja filmu rozgrywa się na tureckiej prowincji. Jest wczesne lato, właśnie skończył się rok szkolny. Lale i jej cztery siostry wracają ze szkoły i oddają się niewinnym zabawom z chłopcami. Okazuje się jednak, że według członków lokalnej społeczności zachowanie młodzieży jest wysoce niemoralne. Wybucho skandal, który będzie miał daleko idące konsekwencje. Dziewczyny zostają uwięzione w areszcie domowym, a dorośli, zgodnie z miejscową tradycją, poszukają dla nich mężów, których mają poślubić – nawet wbrew własnej woli. Bohaterki jednak nie zrezygnują łatwo z młodzieńczego pragnienia wolności. „Mustang” to pełnometrażowy debiut Deniz Gamze Ergüven, która podobnie jak w krótkim „A Drop of Water” kontrastuje ze sobą potrzebę niezależności i konserwatywną, opresyjną obyczajowość tureckiego interioru.

2015 MFF w Cannes – Nagroda Label Europa Cinemas, Nominacja do nagrody Queer Palm, Nominacja do Złotej Kamery

The film takes place in the Turkish provinces. It's early summer, the school year has just ended. Lale and her four sisters are returning from school and engage in some innocent fun with the boys. It appears, however, that according to members of the local community the youngsters' behaviour is highly immoral. This causes a scandal that will bear far-reaching consequences. The girls are put under house arrest while the adults, in accord with local tradition, try to find them husbands that they are to wed even against their own will. The protagonists won't give up their youthful love of freedom easily, though. “Mustang” is Deniz Gamze Ergüven's feature-length debut. Much like “A Drop of Water,” this film juxtaposes the need for independence with the conservative, oppressive customs of the Turkish interior.

2015 IFF in Cannes – Label Europa Cinemas Award, Queer Palm nomination, Camera d'Or nomination

Hanna Polak (1967)

Polska dokumentalistka. Absolwentka Wydziału Operatorskiego moskiewskiego WGiK-u. Krótkometrażowy film „Dzieci z Leningradzkiego” z 2005 przyniósł jej m.in. nominację do Oscara, nagrodę dla najlepszego filmu dokumentalnego na MFF w Manili i Nagrodę IDA (International Documentary Association).

Polish documentary filmmaker. Graduated from the Gerasimov Institute of Cinematography in Moscow. Among other distinctions, her short film “The Children of Leningradsky” (2005, directed with Andrzej Celiński) was nominated for an Oscar and received the award for best documentary at the IFF in Manila, as well as the International Documentary Association Award.

Filmografia | **Filmography**

- 2014** *Nadejdą lepsze czasy* | *Something Better To Come*
- 2005** *Dzieci z Leningradzkiego* | *The Children of Leningradsky* (krótki|short)

Jia Zhang-ke (1970)

Reżyser, absolwent słynnego Pekinńskiego Instytutu Filmowego. Jeden z czołowych, obok Lou Ye i Wangu Quan’ana, przedstawicieli szóstej generacji chińskich filmowców. W swojej twórczości łączy brutalny naturalizm z refleksyjnym nastrojem i subtelnymi metaforami. Otrzymał Złotego Lwa w Wenecji za „Martwą naturę”.

Director, graduated from the famous Beijing Film Academy. One of the head representatives of the sixth generation of Chinese filmmakers, next to Lou Ye and Wang Quan’an. In his creative work he connects brutal naturalism with a contemplative mood and subtle metaphors. He won the Golden Lion in Venice for his “Still Life” in 2006.

Filmografia | **Filmography**

- 2015** *Nawet góry przemina* | *Shan He Gu Ren* | *Mountains May Depart*
- 2013** *Dotyk grzechu* | *Tian zhu ding* | *A Touch of Sin*
- 2006** *Martwa natura* | *Sanxia haoren* | *Still Life*
- 2004** *Świat* | *Shijie* | *The World*
- 2002** *Nieznanie rozkosze* | *Ren Xiao Yao* | *Unknown Pleasures*

Nadejdą lepsze czasy

Something Better To Come
Dania, Polska
(DK, PL) 2014
110 min

reż|dir Hanna Polak prod|pro Sigrid Dyekjær, Hanna Polak scen|wr Hanna Polak zdj|ph Hanna Polak muz|mus Kristian Eidnes Andersen mon|ed Marcin Kot Bastkowski, Hanna Polak dys|dis HBO

Poruszający film o woli przetrwania i sile marzeń. Dziesięcioletnia Yula mieszka na Svalce, największym wyspisku śmieci w Europie, położonym 20 km od centrum Moskwy. Teren otoczony murem i kontrolowany przez ochronę ma być wolny od intruzów. Żyje tam jednak grupa ludzi tworzących małą, znajdującą się poza prawem społeczność. Stanowią oni najbliższą rodzinę Juli. Tu toczy się jej codzienność i to tu dziewczyna marzy o przyszłości z dala od wyspiska. Reżyserka Hanna Polak przez ponad czternaście lat towarzyszyła z kamerą swojej bohaterce, która w międzyczasie z dziewczynki przeistoczyła się w młodą kobietę.

2014 IDFA Amsterdam – Nagroda Specjalna Jury, Nagroda Jury Młodzieżowego; **2015 DOK.fest w Monachium** - Nagroda DOK.international; **2015 Art Doc Fest w Moskwie** – Grand Prix; **2015 Docs Against Gravity FF** – Nagroda Millennium

A moving film about the will to survive and the power of dreams. 10-year-old Yula lives in Svalka, Europe’s largest garbage dump, situated 20 km from the centre of Moscow. The area is surrounded by a wall and controlled by security, and is supposed to be free of intruders. However, it is home to a group of people who make up a small community living outside the law. They are Yula’s closest family. This is where the girl spends every day and dreams of a future far away from the dump. With a camera, director Hanna Polak has accompanied her protagonist for over 14 years, and in the meantime the little girl transformed into a young woman.

2014 IDFA Amsterdam – Special Jury Prize, DOC U! Award (youth jury); **2015 DOK.fest in Munich** – DOK.international Award; **2015 Art Doc Fest in Moscow** – Grand Prix; **2015 Docs Against Gravity FF** – Millennium Award

Nawet góry przemina

Shan He Gu Ren | *Mountains May Depart*
Chiny, Francja, Japonia
(CN, FR, JP) 2015
131 min

reż|dir Jia Zhang-ke prod|pro Shōzō Ichiyama scen|wr Jia Zhang-ke zdj|ph Nelson Lik-wai Yu muz|mus Yoshihiro Hanno mon|ed Matthieu Laclau ob|cast Tao Zhao, Yi Zhang, Jing Dong Liang, Zijian Dong, Sylvia Chang dys|dis Against Gravity

Chiny, rok 1999. W Fenyang przyjaciele z dzieciństwa, górnik Liangzi oraz Zhang, właściciel stacji benzynowej, kochają się w miejscowej piękności Tao. Dziewczyna ostatecznie decyduje się poślubić zamożniejszego Zhanga. Na świat przychodzi ich syn Dollar. Następnie akcja filmu przenosi się do roku 2014. Małżonkowie rozwodzą się, a Dollar wraz ze swoim ojcem, który stał się biznesowym potentatem, emigruje do Australii. Australia, rok 2025. Dziewiętnastoletni Dollar nie mówi już po chińsku i traci więz z ojcem, który zbankrutował. Jedyne wspomnienie, jakie nastolatek zachował o swojej matce, to jej imię.

2015 MFF w Cannes – Nominacja do Złotej Palmy

China, 1999. In Fenyang, childhood friends Liangzi, a coal miner, and Zhang, the owner of a gas station, are both in love with Tao, the town beauty. Tao eventually marries the wealthier Zhang and they have a son he names Dollar. 2014. Tao is divorced and her son emigrates to Australia with his business magnate father. Australia, 2025. 19-year-old Dollar no longer speaks Chinese and can barely communicate with his now bankrupt father. All that he remembers of his mother is her name.

2015 IFF in Cannes – Palm d’Or nomination

Magdalena Łazarkiewicz
(1954)

Reżyserka i scenarzystka. Absolwentka kulturoznawstwa na Uniwersytecie Wrocławskim. W 1982 ukończyła Wydział Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Od 2011 dyrektor artystyczna MFF „Żydowskie Motywy” w Warszawie. Twórczyni serialu o domu opieki społecznej „Głęboka Woda”.

Screenwriter and film director. She studied cultural knowledge at the University of Wrocław. In 1982 she graduated from the Faculty of Radio and Television University of Silesia in Katowice. Since 2011 Łazarkiewicz is the artistic director of IFF “Jewish Motives” in Warsaw. She is known for creating the series “The Deep End”.

Filmografia|Filmography

- 2014** *Karski*
2014 *(Nie)obecność*|(Dis)appearance
2010 *Maraton tańca*|(Dance Marathon
1999 *Na koniec świata*|(To the End of the World
1992 *Białe małżeństwo*|(White Marriage
1991 *Odjazd*|(Departure
1989 *Ostatni dzwonek*|(The Last Bell

(Nie)obecność

(Dis)appearance
Polska
(PL) 2014
66 min

reż|dir Magdalena Łazarkiewicz
 prod|pro Sylwester Banaszkiewicz, Marcin Kurek, Jerzy Kapuściński, Michał Merczyński scen|wr Magdalena Łazarkiewicz zdj|ph Wojciech Todorow, Adam Zapala muz|mus Antoni Komasa Łazarkiewicz mon|ed Daniel Sokołowski, Daniel Ziola dys|dis Mediabrigade

Impresja o zmarłym sześć lat temu mężu autorki filmu Magdaleny Łazarkiewicz – reżyserze Piotrze Łazarkiewiczu. Nie jest to opowieść strictly biograficzna, ani też streszczenie jego drogi twórczej. To filmowa mozaika złożona z fragmentów etiud szkolnych, filmów fabularnych i dokumentalnych, spektakli telewizyjnych i teatralnych oraz krótkich wypowiedzi i „znaczącej obecności” w filmie tych osób, z którymi Piotr był blisko związany. „(Nie)obecność” stanowi ponadto bardzo osobistą próbę zmierzenia się z pytaniem, jak opisać bliskiego człowieka, który odszedł i zmierzyć się z doświadczeniem jego śmierci. A także jak oddać jego osobowość w pełnym wymiarze, nie ograniczając się tylko do bolesnych uczuć związanych ze stratą.

2015 Lubuskie Lato Filmowe – Złote Grono w Konkursie Filmów Dokumentalnych

An impression about the late husband of the film's author Magdalena Łazarkiewicz, director Piotr Łazarkiewicz, who died 6 years ago. It isn't a strictly biographical tale, nor is it an abstract of his life's work. It's a film mosaic composed of fragments of student films, features, documentaries, teleplays, stage plays, as well as short statements and the “significant presence” of the people who were close to Piotr. Furthermore, “(Dis)appearance” is a very personal attempt at tackling the question of how to describe a loved one who passed on, and how to deal with the experience of their death. It also addresses the issue of presenting the personality to the fullest extent, without limiting oneself to the painful feelings associated with loss.

2015 Lubuskie Film Summer – Golden Grape in the Documentary Competition

Marcin Bortkiewicz (1976)

Reżyser filmowy i teatralny, dramaturg, scenarzysta, aktor. Absolwent Uniwersytetu Gdańskiego oraz Mistrzowskiej Szkoły Reżyserii Filmowej Andrzeja Wajdy. Reżyser krótkich form dokumentalnych i fabularnych, m.in. „Portretu z pamięci”, który w 2011 wygrał festiwal Dwa Brzegi. „Noc Walpurgi” to jego pełnometrażowy debiut.

Film and theatre director, dramatist, screenwriter, and actor. He graduated from the University of Gdańsk and the Andrzej Wajda Master School of Film Directing. He has directed short documentaries and fiction films. In 2011 his “Drawn from Memory” has won Two Riversides short films competition. “Walpurgis Night” is his feature debut.

Filmografia|Fimography

- 2015** *Noc Walpurgi*|(Walpurgis Night
2013 *Lewa połowa twarzy*|(Left Side of the Face (krótki|short)
2011 *Portret z pamięci*|(Drawn from Memory (krótki|short)

Noc Walpurgi

Walpurgis Night
Polska
(PL) 2015
74 min

reż|dir Marcin Bortkiewicz
 prod|pro Sebastian Petryk scen|wr Marcin Bortkiewicz, Magdalena Gauer zdj|ph Andrzej Wojciechowski muz|mus Marek Czerniewicz mon|ed Piotr Mendelowski ob|cast Małgorzata Zajączkowska, Philippe Thokiński, Monika Mariotti, Mieczysław Gajda dys|dis PS Film

W 1969 roku, w Szwajcarii, do garderoby śpiewaczki operowej (Małgorzata Zajączkowska) przychodzi młody francuski dziennikarz. Choć twierdzi, że chce po prostu przeprowadzić z nią wywiad, swoimi pytaniami ciągnie słynną divę w kierunku bolesnych wspomnień i wyznań. Między parą nawiązuje się erotyczno-słowna gra, odsłaniająca pogmatwaną historię kobiety: ocalonej z Holocaustu polskiej Żydówki, która po wojnie zaczęła śpiewać w La Scala. W rytm muzyki Ryszarda Wagnera i w towarzystwie cytatów z Tomasza Manna, Bortkiewicz rozpisal Małgorzacie Zajączkowskiej rozsadzając ekran arii, umożliwiającą aktorce pokazanie pełni talentu.

2015 Koszaliński Festiwal Debiutów Filmowych „Młodzi i Film” – Nagroda za scenariusz i za rolę kobiecą, Nagroda Publiczności, Nagroda Dziennikarzy, Nagroda Jury Młodzieżowego

In 1969, in Switzerland, a young French journalist visits an opera singer (Małgorzata Zajączkowska) in her wardrobe. Although he claims that he is only there to interview her, his questions pull the diva towards painful memories and confessions. The two enter an erotic-verbal game, which reveals the woman's complicated story: a Polish Jew Holocaust survivor who started singing in La Scala after the war. Bortkiewicz has written a screen-blowing aria for Małgorzata Zajączkowska, one which enables the actress to reveal her talent to the fullest. The performance of Zajączkowska is accompanied by the music of Richard Wagner and quotations from Thomas Mann.

2015 Koszalin Debut Film Festival “The Young and Cinema” – Awards for Best Script, Best Actress, the Audience Award, the Journalists' Award, the Youth Jury Award

Artur Urbański (1965)

Reżyser filmowy i teatralny, dramaturg, scenarzysta, aktor. Ukończył aktorstwo i reżyserię w PWSFTviT w Łodzi. Laureat nagrody dla najlepszego młodego reżysera za film „Bellissima” (z telewizyjnego cyklu „Pokolenie 2000”) na MFF w Wenecji. W jego dorobku znajduje się kilkanaście krótkometrażowych fabuł i dokumentów oraz wiele spektakli teatralnych.

Film and theatre director, playwright, screenwriter, actor. Graduated from acting and directing at the Łódź Film School. Laureate of the Young Marco Polo Premio for the best young director for “Bellissima” (part of the television series “Generation 2000”) at the International TV Festival in Venice. He has made over a dozen short films and documentaries, as well as numerous stage plays.

Filmografia|Filmography

2015 *Ojciec*|*Father*

2000 *Bellissima*

Ojciec

The Father
Polska (PL) 2015
71 min

reż|dir Artur Urbański prod|pro Włodzimierz Niderhaus scen|wr Artur Urbański zdj|ph Piotr Sobociński jr., Michał Sobociński muz|mus Małgorzata Przedpelska-Bieniek mon|ed Leszek Starzyński ob|cast Zygmun Malanowicz, Artur Urbański, Karolina Porcari, Sebastian Łach, Dawid Ogrodnik, Renate Jett, Michalina Olszańska dys|dis WFDiF

Konstanty, czterdziestoletni artysta, dostaje wiadomość o śmierci ojca. Ponieważ jego dziewczyna Malgo jest w ostatnich dniach ciąży, mężczyzna staje przed dylematem: jechać na pogrzeb swojego rodzica czy asystować przy narodzinach dziecka. Decyduje się pozostać. Rodzi się dziecko. Konstanty stara się odnaleźć w roli ojca i sprostać związanym z tym obowiązkom. Jednak wstrząs, jaki wywołały jednocześnie narodziny i śmierć, przenosi bohatera w wewnętrzny świat spotkań z ojcem. Zanurzając się w nim, bohater oddala się od rzeczywistości.

2015 **Koszaliński Festival Debiutów Filmowych „Młodzi i Film”** – Najlepszy dźwięk (Maria Chilarecka, Michał Bagiński)

Konstanty, a 40-year-old artist, receives the news about his father's death. Because his girlfriend Malgo is in her last days of pregnancy, the man faces a dilemma: to attend his parent's funeral or to assist during childbirth? He decides to stay. The child is born. Konstanty tries to adapt to being a father and tackle the associated responsibilities. However, the shock brought on by the simultaneous birth and death pulls the protagonist into an inner world of meetings with his father. Konstanty delves deeper and deeper, drifting away from reality.

2015 **Koszalin Debut Film Festival** “The Young and Cinema” - Award for Best Sound (Maria Chilarecka, Michał Bagiński)

Yared Zeleke (1978)

Etiopski reżyser. Zdobył wykształcenie w zakresie reżyserii i scenariopisarstwa na New York University. Przez lata pracował dla wielu organizacji pozarządowych i realizował filmy dokumentalne. Współpracował z reżyserem Joshua Ateshem Little przy cenionym dokumencie „The Furious Force of Rhymes”. „Lamb” jest jego pełnometrażowym debiutem fabularnym.

Ethiopian director. Received his education in directing and screenwriting at the New York University. Throughout the years he has worked for many non-governmental organisations and made documentary films. Has collaborated with director Joshua Atesh Little on the successful documentary “The Furious Force of Rhymes.” “Lamb” is his feature film debut.

Filmografia|Filmography

2015 *Lamb*
2009 *Full (krótki|short)*
2009 *Housewarming (krótki|short)*
2009 *The Quiet Garden (krótki|short)*

POLSKA PREMIERA
POLISH PREMIERE

Owca

Lamb
Etiopia, Francja, Niemcy,
Norwegia (ET, FR, DE, NO) 2015
94 min

reż|dir Yared Zeleke prod|pro Laurent Lavole, Ama Amadu, Johannes Rexin scen|wr Yared Zeleke zdj|ph Josee Deshaies muz|mus Christophe Chassol mon|ed Veronique Bruque ob|cast Rediat Amare, Kidist Siyum, Welela Assefa, Surafel Tekla dys|dis Films Distribution

Historia Ephraïma, młodego chłopca z Etiopii. Pewnego dnia ojciec postanawia go porzucić i zostawić go pod opieką krewnych. Ephraïm ląduje z daleka od swojego domu, ale na szczęście udaje mu się zabrać ze sobą ukochaną owcę, z którą był do tej pory nierozłączny. Chłopiec niezbyt dobrze radzi sobie w pracy na roli, ale zyskuje w oczach opiekunów dzięki umiejętności gotowania. Wujek Ephraïma nie ma dla przywiezionej owcy litości – nie dostrzega w niej przyjaciela rodziny, a jedynie zwykłe zwierzę, które idealnie nada się na ofiarę podczas następnego religijnej uczty. Młody chłopiec zrobi natomiast wszystko, by uratować ukochaną owcę i wrócić wraz z nią do domu.

2015 **MFF w Cannes** – Nominacja do Złotej Kamery, udział w konkursie Un Certain Regard

The story of Ephraïm, a young Ethiopian boy. One day his father decides to abandon him, and Ephraïm is left with his relatives. The boy ends up far away from home, but luckily he is able to take his beloved lamb, with which he has been inseparable. The boy isn't doing very well in farming, but he gains his guardians' approval thanks to his cooking skills. Ephraïm's uncle shows no mercy to the lamb – he doesn't see it as a friend of the family, just as an ordinary animal who is perfectly fit for a sacrifice during the upcoming religious feast. The youngster will do anything to save his precious lamb and return home with it.

2015 **IFF in Cannes** – Camera d'Or nomination, competed in the Un Certain Regard section

Marie Amachoukeli-Barsacq (1979), **Claire Burger** (1978), **Samuel Theis** (1978)
Francuskie trio, które łączy nie tylko praca, ale i – jak sami przyznają – bliska więź. Zanim zostali nagrodzeni Złotą Kamerą w Cannes za „Party Girl”, zrealizowali średni metraż „Forbach”, w którym również pojawiła się rodzina Theisa. Inspirują się cinéma vérité i neorealizmem.

A French trio connected not only by work, but also – as they themselves put it – by a close bond. Prior to being awarded the Caméra d'Or for “Party Girl,” they made the mid-length film “Forbach,” which featured Theis’ family. They are inspired by cinéma vérité and neorealism.

Filmografia|Filmography
2014 *Party Girl*
2009 *Dziewczyny za darmo|C'est gratuit pour les filles|It's Free for Girls*
2008 *Forbach*

Abel Ferrara (1951)

Nowojorski reżyser, aktor i scenarzysta, jeden z najważniejszych twórców amerykańskiego kina niezależnego. Ferrara nie unika brutalności i jest bezkompromisowy w swoich artystycznych wyborach. Wielokrotnie nominowany do nagród filmowych, laureat m.in. Wielkiej Nagrody Jury na MFF w Wenecji za film „Maria” (2005).

New York director, actor, and screenwriter, one of the most important authors of the American independent film scene. Ferrara doesn't avoid brutality, and is uncompromising in his artistic choices. Nominee for numerous film awards and winner of several of them.

Filmografia|Filmography
2014 *Pasolini*
2011 *4:44. Ostatni dzień na Ziemi|4:44. Last Day on Earth*
2005 *Maria|Mary*
1998 *Hotel New Rose|New Rose Hotel*
1995 *Uzależnienie|The Addiction*
1993 *Porywacze ciał|Body Snatchers*
1992 *Zły porucznik|Bad Lieutenant*
1984 *Miasto strachu|Fear City*

Party Girl

Party Girl
Francja (FR) 2014
96 min

reż|dir Marie Amachoukeli-Barsacq, Claire Burger, Samuel Theis prod|pro Danis Carot, Marie Masmonteil scen|wr Marie Amachoukeli-Barsacq, Claire Burger, Samuel Theis zdj|ph Julien Poupard muz|mus Alexandre Lier, Sylvain Ohrel, Nicolas Weil mon|ed Frédéric Baillehaiche ob|cast Angélique Lützenburger, Joseph Bour, Mario Theis, Samuel Theis dys|dis Gutek Film

Angélique daleko do stereotypowego wizerunku pani w średnim wieku. Choć jest najstarsza w grupie pracujących w nocnym barze kobiet, to wciąż lubi się bawić i świetnie czuje się w towarzystwie mężczyzn. Czasy się zmieniają i w lokalu zaczyna ubywać gości, lecz uczucia jej stałego klienta, Michela, są niezmiennie. Od lat bez pamięci w niej zakochany, któregoś dnia nieoczekiwanie prosi ją o rękę. Utrzymany w stylu filmów Johna Cassavetesa ciepły i czuły portret silnej, wolnej kobiety, która wybrała życie bez konwenansów i wbrew zasadom tradycyjnego społeczeństwa. Film inspirowany prawdziwą „party girl” – matką jednego z reżyserów, która w filmie gra samą siebie.

2014 MFF w Cannes – Złota Kamera (nagroda dla debutanta), Nagroda Ensemble w sekcji Un Certain Regard; **2014 Europejskie Nagrody Filmowe** – Europejskie odkrycie roku

Angélique is no stereotypical middle-aged lady. Even though she is the eldest of the nightclub hostesses, she still enjoys having fun and feels great in the company of men. Times change and the club starts losing clients, but the feelings of Michel, a club regular, remain the same. Having been blindly in love with Angélique for years, one day he unexpectedly proposes to her. The film, stylistically akin to the works of John Cassavetes, is a warm and sensitive portrait of a strong, free woman who chose life outside of convention and the rules of traditional society. The film is inspired by a real “party girl” – the mother of one of the directors, and in the film she stars as herself.

2014 IFF in Cannes – Caméra d'Or (debut award), the Un Certain Regard Ensemble Prize; **2014 European Film Awards** – Discovery of the Year

Pasolini

Pasolini
Francja, Belgia, Włochy
(FR, BE, IT) 2014
84 min

reż|dir Abel Ferrara prod|pro Thierry Lounas, Conchita Airoidi, Joseph Rouschop scen|wr Maurizio Braucci zdj|ph Stefano Falivene mon|ed Fabio Nunziata ob|cast Willem Dafoe, Ninetto Davoli, Riccardo Scamarcio, Valerio Mastandrea, Adriana Asti, Maria de Medeiros dys|dis Stowarzyszenie Nowe Horyzonty

Rzym, 2 listopada 1975 roku. Dzień, w którym zamordowano wybitnego włoskiego reżysera i poetę Piera Paolo Pasoliniego. Za niecałe trzy tygodnie ma odbyć się premiera jego najnowszego filmu, „Salò, czyli 120 dni Sodomy”. Ostatnie godziny życia artysta spędza ze swoją ukochaną matką i najbliższymi przyjaciółmi, a następnie wyrusza w noc za kierownicą swojej Alfa Romeo na spotkanie przygody i przeznaczenia. O świcie jego ciało zostaje znalezione na plaży w Ostii na obrzeżach Wiecznego Miasta. Stworzona przez Abela Ferrarę rekonstrukcja ostatniego dnia Pasoliniego to oniryczny film na pograniczu rzeczywistości i fikcji, niekonwencjonalny hołd dla wielkiego twórcy.

2015 MFF w Wenecji – Nominacja do Złotego Lwa; **2015 Nagrody International Cinephile Society** – Najlepszy film niedystrybuowany w 2014 roku

Rome, the night of November 2nd 1975: the great Italian poet and filmmaker Pier Paolo Pasolini is murdered. Tonight his newest film, “Salò, or the 120 Days of Sodom,” will have its premiere. The day of his death, Pasolini spends his last hours with his beloved mother and later on, with his dearest friends, before finally going out into the night in his Alfa Romeo in search of adventure in the Eternal City. At dawn, Pasolini is found dead on a beach in Ostia on the outskirts of the city. In a film dreamlike and visionary, a blend of reality and imagination, Abel Ferrara reconstructs the last day in the life of this great poet.

2015 IFF in Venice – Golden Lion nomination; **2015 International Cinephile Society Awards** – Best Picture Not Released in 2014

Guy Reid

Reżyser i operator filmowy. W swojej twórczości porusza przede wszystkim zagadnienia związane z filozofią Wschodu, ekologią i zrównoważonym rozwojem. Absolwent studiów z zarządzania w kontekście zrównoważonego rozwoju w ramach londyńskiego Forum for the Future. Studiował również na SOAS (Uniwersytet Londyński), gdzie zgłębiał buddyzm tybetański i ekologię.

Director and photographer, specializing in eastern philosophy, ecology and sustainable development. He has a masters degree in leadership in sustainable development from London's Forum for the Future, and also studied at SOAS in London with a focus on Indo-Tibetan Buddhism and ecology.

Filmografia|Filmography
2013 Planetarium|Planetary
2013 Overview
2010 Tashi Mannon:
 Tibetan Calligrapher

Laurent Cantet (1961)

Francuski filmowiec pracujący jako reżyser, scenarzysta i operator. Uznanie zdobył w 2001 filmem „Odjazd”. Prawdziwą sławę przyniosła mu jednak zdobyta w 2008 Złota Palma w Cannes za „Klasę” – realistyczny dramat o relacji uczniów z nauczycielem.

French filmmaker – director, screenwriter, and cinematographer. In 2001 his film “Time Out” gained him recognition, but it wasn't until 2008 that he became really famous. That's when he was awarded the Palme d'Or in Cannes for “The Class” – a realistic drama about the relationship between students and their teacher.

Filmografia|Filmography
2014 Powrót do Itaki|Retour à Ithaque|Return to Ithaca
2012 Foxfire
2008 Klasa|Entre les murs|The Class
2005 Na południe|Vers le sud|Heading South
2001 Odjazd|L'emploi du temps|Time Out
1999 Zasoby ludzkie|Ressources humaines|Human Resources

POLSKA PREMIERA
 POLISH PREMIERE

Planetarium

Planetary
 Wielka Brytania (GB) 2015
 85 min

reż|dir Guy Reid prod|pro Christopher Ferstad, Guy Reid, Steve Kennedy scen|wr Steve Kennedy zdj|ph Christopher Ferstad muz|mus Jerome Alexander, Maximilian Fyfe, Justin Radford mon|ed Steve Kennedy ob|cast Paul Hawken, Bill McKibben, Mae Jemison, Ron Garan, Joanna Macy dys|dis Cargo Film & Releasing

Jak istotne dla ludzkości są podróże kosmiczne? To jedno z wielu pytań, jakie padają podczas tej zapierającej dech w piersiach filmowej podróży, badającej początki kosmosu i naszą przyszłość jako gatunku. W imponującym wizualnie „Planetarium” zdjęcia z misji programu Apollo przeplatane są materiałem kręconym w buddyjskich klasztorach w Himalajach oraz na zatoczonych ulicach w centrum Tokio i na Manhattanie. Całość uzupełniają rozmowy ze specjalistami, m.in. z astronautami Ronem Garanem i Mae Jemison, ekologiem Billem McKibbenem, eseistą i laureatem National Book Award w dziedzinie literatury faktu Barry'm Lopezem, antropologiem Wade'm Daviesem, członkinią stowarzyszenia National Geographic Elizabeth Lindsey i XVII Karmapą, zwierzchnikiem buddyjskiej szkoły Kagyu.

How important is space travel to humanity? “Planetary” is a provocative and breathtaking cinematic journey that explores our cosmic origins and our future as a species. In a stunning visual exploration, the film interweaves imagery from NASA Apollo missions with visions of Buddhist monasteries in the Himalayas, and the cacophonous sounds of downtown Tokyo and Manhattan, with intimate interviews from renowned experts including astronauts Ron Garan and Mae Jemison, environmentalist Bill McKibben, National Book Award winner Barry Lopez, anthropologist Wade Davis, to National Geographic Explorer Elizabeth Lindsey, and Head of the Tibetan Buddhist Kagyu school, the 17th Karmapa.

POLSKA PREMIERA
 POLISH PREMIERE

Powrót do Itaki

Retour à Ithaque|Return to Ithaca
 Francja, Belgia (FR, BE) 2014
 95 min

reż|dir Laurent Cantet prod|pro Laurent Baudens, Didar Domehri, Gaël Nouaille scen|wr Laurent Cantet, Leonardo Padura Fuentes zdj|ph Diego Dussuel muz|mus Martin Caraux mon|ed Robin Campillo ob|cast Isabel Santos, Jorge Perugorria, Fernando Hechavarría, Néstor Jiménez dys|dis Aurora

Amadeo, pisarz cierpiący na blokadę twórczą, wrócił właśnie po szesnastu latach z Madrytu do Hawany. Wieczorem, na tarasie z widokiem na słynną promenadę Malecon, czekają na niego przyjaciele: ledwie radząca sobie w życiu okulistka Tania, malarz alkoholik Rafa, rozczarowany życiem inżynier Aldo i zakochany w literaturze dorobkiewicz Eddy. Od zmierzchu do świtu dyskutują, bawią się, śmieją i śpiewają. Wspominają swoją młodość, grupy, jakie tworzyli, wiarę, jaką mieli w przyszłość, a także rozmawiają o tym, jak bardzo marzenia różniły się z rzeczywistością.

2014 MFF w Wenecji – Nagroda „Venice Days”

Amadeo, an author suffering from writer's block, just came back to Havana after sixteen years in Madrid. In the evening he is meeting on a terrace with a view on the famous Malecón promenade with his friends: Tania, the eye-doctor who can barely get by; Rafa, the alcoholic; Aldo, the engineer who is disappointed with life; and Eddy, the literature-loving upstart. From dusk till dawn they talk, have fun, laugh, and dance. They go down memory lane back to their youth, the groups they were in, the faith they had in the future, and they talk about how far their dreams were from reality.

2014 IFF in Venice – the Venice Days Award

Grzegorz Królikiewicz (1939)

Reżyser, scenarzysta, pedagog, teoretyk kina, awangardzista i prowokator stawiany przez polską krytykę na równi z Robertem Bressonem i Ingmarem Bergmanem. W swoich filmach bada mroczną stronę człowieka, stosując całą paletę technik formalnych i środków poetyckiego wyrazu. „Sąsiady” to jego powrót do kina fabularnego po 20 latach.

Director, screenwriter, pedagogue, cinema theoretician, and avant-garde provocateur considered equal to Robert Bresson and Ingmar Bergman by Polish critics. In his films, he investigates the dark side of man, utilising an entire array of formal techniques and means of poetic expression. “Neighbours” is his return to feature films after 20 years.

Filmografia | Filmography

- 2014** *Sąsiady* | *Neighbours*
1980 *Zabicie ciotki* | *Killing Auntie*
1993 *Przypadek Pekosińskiego* | *The Beautiful Life of Broniek Pekosiński*
1974 *Wieczne pretensje* | *Permanent Objections*
1972 *Na wylot* | *Through and Through*

Joshua Oppenheimer (1974)

Urodzony w Teksasie reżyser i producent żydowskiego pochodzenia. Autor jednego z najważniejszych i najbardziej wstrząsających dokumentów ostatnich lat, czyli nominowanej do Oscara „Sceny zbrodni”. Pokazał w niej efekty siedmiu lat spędzonych z byłymi dowódcami brygad śmierci w Indonezji.

Director and producer of Jewish descent, born in Texas. Author of one of the most important and shocking documentaries of recent years, namely the Oscar-nominated “The Act of Killing.” In it he depicted the effects of seven years spent with former leaders of Indonesian death-squads.

Filmografia | Filmography

- 2014** *Scena ciszy* | *The Look of Silence*
2012 *Scena zbrodni* | *The Act of Killing*

Sąsiady

Neighbours
 Polska
 (PL) 2014
 95 min

reż|dir Grzegorz Królikiewicz
 prod|pro Łukasz Barczyk scen|wr Grzegorz Królikiewicz, Adrian Markowski zdj|ph Krzysztof Ptak muz|mus Marek Dyjak, Bogumiła Kłopotowska mon|ed Cezary Kowalczyk ob|cast Marek Dyjak, Kamila Wojciechowicz, Andrzej Lipiński, Ewa Dałkowska, Sławomir Sulej, Krystyna Tkacz, Ewa Błaszczyk, Ryszard Mróz dys|dis Kino Świat

Adaptacja opowiadań Adriana Markowskiego przedstawia niepokoje, kompleksy i instynkty, które rządzą Polakami sponiewieranymi wegetacją na społecznym marginesie. W mocno epizodycznej, obfitującej w absurdy, a równocześnie lirycznej fabule oglądamy ludzi zdesperowanych i zmęczonych, ubogich i bezdomnych. Patrzymy na wiecznie wilgotne, pamiętające zapewne PRL miasto przemysłowe, na szare rudery oraz odrapane kamienice. To rzeczywistość smutno-śmieszna, obfitująca w tragiczne emocje i przejawskrawione gesty. Mimo brutalności przenikającej to środowisko, przebija się przez nie zwyczajna ludzka szlachetność. Całość składa się na wolny od klisz kina społecznego, bogaty w symbole i groteskę performance na temat współczesnej Polski.

2014 Festiwal Filmowy w Gdyni – Nominacja do Złotych Lwów

An adaptation of stories by Adrian Markowski portrays the unease, insecurities, and instincts that control Poles tired of living in a vegetative state on the margins of society. In the very episodic, chock-full of absurdities, but also lyrical plot we observe people who are desperate and tired, impoverished and homeless. We look at the ever damp industrial city that surely remembers the People’s Republic of Poland, at the grey, ramshackle buildings and dilapidated tenement houses. It is a sad-and-funny reality, abundant with tragic emotions and exaggerated gestures. In spite of the brutality pervading this environment, ordinary human kindness manages to come through. All of this makes up a film free of social cinema clichés, a performance about contemporary Poland, rich in symbolism and the grotesque.

2014 Gdynia Film Festival – Golden Lions nomination

Scena ciszy

The Look of Silence
 Dania, Finlandia, Indonezja, Norwegia, Wielka Brytania (DK, FI, IDN, NO, GB) 2014
 103 min

reż|dir Joshua Oppenheimer
 prod|pro Signe Byrge Sorensen zdj|ph Lars Skree muz|mus Ser Banang, Mana Tahan mon|ed Niels Pagh Andersen dys|dis Against Gravity

Jak to jest ocaleć ze zbrodni ludobójstwa dokonanej przez brygady śmierci w latach 60. XX wieku w Indonezji? Jakże to uczucie żyć u boku bezkarnych morderców swojego rodzinnego brata? Adi Rukun, optyk w średnim wieku, zna odpowiedzi na te pytania. W końcu postanawia skonfrontować się z makabrycznymi czynami oprawców. Podczas badania wzroku proponuje im spojrzenie na przeszłość z innej perspektywy. Reżyser Joshua Oppenheimer wzywa do przełamania ciszy zrodzonej z terroru. Jego film pokazuje wiążące się z tym konsekwencje. To również opowieść o tym, że w życiu nie można nic zmienić, dopóki nie rozprawimy się do końca z przeszłością. Nawet jeśli cała nasza codzienność zbudowana jest na terrorze i kłamstwach.

2015 MFF w Berlinie – Nagroda Peace Film;
2014 MFF w Wenecji – Wielka Nagroda Specjalna Jury, Nagroda FIPRESCI, Nominacja do Złotego Lwa

What is it like to survive the genocide performed by death-squads in Indonesia in the 1960s? What is it like to live among the unpunished murderers of your own brother? Adi Rukun, a middle-aged optician, knows the answers to those questions. Finally, he decides to confront the killers’ macabre acts. During an eyesight examination, he proposes they look at the past from a different perspective. Director Joshua Oppenheimer calls for the breaking of silence born of terror. His film depicts the associated consequences. It’s also a story about not being able to change anything in life until you fully deal with the past, even if every single day is built on terror and lies.

2015 IFF in Berlin – the Peace Film Prize;
2014 IFF in Venice – the Grand Jury Prize, the FIPRESCI Award, Golden Lion nomination

Wim Wenders (1946)

Niemiecki reżyser, jeden z najważniejszych przedstawicieli kina autorskiego. Wielokrotnie nagradzany na festiwalach filmowych.

One of the most important representatives of auteur cinema. Multiple award winner at film festivals.

Filmografia|Filmography

- 2014** *Sól ziemi|Le sel de la terre|The Salt of the Earth*
2000 *Million Dollar Hotel*
1994 *Lisbon Story*
1984 *Paryż, Teksas|Paris, Texas*
1982 *Stan rzeczy|Der Stand der Dinge|The State of Things*

Juliano Ribeiro Salgado (1974)

Brazylijski reżyser i scenarzysta, urodzony w Paryżu. Absolwent London Film School.

Brazilian director and screenwriter, born in Paris. Graduated from the London Film School.

Filmografia|Filmography

- 2014** *Sól Ziemi|Le sel de la terre|The Salt of the Earth*
2009 *Nauru, une île à la deriva|Nauru, an Island Adrift*

Urszula Antoniak (1968)

Polska reżyserka i scenarzystka. Skończyła szkołę filmową w Holandii, gdzie też mieszkała i pracowała. Jak nikt w rodzimym kinie łączy emocjonalność z namysłem intelektualnym, dużą wagę przywiązując do zmysłowej warstwy obrazu i dźwięku. Zdobywała nagrody na wielu festiwalach filmowych, m.in. w Locarno i Sewilli.

Polish director and screenwriter. Graduated from film school in the Netherlands, where she lived and worked. The way she combines emotionality with intellectual consideration is unmatched in Polish cinema. She also puts great emphasis on the sensuous layer of image and sound. She has received awards at numerous film festivals, including those in Locarno and Seville.

Filmografia|Filmography

- 2014** *Strefa nagości|Nude Area*
2011 *Code Blue*
2009 *Nic osobistego|Nothing Personal*

Sól ziemi

La sel de la terre|The Salt of the Earth
 Francja, Brazylia, Włochy
 (FR, BR, IT) 2014
 110 min

reż|dir Wim Wenders, Juliano Ribeiro Salgado prod|pro David Rosier scen|wr Wim Wenders, Juliano Ribeiro Salgado zdj|ph Juliano Ribeiro Salgado, Hugo Barbier muz|mus Laurent Petitgand mon|ed Maxine Goedicke, Rob Myers ob|cast Sebastião Salgado, Wim Wenders, Juliano Ribeiro Salgado dys|dis Against Gravity

Sebastião Salgado, legendarny brazylijski fotograf, przez czterdzieści lat dokumentował historię ludzkości w okresie dramatycznych zmian, będąc świadkiem konfliktów wojennych, ludobójstwa, klęsk głodu i przymusowych migracji. W nowym projekcie „Genesis” po raz pierwszy odchodzi od fotografii społecznej na rzecz ilustracji piękna Ziemi. Na Salgado patrzymy z dwóch perspektyw: jego syna Juliano oraz Wima Wendersa, współreżysera filmu, który sam również jest fotografem.

2014 MFF w Cannes - Nagroda specjalna w sekcji Un Certain Regard, Nagroda Jury Ekumenicznego; **Oscary 2015** – Nominacja w kategorii najlepszy film dokumentalny; **2014 MFF w San Sebastián** – Nagroda Publiczności; **2015 Docs Against Gravity FF 2015** – Nagroda Publiczności

For forty years, legendary Brazilian photographer Sebastião Salgado has documented human history in a period of dramatic changes, bearing witness to military conflicts, genocide, famine, and forced migration. In his new project, “Genesis,” he departs from social photography for the first time; instead, he illustrates Earth’s beauty. We approach Salgado from two perspectives: that of his son Juliano, and that of Wim Wenders, the film’s co-director, who is a photographer as well.

2014 IFF in Cannes - Prix special du certain regard, Prize of the Ecumenical Jury; **Academy Awards 2015** – Best Documentary nomination; **2014 IFF in San Sebastián** – Audience Award; **2015 Docs Against Gravity FF 2015** – Audience Award

Strefa nagości

Nude Area
 Holandia, Polska
 (NL, PL) 2014
 73 min

reż|dir Urszula Antoniak prod|pro Frans van Gestel, Arnold Heslenfeld, Laurette Schillings, Dariusz Jabłoński, Violetta Kamińska, Izabela Wójcik scen|wr Urszula Antoniak zdj|ph Piotr Sobociński jr. muz|mus Ethan Rose mon|ed Milenia Fiedler ob|cast Sammy Boonstra, Imaan Hammam dys|dis Spectator

Zmysłowa opowieść o wzajemnym uwodzeniu piętnastoletniej Holenderki i jej pięknej rówieśnicy z Maroka. Dziewczęta różnią się kolorem skóry, pochodzeniem i klasą społeczną, a mimo to – a może właśnie dlatego – rodzi się między nimi wzajemna fascynacja. Zaczynają prowadzić erotyczną grę. To przyciąganie znane każdemu, kto choć raz dał się uwieść obcej osobie. Relacja nastolatek, które przypadkiem poznały się w saunie, rozwija się bez słów – za pośrednictwem samych gestów, spojrzeń i dźwięków. Reżyserka pyta o naturę pożądania i towarzyszącą uczuciom izolację, o nasze wyobrażenia i erotyczne oczekiwania. Pozbawiona wyraźnej fabuły „Strefa nagości” jest wyrafinowanym esejem o ciele i kobiecości, inspirowanym słynnymi „Fragmentami dyskursu miłosnego” Rolanda Barthesa.

A sensual story about the seduction between a 15-year-old Dutch girl and her beautiful peer from Morocco. The girls differ in skin colour, background, and social class, and still – or perhaps thanks to this – a mutual fascination arises between the two. They begin playing an erotic game. It’s an attraction familiar to anyone who has ever been seduced by a stranger. The relationship between the teenagers, who met in a sauna, develops wordlessly – through gestures, glances, and sounds alone. The director investigates into the nature of desire and the isolation that accompanies those feelings, into our concepts and erotic expectations. “Nude Area,” void of a clear plot, is a sophisticated essay on the body and womanhood, inspired by the famous “A Lover’s Discourse: Fragments” by Roland Barthes.

László Nemes (1977)

Węgierski reżyser i scenarzysta. Urodził się w Budapeszcie, dorastał we Francji. Studiował historię, stosunki międzynarodowe i scenariopisarstwo, ukończył kurs filmowy w Nowym Jorku. Asystował na planach reżyserom z Węgier i Francji, w tym przez dwa lata u Béli Tarra. Jego krótkometrażowe „Cierpienie” z 2008 było nominowane do Europejskiej Nagrody Filmowej.

Hungarian director and screenwriter. Born in Budapest and raised in France. Has studied history, international relations, and screenwriting, has finished a film course in New York City. Has been an on-set assistant to Hungarian and French directors, including Béla Tarr for two years. His short “The Counterpart” (2008) has been nominated for the European Film Award.

Filmografia|Filmography

2015 *Syn Szawła|Saul fia*
Son of Saul

2008 *Cierpienie*
The Counterpart

Syn Szawła

Saul fia|Son of Saul
Węgry
(HU) 2015
107 min

reż|dir László Nemes prod|pro Gábor Sipos, Gábor Rajna scen|wr László Nemes, Clara Royer zdj|ph Máttyás Erdélyi muz|mus László Melis mon|ed Matthieu Taponier ob|cast Géza Röhrig, Levente Molnár, Urs Rechn, Sándor Zsótér, Uwe Lauer dys|dis Gutek Film

Rok 1944, Auschwitz-Birkenau. Dwie doby z życia Szawła Auslandera, członka Sonderkommando – oddziału żydowskich więźniów zmuszonych asystować hitlerowcom w wielkiej maszynie Zagłady – na krótko przed wybuchem buntu. W rzeczywistości, której nie sposób pojąć, w sytuacji bez szans na przetrwanie, Szawel próbuje ocalić w sobie to, co zostało z człowieka, którym kiedyś był. W swoim wstrząsającym debiucie Nemes postanowił maksymalnie zbliżyć się do percepcji bohatera filmu, pokazać wybrane fragmenty jego świata – tylko tyle, ile widzi on i słyszy – tak, aby jak najwięcej pozostawić wrażliwości samego widza.

2015 MFF Cannes – Wielka Nagroda Jury, Nagroda FIPRESCI, nominacja do Złotej Palmy

1944, Auschwitz-Birkenau. Two days in the life of Saul Auslander, member of the Sonderkommando (a squad of Jewish prisoners forced to assist the Nazis in the great annihilation machine), shortly before the revolt broke out. In an unfathomable reality, in a situation without a chance of survival, Saul will try to salvage what remains of the man he once was. In his shocking debut, Nemes decided to maximally approximate the protagonist's perception and show fragments of his world. The viewers see and hear only as much as the protagonist sees, so that as much as possible is left to their own sensitivity.

2015 IFF in Cannes – Grand Prix, the FIPRESCI Prize, Palme d'Or nomination

Brillante Mendoza (1960)

Filipiński reżyser tworzący filmy głównie o swojej ojczyźnie, lecz jednocześnie zdobywający uznanie na całym świecie. Już jego debiut „Masażysta” został nagrodzony Złotym Lampartem na festiwalu w Locarno. Mendoza w swoich fabułach i dokumentach opowiada o codziennym życiu Filipińczyków, szczególnie tych żyjących na społecznym marginesie.

A Filipino director who makes films mostly about his homeland, at the same time gaining worldwide acclaim. His debut “The Masseur” has won the Golden Leopard at the Locarno festival. In his feature films and documentaries Mendoza tells about the everyday life of the Filipino people, especially those living on the margins of society.

Filmografia|Filmography

2015 *Taklub|Trap*

2012 *Pozdrowienia z raj|Captiva*

2009 *Babcia|Lola|Grandmother*

2009 *Kinatay*

2005 *Masażysta|Mashista|The Masseur*

Taklub

Trap
Filipiny
(PH) 2015
97 min

reż|dir Brillante Mendoza prod|pro Loreto F. Castillo scen|wr Mary Honeylyn Joy Alipio zdj|ph Odyssey Flores muz|mus Diwa de Leon mon|ed Kats Serraon ob|cast Nora Aunor, Julio Diaz, Aaron Rivera, Rome Mallari, Shine Santos, Lou Veloso dys|dis Films Distribution

Miasto Tacloban po przejściu tajfunu Haiyan już nigdy nie będzie takie samo. Bebeth szuka ciał swoich dzieci, próbując porównać ich DNA z umarłymi pochowanymi w masowym grobie. Larry, utraciwszy żonę, szuka pocieszenia w grupie zagorzałych katolików, niosących ulicami miasta wielki krzyż. Erwin i jego starszy brat starają się ukryć prawdę o śmierci rodziców przed swoją młodszą siostrą. Tak jakby żałoba była dla nich niewystarczającym przeżyciem, los stawia przed nimi kolejne przeszkody... i jednocześnie łączy nieznających się dotąd bohaterów. Jak przejść nad zaistniałymi wydarzeniami do porządku dziennego? Czy należy zwrócić się w kierunku wiary, dalej poszukiwać ciał bliskich, a może całkowicie odciąć się od przytłaczającej tragedii?

2015 MFF w Cannes – Nagroda Jury Ekumenicznego, udział w konkursie Un Certain Regard

The city of Tacloban will never be the same after Typhoon Haiyan. Bebeth is looking for the bodies of her children, trying to put their DNA against those buried in a mass grave. Larry, having lost his wife, is looking for consolation in a group of dedicated Catholics who are carrying a huge cross through the city streets. Erwin and his older brother are trying to hide the truth about their parents' death from their sister. As if their bereavement wasn't enough, fate puts more obstacles on their path... And, at the same time, connects the protagonists, who were strangers until now. How does one go back to living everyday life after what happened? Should you turn to faith, keep searching for the bodies of your loved ones, or maybe cut yourself off entirely from this overwhelming tragedy?

2015 IFF in Cannes – Prize of the Ecumenical Jury - Special Mention, competed in the Un Certain Regard section

Jafar Panahi (1960)

Irański reżyser filmowy, zdobywca najważniejszych nagród w Cannes, Berlinie i Wenecji. W 2010, w wyniku wieloletniego konfliktu z irańską cenzurą, został aresztowany razem z żoną, córką i przyjaciółmi. Aktualnie przebywa w areszcie domowym. Ma zakaz wykonywania zawodu. Kino jest jednak dla niego wciąż formą ekspresji i sensem życia.

Iranian film director, winner of the most important awards in Cannes, Berlin, and Venice. In 2010, due to a long-lasting conflict with Iranian censorship, he was arrested along with his wife, daughter, and friends. He is forbidden to work in his profession. However, cinema remains his form of expression and the meaning of his life.

Filmografia | Filmography

- 2014** *Taxi Teheran* | *Taxi Zastona* | *Parde* | *Closed Curtain*
- 2011** *To nie jest film* | *In film nist* | *This Is Not A Film*
- 2000** *Krag* | *Dayereh* | *The Circle*
- 1997** *Lustro* | *Ayneh* | *The Mirror*

Magnus Gertten (1953)

Szwedzki producent, reżyser i scenarzysta, twórca filmów dokumentalnych. Jego „Port nadziei” został wyróżniony na Krakowskim Festiwalu Filmowym (2012).

Swedish producer, director, screenwriter and documentary filmmaker. His “Harbour of Hope” was awarded at the Kraków Film Festival in 2012.

Filmografia | Filmography

- 2015** *Twarze* | *Every Face Has a Name*
- 2014** *Tusen bitar*
- 2011** *Port nadziei* | *Hoppets Hamn* | *Harbour of Hope*
- 2008** *Miłość na odległość* | *Long Distance Love*
- 2005** *Rolling Like a Stone*

Taxi Teheran

Taxi
Iran (IR) 2015
82 min

reż|dir Jafar Panahi prod|pro Jafar Panahi scen|wr Jafar Panahi zdj|ph Jafar Panahi mon|ed Jafar Panahi ob|cast Jafar Panahi, Hana Saeidi dys|dis Solopan

W Teheranie dzień jak co dzień. Po zakorkowanych ulicach błądzą żółte taksówki. Jedną z nich prowadzi sam Jafar Panahi, znany irański filmowiec. Do jego samochodu wsiadają ludzie prości i intelektualści, przyjaciele i kompletni nieznajomi, przypadkowe osoby w potrzebie i umówieni na przejażdżkę członkowie rodziny. Każdy z pasażerów, znajdując się w kadrze przytwierdzonej wewnątrz pojazdu kamery, wnosi do filmu własną refleksję na temat życia w Iranie. Oddając głos swoim rodakom, Panahi krzyżuje sztukę z życiem, kino autorskie z prozą codzienności. „Taxi Teheran” to film niezwykle zabawny, a przy tym przenikliwie portretujący irańskie społeczeństwo. Panahi przekuwa swoje ograniczenia (polityczny zakaz robienia filmów) w atut, eksperymentując z formą.

2015 MFF w Berlinie – Złoty Niedźwiedź, Nagroda FIPRESCI

A regular day in Tehran. The congested traffic is spotted with yellow taxi cabs. One of them is driven by Jafar Panahi himself, known Iranian filmmaker. His clients include simple people and intellectuals, friends and perfect strangers, coincidental individuals in need and family members with an appointment for the ride. In the film, every passenger, watched by the camera installed inside, has their own thoughts on life in Iran. Giving voice to his compatriots, Panahi intertwines art with life, auteur cinema with ordinary everydayness. “Taxi” is an exceedingly amusing film, and simultaneously one that insightfully portrays Iranian society. Panahi forges his limitations (a political ban on filmmaking) into an asset, experimenting with form that borders between fiction and documentary.

2015 IFF in Berlin – Golden Bear, the FIPRESCI Prize

Twarze

Every Face Has a Name
Szwecja (SE) 2015
73 min

reż|dir Magnus Gertten prod|pro Magnus Gertten, Lennart Ström scen|wr Magnus Gertten, Jesper Osmund zdj|ph Arne D.S. Haldorsen, Sven Lindahl, Adam Makarenko, Tony Miller muz|mus Hans Appelqvist mon|ed Jesper Osmund ob|cast Piotr Górski, Phillip Jacksson, Bernhard Kempler, Ryszard Lagemo, Anita Lobel, Fredzia Marmur dys|dis Rise and Shine World Sales

28 kwietnia 1945 roku setki byłych więźniów niemieckich obozów koncentracyjnych przyplęło do portu w Malmö. Miejscowi fotoreporterzy udokumentowali ich pierwsze kroki na szwedzkim terytorium. 70 lat później ocaleni oglądają archiwalne zdjęcia. Rozpoznając siebie na starych fotografiach, ponownie przeżywają wielkie emocje. Magnus Gertten zebrał świadectwa Żydów ocalałych z Holocaustu, polskich matek i ich dzieci, członków norweskiego ruchu oporu oraz brytyjskich szpiegów. Portretując ludzi, którzy wydostali się z piekła wojennych prześladowań, szwedzki reżyser przypomina o tym, że także dziś wielu poszkodowanych potrzebuje naszej pomocy.

2015 FF w Göteborgu – Nagroda Church of Sweden, Nominacja do Dragona dla najlepszego skandynawskiego filmu dokumentalnego

On April 28, 1945 hundreds of survivors from the German concentration camps arrive to the harbour of Malmö, Sweden. While they take their first steps in freedom, Swedish news photographers film them. Now, 70 years later the survivors are watching this archive footage for the very first time and as they discover themselves they re-experience the emotions from this special day.

“Every Face Has a Name” reveals an extraordinary blend of stories coming from Jewish survivors, Norwegian resistance men, Polish mothers with newborn babies and British spies. As the director Magnus von Gertten reminds us, such moments and scenes also take place all over the world today.

2015 Göteborgu FF – Church of Sweden Film Award, Dragon Award nomination for the Best Nordic Documentary

Joanna Helander (1948)

Reżyserka filmów dokumentalnych i wielokrotnie nagradzana fotografka. Urodziła się w Rudzie Śląskiej w rodzinie polsko-niemiecko-żydowskiej. W 1971 wyemigrowała do Szwecji.

Director of documentary films, awarded photographer. Born in Ruda Śląska to a Polish-German-Jewish family. In 1971 emigrated to Sweden.

Bo Persson

Szwedzki reżyser i scenarzysta, ambasador polskiej kultury. Od lat 70. XX wieku często podróżował do Środkowej Europy, gdzie współpracował z opozycją demokratyczną.

Swedish director and screenwriter, an ambassador of Polish culture. Since the 70s he has often travelled to Central Europe, where he cooperated with the democratic opposition.

Filmografia|Filmography

- 2015** *Wieczorem patrz na księżyc*|*Watching The Moon at Night*
1994 *Powroty*|*Aterkomster*|*Returning*
1992 *Teatr Ósmego Dnia*|*Teater attonde dagen*|*Eighth Day Theatre*

Ciro Guerra (1981)

Kolumbijski reżyser i scenarzysta. Jego drugi pełnometrażowy film, „Wietrzne podróże”, rywalizował w konkursie Un Certain Regard na festiwalu w Cannes (2009).

Colombian director and screenwriter. His second feature-length film, “The Wind Journeys,” competed in the Un Certain Regard competition during the 2009 Cannes festival.

Filmografia|Filmography

- 2015** *W objęciach węża*|*El Abrazo de la Serpiente*|*Embrace of the serpent*
2009 *Wietrzne podróże*|*Los Viajes del viento*|*The Wind Journeys*
2004 *Cień przechodnia*|*La sombra del caminante*

Wieczorem patrz w księżyc

Watching The Moon at Night
Szwecja (SE) 2015
90 min

reż|dir Joanna Helander, Bo Persson prod|pro scen|wr Joanna Helander, Bo Persson zdj|ph Wojciech Staroń, Radek Łączuk, Kacper Lisowski muz|mus Zygmunt Konieczny, Matti Bye & Mattias Olsson, Ruth Fazal mon|ed Agnieszka Glińska, Robert Ciodyk ob|cast Walter Laqueur, Dan Alon Teresa Jiménez-Becerril dys|dis Kino Koszyk HB, Film i Väst

Czy istnieje związek pomiędzy dwudziestowiecznym nazizmem a działaniami współczesnych zamachowców? Kim byli poprzednicy dzisiejszych grup terrorystycznych? „Wieczorem patrz w księżyc” to dokument kreatywny badający związki między współczesnym terroryzmem a antysemityzmem. Bohaterami filmu są ofiary ataków terrorystycznych z ostatnich lat: Charifa z Algierii, Arnold z Jerozolimy, Clara z Kolumbii, Teresa z Hiszpanii, Juliette z Nowego Jorku i Michael z Północnej Irlandii. Reżyserski duet, Joanna Halander i Bo Persson, skupia się na doświadczeniach ofiar, łącząc je z opiniami światowych ekspertów w dziedzinie terroryzmu.

2015 MFF Żydowskie Motywy – Nominacja do Złotego Warszawskiego Feniksa

What is the connection between European nazism and fascism of the last century and the lethal terrorism of today? Who are the godfathers of contemporary terrorist groups? “Watching the Moon at Night” - a creative documentary with a personal tone, looks at contemporary terrorism and anti-Semitism. “Watching the Moon at Night” gives a voice to the victims of terrorist attacks in recent years: Cherifa from Algeria, Arnold from Jerusalem, Clara from Columbia, Teresa from Spain, Juliette from New York and Michael from Northern Ireland. “Watching the Moon at Night” focuses on the victims’ experiences and juxtaposes them against the views of world experts in this field.

2015 IFF Jewish Motifs – Golden Warsaw Phoenix nomination

W objęciach węża

El Abrazo de la Serpiente|*Embrace of the serpent*
Argentyna, Wenezuela, Kolumbia (AR, VE, CO) 2015
125 min

reż|dir Ciro Guerra prod|pro Cristina Gallego scen|wr Ciro Guerra, Jacques Toulemonde Vidal zdj|ph David Gallego muz|mus Nascuy Linares mon|ed Etienne Boussac ob|cast Jan Bijvoet, Antonio Bolivar, Nicolás Cancino, Yauenkü Migue dys|dis Against Gravity

Amazoński szaman Karamate to ostatni żyjący przedstawiciel swego ludu. Tylko on zna tajemnicę Yakruny – rośliny, która stanowi remedium na wszystkie choroby człowieka. Szaman towarzyszy dwóm białym naukowcom poszukującym cudownej rośliny. Ich wspólna wyprawa zamienia się powoli w pełną tajemnic, fantasmagoryczną wyprawę do jądra ciemności. Reżyser, operując czernią i bielą, przedstawia świat intuicji, w którym przypadek, szaleństwo i magia odgrywają równorzędne role. „W objęciach węża” powstało na podstawie dzienników podróży przez kolumbijską Amazonię napisanych przez Niemca Theodora Kocho-Grunberga i Amerykanina Richarda Evansa Schultasa.

2015 MFF w Cannes – Nagroda C.I.C.A.E.; **2015 MFF w Monachium** – Nominacja do nagrody ARRI/OSRAM dla najlepszego filmu zagranicznego

The Amazonian shaman Karamakate is the last survivor of his tribe. Only he knows the secret of the Yakruna – a plant that can remedy all man’s ailments. The shaman accompanies two white scientists who seek the healing plant. Their search slowly changes into a mysterious, phantasmagorical journey into the heart of darkness. The director uses black and white to portray a world of intuition, where coincidence, madness, and magic play equally important roles. “Embrace of the Serpent” is based on journals written by German Theodor Koch-Grunberg and American Richard Evans Schultes, who travelled the Colombian Amazonia.

2015 IFF in Cannes – CICA Award; **2015 IFF in Munich** – ARRI/OSRAM Award for Best Film (non-German language) nomination

Ulrich Seidl (1952)

Austriacki dokumentalista i reżyser filmów fabularnych. Bezkompromisowo testuje granicę tolerancji i dobry smak widzów. Satyryk o kamiennej twarzy, skandalista, a zarazem niepokorny humanista, piętnujący wady i słabości Austriaków. W Polsce największą popularność zdobyła jego trylogia „Raj”.

Austrian documentary filmmaker and director of feature films. He uncompromisingly tests the limits of tolerance and the good taste of his viewers. A straight-faced satirist, man of scandal, and simultaneously a rebellious humanist who condemns the flaws and weaknesses of Austrians. Among his Polish viewers, the “Paradise” trilogy is most popular.

Filmografia | Filmography

- 2014** *W piwnicy* | *Im Keller* | *In the Basement*
2013 *Raj: nadzieja* | *Paradies: Hoffnung* | *Paradise: Hope*
2012 *Raj: miłość* | *Paradies: Liebe* | *Paradise: Love*
2012 *Raj: wiara* | *Paradies: Glaube* | *Paradise: Faith*
2006 *Import/Export*
2001 *Upały* | *Hundstage* | *Dog Days*

Andy Bichlbaum (właśc. | aka Jacques Servin, 1963), **Mike Bonanno** (Igor Vamos, 1968) Aktywiści znani jako Yes Men, reżyserzy, producenci, autorzy książek i publicyści, twórcy Yes Lab i Action Switchboard.

Activists known as the Yes Men, directors, producers, authors of books and columnists, creators of Yes Lab and Action Switchboard.

Filmografia | Filmography

- 2014** *Yes Meni idą na rewolucję* | *The Yes Men Are Revolting*
2009 *Yes Meni naprawiają świat* | *The Yes Men Fix The World*
2003 *The Yes Men*

Laura Nix

Reżyserka, producentka. Autorka licznych dokumentów telewizyjnych.

Director, producer. Author of numerous TV documentaries.

Filmografia | Filmography

- 2014** *Yes Meni idą na rewolucję* | *The Yes Men Are Revolting*
2011 *Blask jej oczu* | *The Light in Her Eyes*
2003 *Whether You Like It or Not: The Story of Hedwig*
2002 *The Politics of Fur*

W piwnicy

Im Keller | In the Basement

Austria
(AT) 2014
85 min

reż | dir Ulrich Seidl prod | pro Ulrich Seidl scen | wr Veronika Franz, Ulrich Seidl zdj | ph Martin Gschlacht mon | ed Christoph Brunner ob | cast Fritz Lang, Alfreda Klebinger, Manfred Ellinger, Inge Ellinger, Josef Ochs, Alessa Duchek dys | dis Against Gravity

Razem z austriackim filmowcem mijamy równo przystrzyżony żywoplot otaczający posiadłości jego rodaków, by zejść do ich piwnic: przestrzeni grzesznych przyjemności, wstydlivych perwersji i fantazji rodem z horroru. To również świat słabości i nierealizowanych gdzie indziej pragnień. W swoim inscenizowanym dokumencie (nad którym pracował przez 10 lat) Seidl przygląda się niezbyt urodziwym twarzom i ciałom, stanowiącym dla niego narzędzie emocjonalnej prowokacji i moralnej refleksji. Zmusza nas do namysłu nad seksualnością oraz wzajemnym poznawaniem i wykorzystywaniem się w związkach. „W piwnicy” stawia też pytanie o odbiór filmów dokumentalnych, a także o granice wrażliwości, tolerancji i poczucia humoru widzów.

2014 FF w Londynie – Nominacja do Nagrody Griersona

Along with the Austrian filmmaker we pass by the evenly-cut hedges surrounding the estates of his compatriots, and go down to the cellars: the spaces of sinful pleasures, shameful perversions, and fantasies straight out of a horror movie. It's also a world of weaknesses and desires elsewhere unfulfilled. In his staged documentary (on which he worked for over 10 years), Seidl takes a close look at unappealing faces and bodies which are his tools for emotional provocation and moral reflection. He forces us to contemplate sexuality and the mutual discovery and abuse in relationships. “In the Basement” also raises a question about the reception of documentaries, as well as about the limits of sensitivity, tolerance, and the viewers' sense of humour.

2014 IFF in London – Grierson Award nomination

Yes Meni idą na rewolucję

The Yes Men Are Revolting
Stany Zjednoczone

(US) 2014
92 min

reż | dir Andy Bichlbaum, Mike Bonanno, Laura Nix prod | pro Laura Nix, Jacques Servin, Igor Vamos muz | mus Didier Leplae, Joe Wong mon | ed Geraud Brisson, Claire L. Chandler ob | cast Mike Bonanno, Andy Bichlbaum dys | dis Against Gravity

Najsłynniejszy aktywistyczny duet świata znowu w akcji! Trzecia relacja z wywrotowych poczynań Yes Menów to, podobnie jak dwie poprzednie, zabawna eskapada przez absurdy świata rządzonego przez nieuczciwe korporacje. Tym razem Yes Meni, przystępnie przedstawiając widzom zmiany klimatyczne, z humorem i autoironią również w sobie dostrzegają niepokojące zmiany. To kryzys wieku średniego. Siłą rzeczy na ekranie jest więc bardziej intymnie, a film stanowi dowcipny autoportret walczących z niesprawiedliwością herosów współczesności – a zarazem przeciętnych facetów, próbujących pogodzić happeningową działalność z życiem rodzinnym i wychowywaniem dzieci. Jeśli tacy ludzie mogą zmieniać świat, zmieniać go może każdy z nas.

The world's most infamous activist duo strikes again! Like the two previous ones, the third account of the Yes Men's subversive antics is an amusing escapade through the absurdity of a world ruled by dishonest corporation. Presenting to the viewers the changes in climate in an approachable way, the Yes Men humorously and auto-ironically notice disturbing changes also in themselves. It's mid-life crisis. The motion picture is therefore more intimate, and it becomes a witty self-portrait of modern heroes fighting injustice – and simultaneously a portrait of average guys trying to combine their happening activities with family life and bringing up his kids up. If people like them can change the world, then each and every one of us can as well.

Guy Maddin (1956)

Kanadyjski reżyser o bardzo wyrazistym osobnym stylu. Większość swoich projektów kręci w sztucznych dekoracjach, na ziarnistej taśmie 16 mm. Maddin to erudyta i twórca-kinofil.

Canadian director with a very distinct, expressive style. Most of his projects are made against the background of fake decorations, on grainy 16 mm film. Maddin is a learned author and cinema-lover.

Filmografia|Filmography

- 2015** *Zakazany pokój* | *The Forbidden Room*
2007 *Moje Winnipeg* | *My Winnipeg*
2006 *Piętno na umyśle* | *Brand Upon the Brain*

Evan Johnson

Przy „Zakazanym pokoju” – swoim debiucie pełnometrażowym – zajmował się także scenariuszem, efektami specjalnymi i montażem.

In his feature-length debut, “The Forbidden Room,” he has also worked on the script, special effects, and editing.

Filmografia|Filmography

- 2015** *Zakazany pokój* | *The Forbidden Room*

Julia Kowalski (1979)

Urodzona we Francji w polskiej rodzinie, Kowalski podejmuje zazwyczaj kwestie tożsamości, dojrzewania, seksualności i rodziny. W jej twórczości przewija się także Polska i klasa robotnicza – dwa elementy związane z jej pochodzeniem. Na swoim koncie ma trzy dokumenty, jeden film krótkometrażowy i debiut fabularny.

Born in France in the Polish family, Kowalski usually touches upon problems of identity, maturation, sexuality, and family. In her works one can also find Poland and working class – two themes connected with her personal background. She made three documentaries, one short film, and a feature debut.

Filmografia|Filmography

- 2015** *Znam kogoś, kto Cię szuka* | *Crache cœur* | *Raging Rose*
2013 *Musique de chambre* (krótki|short)
2010 *Antoni w cieniu* | *Anton dans l'ombre*

Zakazany pokój

The Forbidden Room
 Kanada (CA) 2015
 130 min

reż|dir Guy Maddin, Evan Johnson prod|pro Phoebe Greeberg, Phyllis Laing, Guy Maddin, Penny Mancuso scen|wr Guy Maddin, Evan Johnson, Robert Kotyk zdj|ph Benjamin Kasulke muz|mus Galen Johnson, Guy Maddin, Jason Stazek mon|ed John Gurdebeke ob|cast Roy Dupuis, Clara Furey, Louis Negin, Udo Kier, Gregory Hlady, Mathieu Amalric, Geraldine Chaplin dys|dis Pascale Ramonda

Ponura załoga łodzi podwodnej, straszliwa wataha leśnych bandytów, słynny chirurg i batalion dziecięcych żołnierzy – w „Zakazanym pokoju” znajdzie się miejsce dla każdego. Najnowsze dzieło Guya Maddina (wyreżyserowane wraz z Evanem Johnsonem) to jego kolejny film o samych filmach: erudycyjny, stylizowany kolarz mocno zanurzony w historii niemego kina. Kolejne opowieści, którym towarzyszy tylko muzyka, wypływają jedna z drugiej niczym z gigantycznej matryoshki: nigdy nie wiadomo, który poziom narracji jest tym ostatnim i czy za chwilę nie przeniesiemy się do kolejnej wymyślonej przez kogoś rzeczywistości. Splatając ze sobą wszystkie wątki, Maddin traktuje je raczej pretekstowo: jako pełen atrakcji materiał „ukradziony” rzekomo z niemych filmów, które tak naprawdę nigdy jednak nie powstały.

2015 FF w Las Palmas – Specjalna Nagrody Jury

A grim submarine crew, a feared pack of forest bandits, a famous surgeon, and a battalion of child soldiers – “The Forbidden Room” has it all. Guy Maddin’s latest work (co-directed with Evan Johnson) is another one of his film on films: a stylised collage full of erudition, deeply submerged in the history of silent film. The stories, accompanied only by music, emerge one from another like gigantic matryoshka dolls: you never know which level of narrative is the last one, or whether you’re about to be taken to another dreamed-up reality. Maddin intertwines all the motifs, treating them more as a pretext: as attractive material supposedly “stolen” from silent films which have, in fact, never existed. “The Forbidden Room” is a crazy rollercoaster of a tale for film buffs, in which the thin line between reality and the dreamworld is blurred from the very beginning.

2015 Las Palmas FF – Special Jury Award

Znam kogoś, kto Cię szuka

Crache cœur | Raging Rose
 Francja (FR) 2015
 80 min

reż|dir Julia Kowalski prod|pro Mina Driouche, Valérie Donzelli, Jérémie Elkaïm, Maria Blicharska, Monika Sajko Gradowska scen|wr Julia Kowalski zdj|ph Simon Beaufils muz|mus Daniel Kowalski mon|ed Martial Salomon ob|cast Liv Hennegui, Yoann Zimmer, Artur Steranko, Andrzej Chyra dys|dis Alter Ego

Rose, wychowująca się bez matki nastolatka z francuskiej prowincji, przeczuwa, że na bunt i złość będzie mogła sobie pozwolić jedynie teraz. Miota się pomiędzy skrajnymi emocjami i zмага się z własną niewinnością. Polskie korzenie ojca nie mają z tym nic wspólnego. Dzieciństwo bezpowrotnie odeszło, a nastoletnie ciało przestało służyć zabawie – teraz jest kolejnym źródłem szaleństwa i towarem na rówieśniczym rynku ciał. Rose, ucząc się na błędach znajduje inny sposób na zbudowanie relacji z chłopakiem. Zatrudniony przez ojca Polak (Andrzej Chyra) ma tu syna, którego w przeszłości porzucił i z którym chce odnowić rodzinne więzi. Początkowo z nudy, z tęsknoty za intensywnymi wrażeniami, dziewczyna wchodzi w sam środek uczuciowej układanki między ojcem i synem.

2015 MFF w Cannes – udział w sekcji ACID

Perhaps Rose – a teenage girl growing up without a mother in provincial France – senses that now is her one and only chance to be angry and rebellious. She flails about, beset by extreme emotions, and struggles with her own innocence. These are experiences completely foreign to her father’s Polish roots. With her childhood irretrievably gone, her girlish body no longer serves as a pleasure toy. Today, it is just another source of madness and a commodity to be traded on the market for bodies of the same age. Learning from her mistakes, Rose manages to find another way to build a relationship with a boy. The Polish man (Andrzej Chyra) hired by her father has a son in France whom he abandoned at some point in the past, and he would like to renew their relationship. The girl involves herself in this complicated emotional puzzle.

2015 IFF in Cannes – selected to the ACID section

FILMWEB NA MAŁYM EKRANIE

ANDROID

IPHONE

WINDOWS PHONE

POBIERZ ZA DARMO

© 2015 Filmweb Sp. z o.o. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Marki i nazwy wymienionych powyżej produktów są zastrzeżonymi znakami towarowymi należącymi do tych firm.

Nagroda Filmowa LUX Parlamentu Europejskiego

Wspierając kulturę i tożsamość europejską

The European Parliament LUX Film Prize

Supporting European culture and identity

Nagroda Filmowa LUX, ustanowiona w 2007 roku, ma na celu wyróżnienie filmów, które promują kultury państw europejskich, pokazują ich różnorodność, a jednocześnie wspólne wartości ważne dla wszystkich Europejczyków. Filmy konkurujące o Nagrodę Filmową LUX traktują o ważnych dla obywateli Unii Europejskiej sprawach dotyczących ich codziennego życia, postaw, przekonań i dążeń oraz poszukiwań własnej tożsamości. Wstępnej selekcji filmów dokonuje dwudziestoosobowy zespół złożony z przedstawicieli europejskiej kinematografii. Wyboru spośród trzech nominowanych filmów dokonują, w internetowym głosowaniu, postowie do Parlamentu Europejskiego.

Ustanawiając Nagrodę Filmową LUX, postowie do Parlamentu Europejskiego postanowili wesprzeć dystrybucję filmów europejskich, która pozostaje piętą achillesową kinematografii na Starym Kontynencie. Jedną z głównych barier dystrybucyjnych jest wielojęzyczność europejskich widzów. Dlatego film - laureat Nagrody Filmowej LUX - nie otrzymuje bezpośrednio gratyfikacji finansowej. Parlament Europejski finansuje natomiast produkcję napisów we wszystkich 23 językach urzędowych UE (poza językiem filmu) oraz dostosowanie filmu do potrzeb osób słabo widzących i niedosłyszących. Tworzona jest także kopia filmowa na taśmie 35 mm dla każdego z krajów UE.

The LUX Film Prize, established in 2007, aims to distinguish films that promote the culture of European countries, present their diversity as well as common values important for all Europeans. The films competing for the LUX Film Prize touch upon issues that are relevant to citizens of the EU, issues concerning their daily lives, attitudes, beliefs, goals and the search for one's own identity.

The preliminary selection of films is carried out by a panel of twenty representatives of European cinematography. The selection from among the three nominated films is made, via online voting, by members of the European Parliament.

By establishing the LUX Film Prize, members of the European Parliament decided to support the distribution of European films which is still the Achilles heel of the Old Continent's cinema. One of the distributional barriers is the multilingualism of the European audience. That is why a film being the laureate of the LUX Film Prize does not directly receive financial gratuity. Instead, the European Parliament funds the production of subtitles in all 23 official EU languages (besides the film's original language), as well as adjusting the film to the needs of the visually impaired and the hard of hearing. A 35 mm copy of the film is also made for every EU country.

Od czasu ustanowienia Nagrody Filmowej Lux w 2007 roku otrzymały ją następujące filmy:
Since its establishment in 2007, the LUX Film Prize has been awarded to the following films:

Na krawędzi nieba | Auf der anderen Seite reż|dir Fatih Akin (2007)
 Milczenie Lorny | Le silence de Lorna, reż|dir Jean-Pierre i Luc Dardenne (2008)
 Witamy | Welcome, reż|dir Philippe Lioret (2009)
 Obca | Die Fremde, reż|dir Feo Aladag (2010)
 Śniegi Kilimandżaro | Les neiges du Kilimandjaro, reż|dir Robert Guediguian (2011)
 Nazywam się Li | I o sono Li, reż|dir Andrea Segre (2012)
 W kręgu miłości | The Broken Circle Breakdown, reż|dir Felix van Groeningen (2013)
 Ida, reż|dir Paweł Pawlikowski (2014)

W ramach pokazu specjalnego zaprezentowane zostaną 2 filmy - laureaci Nagrody Filmowej LUX 2014:
Two 2014 LUX Film Prize - winning films will be presented within the special screenings:

Ida, reż|dir Paweł Pawlikowski
 Klasowy wróg | Razredni sovražnik, reż|dir Rok Biček

Parlament Europejski
 Biuro Informacyjne
 w Polsce

Pokaz specjalny Special Screening

Paweł Pawlikowski (1957)

„Ida” to pierwszy film Pawła Pawlikowskiego nakręcony w Polsce. Od czasu opuszczenia kraju w wieku 14 lat, reżyser mieszka w Wielkiej Brytanii i Paryżu. Nakręcił między innymi dwa głośne filmy o niepowtarzalnej atmosferze: „Ostatnie wyjście” i „Lato miłości”. Pawlikowski poczuł potrzebę realizacji filmu w rodzinnym kraju, aby odnaleźć krajobraz i atmosferę swojej młodości.

“Ida” is the first film that Paweł Pawlikowski has made in his native Poland. Since his emigration at the age of 14, he has been living in Great Britain and Paris. He had previously directed two popular and very atmospheric films, “Last Resort” and “My Summer of Love”. Pawlikowski had felt the need to make a film about his country of origin in order to recapture the landscapes and atmosphere of his youth.

Filmografia | Filmography

- 2013** *Ida*
2011 *Kobieta z piątej dzielnicy*
La Femme du Vème
The Woman in the Fifth
2004 *Lato miłości*
My Summer of Love
2000 *Ostatnie wyjście*
Last Resort
1998 *Korespondent*
The Stringer
1991 *Podróż Dostojewskiego*
Dostoevsky's travels

Ida

Ida
 Dania, Polska
 (DK, PL) 2013
 80 min

reż|dir Paweł Pawlikowski
 prod|pro Eric Abraham, Piotr Dziecioł, Ewa Puszczyńska
 scen|wr Paweł Pawlikowski, Rebecca Lenkiewicz
 zdj|ph Łukasz Żal, Ryszard Lenczewski
 muz|mus Kristian Eidnes Andersen
 mon|ed Jarosław Kamiński
 ob|cast Agata Kulesza, Agata Trzebuchowska, Dawid Ogrodnik, Joanna Kulig, Adam Szyszkowski, Jerzy Trela
 dys|dis Solopan

Akcja filmu rozgrywa się w 1962 r. w komunistycznej Polsce. Anna wychowała się w klasztorze. Nie wie praktycznie nic o swoim pochodzeniu ani o świecie zewnętrznym. Tuż przed złożeniem ślubów ma się skontaktować z ciotką, o istnieniu której nie ma pojęcia. Anna stara się zbliżyć do swojej ciotki Wandy – kobiety o mocnym charakterze, wyniosłej, idącej samotnie przez życie. Była ona blisko komunistycznego rządu i pracowała jako „szanowany” sędzia. Utraciwszy następnie swoją pozycję, zajmuje się teraz drobnymi sprawami i sporami sąsiedzkimi. Wanda postanawia odwiedzić z Anną miejsca, które uchylą rąbką tajemnicy o przeszłości dziewczyny, głęboko związanej z najnowszymi dziejami Polski, Europy i II wojną światową. Kobiety odkrywają wspólną historię i los swojej rodziny. Okazuje się, że tak naprawdę Anna nazywa się Ida i urodziła się w żydowskiej rodzinie. Bohaterki zanurzają się w trudne, bolesne poszukiwania, w trakcie których widz zadaje sobie pytanie: czy nie lepiej zostawić przeszłość za sobą?

2015 Oscar – Najlepszy film nieanglojęzyczny;
2014 Nagrody Filmowe LUX Parlamentu Europejskiego - Nagroda Filmowa LUX; **2014 Orły** – Najlepszy film, najlepsza główna rola kobieca (Agata Kulesza), najlepsza reżyseria, najlepszy montaż; **2013 Festiwal Filmowy w Gdyni** – Złote Lwy, nagrody za najlepszą pierwszoplanową rolę kobiecą (Agata Kulesza), najlepsze zdjęcia, najlepszą scenografię (Katarzyna Sobańska, Marceł Sławiński), Nagroda Dziennikarzy; **2013 MFF Camerimage** – Złota Żaba; **2013 Warszawski FF** – Grand Prix, Nagroda Jury Ekumenicznego

The film is set in Communist Poland in 1962. Anna has grown up in a convent. She knows virtually nothing about her origins or the outside world. Just before taking her vows, she is asked to make contact with an aunt she did not even know existed. Anna, who is very innocent, tries to get close to her aunt, Wanda. The latter turns out to be a haughty woman with a strong personality, bulldozing her way through life, alone. Once close to the Communist government, she used to be a “respectable” judge. Having fallen from grace, she now busies herself with local and neighbourhood disputes. Wanda decides to take Anna along with her to visit places that will lift the veil on her story, a story that is very closely entwined with that of Poland, Europe and the Second World War. Together, they discover their shared past and the fate of their family. It turns out that Anna is not called really Anna, but Ida and that she is not Roman Catholic, but Jewish. This quest will take a very heavy toll on Anna, leaving the viewer to wonder whether it wouldn't have been better to leave the past behind.

2015 Academy Awards – Best Foreign Language Film; **2014 European Parliament LUX Film Prize** – the LUX Film Prize; **2014 Eagles** – Best Film, Best Actress (Agata Kulesza), Best Director, Best Editing; 2013 Gdynia Film Festival – Golden Lions, Best Actress (Agata Kulesza), Best Cinematography, Best Art Design (Katarzyna Sobańska, Marceł Sławiński), the Journalists' Award; **2013 Camerimage IFF** – Golden Frog; **2013 Warsaw FF** – Grand Prix, the Ecumenical Jury Award

Rok Biček (1985)

Słoweński reżyser i montażysta. Absolwent AGFRT Uniwersytetu w Ljublanie (2010). Uczestniczył również w kursie filmowym PoEtika, prowadzonym przez Janeza Lapajnega. Okrzyknięty nadzieją słoweńskiego kina, Biček chętnie przyznaje się do swoich inspiracji: twórczości Michaela Hanekego, Cristiana Mungiu i Andrieja Zwiagintsewa.

Slovenian director and editor. Graduated from the AGFRT University in Ljubljana (2010). Has participated in the PoEtika film course ran by Janez Lapajne. Hailed as the hope of Slovenian cinema, Biček gladly admits to his inspirations: the works of Michael Haneke, Cristian Mungiu, and Andrey Zvyagintsev.

Filmografia | Filmography
2013 *Klasowy wróg* | *Razredni sovražnik* | *Class Enemy*

Klasowy wróg

Razredni sovražnik | *Class Enemy*
 Slovenia
 (SI) 2013
 112 min

reż|dir Rok Biček prod|pro Aiken Veronika Prosenec, Janez Lapajne scen|wr Nejc Gazvoda, Rok Biček, Janez Lapajne zdj|ph Fabio Stoll mon|ed Janez Lapajne, Rok Biček ob|cast Willem Igor Samobor, Nataša Barbara Gračner, Tjaša Železnik, Maša Dergan, Robert Prebil dys|dis Triglav Film

W swoim pełnometrażowym debiucie Rok Biček analizuje mechanizmy rządzące tworzeniem się spirali nienawiści i działaniem grupy czyniącej z kogoś obiekt zbiorowej przemocy. W jednej z klas małomiasteczkowej szkoły średniej rozpoczyna pracę nowy nauczyciel języka niemieckiego. Od początku można wyczuć napięcie pomiędzy grupą młodzieży a germanistą, wynikające z diametralnie różnego światopoglądu młodych ludzi i wymagającego nauczyciela. Kiedy jedna z uczennic popełnia samobójstwo, jej koledzy z klasy wiążą je z reprimendą, którą dziewczyna otrzymała od pedagoga i obarczają go winą za to tragiczne wydarzenie.

2014 Nagrody Filmowe LUX Parlamentu Europejskiego - Nominacja do Nagrody Filmowej LUX; **2014 TOFIFEST** - Nominacja do nagrody w sekcji ON AIR. Międzynarodowy Konkurs Filmów Fabularnych

In his feature-length debut, Rok Biček analyses the mechanics behind forming a spiral of hatred, and behind a group that targets someone as an object of violence. In one of the classes at a small-town high school, a new teacher of German starts working. The tension between the demanding teacher and the youths, stemming from varying worldviews, can be felt straight away. When one of the female pupils commits suicide, her friends associate the act with a reprimand that the girl had received, and so they blame the teacher for the tragedy.

2014 European Parliament LUX Film Prize – LUX Film Prize nomination; **2014 TOFIFEST** – ON AIR: Grand Prix – Golden Angel nomination

Pokaz specjalny
Special Screening

OGŁĄDAJ
i słuchaj

FILMY

KONCERTY

NINATEKA

 NInA

SPEKTAKLE

www.ninateka.pl

Ryszard Ber (1933-2004)

Urodzony w Wilnie polski reżyser filmowy, telewizyjny oraz teatralny. Pracował także jako scenarzysta i aktor. Absolwent łódzkiej PWSF. Na początku kariery realizował filmy krótkometrażowe. Jest autorem adaptacji utworów Stanisława Grochowiaka, Jarosława Abramowa-Newerlego, Marii Kuncewiczowej i Wiesława Myślińskiego. Kawaler Orderu Odrodzenia Polski.

Ryszard Ber (1933-2004)
Born in Vilnius, Polish director of films, television, and theatre. Has also worked as a screenwriter and actor. Graduated from the Łódź Film School. Early in his career he made short films. Author of adaptations of works by Stanisław Grochowiak, Jarosław Abramow-Newerly, Maria Kuncewiczowa, and Wiesław Myśliński. Recipient of the Order of Polonia Restituta.

Filmografia|Filmography

- 1995** *Kamień na kamieniu* | *One Stone Upon Another*
1991 *Niech żyje miłość* | *Long Live Love*
1989 *Żelazną ręką* | *The Iron Hand*
1986 *Cudzoziemka* | *The Stranger*
1984 *Thais*
1979 *Hotel klasy lux* | *Four-Star Hotel*
1978 *Lalka* | *The Doll* (serial) | *TV series*
1971 *Kaszebe* | *Kashebe, Legend of Love*
1966 *Gdzie jest trzeci król?* | *Where Is the Third King?*
1965 *Zawsze w niedzielę* | *Always on Sundays*
1955 *Łódzkie wypływają o świcie* (krótka) | *short*

Cudzoziemka

The Stranger
Polska
(PL) 1986
99 min

reż|dir Ryszard Ber prod|pro Jerzy Kajetan Frykowski scen|wr Maria Kuncewiczowa zdj|ph Jerzy Stawicki muz|mus Anna Iżykowska-Mironowicz mon|ed Alina Faflik ob|cast Ewa Wiśniewska, Joanna Szczepkowska, Jerzy Kamas, Andrzej Precigs, Katarzyna Chrzanowska, Mirosław Konarowski, Małgorzata Lorentowicz, Henryk Machalica, Igor Śmiałowski, Marek Walczewski, Eugenia Herman, Jolanta Grusznic, Andrzej Grąziewicz, Hanna Giza, Sławomira Łozińska, Włodzimierz Bednarski, Andrzej Szenajch dys|dis SF Kadr

Róża jest córką Polaka pracującego w Rosji. Razem ze swoją rodziną mieszka w Taganrogu, portowym mieście położonym nad Morzem Azowskim. Tam też po raz pierwszy uczestniczy w koncercie muzycznym – zauroczona występem włoskiej artystki, postanawia zostać skrzypaczką. Dzięki wsparciu ojca wyjeżdża do Warszawy, gdzie ma kształcić się w konserwatorium muzycznym. Poznaje tam Michała, w którym zakochuje się bez pamięci. Chłopak jednak, mimo wcześniejszych zapewnień o stałości własnego uczucia, z czasem porzuca Różę. To wydarzenie będzie miało dla bohaterki – oraz osób, z którymi zwiąże swoje dalsze losy – bardzo gorzkie konsekwencje. „Cudzoziemka” to adaptacja powieści Marii Kuncewiczowej wydanej po raz pierwszy w 1936 roku. Pięćdziesiąt lat później autorka powróciła do swojego dzieła, tworząc scenariusz filmu Ryszarda Bera.

1986 Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni – Nagroda Specjalna Jury, najlepsza rola kobieca (Ewa Wiśniewska), nominacja do Złotego Lwa; **1987 Złote Kaczki** – Najlepsza aktorka (Ewa Wiśniewska)

Róża is the daughter of a Pole who works in Russia. With her family, she lives in Taganrog, a port city on the coast of the Sea of Azov. There she experiences her first music concert; enchanted by the Italian artist's performance, she decides to become a violinist. Thanks to her father's support she leaves for Warsaw, where she is to receive education at a music conservatory. There she meets Michał, whom she falls deeply in love with. The boy, however, despite his earlier assurances of reciprocated love, later abandons Róża. This event is going to result in very bitter consequences for the protagonist and the people she will associate with. "The Stranger" is an adaptation of Maria Kuncewiczowa's novel, published for the first time in 1936. Fifty years later, the author returned to her work, and wrote the script to Ryszard Ber's film.

1986 Polish Film Festival in Gdynia – Special Jury Prize, Best Actress (Ewa Wiśniewska), Golden Lion nomination; **1987 Gold Ducks** – Best Actress (Ewa Wiśniewska)

Pokaz specjalny Special Screening

Krzysztof Kieślowski (1941-1996)

Wybitny polski reżyser i scenarzysta. Ukończył Wydział Reżyserii PWSF w Łodzi. Karierę rozpoczął jako twórca krótkich dokumentów, następnie zaczął kręcić filmy fabularne. Od 1984 pisał scenariusze wraz z prawnikiem Krzysztofem Piesiewiczem. Laureat kilkudziesięciu nagród, m.in. Złotego Lwa w Wenecji za „Trzy kolory: Niebieski” (1993), a rok później: Srebrnego Niedźwiedzia na Berlinale za „Trzy Kolory: Biały”.

Renowned Polish director and screenwriter. Graduated from directing at the Łódź Film School. Started his career as a maker of short documentary films, later moved on to making feature films. From 1984 he wrote scripts with lawyer Krzysztof Piesiewicz. Laureate of several dozen awards, including the Golden Lion in Venice for “Three Colours: Blue” (1993), and the following year: the Silver Bear at the Berlinale for “Three Colours: White.”

Filmografia | Filmography

- 1993** *Trzy kolory: Czerwony* | *Trois couleurs: Rouge* | *Three Colours: Red*
- 1993** *Trzy kolory: Biały* | *Trois couleurs: Blanc* | *Three Colors: White*
- 1991** *Trzy kolory: Niebieski* | *Trois couleurs: Bleu* | *Three Colors: Blue*
- 1988** *Podwójne życie Weroniki* | *La double vie de Veronique* | *The Double Life of Veronique*
- 1988** *Dekalog* | *The Decalogue*
- 1988** *Krótki film o miłości* | *A Short Film About Love*
- 1984** *Krótki film o zabijaniu* | *A Short Film About Killing*
- 1981** *Bez końca* | *No End*
- 1980** *Przypadek* | *Blind Chance*
- 1979** *Gadające głowy* | *Talking Heads* (krótki/short)
- 1979** *Amator* | *Camera Buff*
- 1977** *Siedem kobiet w różnym wieku* | *Seven Women of Different Ages* (krótki/short)
- 1976** *Z punktu widzenia nocnego portiera* | *Night Porter's Point of View* (krótki/short)
- 1976** *Blizna* | *The Scar*
- 1975** *Personel* | *Personnel*
- 1972** *Przejście podziemne* | *Pedestrian Subway* (krótki/short)
- 1969** *Fabryka* | *Factory* (krótki/short)
- 1968** *Z miasta Łodzi* | *From the City of Lodz* (krótki/short)

Dekalog

The Decalogue
Polska
(PL) 1988
572 min

reż|dir Krzysztof Kieślowski
prod|pro Ryszard Chutkowski
scen|wr Krzysztof Piesiewicz,
Krzysztof Kieślowski zdj|ph
Wiesław Zdort muz|mus Zbigniew
Preisner mon|ed Ewa Smal
ob|cast Artur Barciś, Olgierd
Łukaszewicz, Olaf Lubaszenko,
Piotr Machalica, Jan Tesarz,
Katarzyna Piwowarczyk, Henryk
Baranowski, Krystyna Janda,
Aleksander Bardini, Stanisław
Gawlik, Krzysztof Kumor, Maciej
Szary, Jerzy Stuhr, Mirosław
Baka, Adrianna Biedrzyńska, Ewa
Błaszczyk, Maria Kościalkowska,
Daniel Olbrychski, Anna Polony,
Grażyna Szapolowska, Wojciech
Kłata, Zbigniew Zamachowski,
Maja Barelkowska, Janusz
Gajos, Krzysztof Globisz, Teresa
Marczewska, Maria Pakulnis,
Henryk Bista, Maja Komorowska,
Stefania Iwińska, Władysław
Kowalski, Joanna Szczepkowska,
Adam Hanuszkiewicz, Jan
Jankowski, Bogusław Linda,
Tadeusz Łomnicki, Zbigniew
Zapasiewicz, Maria Gładkowska,
Maciej Stuhr, Krystyna Drochocka,
Bożena Dykiel, Jerzy Trela dys|dis
TVP

Uważny widz łatwo dostrzeże, że akcja serialu Krzysztofa Kieślowskiego rozgrywa się w Warszawie. Specyficzna przestrzeń miasta nie ma tu jednak znaczenia – „Dekalog” to historia uniwersalna nie tylko w naszym kręgu kulturowym. Serial ceniony jest również choćby w Iranie i krajach Dalekiego Wschodu. Bohaterowie to przeciętni ludzie, a profesje, jakie wykonują, odzwierciedlają szeroki przekrój społeczny. Znajdują się wśród nich między innymi nauczyciel akademicki, taksówkarz i lekarz. Podobnie zróżnicowany jest wiek bohaterów i ich osobowości. Wszystkich łączy natomiast to, że zmagają się z trudnymi wyborami moralnymi, nad którymi unosi się nieodgadniona, metafizyczna aura. Kolejne odcinki serialu nawiązują do tytułowych Dziesięciu Przykazań, a elementem spajającym cały cykl jest interpretowana na różne sposoby (anioł?, tajemniczy obserwator?) epizodyczna kreacja Artura Barcisia – aktor wystąpił aż w dziewięciu częściach serialu.

2000 Nagrody Amerykańskiego Stowarzyszenia Krytyków Filmowych (NSFC) – Nagroda specjalna za wybitne dokonania w filmie zagranicznym ; **1990 Nagrody Stowarzyszenia Włoskiej Krytyki Filmowej** – Srebrna Taśma dla najlepszego filmu zagranicznego prezentowanego we Włoszech; **1990 MFF w Sao Paulo** – Nagroda krytyki filmowej; **1989 MFF w Wenecji** – Nagroda FIPRESCI, Nagroda Young Cinema; **1989 MFF w Montrealu** – Nagroda krytyki filmowej; **1989 MFF w San Sebastian** – Nagroda Międzynarodowej Organizacji Katolickiej d/s Filmu OCIC

An observant viewer will notice that Krzysztof Kieślowski's series takes place in Warsaw. However, the characteristic city space doesn't matter here - “The Ten Commandments” is a universal story not limited to our own cultural sphere. The series is also valued in Iran and the Far East, for instance. The protagonists are average people, and their professions reflect a broad cross-section of society. Among them we find a lecturer, a taxi driver, and a physician. The protagonists' ages and personalities are equally diverse. Nevertheless, they are all connected by having to face difficult moral choices that have a mysterious, metaphysical air to them. The series' episodes refer to the titular ten commandments, while the cycle has one common element: the episodic role of many interpretations (an angel?, a mysterious observer?), played by Artur Barciś, who featured in no fewer than nine episodes.

2000 National Society of Film Critics – Special Award for outstanding achievements in foreign film
1990 Italian National Syndicate of Film Journalists – European Silver Ribbon for best foreign film presented in Italy; **1990 IFF in Sao Paulo** – Critics' Award; **1989 IFF in Venice** – the FIPRESCI Prize, Young Cinema Award; **1989 IFF in Montreal** – Critics' Award; **1989 IFF in San Sebastian** – the OCIC Award – Honorable Mention

POKAZ SPECJALNY SERIALU
ZREKONSTRUOWANEGO CYFROWO
PRZEZ TELEWIZJĘ POLSKĄ

SPECIAL SCREENING OF THE TV SERIES
DIGITALLY RESTORED
BY THE POLISH TELEVISION

POKAZ SPECJALNY SERIALU
ZREKONSTRUOWANEGO CYFROWO
PRZEZ TELEWIZJĘ POLSKĄ

SPECIAL SCREENING OF THE TV SERIES
DIGITALLY RESTORED
BY THE POLISH TELEVISION

Janusz Morgenstern (1922-2011)

Reżyser i producent filmowy. W 1954 ukończył studia na Wydziale Reżyserii PWSF w Łodzi. Następnie pracował jako asystent reżysera przy produkcjach Andrzeja Wajdy („Kanal”, „Popiół i diament”, „Lotna”). Zadebiutował głośnym filmem „Do widzenia, do jutra”, w którym wystąpili Teresa Tuszyńska, Zbigniew Cybulski i Roman Polański, a muzykę skomponował Krzysztof Komeda. Twórca popularnych seriali: „Stawka większa niż życie”, „Kolumbowie” oraz „Polskie drogi”.

Director and film producer. In 1954 he graduated from directing at the Film School in Łódź. He then started working as director's assistant for Andrzej Wajda's productions (“Canal,” “Ashes and Diamonds,” “Speed”). He had a successful debut with “Good Bye, Till Tomorrow,” which featured Teresa Tuszyńska, Zbigniew Cybulski, and Roman Polański, and the score was composed by Krzysztof Komeda. Author of the popular series: “More Than Life at Stake,” “The Columbuses,” and “Polish Roads.”

Filmografia|Filmography

- 2009** Mniejsze zło|The Lesser Evil
2000 Żółty szalik|The Yellow Scarf
1987 Biały smok|White Dragon
1981 Mniejsze niebo|Smaller Sky
1980 Godzina „W”|“W” Hour
1976 Polskie drogi|Polish Roads (serial|TV series)
1972 Trzeba zabić tę miłość|-To Kill This Love
1970 Kolumbowie|The Columbuses (serial|TV series)
1968 Stawka większa niż życie|More Than Life at Stake (serial|TV series)
1967 Jowita|Yovita
1966 Potem nastąpi cisza|And All Will Be Quiet
1965 Życie raz jeszcze|Back to Life Again
1964 Dwa żebra Adama|Adam's Two Ribs
1962 Jutro premiera|Opening Tomorrow
1960 Do widzenia, do jutra|Good Bye, Till Tomorrow

Kolumbowie

The Columbuses
Polska
(PL) 1970
281 min

reż|dir Janusz Morgenstern
prod|pro Jerzy Buchwald
scen|wr Roman Bratny zdj|ph Tadeusz Wieżan muz|mus Jerzy Matuszkiewicz mon|ed Krystyna Rutkowska, Elżbieta Kurkowska ob|cast Jan Englert, Władysław Kowalski, Jerzy Matalowski, Alicja Jachiewicz, Krzysztof Machowski, Halina Golanko, Bożena Kowalczyk, Jerzy Trela, Marek Perepeczko, Maciej Damięcki, Roman Kosierkiewicz, Andrzej Zaorski, Antonina Gordon-Górecka, Stefan Friedmann, Adam Pawlikowski, Zdzisław Maklakiewicz, Andrzej Kopiczyński, Tomasz Lengren, Ryszarda Hanin, Krzysztof Kowalewski, Ignacy Machowski, Maciej Englert, Karol Strasburger dys|dis TVP

Adaptacja dwóch pierwszych tomów powieści „Kolumbowie. Rocznik 20” Romana Bratnego, który napisał też scenariusz serialu Janusza Morgensterna.

Film przedstawia losy młodzieży, która stawia czynny opór hitlerowskiemu agresorowi. Wchodzący w dorosłość chłopcy początkowo walczą z okupantem w charakterystyczny dla swojego wieku, fantazyjny sposób, by następnie rozpocząć codzienną, systematyczną działalność w konspiracji. Morgenstern ukazuje zaangażowanie bohaterów bez nadmiernego patosu. Przedstawia Kolumbów jako zwyczajnych młodych ludzi, którzy wcale nie są wolni od innych niż patriotyczne uczuć. Bohaterowie przeżywają więc pierwsze osobiste rozczarowania, dzięki czemu film staje się pełnym i autentycznym portretem pokolenia, którego młodość przypadła na lata II wojny światowej.

1971 Nagrody Złoty Ekran – Najlepszy film, najlepszy aktor (Jan Englert)

An adaptation of the first two volumes of Roman Bratny's novel “Kolumbowie. Rocznik 20.” Bratny has also written the script for Janusz Morgenstern's series.

The film depicts the stories of young people actively opposing the Nazi aggressor. The adolescent boys initially fight the occupant in a way that is specific for their age, but later on begin everyday, systematic action in conspiracy. Morgenstern portrays the protagonists' involvement without excessive pathos. He depicts the Columbuses as ordinary young people who are in no way free of feelings other than the patriotic ones. The protagonists experience their first infatuations, bursts of passion, and personal disappointment, thanks to which the film becomes a full and authentic portrait of a generation who lived their youth during World War II.

1971 The Złoty Ekran Awards – Award for Best Film, Award for Best Actor (Jan Englert)

**Pokaz
specjalny
Special
Screening**

Pokaz specjalny Special Screening

Wiesław Dąbrowski (1947)

Ukończył kulturoznawstwo (specjalność filmologia) na Uniwersytecie Łódzkim. Od 1990 roku jest właścicielem Agencji Artystycznej „Partus” oraz niezależnym producentem programów i filmów telewizyjnych, dokumentów, reportaży, gal koncertowych, muzyki filmowej oraz płyt CD. Za swą działalność został odznaczony medalem „Zasłużony Kulturze – Gloria Artis” (2013). Jego ostatni film, „Paderewski – człowiek czynu, sukcesu i sławy”, zdobył m.in. nagrodę za najlepszy dokumentalny film historyczny na Międzynarodowym Festiwalu Filmów Dokumentalnych DocMiami w Roca Baton na Florydzie. W 2005, wspólnie z Januszem Zaorskim, Krzesimirem Dębskim i prof. Rosławem Szaybo, utworzył Fundację „AVE ARTE”, która ma na celu wspieranie i promowanie polskiej kultury.

Graduated from culture studies (speciality: film studies) at the University of Łódź. Since 1990 he has owned the “Partus” Artistic Agency, and has been producing TV programs and films, documentaries, reportages, concert galas, film music, and CDs. Awarded the Medal for Merit to Culture – Gloria Artis in 2013. His last film, “Paderewski: Man of Action, Success and Fame,” has won the Best Historical Documentary at the DocMiami International Film Festival in Roca Baton, Florida, among other awards. In 2005, together with Janusz Zaorski, Krzesimir Dębski, and prof. Rosław Szaybo, he brought to life the AVE ARTE Foundation which aims to support and promote Polish culture.

Filmografia | Filmography

- 2015** *Kazimierz – unicestwiona idylla* | *Kazimierz – An Idyll Annihilated*
- 2013** *Paderewski – człowiek czynu, sukcesu i sławy* | *Paderewski: Man of Action, Success and Fame*
- 2009** *Michał Urbaniak. Nowojorczyk z wyboru* | *Michał Urbaniak New Yorker by Choice*
- 2008** *Agnieszka Holland* | *Agnieszka Holland: Director*
- 2007-2008** *Nasi w Hollywood* | *Poles in Hollywood (2 części)* | *2 parts*
- 2007** *Henryk Wars: Pieśniarz Warszawy* | *Henryk Wars, a Songster of Warsaw*
- 2006** *Piotr Adamczyk- aktor, który...* | *Piotr Adamczyk: An Actor Who...*

Kazimierz – unicestwiona idylla

Kazimierz – An Idyll Annihilated
Polska
(PL) 2015
40 min

reż|dir Wiesław Dąbrowski
prod|pro Wiesław Dąbrowski
scen|wr Wiesław Dąbrowski
zdj|ph Kamil Dąbrowski,
Krzysztof Sobierański, Piotr Tokarski
mon|ed Krzysztof Sobierański
dys|dis Partus

„Kazimierz-unicestwiona Idylla” to filmowa opowieść o fenomenie miasteczka, który swoją magiczną krajobrazową aurą od stuleci inspiruje działalność artystyczną niezliczonej rzeszy twórców. To także opowieść o historii- pięknej i chlubnej, burzliwej i tragicznej- o odrodzonym z ruin fascynującym miasteczku owianym literacką legendą z jego nieprzemijającym, sentymentalnym magnetyzmem, unikatowymi zabytkami, atmosferą artystycznej bohemy. O mieście festiwalu i celu weekendowych eskapad. O perle renesansowej architektury w subregionie lubelskim.

„Kazimierz – An Idyll Annihilated” is the story of the little wonder of a town with a magical aura, which for centuries has inspired the creative talents of innumerable artists. It is also a narrative of history – a beautiful, glorious, stormy and tragic one – about a fascinating little town restored to life from ruins, shrouded in literary legend, with its everlasting magnetism, unique historical monuments and a bohemian artistic atmosphere. It is a story about a town of festivals and weekend escapades. A town that is a real pearl of Renaissance architecture in the Lublin subregion.

POKAZ SPECJALNY FILMU
ZREKONSTRUOWANEGO
CYFROWO

SPECIAL SCREENING OF
THE DIGITALLY RESTORED FILM

KINO
RP

Mecenas cyfrowej
rekonstrukcji klasyki
polskiego kina

Pokaz
specjalny
Special
Screening

Piotr Szulkin (1950)

Reżyser i scenarzysta, wykładowca PWSFTviT w Łodzi. W PRL-u, na przekór siernieżnym warunkom produkcyjnym, kręcił widowiskowe i ambitne intelektualnie kino science-fiction (tetralogia zapoczątkowana „Golemem” i zakończona „Ga, ga: Chwała bohaterom”). W 2012 ukazał się „Życiopis”, wywiad-rzeka z reżyserem przeprowadzony przez Piotra Kletowskiego i Piotra Mareckiego.

Director and screenwriter, lecturer at the Łódź Film School. In the Polish People's Republic, against rough production conditions, he used to make spectacular and ambitious intellectual science-fiction films (a tetralogy which started with “Golem” and ended with “Ga-ga: Glory to the Heroes”). In 2012 “Życiopis” was published, an extended interview with the director conducted by Piotr Kletowski and Piotr Marecki.

Filmografia|Filmography

- 2003** *Ubu król|King Ubu*
1990 *Femina*
1985 *Ga, ga: Chwała bohaterom|Ga-ga: Glory to the Heroes*
1984 *O-bi, o-ba: Koniec cywilizacji|O-Bi, O-Ba – The End of Civilization*
1981 *Wojna światów – następne stulecie|The War of the World: Next Century*
1979 *Golem*

Ubu król

King Ubu
Polska
(PL) 2003
91 min

reż|dir Piotr Szulkin prod|pro Iwona Cichowska scen|wr Piotr Szulkin zdj|ph Dariusz Kuc konsultacja muzyczna|music consultant Małgorzata Przedpelska-Bieniek mon|ed Elżbieta Kurkowska ob|cast Jan Peszek, Katarzyna Figura, Marek Siudym, Jerzy Trela, Bogdan Kalus, Maria Ciunelis dys|dis Iwona Cichowska

Prostak Ubu, podżegany przez ambitną żonę, pragnie zostać królem Folski. Swoją cel – dzięki populistycznym hasłom i intrygom – osiąga. Nowy król szybko staje się rządzącym twardą ręką dyktatorem, a jego chciwość i ignorancja doprowadzają kraj do upadku. W wyniku wojny z Rosją, Folska traci suwerenność, a wygnany Ubu Król, razem z Ubicą, szukają nowego miejsca, którym mogliby rządzić... Wzbogacona doświadczeniami XX wieku adaptacja XIX-wiecznej sztuki Alfreda Jarry'ego to surrealistyczna fantazja na temat Polski i analiza mechanizmów rządzenia. Groteskowa forma, uniwersalny przekaz, brawurowe kreacje aktorskie Jana Peszka i Katarzyny Figury oraz finałowe słowa królewskiej pary – „My to ty” – jako niepokojące memento.

2003 Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni – Najlepsza pierwszoplanowa rola kobieca (Katarzyna Figura), **2005 Orły** – Najlepsze kostiumy (Magdalena Biedrzycka)

The simpleton Ubu, incited by his ambitious wife, wants to become the king of Foland. Thanks to populist slogans and intrigues he manages to achieve his goal. The new king quickly becomes a dictator ruling with an iron fist, and his greed and ignorance lead the country towards its fall. As a result of the war with Russia, Foland loses its sovereignty, and King Ubu, together with his queen Ubica, are looking for a new place to rule... Enriched by the experiences of the 20th century, the adaptation of the 19th century play by Alfred Jarry is a surreal fantasy about Poland, and an analysis of the mechanisms of ruling. A grotesque form, a universal message, daring performances by actors Jan Peszek and Katarzyna Figura, and the final words of the rulers - “We are you” - as a disturbing memento.

2003 Polish Film Festival in Gdynia – Best Actress (Katarzyna Figura), **2005 Polish Film Awards: Eagles** – Best Costume Design (Magdalena Biedrzycka)

Pokaz specjalny Special Screening

Krzysztof Krauze
(1953-2014)

Wybitny polski reżyser i scenarzysta. Na początku swojej kariery związany ze studiem „Se-Ma-For”, w którym kręcił krótkie filmy animowane. Następnie realizował dokumenty i spektakle telewizyjne. Popularność i uznanie przyniosły mu „Dług” i „Plac Zbawiciela”, portretujące polskie społeczeństwo czasu transformacji. W dwóch opowieściach biograficznych, „Moim Nikiforze” i „Papusza” (nakręconej podobnie jak „Plac.” wraz z żoną Joanną) w wyrafinowany i bogaty plastycznie sposób przywołał atmosferę Polski sprzed wielu dekad. Zmarł w grudniu 2014 roku, przygotowując wraz z żoną opartą na faktach historię o ludobójstwie w Rwandzie „Ptaki śpiewają w Kigali”. Joanna Kos-Krauze kontynuuje realizację filmu, którego premiera ma się odbyć w 2016 roku.

Prominent Polish director and screenwriter. In the beginning of his career he worked with the Se-ma-for studio, where he used to shoot short animated films. After this period he made documentaries and teleplays. The films that brought him popularity and recognition are „The Debt” and „Saviour Square”, which portray Polish society in the transformation period. In the biographies he made, „My Nikifor” and „Papusza” (which he made with his wife Joanna, just like „Saviour Square”), he brings back the atmosphere of Poland from many decades ago in a refined and very illustrative way. He died in December 2014. Together with his wife he was preparing a fact-based story about the genocide in Rwanda, „Ptaki śpiewają w Kigali”; Joanna Kos-Krauze continues to work on the film which is to premiere in 2016.

Filmografia|Filmography

- 2013** *Papusza* (z|with: Joanna Kos-Krauze)
2006 *Plac Zbawiciela|Saviour Square* (z|with: Joanna Kos-Krauze)
2004 *Mój Nikifor|My Nikifor*
1999 *Dług|The Debt*
1996 *Gry uliczne|Street Games*
1988 *Nowy Jork, czwarta rano|New York, 4 A.M.*

Mecenas cyfrowej
rekonstrukcji klasyki
polskiego kina

POKAZ SPECJALNY FILMU
ZREKONSTRUOWANEGO
CYFROWO

SPECIAL SCREENING OF
THE DIGITALLY RESTORED FILM

Mój Nikifor

My Nikifor
Polska
(PL) 2004
96 min

reż|dir Krzysztof Krauze prod|pro Juliusz Machulski scen|wr Krzysztof Krauze, Joanna Kos-Krauze zdj|ph Krzysztof Ptak muz|mus Bartłomiej Gliniak mon|ed Krzysztof Szpetmański ob|cast Krystyna Feldman, Roman Gancarczyk, Jerzy Gudejko, Lucyna Malec, Marian Dziędziel dys|dis SF Zebra/ TVP/ Canal+

Dwaj malarze – jeden jest magistrem sztuki z dyplomem ASP, autorem kilkunastu obrazów; drugi, genialny amator, jest prawdziwym artystą, który namalował ich tysiące. I jedna, trudna przyjaźń. Film Krauzego to opowieść o życiu podporządkowanym zobowiązaniu: dla Nikifora Krynickiego, społecznego outsidera, jest nim dany od Boga talent; dla Mariana Włosińskiego – opieka nad samotnym geniuszem. Przygotowywany latami, jeden z najbardziej niezwykłych i osobnych polskich filmów, laureat licznych festiwalii. Niekonwencjonalna, podszyta mistycyzmem biografia wybitnego przedstawiciela prymitywizmu, uniwersalna opowieść stawiająca pytania o źródła talentu i wewnętrznej wolności. Malarskie zdjęcia Krzysztofa Ptaka, Krystyna Feldman w roli życia i zachwyt publiczności niemal całego świata.

2004 Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni – Najlepsza pierwszoplanowa rola kobieca (Krystyna Feldman), najlepszy montaż, najlepsze kostiumy (Dorota Roqueplo); **2004 MFF w Karłowym Warach** – Nagroda główna Kryształowy Globus, najlepszy reżyser, najlepsza aktorka, wyróżnienie specjalne „Don Kichot”; **2005 MFF w Chicago** – Grand Prix (Złoty Hugo), najlepszy aktor (Roman Gancarczyk)

Two painters: the first one graduated from the Fine Arts Academy and has painted several paintings, and the other one is an ingenious amateur, a real artist, author of thousands of paintings. And one difficult friendship. Krauze's film is a story about a life ruled by an obligation: for Nikifor Krynicki, a social outsider, it's the talent he received from God, and for Marian Włosiński – taking care of the lonely genius. The film, which took years of preparation, is one of the most extraordinary and distinct Polish films, awarded at many festivals. Unconventional and full of mysticism, it is a biography of a distinguished representative of primitivism; a universal story that poses questions about the source of talent and inner freedom. Picturesque cinematography by Krzysztof Ptak, Krystyna Feldman in the role of her life, and amazed audiences almost all around the world.

2004 Polish Film Festival in Gdynia – Best Actress (Krystyna Feldman), Best Editing, Best Costume Design (Dorota Roqueplo); **2004 IFF in Karlovy Vary** – Crystal Globe Grand Prize, Best Director, Best Actress, the Don Quixote Award - Special Mention; **2005 IFF Chicago** – Grand Prix (Gold Hugo), Best Actor (Roman Gancarczyk)

POKAZ SPECJALNY FILMU
ZREKONSTRUOWANEGO
CYFROWO

SPECIAL SCREENING OF
THE DIGITALLY RESTORED FILM

Jan Łomnicki (1929-2002)

Reżyser i scenarzysta. Na jego dorobek składają się przede wszystkim liczne dokumenty, ale też realizowany z przerwami przez ponad 20 lat serial fabularny „Dom” – najdłuższy pod względem czasu emisji w historii polskiej telewizji.

Jan Łomnicki (1929-2002)
Director and screenwriter. His works mostly include numerous documentaries, but there is also “The House,” feature series which was in production for over 20 years (with intervals), and is the longest-aired series in the history of Polish television.

Filmografia|Filmography

- 1991** Jeszcze tylko ten las|Just Beyond This Forest
1980-2000 Dom|The House (serial|TV series)
1978 Akcja pod Arsenalem|Operation Arsenal
1976 Ocalić miasto|To Save the City
1956 Mistrz Nikifor|Master Nikifor (krótka|short)

~~~~~  
Mistrz Nikifor

Master Nikifor
Polska
(PL) 1956
7 min

reż|dir Jan Łomnicki
prod|pro Wytwórnia Filmów Dokumentalnych (Warszawa)
scen|wr G. Banach zdj|ph Henryk Makarewicz, Edward Bryła mon|ed Helena Białkowska
ob|cast Nikifor Krynicki
dys|dis WFDiF



Nikifor Krynicki, tak naprawdę Epifaniusz Drowniak – artysta-samouk, jeden z najwybitniejszych twórców sztuki naiwnej, malarz świata wyobraźni. Życie wypełniła mu sztuka – na skrawkach papieru i kawałkach tektury stworzył około 40 tysięcy dzieł: wymagowanych miejskich pejzaży, cerkwi, autoportretów. W filmie Jana Łomnickiego widzimy i samego Nikifora przy pracy w krynickim parku, i jego obrazy: emanujące harmonią i kruchym pięknem arcydzieła kompozycji i koloru.

Epifaniusz Drowniak known as Nikifor Krynicki – self-taught artist, one of the most prominent naïve artists, painter of the world of imagination. His life was filled by art – he created about 40 thousand works on scraps of paper and pieces of cardboard: imaginary city landscapes, Orthodox churches, self-portraits. In Jan Łomnicki’s film we see Nikifor working in a park in Krynica, and we see his paintings: masterpieces in composition and colour, emanating with harmony with fragile beauty.

nieLetnie Dwa Brzegi Films 4 Teens



Witold Giersz (1927)

Wybitny twórca filmów animowanych, pedagog, laureat kilkudziesięciu nagród na polskich i międzynarodowych festiwalach. W jego dorobku znajduje się blisko 50 dzieł, głównie krótkometrażowych. Eksperymentujące z fakturą, dynamiczne i wizjonerskie animacje Giersza (np. „Mały western”, „Czerwone i czarne” oraz „Kofi”) należą do klasyki polskiego kina. Jest on także pedagogiem; wychował kilka pokoleń filmowców.

Prominent animated filmmaker, pedagogue, won several dozen awards at Polish and international festivals. Author of nearly 50 films, mainly shorts. Giersz's animations (such as “The Little Western,” “The Red and the Black,” and “A Horse”) are dynamic, visionary, they experiment with texture. His works have earned their place among the classics of Polish film. Giersz is also a respected pedagogue, he taught a few generations of filmmakers.

Filmografia | Filmography

- 1996** *W grocie króla gór* | *In the Cave of the Mountain King* (krótki|short)
- 1978** *Proszę słonia* | *Be My Guest, Mr. Elephant*
- 1973** *Rodzina indonezyjska* | *An Indonesian Family* (krótki|short)
- 1973** *Stary kowboj* | *The Old Cowboy* (krótki|short)
- 1972** *Kaskader* | *Stuntman* (krótki|short)
- 1971** *Kierowca doskonały* | *The Perfect Driver* (krótki|short)
- 1970** *Wspaniały marsz* | *The Splendid March* (krótki|short)
- 1969** *Intelektualista* | *The Intellectual* (krótki|short)
- 1968** *Proszę słonia* | *Be My Guest, Mr. Elephant* (serial|TV series; epizody|episodes 5 & 6)
- 1968** *Admirał* | *The Admiral* (krótki|short)
- 1967** *Koń* | *A Horse* (krótki|short)
- 1963** *Dinozaury* | *Dinosaurs* (krótki|short)
- 1963** *Czerwone i czarne* | *The Red and the Black* (krótki|short)
- 1961** *Skarb Czarnego Jacka* | *Black Jack's Treasure* (krótki|short)
- 1960** *Mały western* | *The Little Western* (krótki|short)

NARODOWY
INSTYTUT
AUDIOWIZUALNY
NInA



POKAZ SPECJALNY FILMU
ZREKONSTRUOWANEGO
CYFROWO

SPECIAL SCREENING OF
THE DIGITALLY RESTORED FILM



Proszę słonia

Be My Guest, Mr. Elephant
Polska
(PL) 1978
63 min

reż|dir Witold Giersz
prod|pro Teresa Kowal
scen|wr Witold Giersz,
Ludwik Jerzy Kern, Roman
Huszczko, Alina Maliszewska,
Bogdan Nowicki, Ryszard
Ślarczyński, Stefan Szwakopf
zdj|ph Maria Niedźwiecka-
Szybisz muz|mus Waldemar
Kazanecki mon|ed Hanna
Michalewicz ob|cast Ludwik
Benoit, Danuta Przesmycka,
Wiesław Michnikowski,
Irena Kwiatkowska, Krystyna
Sienkiewicz, Jerzy Bielenia,
Mieczysław Czechowicz, Edward
Dziewoński, Wojciech Duryasz,
Bronisław Pawlik, Kazimierz
Wichniarz dys|dis Studio
Miniatur Filmowych



Pełnometrażowa wersja kultowego serialu z lat 60. XX wieku. Mały chłopiec Pinio jest mały, ponieważ nie chce jeść witamin, które daje mu mama. Zamiast je łykać, wrzuca je do porcelanowego słonia o imieniu Dominik, który wskutek działania pigułek zaczyna rosnać... Rośnie i rośnie, aż wreszcie osiąga rozmiary normalnego słonia! Stanie się to dla rodziny Pinia nie lada problemem, zwłaszcza że sława Dominika ściąga do nich również złodziei kości słoniowej. Po wielu przygodach i zmianach miejsca pobytu okazuje się, że i dla Dominika, i dla Pinia bezpieczniej będzie, jeśli słoń wróci do rozmiarów porcelanowej zabawki...

1979 Międzynarodowy Festiwal Filmów Młodego Widza Ale Kino! w Poznaniu – Brązowe Koziołki, Marcinek (Nagroda Jury Dziecięcego); **1979 Nagroda Prezesa Rady Ministrów**; **1979 Nagroda im. Zenona Wasilewskiego** - Najlepszy film animowany dla dzieci

Feature-length version of the cult series from the 60s. Little boy Pinio is small, because he doesn't want to eat the vitamins his mother gives him. Instead of swallowing them, he puts them in a porcelain elephant named Dominik. As a result the toy starts to grow... It grows and grows, and finally becomes the size of a real elephant! This will become quite a problem for Pinio's family, especially that Dominik's fame lures the ivory thieves. After many adventures and changes of accommodation it becomes apparent that it's going to be better both for Dominik and for Pinio if the elephant goes back to the size of a porcelain toy...

1979 International Young Audience Film Festival Ale Kino! in Poznań – the Bronze Goats Award, Marcinek (Children's Jury Award); **1979 Prime Minister's Prize**; **1979 Zenon Wasilewski Award** - Best Children's Animated Film



Jacek Jędrzejczak

Urodził się w Warszawie, gdzie mieszka i tworzy. Psycholog, członek Związku Polskich Artystów Fotografików. Zajmuje się fotografią artystyczną i sztuką video. Głównym przedmiotem jego artystycznych zainteresowań są ludzkie emocje i psychika człowieka w jej najgłębszych warstwach. W ostatnich latach realizuje projekty z obszaru video-artu pod nazwą „Pieces of Suspended Time”.

Born in Warsaw, where he lives and works. Psychologist, member of the Association of Polish Artists Photographers. Does artistic photography and video art. The chief focus of his artistic endeavours are human emotions and the deepest layers of human psyche. In recent years he has been making video-art projects under the label “Pieces of Suspended Time.”

Bogdan Mizerski

Urodził się w Sosnowcu, gdzie mieszka i tworzy. Artysta muzyk, kontrabasista, kompozytor, autor tekstów i producent. Eksperymentuje, łącząc kontrabas z elektroniką. Prezentuje niekonwencjonalne koncerty integrujące słowo z dźwiękiem (współpraca z prof. Tadeuszem Sławkiem). Zrealizował autorskie formy filmowe „Galeria dźwięku”, łącząc własną muzykę ze współczesnym malarstwem polskim. Współtwórca zespołu Light from Poland (1985-1987). W latach 1987-1991 lider, wokalista i basista w zespole bluesowym Blustro Blues Band. Grał w zespołach muzycznych: Strajk 80, Orator Magic, M3, Poesy Jazz Fraction, Asocjacja Andrzeja Przybielskiego, O.K.O. Prowadzi autorskie wydawnictwo płytowe Off Records.

Born in Sosnowiec, where he lives and works. Musician, double bass player, composer, lyricist, and producer. He experiments with combining the double bass with electronics. He gives unconventional concerts that integrate word and sound (collaboration with professor Tadeusz Sławek). He has made original film forms called “Gallery of sound,” where he combines his own music with modern Polish paintings. Co-founder of the band Light from Poland (1985-1987). In 1987-1991 he was the frontman, singer, and bass player of the Blustro Blues Band. He has played in the following music bands: Strajk 80, Orator Magic, M3, Poesy Jazz Fraction, Asocjacja Andrzeja Przybielskiego, O.K.O. Runs the Off Records record company.

Ten

Ten
Polska
(PL) 2015
41 min

reż|dir Jacek Jędrzejczak
prod|pro Jacek Jędrzejczak
scen|wr Jacek Jędrzejczak
zdj|ph Jacek Jędrzejczak
muz|mus Bogdan Mizerski
mon|ed Jacek Jędrzejczak, Piotr Cieślak ob|cast Beti Broła, Jacek Jędrzejczak, Anna Just, Joanna Kasperska, Regina Kotarba, Joanna Królikowska, Waldemar Petelczyc



„Ten” to cykl dziesięciu video-artów, powstałych w ostatnich latach w ramach projektu Jacka Jędrzejczaka „Pieces of Suspended Time”. Cykl dotyka najważniejszych obszarów artystycznych zainteresowań autora, takich jak manipulacja czasem, symbolika spraw pierwotnych oraz refleksje egzystencjalne. Cechą charakterystyczną cyklu jest wzajemne oddziaływanie obrazu i dźwięku. „Ten” to wynik współpracy ze znakomitym kontrabasistą Bogdanem Mizerskim. To również efekt fascynacji obu artystów dziedzinami sztuki, które nie są ich domeną: dźwiękiem – Jacka Jędrzejczaka, i obrazem – Bogdana Mizerskiego. Głównym założeniem cyklu jest zaproszenie widza do dyskusji z samym sobą.

“Ten” is a cycle of ten video-arts created during recent years as part of Jacek Jędrzejczak’s project “Pieces of Suspended Time.” The cycle touches upon the most important areas of the author’s artistic interests like time manipulation, the symbolism of primal matters, and existential reflection. The series’ distinctive feature is the mutual interaction of image and sound. “Ten” is the result of collaboration with excellent double bass player Bogdan Mizerski. It is also the effect of both artists’ fascination with the areas of art which aren’t their domain: Jacek Jędrzejczak with sound, and Bogdan Mizerski with image. The cycle’s main idea is to invite the viewer into a discussion with their inner self.

Pokaz specjalny Special Screening



Monica Maurer (1942)

Urodziła się w 1942 roku. Studiowała socjologię i komunikację na uniwersytetach w Monachium i Berlinie. Następnie pracowała jako dziennikarka w Niemczech i pisała dla radykalnego amerykańskiego magazynu „Ramparts”, angażując się też w Ruch na Rzecz Praw Obywatelskich podczas podróży badawczej na amerykańskie Południe. W 1967 roku zaczęła pisać scenariusze do pełnometrażowych dokumentów (filmowe portrety Bernardo Bertolucciego, braci Taviani, Cesare’a Zavattiniego i innych). W latach 1970-72 była asystentką awangardowego reżysera Carmelo Bene („Salomé”); potem została niezależną realizatorką i producentką.

W 1974 roku, w obliczu wzrastających nastrojów anti-arabskich, zrezygnowała na pewien czas z kręcenia filmów na rzecz politycznego i kulturowego zaangażowania przeciwko rasizmowi, zakładając wielonarodową księgarnię dla pracujących w Kolonii imigrantów. Rozpowszechniała książki i postępową prasę (w inny sposób niedostępna) w języku tureckim, kurdyjskim, arabskim, hiszpańskim i włoskim. Począwszy od 1977 roku pracowała jako reżyserka i autorka dla Palestinian Cinema Institution i Wydziału Informacji Stowarzyszenia Palestyńskiego Czerwonego Półksiężycy (SPCP) w Bejrucie, produkując szereg filmów o sprawie palestyńskiej (patrz: filmografia).

Zdobyły one kilka nagród i uczestniczyły w wielu międzynarodowych festiwalach filmowych, m.in. w Bilbao, Kairze, Kartaginie, Cannes, Montrealu (FIFA), Krakowie, Karlowych Warach, Lipsku, Lille, Moskwie, Oberhausen, San Francisco, Tampere, Taszkencie i Toronto. Większość z nich była dystrybuowana za granicą. Mieszka w Rzymie, gdzie pracuje jako wykładowczyni oraz inicjatorka i konsultantka kilku przeglądów filmowych poświęconych Bliskiemu Wschodowi.

Born Out of Death

Why?

After concluding studies of Sociology and Communication Sciences at the universities in Munich and Berlin, she worked as a journalist for several newspapers in Germany and for the U.S. radical magazine “Ramparts,” having got involved in the Civil Rights Movement during a research trip to the American South. In 1967 she started to write features for television (film portraits of Bernardo Bertolucci, the Taviani brothers, Cesare Zavattini a.o.). From 1970-72 she was an assistant director to the avant-garde theatre and film director Carmelo Bene (“Salomé”), then she became an independent filmmaker and producer.

In the context of growing anti-Arab tensions around the year 1974, she left filmmaking aside for a while and gave the priority to political and cultural engagement against racism, setting up a multinational bookshop for immigrant workers in Cologne (Germany), distributing literature and progressive newspapers (unavailable otherwise) in Turkish, Kurdish, Arabic, Spanish and Italian. From 1977 on she worked as a director and author with the Palestinian Cinema Institution and the Information Department of the PRCS (Palestine Red Crescent Society) in Beirut, producing a number of films on the issue of Palestine (see: filmography).

All films won several awards and participated in a number of international festivals, including ones in Bilbao, Cairo, Carthage, Cannes, Montreal (FIFA), Cracow, Karlovy Vary, Leipzig, Lille, Moscow, Oberhausen, San Francisco, Tampere, Tashkent and Toronto. Most films were distributed internationally. She lives in Rome, where she continues lecturing and working as co-initiator and consultant for several film shows of the Middle East cinema.



Filmografia | Filmography

- 1988-1989** *Palestine in Flames*
- 1985** *War Lab*
- 1982** *Why?*
- 1981** *Born Out of Death*
- 1980** *The Fifth War (z/with: Samir Nimer)*
- 1979** *Children of Palestine*
- 1978** *Palestine Red Crescent*

Ewa Puszczynska

~~~~~  
Lekcja
kina
 Cinema
 Lesson

Zanim Ewa Puszczynska wraz z Piotrem Dzięciołem i Ericem Abrahamem wyprodukowała „Idę”, pełniła przy realizacji filmów najróżniejsze role: producenta liniowego, wspierającego, wykonawczego i delegowanego, koproducenta, koordynatora produkcji... A także wielokrotnie: po prostu producenta. Chyba tylko bohaterka „Lekcji kina” potrafi opowiedzieć o różniących te funkcje niuansach. Oraz o tym, jak ponad dwudziestoletnie doświadczenie doprowadziło w końcu Opus Film – firmę, w której pracuje – do Oscara za najlepszy film nieanglojęzyczny.

Jak sama wspomina, trafiła do kina przez przypadek. Z wykształcenia anglistka, tłumaczyła listy dialogowe do filmów, aż któregoś dnia znajomi polecili ją Piotrowi Dzięciołowi, założycielowi i szefowi Opus Film, jako tłumaczkę na spotkanie z klientami. Po latach wspomina: „Rozmowa była głównie anglojęzyczna, bardzo precyzyjna. Wszystko się udało wyjaśnić. Potem byłam tłumaczem na planie reklamy „Nałęczowianki”. Po raz pierwszy zderzyłam się ze słownictwem filmowym, przede wszystkim technicznym, którego wtedy jeszcze nie znałam”.

Opus Film zajął się wkrótce produkcją pełnometrażowych projektów ważnych polskich twórców, a Ewa Puszczynska szybko zaczęła poruszać się w świecie filmu z biegłością. Jako producentka liniowa zadebiutowała przy polsko-luksemburskim „Masz na imię Justyna”. Przy okazji kolejnych filmów zwiększała się jej kontrola nad procesem realizacji. A wraz z nią: odpowiedzialność. Opiekowała się między innymi „Kongresem” Ariego Folmana, „Inland Empire” Davida Lyncha, „Zerem” Pawła Borowskiego i „Lekcjami Pana Kuki” Dariusza Gajewskiego, a także wieloma koprodukcjami międzynarodowymi (w tym „Spring 1941” Uri Barbash, „Intruzem” Magnusa von Horna, „Aglaję” Krisztiny Deák).

Sukces „Idy” – kilkadziesiąt prestiżowych nagród na całym świecie, wielka popularność m.in. w USA i Francji – przyćmił wszelkie oczekiwania. Chociaż, jak podkreśla Puszczynska, wraz z Piotrem Dzięciołem znali filmy Pawlikowskiego i wiedzieli, że czeka ich niezwykła twórcza przygoda – marzenie każdego producenta, który kocha kino.

Before Ewa Puszczynska made “Ida” with Piotr Dzięcioł and Eric Abraham, she worked on films in many various capacities: line producer, production assistant, executive producer, delegate producer, co-producer, production coordinator... She has also simply been a producer numerous times. Perhaps only she, the heroine of “Cinema lesson,” can tell us about the nuances that distinguish each role. She will also tell us about how more than 20 years of experience lead Opus Film (the company she works for) to an Oscar for best foreign-language film.

As she reminisces herself, she ended up in filmmaking by chance. With a background in English studies, she translated films’ dialogue lists. One day her friends recommended her to Piotr Dzięcioł (founder and head of Opus Film) as an interpreter for a meeting with clients. Years later Puszczynska looks back: “The conversation was mostly in English, very precise. I managed to translate everything. Later I was an on-set interpreter for a commercial of “Nałęczowianka” mineral water. It was the first time I had to deal with cinema language, chiefly technical language, which I didn’t know at the time.”

Opus Film soon began producing feature-length projects by important Polish authors, and Ewa Puszczynska quickly gained skill in the world of cinema. She debuted as line producer for the Polish-Luxembourg film “Your Name Is Justine.” While working on subsequent films, the scope of her control over the production process expanded. And with it grew responsibility. The films she has worked on include “The Congress” by Ari Folman, “Inland Empire” by David Lynch, “Zero” by Paweł Borowski, and “Mr. Kuka’s Advice” by Dariusz Gajewski. She has also worked on many international co-productions (including “Spring 1941” by Uri Babash, “The Here After” by Magnus von Horn, and “Aglaya” by Krisztina Deák).

The success of “Ida” – several dozen prestigious awards worldwide, great popularity in the USA and France, among other countries – has exceeded all expectations. Puszczynska stresses, however, that she and Piotr Dzięcioł were familiar with Pawlikowski’s films and knew that they would be in for an extraordinary creative ride – the dream of any producer who loves cinema.

Jerzy Kapuściński

Jerzy Kapuściński należy do najważniejszych polskich producentów filmowych i telewizyjnych. W ciągu ostatnich 25 lat był jednym z tych, którzy przecierali w naszej kinematografii nowe szlaki. Położenie nacisku na rolę producenta w realiach wolnorynkowego przemysłu filmowego, budowanie prestiżu tego zawodu i wprowadzanie w kraju modelu producenta kreatywnego: te, dziś niemal oczywiste, elementy kinowej układanki są dziełem między innymi bohatera tegorocznej „Lekcji kina”.

Po ukończeniu studiów na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego zaczął pracę w Telewizji Polskiej – i pozostał w niej do dziś. Funkcje i zakres jego obowiązków zmieniały się, ale to właśnie w gmachu przy Woronicza Kapuściński czuje się jak ryba w wodzie. Współtworzył kanał TVP Kultura, w latach 2005-2008 był zastępcą dyrektora ds. programowych tej stacji. Od 2011 roku jest dyrektorem Programu 2 TVP, którym zarządza z przekonaniem, że państwo powinno stawiać na ambitną ramówkę o potencjale edukacyjnym i kulturotwórczym. Rok 2015 w Dwójce ma upłynąć pod znakiem seriali – Kapuściński chce wyprodukować takie, które będą mogły konkurować z oglądanymi łączywie przez polskich widzów serialami zagranicznymi. W tym celu zaprosił do współpracy doświadczonych twórców kinowych.

Taka polityka stanowi poniekąd kontynuację jego działań w obszarze produkcji filmowej. W latach 2008-2011 Kapuściński był dyrektorem Studia Filmowego „Kadr”. Opiekował się tam dwoma projektami utalentowanych debiutantów: „Rewersem” Borysa Lankosza i „Salą samobójców” Jana Komasy. Obydwa filmy zyskały dużą popularność, a reżyserom zapewniły świetny start. Był to również sukces Kapuścińskiego, który pokazał, że warto podążać za intuicją i inwestować w pomysły przypuszczalnie ryzykowne i niepewne – ale otwierające polskie kino na nową jakość. Kapuściński wyprodukował jeszcze dwa hity: „Baby są jakieś inne” Marka Koterskiego i „Jesteś bogiem” Leszka Dawida. Nie opuszcza też swoich podopiecznych: nad tegorocznym „Ziarnem prawdy”, drugim filmem Lankosza, sprawował opiekę artystyczną i produkcyjną. Jest członkiem Polskiej i Europejskiej Akademii Filmowej.

Jerzy Kapuściński is one of the most important Polish film and television producers. For the last 25 years he has been one of those who blazed trails in Polish cinema. Putting emphasis on the producer's role in the reality of a free-market film industry, the development of the profession's prestige, and introducing the model of a creative producer in the country: all these elements of the cinema puzzle, almost obvious today, are thanks to the hero of this year's "Cinema lesson," among other pioneers.

Having finished Polish Studies at the University of Warsaw, he started working for Polish Television – and has been working there ever since. The function and scope of his responsibilities there have changed, but it is there, in the building on Woronicza street, that Kapuściński is in his element. He co-created the TVP Kultura channel, in 2005-2008 he was its associate director, responsible for the channel's program. Since 2011 he has been director of the TVP2 channel, which he runs with the belief that the state should provide ambitious programming with educational and cultural potential. The year 2015 at TVP2 is to focus on television series – Kapuściński wants to produce ones that could compete with foreign productions that Polish viewers are so eager to watch. To achieve this, he invited experienced filmmakers to collaborate with him.

Such policy is somewhat a continuation of his film production activity. In 2008-2011 Kapuściński was head of the "Kadr" Film Studio. He supervised two projects by talented debutants: "The Reverse" by Borys Lankosz and "Suicide Room" by Jan Komasa. Both films were largely successful and launched their directors' careers. It was also Kapuściński's success; he has proven that it is worth following your intuition and investing in ideas that might be risky and uncertain, but also possibly a gateway to new quality in Polish cinema. He has produced two more box office hits: "Man, Chicks Are Just Different" by Marek Koterski and "You Are God" by Leszek Dawid. Kapuściński does not abandon his protégés: he has been the artistic and production supervisor for Lankosz's second film, this year's "A Grain of Truth." He is the member of the Polish and European Film Academy.

Marcin Koszałka

~~~~~
**Lekcja
 kina**
 Cinema
 Lesson

Jeden z najzdolniejszych i najbardziej kontrowersyjnych polskich dokumentalistów, ceniony operator oraz reżyser debiutujący w tym roku w obszarze fabuły thrillerem „Czerwony pająk” (pokazywanym na Dwóch Brzegach). Koszałka wszedł do polskiego kina ambitną i odważną wiwisekcją własnej rodziny w „Takiego pięknego syna urodziłam” z 1999 roku – nakręconym w czterech ścianach, subiektywnym portretem relacji z toksyczną matką. Pięć lat później film doczekał się kontynuacji: „Jakoś to będzie” pokazuje prywatność bliskich sobie osób z większym spokojem, ale zarazem bez sugestii, że wszystkie rany już się zagoiły. Jest to zresztą cecha kina Koszałki – i jego dokumentów, i dokonań operatorskich. Są one przepełnione pesymizmem oraz strachem przed śmiercią. Raczej drążą aniżeli oferują uspokajające zakończenie.

Koszalka przyznaje, że wybrał studia w katowickiej filmówce z sentymentu do jej współzałożyciela, Krzysztofa Kieślowskiego. Jednak w odróżnieniu od twórcy „Siedmiu kobiet w różnym wieku” Koszałka inaczej definiuje rolę dokumentalisty i nie boi się trudnych, szokujących tematów, od których większość reżyserów raczej stroni. W „Istnieniu” filmował zmagającego się z chorobą aktora Jerzego Nowaka, w „Martwym ciele” odbywał wizytę w prosektorium i podglądał tamtejszą sekcję zwłok, a w „Śmierci z ludzką twarzą” rozmawiał z pracownikami krematorium w Ostrawie. „Imieniny” natomiast otwierają przed nami drzwi Domu Pomocy Społecznej w Krakowie, gdzie mieszkają autystyczni lub niepełnosprawni umysłowo pensjonariusze, ludzie z depresją i bolesną przeszłością.

Często wskazywano, że Koszałka mierzy się z tematami wypieranymi bądź objętymi tabu, przywracając im w ten sposób widzialność i poddając refleksji. Drugim polem jego twórczości jest praca operatorska. Regularnie fotografuje opowieści Magdaleny Piekorz (m.in. nagradzane „Pregi”), współpracował z Jackiem Bromskim („Kochankowie roku tygrysa”, „Uwikłanie”) i Michałem Rosą („Rysa”). Wymakowane, nostalgiczne zdjęcia do czarno-białego „Rewersu” Borysa Lankosza udowodniły stylistyczną rozpiętość Koszałki, który równie dobrze czuje się w szorstkim świecie dokumentu i wymagającym precyzji kinie aktorskim. Wszystkie swoje talenty i tematyczne obsesje połączył przy realizacji „Czerwonego pająka” – historii seryjnego mordercy osadzonej w latach 60. XX wieku.

One of the most talented and most controversial Polish documentary filmmakers, valued cinematographer and director, who this year is making his debut in the world of feature film with his “The Red Spider” (which will be screened at Two Riversides). Koszałka entered Polish cinema in 1999 with “Such a Nice Boy I Gave Birth to” - an ambitious and daring dissection of his own family, shot at their own home, subjectively portraying the author’s relationship with his toxic mother. Five years later the film got its sequel “It Will Be Alright,” which depicts the privacy of his close ones in a calmer way but also avoiding the suggestion that all wounds are already healed. This is typical for Koszałka, visible both in his documentaries and in his cinematography. They are filled with pessimism and the fear of death. They rather dwell on the subject and not give a soothing ending.

Koszalka admits that he chose the film school in Katowice because of his fondness of the school’s co-founder, Krzysztof Kieślowski. But Koszałka defines the role of a documentary filmmaker differently than the author of “Seven Women of Different Ages,” and he is not afraid of difficult, shocking topics that most directors avoid. In his “The Existence” he filmed actor Jerzy Nowak fighting his disease, in “Dead Body” he visited a dissection lab and watched an autopsy, and in “User-Friendly Death” he talked to the employees of an Ostrava crematorium. “Name Day” leads us into a Social Welfare Home in Cracow, whose inmates are autistic or mentally handicapped, suffer from depression, and whose past is painful.

It was often pointed out that Koszałka deals with topics that are discarded or constitute a taboo, bringing them back to light where they can be reflected upon. He also works as a cinematographer. He regularly shoots the stories of Magdalena Piekorz (including the awarded “Welts”), he has worked with Jacek Bromski (“The Lovers of the Year of the Tiger,” “Entanglement”) and Michał Rosa (“Scratch”). The tasteful, nostalgic cinematography to Borys Lankosz’s black-and-white “The Reverse” is proof of Koszałka’s stylistic spectrum; he feels at home both in the rough world of documentary film and feature cinema which demands precision. He made use of all his talents and topical obsessions in “The Red Spider” – a story about a serial killer, set in the 1960s.

Debata Kocham Kino I Love Cinema Debate

„Kino Wolność”

Jakie rozdziały historii Polski są trudne dla współczesnego kina?

Which chapters in Polish history are difficult for contemporary film?

Uczestnicy | Participants:

- **Prof. Tadeusz Lubelski** – historyk kina | film historian
- **Prof. Paweł Śpiewak** – socjolog, historyk idei | sociologist, historian of idea
- **Prof. Jerzy Stuhr** – aktor, reżyser, pedagog, twórca „Obywatela” | actor, director, pedagog, author of “The Citizen”
- **Ksiądz Andrzej Luter** – publicysta, doktor teologii ekumenicznej, autor wydanej przez Narodowe Centrum Kultury książki „Kino wiecznie młode” – w związku z nią odbędzie się z ks. Lutrem spotkanie w Cafe Kocham Kino | publicist, PhD in ecumenical theology, author of the book “Kino wiecznie młode,” published by Narodowe Centrum Kultury, in relation to which Cafe Kocham Kino shall hold a meeting with Father Luter

Młode pokolenie twórców | Young generation of authors:

- **Marcin Bortkiewicz** – reżyser, scenarzysta filmu „Noc Walpurgii” | director, screenwriter for “Walpurgis Night”
- **Kinga Krzemińska** – scenarzystka filmowa | screenwriter
- **Grzegorz Jaroszek** – reżyser, scenarzysta | director, screenwriter

Moderatorzy | Moderators:

- **Krzysztof Dudek** – dyrektor Narodowego Centrum Kultury, prawnik | head of the National Centre for Culture (NCK), lawyer
- **Grażyna Torbicka** – Dyrektor Artystyczna Festiwalu Filmu i Sztuki DWA BRZEGI, krytyk filmowy | Artistic Director of the Festival of Film and Art TWO RIVERSIDES, film critic

Podczas dyskusji zostaną zaprezentowane fragmenty filmów | During the discussion we shall present fragments of the following films:

25 lat wolności i demokracji w Polsce to czas bardzo ciekawy i ważny dla rozwoju polskiej kinematografii; czas podejmowania przez polskich twórców filmowych różnych pokoleń tematów, które do roku 1990 były pomijane lub wręcz były tematami tabu.

Na przestrzeni ćwierćwiecza powstały filmy fabularne, które wzbudziły powszechne dyskusje na temat sposobu opisywania polskiej historii współczesnej i jej bohaterów. Dyskusje te pokazały, że jako społeczeństwo wciąż różnimy się bardzo co do oceny historycznych faktów, umiejętności akceptacji własnych błędów, tolerancji dla innych kultur i otwartości w rozmowach na temat „Polaków portret własny”.

Podczas debaty z udziałem przedstawicieli różnych środowisk intelektualnych i publiczności Festiwalu Filmu i Sztuki Dwa Brzegi w Kazimierzu Dolnym chcemy na przykładzie wybranych filmów z okresu 25-lecia wolności zastanowić się, jakie tematy z najnowszej historii Polski wciąż będą największe kontrowersje – i dlaczego. Jak na historycznie trudne tematy patrzą twórcy różnych pokoleń i jak komunikują się poprzez swoje dzieła z odbiorcą? Co oznacza termin „kino historyczne” dla klasyków takich jak Andrzej Wajda i awangardzistów jak Jan Komasa? Czy kontrowersyjny temat filmu może być w Polsce przyczyną silnych społecznych podziałów – czyli jaka jest dziś siła kina?

Udział w debacie młodych filmowców, którzy w swojej twórczości inspirowani są historią Polski, pokaże, jak nowe pokolenie odczytuje i interpretuje wydarzenia historyczne oraz jak przenosi je do współczesności.

25 years of freedom and democracy in Poland is a very interesting and important time for the development of Polish cinema; a time when different generations of Polish filmmakers take up topics which used to be omitted, or were even taboo, until 1990.

The 25 years resulted in feature films which provoked widespread discussions about the way Polish contemporary history and its heroes are described. The discussions have shown that our society differs in the way we perceive historical facts, in the ability to accept our own mistakes, in the tolerance towards other cultures, and in openness when talking about “a self-image of Poles.”

During the debate with representatives of different intellectual circles and the audience of the Film and Art Festival Two Riversides in Kazimierz Dolny we wish to think through, based on chosen films of these 25 years, Poland are still the most controversial – and why. How are historically difficult topics perceived by different generations of artists, and how do they communicate with the recipient through their works? What does “historical film” mean for classics such as Andrzej Wajda and avant-garde filmmakers such as Jan Komasa? Can controversial subject matter of a film cause strong social divisions in Poland? What is the power of film today?

The debate will be attended by young filmmakers whose creative work is inspired by the history of Poland. This will show us how the new generation reads and interprets historical events and how they transfer them to modern times.

Narodowe Centrum Kultury

Debata Kocham Kino I Love Cinema Debate

- **Psy|Pigs**, reż|dir Władysław Pasikowski
- **Pokłosie|Aftermath**, reż|dir Władysław Pasikowski
- **Róża|Rose**, reż|dir Wojciech Smarzowski
- **Waleśa. Człowiek z nadziei|Walesa: Man of Hope**, reż|dir Andrzej Wajda
- **„Ida”**, reż|dir Paweł Pawlikowski
- **„Jack Strong”**, reż|dir Władysław Pasikowski
- **Obywatel|The Citizen**, reż|dir Jerzy Stuhr
- **Miasto 44|Warsaw 44**, reż|dir Jerzy Komasa
- **Katyń**, reż|dir Andrzej Wajda
- **Noc Walpurgii|Walpurgis Night**, reż|dir Marcin Bortkiewicz

Narodowe Centrum Kultury jest państwową instytucją kultury, której statutowym zadaniem jest podejmowanie działań na rzecz rozwoju kultury w Polsce.

Przedmiotem działań Narodowego Centrum Kultury jest:

- Edukacja kulturalna oraz zwiększanie zainteresowania kulturą i sztuką.
- Rozwój i profesjonalizacja sektora kultury.
- Promocja polskiego dziedzictwa narodowego jako elementu europejskiego dziedzictwa kulturowego.
- Podtrzymywanie i upowszechnianie tradycji narodowej i państwowej.

Narodowe Centrum Kultury zajmuje się także:

- Inspirowaniem i wspomaganiem działających w sferze kultury i dziedzictwa narodowego ruchów społecznych oraz organizacji pozarządowych.
- Informacją kulturalną oraz pracami badawczymi w zakresie kultury i dziedzictwa narodowego.
- Podwyższaniem kwalifikacji kadr zajmujących się działalnością kulturalną.

National Centre for Culture is a national culture institution whose main objective is to actively work for the development of culture in Poland.

Work of the National Centre for Culture focuses on:

- Cultural education and increasing the interest in art and culture.
- Developing and increasing the professionalism of the culture sector.
- Promoting Polish national heritage as an element of European cultural heritage.
- Cultivating and popularising national and state tradition.

The National Centre for Culture also looks into:

- Inspiring and supporting social movements and non-governmental organisations working in the fields of culture and national heritage.
- Cultural information and research work in the field of culture and national heritage.
- Broadening the qualifications of employees who deal with culture.

**[KULTURA
DOSTĘPNA**

W SIECI

**ZŁAP KULTURĘ
W DOBREJ CENIE**
na www.kulturadostepna.pl

ORGANIZATORZY:

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

PARTNERZY:

Margarethe von Trotta

Retrospektywa
Retrospective

Lekcja
kina
Cinema
Lesson

Margarethe von Trotta zdobywała laury na festiwalach w Wenecji i Berlinie, a w historii kina zapisała się jako wybitna przedstawicielka nowego kina niemieckiego. Poza licznymi sukcesami filmowymi odniosła jeszcze jeden, być może najważniejszy tryumf. Otóż gdy zaczynała karierę, mityczny fotel z napisem „Reżyser” zarezerwowany był głównie dla mężczyzn. Twórczość oraz postawa Margarethe von Trotty walczyły się o zmianę tej niesprawiedliwej normy.

Urodziła się w 1942 roku w Berlinie, ale dzieciństwo spędziła w Düsseldorfie. Jej matka, Elisabeth von Trotta, pochodziła z arystokratycznej rodziny, a ojciec, Alfred Roloff, był cenionym malarzem. W wieku osiemnastu lat von Trotta wyjechała do Paryża. Właśnie we Francji poznała arcydzieła Alfreda Hitchcocka i Ingmara Bergmana, tam też obserwowała rodzący się fenomen francuskiej Nowej Fali. Kino mistrzów wywarło na niej tak duże wrażenie, że postanowiła związać swoje losy z X Mużą.

Nie od razu jednak zaczęła myśleć o reżyserii. W pierwszej połowie lat 60. ubiegłego wieku profesja ta wciąż była domeną mężczyzn. Von Trotta początkowo pracowała jako aktorka. Kiedy pod koniec dekady w jej ojczyźnie prężnie rozwijał się nurt nowego kina niemieckiego, postanowiła zaangażować się w jego współtworzenie. „Dawny film umarł. Wierzmy w nowy” – twierdzili autorzy głośnego Manifestu z Oberhausen. Mieli rację – ich działalność uznawana jest dziś za kamień milowy w rozwoju kina niemieckiego. Margarethe von Trotta zagrała w filmach czołowych twórców nurtu, Rainera Wernera Fassbindera i Volкера Schlöndorffa. Z twórcą „Błaszanego bębenka” związała nie tylko swoją karierę, ale i życie osobiste.

Margarethe von Trotta was awarded at festivals in Venice and Berlin, and marked her place in the history of film as an outstanding representative of New German Cinema. Apart from numerous film successes, she had one more triumph, perhaps the most important one: when she was starting her career, the mythical chair with “Director” written on it was reserved primarily for men. The work and approach of Margarethe von Trotta effectively contributed to changing this inequitable norm.

Born in 1942 in Berlin, she spent her childhood years in Düsseldorf. Her mother, Elisabeth von Trotta, came from an aristocratic family, and her father, Alfred Roloff, was a valued painter. At the age of 18 von Trotta left to Paris. It was in France that she came to know the masterpieces of Alfred Hitchcock and Ingmar Bergman, and where she observed the freshly emerging phenomenon of the French New Wave. The cinema of the masters made such an impression on her that she decided to go the path of film.

She did not go to directing straight away. In the first half of the 60s this profession was still reserved for men. At first Von Trotta worked as an actress. At the end of the decade, when Germany was home to a vibrantly developing wave of New German Cinema, she decided to engage in its creation. “The old cinema is dead. We believe in the new cinema,” as the authors of the famous Oberhausen manifesto claimed. They were right – their work is still believed to be a milestone in the development of German cinema. Margarethe von Trotta played in films of Rainer Werner Fassbinder and Volker Schlöndorff, the leading artists of the wave. The author of “The Tin Drum” became her partner not only in her professional life, but also in her private life.

Retrospektywa Retrospective

W 1971 roku von Trotta i Schlöndorff zawarli związek małżeński, a cztery lata później wspólnie wyreżyserowali „Utraconą cześć Katarzyny Blum”. Adaptacja prozy Heinricha Bölla stanowiła ważny głos w toczącej się wówczas debacie na temat działalności tabloidów. Mimo sukcesu, jaki odniósł ten film, ambicja młodej reżyserki pozostała niezaspokojona. Von Trotta czuła bowiem, że znajduje się w cieniu męża. Kolejny projekt postanowiła wyreżyserować samodzielnie.

Jej w pełni autorski debiut, „Drugie przebudzenie Christy Klages”, został wyróżniony na festiwalu w Berlinie w 1978 roku. Jeszcze ważniejsze dla kariery Niemki były intymne „Siostry” i późniejszy od nich „Czas ołowiu”. Opowieść inspirowana historią członkini grupy Baader-Meinhof, Gudrun Ensslin i jej siostry, Christane, zdobyła najważniejsze weneckie laury i przyniosła reżyserce dużą popularność.

Właśnie na planie „Czasu ołowiu” von Trotta po raz pierwszy spotkała się z Barbarą Sukową, z którą współpracowała jeszcze sześciokrotnie, rozwijając w pełni swój reżyzerski talent. Widzowie Dwóch Brzegów będą mieli okazję zobaczyć głośne filmy tandemu: „Różę Luksemburg”, opowieść o słynnej działaczce ruchów robotniczych zamordowanej przez żołnierzy niemieckiego Freikorpsu, w której obok Sukowej wystąpił Daniel Olbrychski; „Wizję z życia Hildegardy z Bingen” o losach odważnej, charyzmatycznej zakonnicy oraz biografię „Hannah Arendt” – jednej z najbardziej przenikliwych myślicielek XX wieku, autorki wpływowej tezy o „banalności zła”.

Ważnym punktem retrospektywy będzie również premierowy pokaz „Porzuconego świata”, najnowszego filmu von Trotty z udziałem Sukowej. Kameralna opowieść była pokazywana na tegorocznym festiwalu w Berlinie, gdzie wśród krytyków i publiczności wzbudziła skojarzenia z kinem Krzysztofa Kieślowskiego. Reżyserka będzie gościem Dwóch Brzegów i osobiście zaprosi widzów na seans.

„Porzucony świat”, podobnie jak jej poprzednie dokonania, opowiada o kobietach. Taki dobór bohaterek i tematów skłania niekiedy krytyków do określania kina reżyserki mianem feministycznego, redukując jej twórczość do tego jednego aspektu. Warto jednak obyc się bez podobnego szufladkowania i poznać historie von Trotty o odważnych i silnych kobietach – takich jak ona sama.

Bartosz Marzec

In 1971 von Trotta and Schlöndorff got married, and four years later they directed “The Lost Honour of Katharina Blum” together. The adaptation of prose by Heinrich Böll was an important addition to the then ongoing debate on the nature of tabloids. Regardless of the film’s success, the young director’s ambition was unfulfilled. Von Trotta felt that she was overshadowed by her husband. She decided to direct her next project on her own.

Her fully independent debut, “The Second Awakening of Christa Klages,” was awarded at the 1978 Berlin festival. But even more important for her career were next two movies: “Sisters, or The Balance of Happiness” and “Marianne and Juliane”. The latter film was inspired by the story of Gudrun Ensslin, member of the Baader-Meinhof group, and her sister Christane. It received the most important awards in Venice and brought the director worldwide fame.

It was on the set of “Marianne and Juliane” where von Trotta met Barbara Sukowa, with whom she worked six more times later on, developing her directorial talents. The Two Riversides audience will have a chance to watch the popular works of the duo: “Rosa Luxemburg,” about famous labour movements activist killed by the German Freikorps soldiers, in which Daniel Olbrychski stars along Sukowa; “Vision,” about brave and charismatic nun Hildegarda von Bingen; and the biography of “Hannah Arendt” – one of the most perceptive thinkers of the XXth century, the author of the influential theory about the “banality of evil”.

An important part of the retrospective will be the premiere screening of “The Misplaced World,” the newest von Trotta’s film starring Barbara Sukowa. The intimate story was shown on this year’s Berlinale, where it reminded critics and the rest of the audience about the cinema of Krzysztof Kieślowski. The director will be the guest of the Two Riversides Film and Art Festival and will personally introduce her film to the viewers.

“The Misplaced World,” like her previous works, tells a story about women. Due to this choice of topics and heroines, critics sometimes call the German director’s films feminist, thus reducing her artistic work to this one aspect. It is, however, worth not to label her this way, and to familiarise oneself with von Trotta’s stories about brave, strong women – ones much like herself.

Bartosz Marzec

Filmografia | Filmography

2015	<i>Porzucony świat</i> <i>The Misplaced World</i>	1995	<i>Obietnica</i> <i>Das Versprechen</i> <i>The Promise</i>
2012	<i>Hannah Arendt</i>	1993	<i>Il lungo silenzio</i> <i>The Long Silence</i>
2012	<i>Mai per amore</i> <i>Never for Love</i> (odcinek episode <i>La fuga di Teresa</i>)	1990	<i>Afrykanka</i> <i>L'Africana</i> <i>The African Woman</i>
2010	<i>Die Schwester</i>	1988	<i>Lęk i miłość</i> <i>Paura e amore</i> <i>Three Sisters</i>
2009	<i>Wizja z życia Hildegardy z Bingen</i> <i>Vision – Aus dem Leben der Hildegard von Bingen</i> <i>Vision</i>	1988	<i>Felix (segment Eva)</i>
2007	<i>Miejsce zbrodni</i> <i>Tatort (odcinek episode Unter uns)</i>	1986	<i>Róża Luksemburg</i> <i>Die Geduld der Rosa Luxemburg</i> <i>Rosa Luxemburg</i>
2006	<i>estem inna, niż myślisz</i> <i>Ich bin die Andere</i> <i>I Am the Other Woman</i>	1983	<i>Heller Wahn</i> <i>Friends and Husbands</i>
2004	<i>Die andere Frau</i> <i>The Other Woman</i>	1981	<i>Czas ołowiu</i> <i>Die bleierne Zeit</i> <i>The German Sisters</i>
2003	<i>Rosenstrasse</i>	1979	<i>Siostry</i> <i>Schwestern oder Die Balance des Glücks</i> <i>Sisters, or The Balance of Happiness</i>
2000	<i>Rocznice. Z życia Gesiny Cressphal</i> <i>Jahrestage (serial TV show)</i>	1978	<i>Das zweite Erwachen der Christa Klages</i> <i>The Second Awakening of Christa Klages</i>
1999	<i>Mroczne dni</i> <i>Dunkle Tage</i>	1975	<i>Utracona cześć Katarzyny Blum</i> <i>Die verlorene Ehre der Katharina Blum</i> <i>The Lost Honour of Katharina Blum (wspólnie z with Volker Schlöndorff)</i>
1999	<i>Mit fünfzig küssen Männer anders</i>		
1997	<i>Zimowe dziecko</i> <i>Winterkind</i>		

Utracona cześć Katarzyny Blum

Die verlorene Ehre der Katharina Blum | The Lost Honour of Katharina Blum
Niemcy (DE) 1975
106 min

reż|dir Volker Schlöndorff,
Margarethe von Trotta prod|pro
Willi Benninger, Eberhard
Junkersdorf, Gunther Witte scen|wr
Volker Schlöndorff, Margarethe von
Trotta zdj|ph Jost Vacano muz|mus
Hans Werner Henze mon|ed Peter
Przygodda ob|cast Angela Winkler,
Mario Adorf, Dieter Laser, Jürgen
Prochnow dys|dis Studio Canal

„Utracona cześć Katarzyny Blum” to adaptacja prozy Heinricha Bölla, laureata literackiej Nagrody Nobla. Bohaterką filmu jest 27-letnia rozwódka. Pewnego wieczoru poznaje mężczyznę, w którym zakochuje się od pierwszego wejrzenia. Prędko okazuje się jednak, że jej kochanek jest poszukiwany przez policję w związku z zarzutami o działalność terrorystyczną. Katarzynę Blum czeka nie tylko wyczerpujące starcie z przeświatłającymi ją organami władzy, ale przede wszystkim – z goniącymi za sensacją tabloidami. Budżet filmu, który Margarethe von Trotta wyreżyserowała wspólnie z Volkerem Schlöndorffem, należał do najbardziej imponujących w historii kina Republiki Federalnej Niemiec.

1975 MFF w San Sebastian – Nagroda Katolickiego Biura Filmowego (OCIC)

“The Lost Honour of Katharina Blum” is an adaptation of prose by Heinrich Böll, laureate of the Nobel Prize in literature. The film’s protagonist is a 27-year-old divorcee. One day, she meets a man whom she falls in love with at first sight. It soon becomes apparent that her lover is wanted by the police on charges of terrorist activity. Katharina Blum faces an exhausting clash not only with the authorities, but most of all – with the tabloids, ever hungry for a story. The budget of the film, which Margarethe von Trotta co-directed with Volker Schlöndorff, was one of the most impressive in the history of cinema of the Federal Republic of Germany.

1975 IFF in San Sebastian – OCIC Award (award of the International Catholic Cinema Office)

Siostry

Schwestern oder Die Balance des Glücks | Sisters, or the Balance of Happiness
Austria (AT) 1979
95 min

reż|dir Margarethe von Trotta
prod|pro scen|wr Margarethe
von Trotta, Luisa Francia, Martje
Grohmann zdj|ph Franz Rath
muz|mus Konstantin Wecker
mon|ed Annette Dorn ob|cast
Jutta Lampe, Gudrun Gabriel,
Konstantin Wecker, Agnes
Fink, Heinz Bennent, Rainer
Delventhal, Fritz Lichtenhahn
dys|dis Studio Canal

Hipnotyzująca opowieść o trzech młodych kobietach. Maria, najstarsza z bohaterek, to ceniona sekretarka pracująca w dużym przedsiębiorstwie. Jest ambitna, inteligentna i, co najważniejsze, bardzo zdyscyplinowana. Anna, jej młodsza siostra, to osoba o zgoła odmiennym temperamencie – melancholijna i wyciszona. Właśnie kończy studia, które odbiegają od jej zainteresowań, i musi niebawem stanąć przed wyborem dalszej drogi życiowej. Jest jeszcze Miriam, młoda, żywiołowa dziewczyna pracująca w tej samej firmie, co Maria. Pewnego dnia to właśnie Maria postanowi zbliżyć się do swojej koleżanki z pracy. Von Trotta z uwagą i czułością odmalowuje psychologiczne niuanse, tworząc intymny portret kobiet uwikłanych w skomplikowane relacje.

1981 Créteil International Women’s Film Festival – Grand Prix; **1981 Niemieckie Nagrody Filmowe** – Najlepsza aktorka (Jutta Lampe)

A mesmerising story about three young women. Maria, the eldest of them, is a valued secretary who works for a large company. She is ambitious, intelligent, and – most importantly – very disciplined. Anna, her younger sister, is a completely different person – melancholic and quiet. She is about to finish her studies, which are far from her field of interest, and must soon face the choice of a life path. There is also Miriam, a young, zestful girl who works at the same company as Maria. One day, it is Maria who decides to get closer to her colleague. Von Trotta mindfully and sensitively portrays psychological nuances, creating an intimate portrait of women entangled in complicated relations.

1981 Créteil International Women’s Film Festival – Grand Prix; **1981 German Film Awards** – Best Actress (Jutta Lampe)

1975

film

1979

film

Róża Luksemburg

Die Geduld der Rosa
Luxemburg/Rosa Luxemburg
Czechy, Słowacja, Niemcy
(CZ, SK, DE) 1986
123 min

reż|dir Margarethe von Trotta
prod|pro Eberhard Junkersdorf,
Regina Ziegler scen|wr
Margarethe von Trotta zdj|ph
Franz Rath muz|mus Nicolas
Economou mon|ed Dagmar
Hirtz ob|cast Barbara Sukowa,
Daniel Olbrychski, Otto Sander,
Adelheid Arndt, Jürgen Holtz
dys|dis Studio Canal

Film biograficzny przedstawiający burzliwe losy Róży Luksemburg. Von Trotta opowiada o jej działalności politycznej, począwszy od zaangażowania na rzecz ruchu robotniczego oraz tworzenia Socjaldemokracji Królestwa Polskiego i Litwy, przez II Międzynarodówkę i Związek Spartakusa, aż po założenie Komunistycznej Partii Niemiec. Równie ważnym wątkiem jest życie uczuciowe tej wybitnej intelektualistki – szczególnie jej romans z Leonem Jogichesem, socjalistycznym działaczem, w którego wcielił się Daniel Olbrychski. Poza portretem Luksemburg Margarethe von Trotta kreśli także interesujący obraz relacji społeczno-politycznych w Niemczech rządzonych przez cesarza Wilhelma II.

1986 MFF w Cannes – Nagroda dla najlepszej aktorki (Barbara Sukowa), Nominacja do Złotej Palmy

A biographical film about the eventful life of Rosa Luxemburg. Von Trotta tells the story of Luxemburg's political activities, from her involvement in the labour movement and creating the Social Democracy of the Kingdom of Poland and Lithuania, through the Second International and the Spartacus League, to establishing the Communist Party of Germany. An equally relevant part of the story is the outstanding intellectual's love life – her affair with socialist activist Leon Jogisches (portrayed by Daniel Olbrychski) in particular. Apart from a portrait of Luxemburg, von Trotta also paints an interesting picture of the social-political relations in Germany under the rule of emperor Wilhelm II.

1986 IFF in Cannes – Award for Best Actress (Barbara Sukowa), Palme d'Or nomination

1986

film

Obietnica

Das Versprechen/The Promise
Niemcy
(DE) 1995
115 min

reż|dir Margarethe von Trotta
prod|pro Eberhard Junkersdorf
scen|wr Margarethe von Trotta,
Felice Laudadio, Peter Schneider
zdj|ph Franz Rath muz|mus
Jürgen Knieper mon|ed Suzanne
Baron ob|cast Meret Becker,
Corinna Harfouch, Anian
Zollner, August Zirner, Susanne
Ugé, Eva Mattes, Pierre Besson,
Hans Kremer dys|dis Concorde-
Castle Rock/Turner

Akcja filmu rozgrywa się w 1961 roku w Berlinie, tuż po wzniesieniu muru, który miał podzielić stolicę Niemiec na prawie trzy dekady. W rezultacie wiele rodzin, przyjaciół i kochanków zostało od siebie niemal całkowicie odseparowanych. Taki los stał się udziałem Konrada i Sofii, bohaterów „Obietnicy”, którzy w ciągu 28 lat spotkali się zaledwie kilka razy. Konrad utknął we wschodnim Berlinie, gdzie został uznanym naukowcem, Sofia zaś przedostała się na Zachód. Mężczyzna wszelkimi siłami próbuje być bliżej ukochanej. „Obietnica” to poruszająca opowieść o miłości w podzielonym mieście, którego wschodnia część jest kontrolowana przez podejrzliwych agentów Stasi.

1995 Camerimage – Nominacja do Złotej Żaby (Franz Rath)

The story plays out in Berlin in 1961, just after the raising of the wall that would divide Germany's capital for nearly three decades. As a result, many families, friends, and lovers were almost entirely separated. Konrad and Sophie, the protagonists of “The Promise,” shared this fate, and met just several times in the span of 28 years. Konrad got stuck in East Berlin, where he became a renowned scientist, while Sophie made her way into the West. The man goes to great lengths to be closer to his sweetheart. “The Promise” is a moving story of love in a divided city, whose eastern part is controlled by suspicious Stasi agents.

1995 Camerimage – Golden Frog nomination (Franz Rath)

1995

film

Rosenstrasse

Rosenstrasse
Holandia, Niemcy
(NL, DE) 2003
136 min

reż|dir Margarethe von Trotta
prod|pro Kerstin Ramcke,
Henrik Meyer, Richard Schöps,
Markus Zimmer scen|wr Pamela
Katz, Margarethe von Trotta
zdj|ph Franz Rath muz|mus Loek
Dikker mon|ed Corina Dietz
ob|cast Katja Riemann, Maria
Schrader, Svea Lohde dys|dis
Tamasa

W 1943 roku przy berlińskiej Rosenstrasse mieścił się budynek, w którym przetrzymywano grupę niemieckich Żydów. Mieli oni zostać wkrótce przetransportowani do obozu zagłady. Ich status był jednak szczególnie – w większości byli mężami Niemek o aryjskich korzeniach. Kobiety głośno upomniały się o swoich mężczyzn, organizując pod więzieniem pokojowy protest. Von Trotta opowiada o tych wydarzeniach za pomocą retrospekcji opartych na wspomnieniach snutych przez uczestniczkę protestu. Reżyserka próbuje też wskazać analogie między sytuacją bohaterów filmu a pozycją współczesnych kobiet.

2003 MFF w Wenecji – Nominacja do Złotego Lwa, Puchar Volpi dla Najlepszej aktorki (Katja Riemann), Nagroda Funduszu Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci (UNICEF) dla Margarethe von Trotty; **2004 Nagrody David di Donatello** – Najlepszy film europejski

In 1943 on Rosenstrasse in Berlin there stood a building where a group of German Jews were being held. They were soon supposed to be transported to a death camp. They shared a peculiar status, however – most of them were husbands to German women of Aryan descent. The women fought for their men, organising non-violent protests by the prison. Von Trotta tells the story of these events through retrospection based on the recollections of one of the protest's participants. The director attempts to draw an analogy between the situation of the heroines and the position of modern women.

2003 IFF in Venice – Golden Lion nomination, the Volpi Cup for Best Actress (Katja Riemann), the UNICEF Award (Margarethe von Trotta); **2004 David di Donatello Awards** – Best European Film

Jestem inna, niż myślisz

Ich bin die Andere|I Am the Other Woman
Niemcy (DE) 2006
104 min

reż|dir Margarethe von Trotta
prod|pro Markus Zimmer
scen|wr Pea Fröhlich, Peter
Märthesheimer zdj|ph Axel
Block muz|mus Christian Heyne
mon|ed Corina Dietz ob|cast
Katja Riemann, Armin Mueller-
Stahl, Karin Dor, August Diehl,
Bernadette Heerwagen, Barbara
Auer dys|dis Tamasa

Robert Fabry to człowiek sukcesu. Robi karierę zawodową, powodzi mu się również w życiu osobistym – wraz z żoną Britta wiedzie spokojne, ułożone życie. Kiedy wyjeżdża w delegację, poznaje w hotelu Carolin, tajemniczą i uwodzicielską kobietę. Gdy mężczyzna budzi się po wspólnie spędzonej, upojonej nocy, jego kochanki nie ma już w pokoju. Następnego dnia Robert udaje się do adwokata. W kancelarii spotyka kobietę do złudzenia przypominającą Carolin, która jednak, mimo wyraźnych sugestii Roberta, zaprzecza, jakoby się znali. Pochłonięty namiętnością mężczyzna odczytuje jej zachowanie jako zaproszenie do dwuznacznego gry. Nie spodziewa się jednak, że będzie ona miała aż tak daleko idące skutki.

Robert Fabry is a man of success. He is doing great on both professional and private grounds – he leads a peaceful, orderly life together with his wife Britta. On a business trip, in a hotel, he meets Carolin, a mysterious and seductive woman. When the man wakes up after a passionate night he spent with her, the lover is already gone. The next day Robert goes to the lawyer's office, where he meets a woman who looks just like Carolin. This woman, however, denies having met him, ignoring his clear suggestions. Robert, consumed by passion, interprets her behaviour as an invitation to an ambiguous game. He doesn't expect, however, how broad the consequences of this game will be.

2003

film

2006

film

Wizja z życia Hildegardy z Bingen

Vision - Aus dem Leben der Hildegard von Bingen | Vision Niemcy (DE) 2009 110 min

reż|dir Margarethe von Trotta
prod|pro Markus Zimmer
scen|wr Margarethe von Trotta
zdj|ph Axel Block muz|mus Christian Heyne, Hildegard von Bingen mon|ed Corina Dietz
ob|cast Barbara Sukowa, Heino Ferch, Hannah Herzsprung, Lena Stolze dys|dis Tamasa

Filmowa biografia Hildegardy z Bingen, żyjącej w latach 1098-1179. Jako dziecko doświadczyła ona mistycznych wizji i już w wieku ośmiu lat trafiła do zakonu benedyktynek, gdzie dorastała pod czujnym okiem przeoryszy. Równoległe z doskonaleniem duchowym rozwijała liczne zdolności, które w średniowieczu były zarezerwowane dla mężczyzn. Szła pod prąd także w sprawach wiary – szczególnie, kiedy podważała znaczenie purystycznej ascezy. Osią dramaturgiczną filmu jest konflikt między charyzmatyczną zakonnicą i jej zwolennikami a częścią niechętną im lokalnej społeczności. Ścieżka dźwiękowa filmu zawiera utwory muzyczne skomponowane przez Hildegardę z Bingen.

2010 Bawarskie Nagrody Filmowe – Nagroda dla najlepszej aktorki (Barbara Sukowa); **2010 MFF w Rzymie** – Nominacja do nagrody Złoty Marc'Aurelio

A film biography of Hildegard of Bingen, who lived in the years 1098-1179. As a child she experienced mystic visions and by the time she was 8, she became part of the Benedictine order, where she grew up under the watchful eye of the prioress. Apart from perfecting the spiritual aspects of her life, she developed numerous skills that belonged exclusively in the male domain in the Middle Ages. She swam against the tide in terms of faith as well – especially when she undermined the significance of puristic asceticism. The film's dramatic axis comprises a conflict between the charismatic nun, along with her followers, and the part of the local community reluctant towards them. The film's score includes pieces composed by Hildegard of Bingen.

2010 Bavarian Film Awards – award for Best Actress (Barbara Sukowa); **2010 IFF in Rome** – nominated for the Golden Marc'Aurelio

Hannah Arendt

Hannah Arendt
Francja, Luksemburg, Niemcy, Izrael (FR, LU, DE, IL) 2012 113 min

reż|dir Margarethe von Trotta
prod|pro Bettina Brokemper, Johannes Rexin scen|wr Pamela Katz, Margarethe von Trotta
zdj|ph Caroline Champetier
muz|mus André Mergenthaler
mon|ed Bettina Böhler ob|cast Barbara Sukowa, Janet McTeer, Julia Jentsch, Axel Milberg, Ulrich Nothen dys|dis Aurora

Hannah Arendt należała do najwybitniejszych myślicieli XX wieku. Film opowiada o jej relacji z Martinem Heideggerem, karierze uniwersyteckiej oraz życiu w środowisku niemieckiej emigracji w Stanach Zjednoczonych. Reżyserka koncentruje się jednak przede wszystkim na dziennikarskiej relacji Arendt z procesu nazistowskiego zbrodniarza Adolfa Eichmanna, który po wojnie ukrywał się w Argentynie. W 1960 roku został pojmany przez oficerów izraelskiego wywiadu i doprowadzony przed sąd w Jerozolimie. Relacja Arendt, pisana dla prestiżowego „New Yorkera”, została później wydana w formie książki pod tytułem „Eichmann w Jerozolimie. Rzecz o banalności zła”.

2012 MFF w Valladolid – Srebrny Kłosa dla Margarethe von Trotty; **2013 Europejska Nagroda Filmowa** – Nominacja w kategorii Najlepsza europejska aktorka roku (Barbara Sukowa)

Hannah Arendt was one of the most prominent thinkers of the 20th century. The film tells the story of her relations with Martin Heidegger, her university career, and her life in the community of German emigrants in the USA. The director, however, concentrated mainly on Arendt's journalistic reportage from the trial of Nazi war criminal Adolf Eichmann, who was hiding in Argentina after the war. In 1960 he was captured by Israeli intelligence officers and brought to trial in Jerusalem. Arendt's reportage, written for the prestigious “New Yorker,” was later published as a book titled “Eichmann in Jerusalem: A Report on the Banality of Evil.”

2012 Valladolid IFF – Silver Spike for Margarethe von Trotta; **2013 European Film Award** – Nomination for Best Actress (Barbara Sukowa)

2009

film

2012

film

POLSKA PREMIERA
POLISH PREMIERE**Porzucony świat**Die abhandene Welt|The
Misplaced World
Niemy (DE) 2015
101 minreż|dir Margarethe von Trotta
prod|pro Markus Zimmer scen|wr
Margarethe von Trotta zdj|ph Axel
Block muz|mus Sven Rossenbach,
Florian van Volxem mon|ed Bettina
Böhler ob|cast Katja Riemann,
Barbara Sukowa, Matthias Habich,
Robert Seeliger, Gunnar Möller,
Karin Dor, August Zirner dys|dis
Wild Bunch**2015****film**

Pewnego dnia starzejący się Paul znajduje zdjęcie znanej amerykańskiej śpiewaczki operowej, która przypomina mu jego niedawno zmarłą żonę. Podobieństwo jest tak uderzające, że mężczyzna decyduje się poprosić swoją córkę, Sophie, aby spotkała się z diwą. Dziewczyna, niechętna prośbie ojca, wyrusza jednak z rodzinnych Niemiec, żeby odkryć w Nowym Jorku intrygującą tajemnicę. Opór śpiewaczki przed spotkaniem i rozmową zaczyna z czasem słabnąć, a wówczas na jaw wychodzą skrywane przez dziesiątki lat sekrety. W filmie wystąpiły Barbara Sukowa i Katja Riemann, cenione aktorki i gwiazdy poprzednich dzieł niemieckiej reżyserki (Sukowa zagrała ostatnio tytułową rolę w „Hannah Arendt”).

One day, Paul, an ageing man, finds a photo of a well-known American opera singer, who reminds him of his recently deceased wife. The resemblance is so striking that the man decides to ask his daughter, Sophie, to meet the diva. The girl reluctantly fulfils her father's request and leaves her homeland in Germany for New York, where she discovers an intriguing mystery. At first the singer does not want to meet the girl or talk to her but when she finally does, secrets are revealed, ones that survived decades in the hiding. The film features Barbara Sukowa and Katja Riemann, renowned actresses who also starred in the German director's previous films (Sukowa recently played the titular role in "Hannah Arendt").

miesięcznik prawdziwych kinomanów

KINO

50 lat

ZAPRASZAMY NA STRONĘ MIESIĘCZNIKA KINO WWW.KINO.ORG.PL

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Zrealizowano ze środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ

Zrealizowano przy wsparciu
POLSKIEGO INSTYTUTU SZTUKI FILMOWEJ

Jerzy Skolimowski

Retrospektywa
Retrospective

Jerzy Skolimowski stał się legendą już w czasach młodości. Jest nie tylko genialnym reżyserem – jego artystyczna ścieżka była nadzwyczaj kręta, bogata w barwne epizody i częste wycieczki na teren innych sztuk. Nawet pierwsze studia, jakie ukończył – etnografia na Uniwersytecie Warszawskim – odróżnia go od innych polskich reżyserów. Urodzony w 1938 roku, młodszy o ponad dekadę od tuzów z pokolenia Wajdy i Munka, przypomina wciąż Andrzeja Leszczyca, czyli swoje alter ego z debiutanckiego „Rysopisu”: niebieskiego ptaka, który nigdzie nie może zagrzać miejsca i krąży po świecie w poszukiwaniu sensu i przygody.

Legenda Skolimowskiego szybko rosla w środowisku Łódzkiej Filmówki. Oto pojawił się krzepki student reżyserii, który umiał boksować, grywał w filmach (m.in. właśnie rolę boksera w „Niewinnych czarodziejach” Wajdy) i współpracował przy scenariuszach do przełomowych polskich dzieł (nominowany do Oscara „Nóż w wodzie” Romana Polańskiego). Jako artysta Skolimowski zawsze był dziesięcioboistą: w 1957 roku wydał pierwszy tomik poezji, a kiedy na niemal dwie dekady zrezygnował z kręcenia filmów (po realizacji „Ferdynand” z 1991 roku) oddał się malarstwu. W swoim domu w kalifornijskim Malibu tworzył abstrakcyjne, ekspresjonistyczne płótna inspirowane japońską kaligrafią.

Zadebiutował w niezwykle sposób: ze studenckich etiud złożył w 1964 roku pełnometrażowy „Rysopis”, który wstrząsnął ówczesnym poczuciem ekranowego realizmu. Podobnie jak wcześniej Kazimierz Kutz i Tadeusz Konwicki, Skolimowski otworzył polskie kino na poetykę nowofalową, chwytając na gorąco bohatera snującego

Jerzy Skolimowski was already a legend in his youth. Not only is he an ingenious director – his artistic path was outstandingly tortuous, abundant in vibrant episodes and frequent departures to different areas of art. Even the first studies he graduated from – ethnography at the University of Warsaw – sets him apart from other Polish directors. Born in 1938, over a decade younger than the aces of Wajda and Munk’s generation, he still resembles Andrzej Leszczyca, his alter ego from the debut “Identification Marks: None”: a freebooter and rolling stone wandering the world in search of meaning and adventure.

Skolimowski’s legend grew quickly in the environment of the Łódź Film School. There he was, a brawny student of directing, who knew how to fight, played in movies (e.g. a boxer in Wajda’s “Innocent Sorcerers”), and collaborated on the scripts to the milestones of Polish cinema (Roman Polański’s Oscar-nominated “Knife in the Water”). As an artist, Skolimowski has always been a decathlete: in 1957 he published his first book of poems, and when for almost 2 decades he stopped making films (after “30 Door Key” in 1991), he took up painting. In his home in Malibu, California, he created abstract, expressionist works inspired by Japanese calligraphy.

His debut was extraordinary: in 1964 he put together his student films into the feature-length “Identification Marks: None,” which shook up the sense of cinematic realism of the times. Similarly to what Kazimierz Kutz and Tadeusz Konwicki had done before him, Skolimowski opened up Polish cinema to new-wave poetics, depicting his protagonist as he wanders aimlessly through a raw, miserable landscape of the People’s Republic of Poland. In Skolimowski’s first six films (whose digitally

Zdjęcie:
Festival Internacional
de Cine en Guadalajara -
fot. Humberto Muniz Ceja

Retrospektywa Retrospective

się po pokazanych bez upiększeń, smętnym PRL-owskim krajobrazie. W jego pierwszych sześciu filmach – pokazywanych na Dwóch Brzegach z odrestaurowanych cyfrowo kopii – naczelnym tematem jest młodość: czas największych wyzwań, porażek i radości. Ten okres twórczości reżysera wieńczy wybitny, a mało znany w Polsce film nakręcony w swingującym Londynie: „Na samym dniu”.

Począwszy od pierwszej produkcji zagranicznej, belgijskiego „Startu” (Złoty Niedźwiedź na Berlinale), Skolimowski robi karierę na Zachodzie jako błyskotliwy emigrant zza żelaznej kurtyny. Po horrorze „Krzyk” nakręcił w 1982 roku brytyjską „Fuchę”, w której opowiedział o polskich robotnikach pracujących w Londynie w momencie, kiedy w ich ojczyźnie generał Jaruzelski wprowadza stan wojenny. W 2008 roku, po kilku dekadach spędzonych za granicą, Skolimowski wrócił do kraju i ponownie zajął się reżyserią. Powstałe w ostatnich latach „Cztery noce z Anną” oraz „Essential Killing” mają moc i świeżość debiutów, ale ich formalne mistrzostwo zdradza niechybnie stojącą za nimi rękę mistrza.

Rozbudowana retrospektywa Jerzego Skolimowskiego na Dwóch Brzegach umożliwia prześledzenie jego różnorodnego dorobku od najwcześniejszych etiud po współczesne międzynarodowe koprodukcje. To także okazja do przypomnienia sobie arcydzieł ostatniego półwiecza przed premierą nowego filmu twórcy: misternej układanki „11 minut”, która powalczy we wrześniu o Złotego Lwa na Festiwalu Filmowym w Gdyni.

Sebastian Smoliński

remastered versions will be presented at Two Riversides) the main theme is youth: the time of the greatest challenges, failures, and joys. This period in the director's career is crowned by the outstanding (although not very well-known in Poland) “Deep End,” shot in swinging London.

Starting with his first foreign production, the Belgian film “The Departure” (Golden Bear at the Berlinale), Skolimowski has been making a Western career as a brilliant emigrant from beyond the iron curtain. Following the horror “The Shout,” in 1982 he made the British “Moonlighting,” which tells the story of Polish labourers working in London at the time of general Jaruzelski announcing marshal law in Poland. In 2008, after several decades spent overseas, Skolimowski returned to Poland and once again began directing. The fairly recent “Four Nights With Anna” and “Essential Killing” have the power and freshness of debuts, but their formal artistry inevitably gives away the master's involvement.

The expanded retrospective of Jerzy Skolimowski at Two Riversides allows us to trace his diverse body of work, starting from his earliest student films and ending with his contemporary international co-productions. It is also an opportunity to recall the masterpieces of the last 50 years, just before the premiere of Skolimowski's latest film: “11 Minutes,” the intricate puzzle which is going to compete for the Golden Lion at the Gdynia Film Festival in September.

Sebastian Smoliński

Filmografia | Filmography

- 2015 11 minut | 11 Minutes
 2010 Essential Killing
 2008 Cztery noce z Anną | Four Nights with Anna
 1991 Ferdynand | 30 Door Key
 1989 Wiosenne wody | Torrents of Spring
 1985 Latarniowiec | The Lightship
 1984 Najlepszą zemstą jest sukces | Success Is the Best Revenge
 1982 Fucha | Moonlighting
 1978 Krzyk | The Shout
 1971 Król, dama, walet | King, Queen, Knave
 1970 Przygody Gerarda | The Adventures of Gerard
 1970 Na samym dniu | Deep End
 1968 Dialog 20-40-60 | Dialog 20-40-60 | Dialogue 20-40-60 (segment Dwudziestolatki | The Twenty-Year-Olds)
 1967 Start | Le Départ | The Departure
 1967 Ręce do góry | Hands Up!
 1966 Bariera | Barrier
 1965 Walkower | Walkover
 1964 Rysopis | Identification Marks: None
 1962 Akt | The Nude (krótki | short)
 1961 Boks | Boxing (krótki | short)
 1961 Pieniądze albo życie | Your Money or Your life (krótki | short)
 1961 Rzeźba | The Sculpture (krótki | short)
 1960 Erotyk | Erotique (krótki | short)
 1960 Hamleś | Little Hamlet (krótki | short)
 1960 Oko wykol | The Menacing Eye (krótki | short)

Hamleś

Little Hamlet
Polska
(PL) 1960
9 min

reż|dir Jerzy Skolimowski
prod|pro PWSF scen|wr Jerzy
Skolimowski zdj|ph Jacek
Stachlewski ob|cast Zdzisław
Leśniak, Elżbieta Czyżewska,
Wiesław Gołas, Hanna
Skarżanka, Ryszard Ostalowski
dys|dis SF Indeks

Najwcześniejszy z filmów Skolimowskiego pokazywanych podczas tegorocznej retrospektywy. „Hamleś” to etiuda szkolna z Łódzkiej Filmówki, w surrealistyczny sposób przerabiająca wątki znane z dramatu Williama Szekspira. W zdegradowanej, pustej przestrzeni przypominającej plac budowy spotykają się Ofelka (Elżbieta Czyżewska), Laercio (Wiesław Gołas) i Hamleś (Zdzisław Leśniak). Na nutę pijackiej pieśni zapiewają wyśpiewuje swój absurdalny monolog, a postaci poruszają się w przyspieszonym tempie kojarzącym się z kinem niemy. Krótki żart filmowy pokazuje talent Skolimowskiego do nasycania przestrzeni niezwykłą atmosferą oraz inscenizowania nieoczywistych, pełnych humoru scen.

Skolimowski's earliest film shown during this year's retrospective. "Little Hamlet" is a Łódź Film School student film which surrealistically remodels the themes from William Shakespeare's play. In a degraded, empty space reminiscent of a construction site, three characters meet: Little Ophelia (Elżbieta Czyżewska), Little Laertes (Wiesław Gołas), and Little Hamlet (Zdzisław Leśniak). To the tune of a drunken song, the chorister belts out his absurd monologue, while the characters move in high-speed, which brings silent films to mind. This short cinematic joke shows Skolimowski's talent for saturating a space with extraordinary atmosphere and creating unexpected, humorous scenes.

1960

film

Erotyk

Erotique
Polska
(PL) 1961
3 min

reż|dir Jerzy Skolimowski
prod|pro PWSF zdj|ph Jacek
Stachlewski ob|cast Elżbieta
Czyżewska, Gustaw Holoubek
dys|dis SF Indeks

W miniaturze Skolimowskiego wystąpiła para wybitnych aktorów, nawiązujących ze sobą niepokojącą grę. W pokoju oblepionym gazetami (motyw obecny już we wcześniejszym o rok „Hamlesiu”), pojawia się ubrany w garnitur mężczyzna (Gustaw Holoubek), jakby wywołany przez czyszczącą lustro kobietę (Elżbieta Czyżewska). Początkowo wzbudza on zaciekawienie, szybko jednak jego zachowanie wywołuje w kobiecie nieskrywane przerażenie. Dzięki inteligentnemu użyciu środków filmowych w ciągu zaledwie trzech minut udaje się twórcom uzyskać nastrój bliski kinu grozy.

This miniature by Skolimowski stars a duo of excellent actors who engage in an unsettling game. Into a room whose walls are covered in newspapers (a motif present in "Little Hamlet" from the year before) comes a man wearing a suit (Gustaw Holoubek), as if summoned by the woman cleaning the mirror (Elżbieta Czyżewska). Initially he sparks the woman's interest, although his behaviour quickly evokes outright horror. Within three minutes, through the intelligent use of cinematic means, the filmmakers manage to create an atmosphere akin to that of a thriller.

1961

film

Pieniądże albo życie

Your Money or Your Life
Polska
(PL) 1961
6 min

reż|dir Jerzy Skolimowski
prod|pro PWSF zdj|ph Jacek
Stachlewski ob|cast Stanisław
Dygat, Bohdan Łazuka, Krystyna
Sienkiewicz dys|dis SF Indeks

Etiuda szkolna Skolimowskiego z udziałem Stanisława Dygata, dla którego była to jedyna rola filmowa w karierze (pisarz otrzymał za nią Dyplom Honorowy na Festiwalu Etiud PWSSTIF). Za punkt wyjścia posłużyło opowiadanie Dygata „Pięć tysięcy złotych”. Dwóch mężczyzn umówiło się w wesołym miasteczku na przekazanie pewnej sumy pieniędzy. Kwota się jednak nie zgadza, co doprowadza między nimi do cichego, ale upartego sporu. Krążąc między karuzelą a strzelnicą pamiętają oni o tym, że okolice patrolują niemieccy żandarmi, którzy chętnie sprawdzą, czy któryś z delikwentów nie jest przypadkiem Żydem. „Pieniądże albo życie” to pastisz opowieści kryminalnej w typie „Trzeciego człowieka” Carola Reeda, zręcznie zawieszony między częściowo abstrakcyjną fabułą a konkretnym sztafżem historycznym.

Skolimowski's student film featuring Stanisław Dygat, for whom it was the only film role ever (and one that got him the Honorary Diploma at the Łódź Film School Student Film Festival). The film is based on Dygat's story, "Pięć tysięcy złotych." Two men meet at a fun fair to pass down a certain amount of money. The amount is wrong, however, which leads to a quiet but obstinate argument. Walking between the carousel and shooting range, the men are aware that the area is patrolled by German policemen who'd be delighted to check whether either of them might be Jewish. "Your Money or Your Life" is a pastiche of crime dramas like Carol Reed's "The Third Man," skilfully balanced between a partially abstract plot and a specific historical background.

1961

film

Rysopis

Identification Marks: None
Polska
(PL) 1964
73 min

reż|dir Jerzy Skolimowski
prod|pro Zbigniew Brejtkopf
scen|wr Jerzy Skolimowski
zdj|ph Witold Mickiewicz
muz|mus Krzysztof Sadowski
mon|ed Halina Groniek ob|cast
Elżbiera Czyżewska, Jerzy
Skolimowski, Tadeusz Minc,
Jacek Szczęk, Andrzej Zarnecki,
Juliusz Lubicz-Lisowski, Marek
Piwowski dys|dis SF Kadr

„Rysopis”,
reż. Jerzy Skolimowski,
rok prod. 1964
Licencja: SF KADR

Debiut Jerzego Skolimowskiego jest połączeniem krótkometrażowych etiud reżysera zrealizowanych w ciągu czterech lat studiów w Łódzkiej Filmówce. „Rysopis” to pierwsza część opowieści o granym przez samego reżysera Andrzeju Leszczycu. Wraz z filmem „Walkover” stanowi portret wrażliwego, zagubionego młodego człowieka, ukazanego na tle groteskowej, socjalistycznej rzeczywistości Polski lat 60. XX wieku. W pierwszej scenie Andrzej budzi się wczesnym rankiem, zostawia śpiącą dziewczynę i stawia się przed komisją poborową. Domaga się niezwłocznego powołania do służby zasadniczej, jest bowiem przekonany, że jedynie wojsko nauczy go, czym jest dorosłe życie.

1965 MFF w Arnheim – Grand Prix za reżyserię (wraz z filmem „Walkover”); **1965 - Syrenka Warszawska** (nagroda Klubu Krytyki Filmowej SDP)

Jerzy Skolimowski's debut is a combination of short student films made over the 4 years he spent at the Film School in Łódź. "Identification Marks: None" is the first instalment in the story about Andrzej Leszczyc, played by the director himself. Along with the film "Walkover" it constitutes a portrait of a sensitive, lost young man, depicted against a background of the grotesque socialist reality of 1960s' Poland. The first scene shows Andrzej waking up early and leaving his sleeping girlfriend to stand before the conscription committee. He demands to be immediately drafted into service, as he is certain that only the military can teach him what adult life is.

1965 IFF in Arnheim – Grand Prix for Directing (split with the film "Walkover"); **1965 – the Warsaw Mermaid** of the Film Critics' Club

1964

film

Walkover

Walkover
Polska
(PL) 1965
77 min

reż|dir Jerzy Skolimowski
prod|pro Jerzy Nitecki scen|wr
Jerzy Skolimowski zdj|ph
Antoni Nurzyński muz|mus
Andrzej Trzaskowski mon|ed
Alina Faflik ob|cast Aleksandra
Zawierusanka, Jerzy
Skolimowski, Krzysztof Chamiec,
Elżbieta Czyżewska, Andrzej
Herder dys|dis SF KADR

„Walkover”,
reż. Jerzy Skolimowski,
rok prod. 1965
Licencja: SF KADR

1965

film

Kontynuacja losów Andrzeja Leszczyca – granego przez Skolimowskiego bohatera debiutanckiego „Rysopisu”. Przypadkiem spotyka on Teresę – koleżankę ze studiów, która przed dziesięcioma laty doprowadziła do wyrzucenia Andrzeja ze studiów ichtiologicznych na politechnice. Oboje mają stoczyć walkę z trudnymi przeciwnikami - on bokserską, ona o realizację autorskiego projektu w dużym kombinacie produkcyjnym. Oboje stają też przed dylematem: czy podjąć walkę, która zapowiada się na nierówną, czy oddać ją walkowerem. W swoim drugim filmie Skolimowski rozwija poetykę „Rysopisu”, wpisując się w oryginalny sposób w europejskie kino nowofalowe lat 60. XX wieku.

1965 MFF w Arnheim – Grand Prix za reżyserię (wraz „Rysopisem”); **Nagroda im. Andrzeja Munka** przyznawana przez PWSFTviT w Łodzi, **1966 Nagroda „Cahiers du Cinema”**

The story of Andrzej Leszczyca continued. The protagonist, played by Skolimowski, began his story in the director's debut film - "Identification Marks: None." By chance, Andrzej meets Teresa, a friend from his university years who, 10 years before, led to Andrzej being expelled from his ichthyology course. Both of them are to face tough challenges – Andrzej is going to fight on the boxing ring, while Teresa fights for the implementation of her own project at a large factory. They stand before a dilemma: to engage in an uneven struggle, or to forfeit. In his second film, Skolimowski expands the poetics of "Identification Marks: None" and, in an original way, marks his spot among European new-wave cinema of the 60s.

1965 IFF in Arnheim – Grand Prix for Directing (split with the film "Identification Marks: None"); **the Andrzej Munk Film Award** given by the Łódź Film School; **1966 – Cahiers du Cinema Award**

Bariera

Barrier
Polska
(PL) 1966
77 min

reż|dir Jerzy Skolimowski
prod|pro Stanisław Zylewicz,
Ryszard Straszewski scen|wr
Jerzy Skolimowski zdj|ph Jan
Laskowski muz|mus Krzysztof
Komeda mon|ed Halina Prugar
ob|cast Joanna Szczepic, Jan
Nowicki, Tadeusz Łomnicki,
Maria Malicka, Zdzisław
Maklakiewicz dys|dis SF KADR

„Bariera”,
reż. Jerzy Skolimowski,
rok prod. 1966
Licencja: SF KADR

1966

film

Oniryczny dramat psychologiczny. Główny bohater, student grany przez Jana Nowickiego, porzuca swoje dotychczasowe życie i rusza w Polskę w poszukiwaniu alternatywy. Marzy o dostatnim życiu: małżeństwie z bogatą kobietą, willi i dobrym samochodzie. Spotyka jednak dziewczynę – tramwajarkę – która ma odmienne ideały. To każe mu zrewidować stosunek do samego siebie i wyznawane wartości. W bohaterze ścierają się ze sobą dwie postawy. Rezygnacja i gotowość przystosowania się do życia według narzuconego schematu oraz młodzięczy bunt, niezgoda na nudne życie, które miałoby polegać tylko na pozbawionym ideałów bogaceniu się. W „Barierze” Skolimowski umieścił szereg metaforycznych scen, zbliżając swoje dzieło do autorskiego eseju filmowego.

1966 Festiwal Filmów Autorskich w Bergamo – Grand Prix; **1968 MFF w Valladolid** – Nagroda Specjalna Jury

An oneiric psychological drama. The protagonist, a student played by Jan Nowicki, abandons his current way of life and sets out in search of an alternative somewhere in Poland. He dreams of an affluent life: marrying a wealthy woman, having a villa and a good car. However, he meets a girl – a tram driver – who has different ideals. This makes him re-assess his frame of mind and the values he believes in. The protagonist faces a clash of two conflicting attitudes. Resignation and the readiness to conform to an existing formula for life, and youthful rebellion, the rejection of a boring life deprived of ideals and controlled only by acquiring wealth. Skolimowski included a series of visionary, metaphorical scenes in "Barrier," bringing his work closer to an auteur film essay.

1966 IFF in Bergamo – Grand Prix; **1968 IFF in Valladolid** – Special Jury Prize

Start

Le départ|The Departure
Belgia
(BE) 1967
93 min

reż|dir Jerzy Skolimowski
prod|pro Bronka Ricquier
scen|wr Andrzej Kostenko, Jerzy Skolimowski
zdj|ph Willy Kurant
muz|mus Krzysztof Komeda
mon|ed Bob Wade
ob|cast Jean-Pierre Léaud, Catherine-Isabelle Duport, Jacqueline Bir, Paul Roland, Leon Dony, Lucien Charbonnier, Georges Aubrey
dys|dis Cinexport

Pierwszy nakręcony za granicą film Skolimowskiego przyniósł kolejny triumf – utrzymany w nowofalowej poetyce „Start”, ze słynnym Jean-Pierre Léaudem (znanym z wielu filmów François Truffauta) w roli głównej, otrzymał Złotego Niedźwiedzia na festiwalu w Berlinie. Pełnej energii i subtelnego humoru opowieści towarzyszą ekspresyjne, jazzowe utwory Krzysztofa Komeda.

Léaud gra młodego fryzjera Marca, który marzy o karierze kierowcy wyścigowego i obmyśla różne sposoby, jak zdobyć pożądaną model Porsche albo pieniądze na zakup samochodu. Marc poznaje też dwie kobiety, które odegrają ważną rolę w jego życiu: piękną dziewczynę, która stanie się jego towarzyszką, i zamożną damę, dostrzegającą w Marcu przede wszystkim atrakcyjnego chłopca.

1967 MFF w Berlinie – Złoty Niedźwiedź

Skolimowski's first overseas film brought another triumph. "The Departure," a new-wave film starring the famous Jean-Pierre Léaud (known for his many roles in François Truffaut's films) as the lead, received the Golden Bear at the festival in Berlin. The energetic and subtly humorous story is accompanied by expressive jazz music by Krzysztof Komeda.

Léaud plays the young hairdresser Marc, who dreams of a career in car-racing and keeps planning on how to get in possession of his beloved Porsche or the money to buy it. Marc meets two women who are going to play an important role in his life: a beautiful girl who will become his companion, and an elder wealthy lady who sees him above all else as an attractive boy.

1967 IFF in Berlin – Golden Bear

Ręce do góry

Hands up!
Polska
(PL) 1967/1981
76 min

reż|dir Jerzy Skolimowski
prod|pro Tadeusz Karwański,
Jerzy Nitecki
scen|wr Jerzy Skolimowski, Andrzej Kostenko
zdj|ph Witold Sobociński, Andrzej Kostenko
muz|mus Krzysztof Komeda
mon|ed Zenon Piórecki,
Krystyna Rutkowska
ob|cast Jerzy Skolimowski, Joanna Szczerbic, Tadeusz Łomnicki, Adam Hanuszkiewicz, Bogumił Kobiela
dys|dis SF Kadr

„Ręce do góry”
reż. Jerzy Skolimowski
rok prod. 1967/1981
Licencja: SF KADR

Nakręcone w 1967 roku „Ręce do góry” nie weszły wówczas do dystrybucji z powodu ingerencji cenzury. Kiedy w 1981 film miał ukazać się w końcu na ekranach, Skolimowski dokręcił do pierwotnego materiału prolog, składający się ze wspomnień i refleksji narratora. „Ręce do góry”, bez dokrętek, weszły ostatecznie do kin w 1985 roku. W części głównej absolwenci Akademii Medycznej spotykają się w dziesiątą rocznicę ukończenia studiów. Odczytują listy i telegramy od tych, którzy nie dotarli na zjazd. Sprowokowani telegramem jednego z nieobecnych kolegów, postanawiają go odwiedzić. Wobec braku innego środka lokomocji wybierają wagon pociągu towarowego. Alkohol prowokuje ich do zwierzeń i wspominania czasów studenckich.

1981 Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni – Nagroda Dziennikarzy; 1981 MFF w Barcelonie – Wyróżnienie Specjalne

“Hands up!”, filmed in 1967, did not enter distribution at the time due to the involvement of censorship. When in 1981 the film was finally supposed to enter cinemas, Skolimowski shot an additional prologue that comprised of the narrator's recollections and thoughts. The film eventually made it to the screen in 1985, without the added footage. Graduates of the Medical Academy meet for the tenth anniversary of their graduation. They read out letters and telegrams of those who couldn't make it to the homecoming. Provoked by the telegram from one of the absent colleagues, the friends decide to pay him a visit. Due to the lack of a different means of transport, they travel by freight train. Alcohol brings about confessions and reminiscing about their academic years.

1981 Polish Film Festival in Gdynia – Journalist Award; 1981 IFF in Barcelona – Special Distinction

1967

film

1967 1981

film

Na samym dnie

Deep End
Wielka Brytania, RFN
(GB, DE) 1970
90 min

reż|dir Jerzy Skolimowski
prod|pro Judd Bernard, Lutz Hengst, Helmut Jedele scen|wr Jerzy Gruza, Jerzy Skolimowski, Bolesław Sulik zdj|ph Charly Steinberger muz|mus Cat Stevens, The Can mon|ed Barrie Vince ob|cast Jane Asher, John Moulder-Brown, Karl Michael Vogler, Christopher Sandford, Diana Dors dys|dis Global Screen

Mike, nieśmiały 15-latek z rodziny robotniczej, pracuje w łaźni publicznej na przedmieściach Londynu. Chłopcu podoba się 22-letnia, atrakcyjna Susan: doświadczona dziewczyna, która wie, jak zainteresować sobą mężczyzn. Uczucie Mike'a do niej szybko zamienia się w młodzieńczą, nieszczęśliwą miłość. Sfrustrowany i zbyt niedojrzały, żeby poradzić sobie z własnymi uczuciami, zaczyna śledzić obiekt swojego pożądania. Drugi anglojęzyczny film Skolimowskiego to niepokojąca historia miłosna, która zaczyna się łagodną nutą, ale zmierza stopniowo do tragicznej kulminacji. Podobnie jak „Powiększenie” Antonioniego i „Wstręt” Polańskiego, „Na samym dnie” chwytą zbliżające się poczucie duchowego kryzysu w swingującym Londynie końca lat 60. ubiegłego wieku. Fenomenalną ścieżkę muzyczną do filmu stworzyli Cat Stevens i niemiecka grupa Can.

1970 MFF w Wenecji – Nominacja do Złotego Lwa

Mike, an introverted 15-year-old from a working-class background, works as an attendant at a public bath in a London suburb. The impressionable teen develops a crush on his attractive, 22-year-old colleague Susan, a streetsmart girl who knows what makes guys tick. His feelings for her soon mutate into an adolescent amour fou. Frustrated and lacking the emotional maturity to cope with his feelings, Mike begins to stalk the object of his desire. “Deep End,” Jerzy Skolimowski’s second English-language film, is a hauntingly disturbing love story that starts on a light note but gradually builds to a tragic climax. Like Antonioni’s “Blow-Up” or Polanski’s “Repulsion”, “Deep End” captures the sense of impending dread and spiritual breakdown in London at the end of the 1960s. The film has a soundtrack provided by singer-songwriter Cat Stevens and seminal German band Can.

1970 IFF in Venice – Golden Lion nomination

Krzyk

The Shout
Wielka Brytania
(UK) 1978
86 min

reż|dir Jerzy Skolimowski
prod|pro Michael Austin, Jeremy Thomas scen|wr Robert Graves, Michael Austin, Jerzy Skolimowski zdj|ph Mike Molloy muz|mus Tony Banks, Rupert Hine, Mike Rutherford mon|ed Barrie Vince ob|cast Alan Bates, Susannah York, John Hurt, Robert Stephens, Tim Curry, Julian Hough dys|dis Park Circus

Słońce oświetla wiejskie, zielone pole, na którym trwają rozgrywki w krykieta. Właśnie ma miejsce coroczny konkurs pomiędzy wieśniakami a rezydentami lokalnego szpitala dla umyślowo chorych. Dwaj pacjenci, Crossley i Robert Graves, siedzą w namiocie, gdzie liczone są punkty za grę. Crossley opowiada przerażającą historię o tym, jak dzięki swoim nadnaturalnym siłom zdołał zabić kogoś samym krzykiem. Graves traktuje jego słowa jako fantazje szaleńca, ale w miarę rozwoju meczu sprawy przybierają złowrogi i nieoczekiwany obrót.

1978 MFF w Cannes – Wielka Nagroda Jury, Nominacja do Złotej Palmy

The sun beams down on a village green where people are playing cricket. It is the annual competition between the villagers and members of the local mental hospital. Sitting in the scoring tent are two patients, Crossley and Graves. Crossley tells a terrifying story of how he had supernatural powers that allowed him to kill with his shout. Although Robert dismisses it as an insane fantasy, as the match continues, the proceedings take a decidedly sinister and unexpected turn.

1978 IFF in Cannes - Grand Prize of the Jury, Palm d'Or nomination

1970

film

1978

film

Fucha

Moonlighting
Wielka Brytania
(UK) 1982
97 min

reż|dir Jerzy Skolimowski
prod|pro Mark Shivas, Michael Guest, Jerzy Skolimowski, Michael White scen|wr Jerzy Skolimowski zdj|ph Tony Pierce-Roberts muz|mus Stanley Myers mon|ed Barrie Vince ob|cast Jeremy Irons, Eugene Lipinski, Eugeniusz Haczekiewicz, Edward Arthur, Jiri Stanislav, Denis Holmes, Renu Setna dys|dis Goldcrest Films

Trzech budowlańców z Polski przyjeżdża wraz z szefem Nowakiem (Jeremy Irons) do Londynu, żeby wyremontować dom bogatego Polaka. Wprowadzenie stanu wojennego w PRL znajduje swoje odbicie w lawinie nieszczęść spadających na robotników, którzy jeszcze nie wiedzą o kryzysie i chaosie we własnym kraju. „Fucha” to gorzki film o trudnym i często upokarzającym losie imigrantów, nakreślony przez reżysera, który sam przed laty wyjechał z Polski. Skolimowski, patrząc z zewnątrz, zabiera też głos w dyskusji o sytuacji politycznej w rządzonej przez komunistów ojczyźnie.

1982 MFF w Cannes – Najlepszy scenariusz, nominacja do Złotej Palmy

Three Polish builders and their foreman Nowak (Jeremy Irons) arrive in London to renovate the home of a rich fellow Pole. The military crackdown in Poland is mirrored by a string of disasters for the builders, who have yet to learn of the turmoil back at home. “Moonlighting” is a bitter film about difficult and often humiliating fate of the immigrants, shot by the director who himself left Poland years ago. Skolimowski, looking from the outside, also takes part in the discussion about political situation in his communist-governed motherland.

1982 IFF in Cannes – Award for Best Screenplay, Palm d’Or nomination

Cztery noce z Anną

Four Nights with Anna
Polska, Francja
(PL, FR) 2008
87 min

reż|dir Jerzy Skolimowski
prod|pro Jerzy Skolimowski, Paulo Branco scen|wr Jerzy Skolimowski, Ewa Piaskowska zdj|ph Adam Sikora muz|mus Michał Lorenc mon|ed Cezary Grzesiuk ob|cast Artur Steranko, Kinga Preis, Jerzy Fedorowicz, Redbad Klijnstra, Jakub Snochowski dys|dis Gutek Film

Powrót Skolimowskiego na duży ekran po kilkunastoletniej przerwie. Zrealizowane w Polsce „Cztery noce z Anną” to jeden z naszych najlepszych filmów ostatniego ćwierćwiecza. W kameralnej, szorstkiej formie opowiada o małomiasteczkowym pracowniku spalarni, Leonie. Wiecie on samotniczy, outsiderski tryb życia, podglądając regularnie mieszkającą obok pielęgniarkę (Kinga Preis). Chorobliwie wstydlivy i nieśmiały, Leon otacza ją dwuznaczną, na poły erotyczną fascynacją. Podczas tytułowych czterech nocy bohaterowie zbliżą się do siebie, choć niekoniecznie w pełni świadomy i kontrolowany sposób.

2008 Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni – Nagroda za dźwięk (Frederic De Ravignan, Philippe Lauliac, Gerard Rousseau) i za scenografię (Marek Zawierucha); **2008 Orly** – Najlepsza reżyseria i najlepsze zdjęcia; **2008 MFF w Tokio** – Nagroda Specjalna Jury

Skolimowski’s return to the big screen following a 17-year hiatus. “Four Nights with Anna,” made in Poland, is one of our best films of the past 25 years. In a way that is intimate and rough it tells the story of Leon, a small-town incineration plant worker. He leads a solitary outsider’s life, regularly peeking on his neighbour, a nurse (Kinga Preis). Extremely bashful and self-conscious, Leon develops an ambiguous, partly erotic fascination towards her. During the titular four nights the protagonists will become closer, although not necessarily in a fully conscious and controlled way.

2008 Polish Film Festival in Gdynia – Award for Best Sound (Frederic De Ravignan, Philippe Lauliac, Gerard Rousseau), Award for Best Production Design (Marek Zawierucha); **2008 Eagles** – Award for Best Director and for Best Cinematography; **2008 IFF in Tokyo** – Special Jury Prize

1982

film

2008

film

Essential Killing

Polska, Norwegia, Węgry, Irlandia (PL, NO, HU, IR) 2010
83 min

reż|dir Jerzy Skolimowski
prod|pro Jerzy Skolimowski,
Ewa Piaskowska scen|wr Jerzy
Skolimowski, Ewa Piaskowska
zdj|ph Adam Sikora muz|mus
Paweł Mykietyń mon|ed Réka
Lemhényi, Maciej Pawliński
ob|cast Vincent Gallo,
Emmanuelle Seigner, Zach
Cohen dys|dis Skopia Film

2010

film

Pozbawiony niemal dialogów thriller o afgańskim jeńcu wojennym zbiegłym z anonimowej bazy gdzieś w Europie Środkowo-Wschodniej. Po powrocie do kina „Czterema nocami z Anną”, Skolimowski raz jeszcze udowodnił, jak wybitnym jest stylistą i jak błyskotliwie radzi sobie z filmową formą. „Essential Killing” to nade wszystko ciąg hipnotycznych obrazów, zderzających ze sobą suchą, przepaloną słońcem pustynię i zaśnieżone połacie mroźnych lasów. Grający główną rolę Vincent Gallo błąka się po obcej przestrzeni, którą dopiero stara się zrozumieć, i w której stara się przetrwać. Przyczajony i czujny, staje się zwierzyną łowną. Film Skolimowskiego zyskał niespodziewanie na aktualności, wyprzedzając o kilka lat oficjalne wiadomości o amerykańskim tajnym więzieniu utworzonym w polskich Kiejkutach.

2010 MFF w Wenecji – Nagroda Specjalna Jury, najlepsza rola męska (Vincent Gallo), **2010 Orły** – Najlepszy film, najlepsza reżyseria, najlepsza muzyka (Paweł Mykietyń), najlepszy montaż (Réka Lemhényi, Maciej Pawliński); **2011 Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni** – Złote Lwy, najlepsza reżyseria, najlepsza muzyka, najlepszy montaż, najlepsze zdjęcia (Adam Sikora)

Almost devoid of dialogue, the thriller is about an Afghani prisoner of war who escaped from a secret detention centre somewhere in Central-Eastern Europe. After his return with “Four Nights with Anna,” Skolimowski once again proves how outstanding a stylist he is and how brilliant a filmmaker. “Essential Killing” is most of all a series of mesmerising images that juxtapose a scorched desert with the snowy extents of cold woodland. Vincent Gallo, who plays the lead, wanders through a strange land that he is just starting to understand and survive in. Lurking and vigilant, he becomes prey. Skolimowski’s film gained unexpected topicality, being several years ahead of the news about the secret American prison established in Kiejkuty (Poland).

2010 IFF in Venice – Special Jury Prize, Volpi Cup (Vincent Gallo), **2010 Eagles** – Best Film, Best Director, Best Film Score (Paweł Mykietyń), Best Editing (Réka Lemhényi, Maciej Pawliński); **2011 Polish Film Festival in Gdynia** – Golden Lions, Best Director, Best Film Score, Best Editing, Best Cinematography (Adam Sikora)

**FILMY
BEZ
PUDŁA**

www.filmotekaszkolna.pl

OBEJRZYJ

polские filmy fabularne, dokumentalne i animowane, które znajdują się w Twojej szkole w pakiecie DVD Filмотeki Szkolnej lub przez Internet na stronie www.filmotekaszkolna.pl

SKORZYSTAJ

z kursów online, analiz filmoznawczych, scenariuszy lekcji

DOŁĄCZ

do sieci liderów Filмотeki Szkolnej w swoim województwie

ODWIEDŹ

najbliższą Pracownię Filмотeki Szkolnej

DOWIEDZ SIĘ

jak prowadzić filmowe lekcje

WEŹ UDZIAŁ

w konkursach, warsztatach, konferencjach, festiwalach i Studiu Filмотeki Szkolnej

**Filmoteka
Szkolna**

Program edukacyjny Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej

Sérgio Tréfaut (1965)

Reżyser i producent urodzony w Brazylii. Po ukończeniu studiów filozoficznych na paryskiej Sorbonie, rozpoczął w Lizbonie karierę dziennikarza i dokumentalisty. Jedyny do tej pory film fabularny Tréfauta, „Viagem a Portugal” (2011) był nagradzany na międzynarodowych festiwalach filmowych. Dyrektor Doclisboa International Film Festival w latach 2004-2010.

Director and producer, born in Brazil. After a Master in Philosophy at the Sorbonne (Paris), he started his career in Lisbon as a journalist and documentary director. His first feature fiction “Journey to Portugal” (2011) received several international prizes. Sérgio Tréfaut was a director of Doclisboa International Film Festival from 2004 to 2010.

Filmografia|Filmography

- 2014** *Alentejo, Alentejo*
2011 *Viagem a Portugal*
Journey to Portugal
2009 *A Cidade dos Mortos*
The City of the Dead
2004 *Lisboetas*
Lisboners
2002 *Fleurette*
1999 *Outro País*
Another Country

Asif Kapadia (1972)

Urodził się w londyńskiej dzielnicy Hackney. Studiował reżyserię na Royal College of Art. Znany jest z dokumentu „Senna”, poświęconego Ayrtonowi Sennie, legendarnemu kierowcy Formuły 1. Film otrzymał wiele wyróżnień na całym świecie, w tym dwie statuetki BAFTA (za najlepszy dokument i najlepszy montaż) oraz nagrodę publiczności w Sundance.

Born in the London borough of Hackney. Studied directing at the Royal College of Art. Known for his documentary “Senna,” on legendary Formula 1 driver Ayrton Senna. The film has received many accolades worldwide, including two BAFTA awards (for best documentary and best editing) and the Audience Award at Sundance.

Filmografia|Filmography

- 2015** *Amy*
2010 *Senna*
2007 *Far North*
2006 *Powracający koszmar*
The Return
2001 *Wojownik*
The Warrior

Alentejo, Alentejo

Alentejo, Alentejo
 Portugalia (PT) 2014
 96 min

reż|dir Sérgio Tréfaut prod|pro Sérgio Tréfaut scen|wr Sérgio Tréfaut zdj|ph João Ribeiro, Marta Pessoa muz|mus Miguel Moraes Cabral, Olivier Blanc, Armanda Carvalho mon|ed Pedro Marques ob|cast Os Camponeses de Pias, Cantadores de Aldeia Nova de São Bento, Grupo da Casa do Povo de Serpa dys|dis Sergio Tréfaut

Portugalska prowincja Alentejo słynie z tradycji polifonicznego śpiewu o dwudzielnym metrum, wykonywanego a capella przez amatorskie chóry, składające się najczęściej z ponad dwudziestu mężczyzn. Wpisanie w 2014 roku Cante Alentejano na Listę Reprezentatywną Niematerialnego Dziedzictwa UNESCO stanowi pretekst, by uważnie przyjrzeć się, czym są Cante dla ich współczesnych wykonawców i zadać pytanie o przyszłość lokalnego dziedzictwa w obliczu kryzysu finansowego, masowej emigracji i postępującej globalizacji.

2015 Krakowski FF – Nominacja do nagrody Złotego Hejnału; **2014 IndieLisboa** – Nagroda dla najlepszego portugalskiego filmu pełnometrażowego i najlepszego portugalskiego filmu dokumentalnego; **2014 DocsBarcelona+Medellín** – Nagroda dla najlepszego filmu długometrażowego

The Portuguese province of Alentejo is famous for its polyphonic, duple-metre singing tradition, where amateur choirs consisting chiefly of over 20 men sing a cappella. In 2014 Cante Alentejano was included into the UNESCO Intangible Cultural Heritage List, which serves as an opportunity to take a close look at what the Cante means to its contemporary performers. It is also a good time to inquire into the future of local heritage in light of the financial crisis, mass emigration, and progressing globalisation.

2015 Krakow FF – Golden Horn nomination; **2014 IndieLisboa** – Award for Best Portuguese Feature Film and for Best Portuguese Feature-Length Documentary; **2014 DocsBarcelona+Medellín** – Best Feature-length Film Award

Amy

Amy
 Wielka Brytania
 (GB) 2015
 127 min

reż|dir Asif Kapadia prod|pro James Gay-Rees scen|wr Asif Kapadia muz|mus Antonio Pinto mon|ed Chris King ob|cast Amy Winehouse, Mitchel Winehouse, Blake Fiedler, Janis Winehouse, Juliette Ashby, Phil Meynell dys|dis Gutek Film

Nieznana historia wielkiej gwiazdy – błyskotliwej dziewczyny, obdarzonej wyjątkowym talentem, która w rekordowo krótkim czasie osiągnęła szczyty sławy. Przejmująca opowieść o inteligentnej i skomplikowanej kobiecie, która chciała tylko, aby ją kochano. Kim była tak naprawdę Amy Winehouse, która z dnia na dzień stała się ikoną światowej muzyki? Jak odmieniło ją spotkanie z mężczyzną, którego obdarzyła uczuciem silniejszym niż narkotyki? Co ukrywała przed światem? Dlaczego zginęła w tajemniczych okolicznościach w wieku zaledwie dwudziestu siedmiu lat? „Amy” to trzymający w napięciu dokument stworzony z nieznanych dotąd materiałów, kręconych ukradkiem ujęć, zbliżeń i wyznań. Ukazuje prawdziwą historię, która wcześniej znana była tylko w wersji z portali plotkarskich i pierwszych stron gazet.

The unknown story of a great star – a brilliant girl gifted with an exceptional talent, who made it to the very top at record-breaking speed. A moving tale about an intelligent and complicated woman who only wanted to be loved. Amy Winehouse became a global music icon overnight, but who was she really? How was she changed after meeting the man for whom she had feelings stronger than narcotics? What was she hiding from the world? Why did she disappear under mysterious circumstances at twenty-seven? “Amy” is a cliffhanger documentary composed of previously unknown material, candid footage, close-ups, and confessions. The film depicts a true story that was previously only known from the angle of gossip websites.

Bryn Evans

Nowozelandzki reżyser i producent filmów dokumentalnych. Zadebiutował w 2008 roku telewizyjnym „From Street to Sky” – intymnym portretem Tigilau Nesa (muzyka reggae i aktywisty) oraz relacji łączącej go z synem, Che fu, jedną z najważniejszych nowozelandzkich gwiazd hip-hopu. Film „Hip-hop nie zna wieku” to kinowy debiut Evansa.

New Zealand based Bryn Evans is a documentary producer and director. In 2008 Evans made his first television documentary “From Street to Sky”, an intimate profile of Tigilau Ness and the father-son relationship of one of New Zealand’s top Hip Hop stars, Che Fu. “Hip Hop-eration” is his first theatrical feature film.

Filmografia|Filmography
2014 *Hip-hop nie zna wieku|Hip hop-eration*
2008 *From Street to Sky*

Ayat Najafi (1976)

Irański reżyser. Swoje życie dzieli pomiędzy Teheran i Berlin. W 2003 roku założył studio Arta Atelier. Jego filmowy debiut, „Futbol ściśle tajny”, którego współreżyserem był David Assmann, został nagrodzony dwoma Nagrodami Teddy na Berlinale w 2008 oraz Nagrodą Europa Iris w 2009.

Iranian director Ayat Najafi lives between Tehran and Berlin. In 2003, he established in Tehran the Arta Atelier. “Football Under Cover”, his first feature documentary, co-directed by David Assmann, received several important awards (two Teddy Awards at the 2008 Berlinale and Europa Iris Award 2009).

Filmografia|Filmography
2014 *Pieśni bez ojczyzny|No Land’s Song*
2008 *Futbol ściśle tajny|Football Under Cover*

Hip-hop nie zna wieku

Hip hop-eration
 Nowa Zelandia
 (NZ) 2014
 93 min

reż|dir Bryn Evans prod|pro Paula Jones scen|wr Bryn Evans zdj|ph Bevan Crothers muz|mus Marshall Smith, Tom Fox mon|ed Peter Roberts ob|cast Maynie Thompson, Kara Nelson, Terri Woolmore- Goodwin, Billie Jordan – Troupe Manager dys|dis Rise and Shine World Sales

Na małej wyspie w Nowej Zelandii grupa trzydziestu seniorów, z których najstarszy ma 96 lat, przygotowuje się do Mistrzostw Świata w tańcu hip-hop, które odbędą się w Las Vegas. Do wyteżonej pracy i przełamywania własnych słabości zachęca ich Billie Jordan, energiczna menadżerka grupy, która jest przekonana, że każdy ma szansę na wygraną. Wózek inwalidzki, laska czy sztuczne biodro nie są więc ani przeszkodą, ani tym bardziej wymówką. Najbardziej liczy się zapał i chęć do działania, które potrafią czynić cuda. Film jest nie tylko apoteozą aktywnego działania pomimo wieku i fizycznych ograniczeń, ale też fascynującym portretem ludzi, którzy udowadniają, że nie ma sensu bać się upływu czasu – w końcu życie może przynosić radość bez względu na wiek.

2015 MFF w Santa Barbara – Nagroda Publiczności

On a small island in New Zealand a group of 30 senior citizens, the eldest of which is 96, are preparing for the World Hip Hop Championships in Las Vegas. They are encouraged to work hard and overcome their own weaknesses by Billie Jordan, the group’s energetic manager, who is certain that everyone has a shot at winning. A wheelchair, cane, or prosthetic hip are therefore no longer an obstacle, let alone an excuse. What matters most is drive and the will to act, and they can do wonders. The film isn’t just an apotheosis to remaining active despite your age and physical limitations, but is also a fascinating depiction of people who prove that there is no point in fearing the passage of time – since life can bring joy regardless of age.

2015 IFF in Santa Barbara – Audience Award

Pieśni bez ojczyzny

No Land’s Song
 Niemcy, Francja (DE, FR) 2014
 91 min

reż|dir Ayat Najafi prod|pro Gunter Hanfgarn, Anne Grange, Rouven Rech, Teresa Renn scen|wr Ayat Najafi zdj|ph Koohyar Kalari, Sarah Blum muz|mus Sara Najafi, Parvin Namazi, Sébastien Hoog, Edward Perraud, Maryam Tajhdeh mon|ed Julia Wiedwald, Schokofeh Kamiz ob|cast Sara Najafi, Parvin Namazi, Sayeh Sodeyfi, Elise Caron, Jeanne Cherhal dys|dis Chaz Productions

Kompozytorka Sara Najafi (prywatnie siostra reżysera) stara się przywrócić głos irańskim kobietom, którym od czasu rewolucji islamskiej nie wolno śpiewać solo w miejscach publicznych – szczególnie przed mężczyznami. Z pomocą śpiewaczek z Iranu i Francji postanawia zorganizować w Teheranie koncert, który wreszcie pozwoli zabrzmieć zakazanym głosem, a jednocześnie przypomni dokonania największych artystek irańskich sprzed 1979 roku. Czy uda się przekonać do tego projektu tamtejsze władze?

2015 Krakowski FF – Nominacja do Złotego Hejnału; **2014 Montréal World FF** – Nagroda dla najlepszego filmu dokumentalnego

Composer Sara Najafi (and the director’s sister in her private life) tries to bring the voice back to Iranian women who, since the Islamic resolution, have not been allowed to sing solo in public places, especially before a male audience. With the help of singers from Iran and France, she decides to organize a concert in Teheran that will enable the banned voices to be heard and, at the same time, remind people the achievements of the greatest Iranian artists from before 1979. Will she be able to convince the local authorities to support the project?

2015 Krakow FF – Golden Horn nomination; **2014 Montréal World FF** – Best Documentary

Norbert Heitker (1971)

Niemiecki reżyser filmów muzycznych i teledysków. Studiował technologię mediów w Hamburgu. Dwukrotnie otrzymał Nagrodę Echo za teledysk do piosenki zespołu Rammstein „Engel” i film „Die Ärzte Live.” oraz nagrodę publiczności dla najlepszego niemieckiego teledysku podczas Festiwalu Filmów Krótkometrażowych w Oberhausen.

German director of music films and music videos. Heitker studied media technology in Hamburg. He has won the Echo Award twice: for the music video for Rammstein's "Engel" and for the film "Die Ärzte Live." He has also received the Audience Award for best German music video at the International Short Film Festival Oberhausen.

Filmografia|Filmography
2014 *Wacken - witajcie w piekło|Wacken - der Film|Wacken 3D*

Damien Chazelle (1985)

Amerykański scenarzysta i reżyser. Swoją pierwszy film na podstawie własnego scenariusza, „Guy and Madeline on a Park Bench”, wyreżyserował jeszcze podczas studiów na Harvardzie. Dostał za niego nominację do nagrody Gotham Independent Film. Jego drugi film, krótkometrażowy „Whiplash”, zdobył nagrodę jury na Sundance w 2013 roku.

American screenwriter and director. He directed his first movie based on his own script, "Guy and Madeline on a Park Bench," during his studies at Harvard. He was nominated to a Gotham Independent Film award for it. His second film, the short "Whiplash," received the Short Film Jury Prize at Sundance in 2013.

Filmografia|Filmography
2014 *Whiplash*
2009 *Guy and Madeline on a Park Bench*

Wacken - witajcie w piekło

Wacken - der Film|Wacken 3D
 Niemcy (DE) 2014; 95 min

reż|dir Norbert Heitker prod|pro Tomas Erhart, Stefan Schubert scen|wr Norbert Heitker zdj|ph Sebastian Bäuml, Matthias Bolliger, Jasper Engel, Konstantin Freyer, Uli Gaulke, Norbert Heitker, Fabian Hothan, Tom Kimmig muz|mus Eike Freese, Jacob Hellner, Philipp Hoppen mon|ed Markus Gerwinat, Georg Petzold ob|cast Cielu Wang, Micha Reese, Katie McHoes dys|dis Autlook Films

Spokojna wioska Wacken w Szlezwik-Holsztynie na północy Niemiec staje się w sierpniu celem dorocznej pielgrzymki 75-tu tysięcy fanów ostrego grania. Organizowany od ćwierćwiecza Wacken Open Air to największy na świecie heavymetalowy festiwal odbywający się pod gołym niebem. Przygotowany z okazji jego jubileuszowej edycji film Heitkera zabiera widzów w podróż przez wszystkie kręgi tej piekielnej imprezy, pozwalając niemal na własnej skórze poczuć jej wyjątkową atmosferę. Przewodnikami po Wacken jest czworo stałych bywalców festiwalu, pochodzących z trzech kontynentów. Zagrają: Rammstein, Deep Purple, Motörhead, Alice Cooper, Anthrax i wielu innych.

2015 Krakowski FF – Nominacja do Złotego Hejnalu

The quiet village of Wacken in Schleswig-Holstein, in northern Germany, becomes the mecca of 75 thousand fans of heavy music each year in August. Wacken Open Air has been organised for 25 years and it is the world's largest open-air metal festival. Made to mark the event's anniversary, Heitker's film takes its viewers on a journey through all the circles of this inferno, giving them the opportunity to feel as if they were actually there. Four festival regulars from three continents serve as the guides to Wacken. Live shows include Rammstein, Deep Purple, Motörhead, Alice Cooper, Anthrax, and many others.

2015 Krakow FF – Golden Horn nomination

Whiplash

Whiplash
 USA
 (US) 2014
 105 min

reż|dir Damien Chazelle
 prod|pro Jason Blum scen|wr Damien Chazelle zdj|ph Sharone Meir muz|mus Justin Hurwitz mon|ed Tom Cross ob|cast Miles Teller, J.K. Simmons, Melissa Benoist, Paul Reiser dys|dis United International Pictures

Obsypany nagrodami film o tym, jak niewielka granica dzieli wznoszenie się ku wielkości od pogrążania się w szaleństwo. Andrew Neiman jest dziewiętnastoletnim perkusistą jazzowym. Naznaczony niepowodzeniem pisarskiej kariery ojca, za wszelką cenę pragnie dostać się do czołówki elitarnego konserwatorium. Pewnego wieczoru Terence Fletcher, dyrygent znany zarówno ze swojego talentu pedagogicznego, jak i drastycznych metod nauczania, zauważa ćwiczącego na instrumencie chłopca i niespodziewanie zaprasza go do swojego zespołu. Fenomenalnie zagrany i zmontowany majstersztyk, który trzyma w napięciu od początku do końca.

2015 Oscary - Najlepszy aktor drugoplanowy (J.K. Simmons), najlepszy dźwięk i montaż; **2015 Złote Globy** – Najlepszy aktor drugoplanowy (J.K. Simmons); **2014 Sundance FF** – Główna Nagroda Jury, Nagroda Publiczności

An acclaimed film about the thin line between striving for greatness and succumbing to madness. Andrew Neiman is a 19-year-old jazz drummer. Affected by his father's literary career failure, Andrew will do all it takes to get to the top of an elite conservatory. One evening, Terence Fletcher, a conductor known for both his pedagogical talent and drastic teaching methods, notices the practising boy and unexpectedly invites him to his team. A masterpiece with outstanding acting and editing, engrossing from start to finish.

2015 Oscars – Best Supporting Actor (J.K. Simmons), Best Sound Mixing and Film Editing; **2015 Golden Globes** – Best Supporting Actor (J.K. Simmons); **2014 Sundance FF** – Grand Jury Prize, Audience Award

W KAŻDY PIĄTEK

Z „GAZETĄ WYBORCZĄ”

gazeta

cjpgazeta.pl

co jest grane

**NAJWIĘKSZY PRZEWODNIK
PO KINACH, KLUBACH, TEATRACH, GALERIACH**

**MNÓSTWO INFORMACJI O TYM, CO
KONIECZNIE MUSISZ ZOBACZYĆ**

W KAŻDY PIĄTEK Z „GAZETĄ WYBORCZĄ”

Carlos Marques-Marcet
(1983)

Nowy głos młodego pokolenia w hiszpańskiej kinematografii. „10 000 km” to jego pełnometrażowy debiut fabularny, ale na swoim koncie ma już wiele nagradzanych krótkich filmów (w tym jeden dokument). Współpracował z legendarnymi reżyserami Abbasem Kiarostami i Victorem Erice. Ukończył studia z zakresu Filmu i Telewizji na UCLA w Kalifornii.

A new voice of the young generation in Spanish cinema. “Long Distance” is his feature debut, but he has already made many awarded short films (including one documentary). He has cooperated with legendary directors Abbas Kiarostami and Victor Erice. Graduated from the UCLA School of Theatre, Film, and Television.

Filmografia | Filmography

- 2014** 10 000 km
2012 El día que la conocimos (krótki|short)
2012 Mateix loc, mateixa hora (krótki|short)
2012 The Yellow Ribbon (krótki|short)

Jacek Lusiniński (1969)

Reżyser, scenarzysta i aktor. W 1997 roku ukończył studia na Wydziale Operatorskim PWSFTvIT w Łodzi. Poza filmami fabularnymi realizuje także dokumenty, teledyski i reklamy. Napisał książkę „Carte Blanche”, inspirowaną losami Kacpra, głównego bohatera jego najnowszego filmu.

Director, screenwriter, and actor. Graduated from Direction of Photography at the Łódź Film School. Apart from feature films, he also makes documentaries, music videos, and advertisements. He wrote the book “Carte Blanche,” inspired by the story of Kacper, the protagonist of his latest film.

Filmografia | Filmography

- 2015** Carte Blanche
2009 Piksele

10 000 km

10.000 Km | Long Distance
 Hiszpania
 (ES) 2014
 99 min

reż|dir Carlos Marques-Marcet
 prod|pro Jana Diaz Juhl,
 Tono Folguera, Sergi Moreno
 scen|wr Carlos Marques-Marcet,
 Clara Roquet zdj|ph Dagmar
 Weaver-Madsen mon|ed Juliana
 Montañés, Carlos Marques-
 Marcet ob|cast Natalia Tena,
 David Verdaguer
 dys|dis Hagi Film

Rok rozłąki, dzielący ich kontynent i próba utrzymania związku na odległość. Alex mieszka w Barcelonie, Sergi przemieszcza się 10 000 km dalej, do Los Angeles. Pierwsze tygodnie rozłąki okazują się dla nich próbą, ale starają się być dla siebie oparciem. Teraz ich związek zaczął rozwijać się wirtualnej przestrzeni, a codzienne „spotkania” nabrały cyfrowego wymiaru. Video-czaty, maile, internetowe wiadomości mają pomóc im pokonać dystans i różnicę czasu. Czy ich miłość jest na tyle silna, by przetrwać 12 miesięcy rozłąki? Czy jest jakikolwiek sposób na udany związek na odległość? Carlos Marques-Marcet nie daje łatwych odpowiedzi.

2015 Nagrody Goya – Najlepszy nowy reżyser, nominacja dla najlepszego nowego aktora (David Verdaguer) i nowej aktorki (Natalia Tena); **2014 Europejskie Nagrody Filmowe** – Nominacja dla europejskiego odkrycia roku (Carlos Marques-Marcet); **2014 MFF w Seattle** – Nagroda „New Director’s Showcase”

A year of separation, a continent between them, and the attempt to maintain a long-distance relationship. Alex lives in Barcelona, Sergi moves 10,000km away, to Los Angeles. The first weeks apart prove to be a harsh test, but they do their best to support each other. Now their relationship began to develop in the virtual world, and the daily “get-togethers” have become digital. Video-chats, e-mails, and online messaging are to help them in overcoming the distance and time difference. Is their love strong enough to make it through the 12 months of separation? Is there any method for a happy relationship between people this far apart? Carlos Marques-Marcet doesn’t give simple answers.

2015 Goya Awards – Best New Director, Best New Actor nomination (David Verdaguer), Best New Actress nomination (Natalia Tena); **2014 European Film Awards** – Discovery of the Year nomination (Carlos Marques-Marcet); **2014 IFF in Seattle** – New Director’s Showcase Award

Carte Blanche

Carte Blanche
 Polska
 (PL) 2015
 106 min

reż|dir Jacek Lusiniński prod|pro Aneta Cebula-Hickinbotham,
 Leszek Bodzak scen|wr Jacek
 Lusiniński zdj|ph Witold
 Płóciennik muz|mus Paweł
 Lucewicz mon|ed Jarosław
 Barzan ob|cast Andrzej Chyra,
 Urszula Grabowska, Arkadiusz
 Jakubik, Eliza Rycembel, Tomasz
 Ziętek, Dorota Kolak, Andrzej
 Blumenfeld, Wojciech Pszoniak
 dys|dis Kino Świat

Kacper, uwielbiany przez uczniów nauczyciel historii, zaczyna stopniowo tracić wzrok. Diagnoza lekarska nie pozostawia złudzeń. Z powodu wady genetycznej mężczyźni grozi trwała ślepota. Początkowo załamany, ostatecznie postanawia ukryć przed przełożonymi problemy zdrowotne, aby zachować pracę i doprowadzić swoich uczniów do matury. Jedyńm powiernikiem tajemnicy nauczyciela zostaje jego najlepszy przyjaciel Wiktor. Kacper, zmagając się z nową sytuacją i kolejnymi wyzwaniami, nawiązuje bliską relację z koleżanką z pracy Ewą. Próbuje też pomóc zbuntowanej uczennicy, która ukrywa pewien bolesny sekret. „Carte Blanche” inspirowane jest prawdziwymi wydarzeniami.

2015 Lubuskie Lato Filmowe – Wyróżnienie dla filmu pełnometrażowego, Nominacja do Złotego Grona; **2015 Festiwal Filmów Polskich „Wisła” w Rosji** – Nagroda Publiczności, Nominacja do nagrody Słoń

Kacper, a history teacher adored by his pupils, begins to gradually lose his eyesight. The medical diagnosis leaves no hope. Due to a genetic flaw, the man faces permanent blindness. Heartbroken at first, Kacper eventually decides to conceal his health concerns from his supervisors in order to keep his job and prepare his students for the high-school finals. Only Wiktor, the teacher’s best friend, knows his secret. Struggling with the new circumstances and growing challenges, Kacper gets close with his colleague Ewa. He also tries to help a rebellious female pupil who hides a painful secret. “Carte Blanche” is inspired by a true story.

2015 Lubuskie Film Summer – distinction for a feature film, Golden Grape nomination; **2015 “Wisła” Polish Film Festival in Moscow** – the Audience Award, the Elephant nomination

Mia Hansen-Løve (1981)

Francuska reżyserka, scenarzystka i aktorka. Córka Laurence'a i Ole Hansen-Løve, profesorów filozofii. Jej film „Ojciec moich dzieci” zdobył Nagrodę Specjalną Jury sekcji Un Certain Regard w Cannes w 2009 roku. Jest żoną Oliviera Assayas, cenionego francuskiego reżysera i scenarzysty, u którego wystąpiła w filmie „Late August, Early September”.

French director, screenwriter, and actress. Daughter of Laurence and Ole Hansen-Løve, professors of philosophy. Her film, “The Father of My Children,” was awarded the Jury Prize – Un Certain Regard at Cannes in 2009. Wife to Olivier Assayas, reputable French director and screenwriter, in whose film (“Late August, Early September”) she played.

Filmografia/Filmography

- 2014** *Eden*
2011 *Zegnaj, pierwsza miłości*|*Un Amour de jeunesse*|*Goodbye First Love*
2009 *Ojciec moich dzieci*|*Le Père de mes enfants*|*The Father of My Children*
2007 *Tout est pardonné*|*All Is Forgiven*

Eden

Eden
 Francja
 (FR) 2014
 131 min

reż|dir Mia Hansen-Løve
 prod|pro Charles Gillibert,
 Jimmy Price scen|wr Mia
 Hansen-Løve, Sven Hansen-Løve
 zdj|ph Denis Lenoir mon|ed
 Marion Monnier ob|cast Félix
 de Givry, Pauline Étienne, Hugo
 Conzelmann, Roman Kolinka,
 Vincent Macaigne, Greta Gerwig,
 Laura Smet, Golshifteh Farahani,
 Vincent Lacoste, Arnaud Zoualay
 dys|dis M2 Films

Paul jest młodym paryskim DJ-em, który rozpoczyna karierę w tym samym czasie, co duet Daft Punk. Żyje pełnią pierśią: kluby, imprezy, podróże, seks, narkotyki i szaleństwa młodości. Jednak to muzyka jest dla niego wszystkim – miłością, pasją i sposobem na zabawę. Na fali popularności nowego klubowego brzmienia Paul szybko zyskuje rozgłos, a jego życie zmienia się w nieustającą imprezę. Kolejne romanse, kolejne kluby, kolejne próby pozostania wiernym sobie i swojej pasji – po latach wciąż nie widzi on świata poza muzyką. Okazuje się jednak, że to świat muzyki przestał zauważać jego. „Eden” to pulsująca tanecznym bitem podróż młodego człowieka w dorosłość. Towarzyszą jej dźwięki najlepszych klubowych kawałków ostatnich dwóch dekad, stając się pełnoprawnymi bohaterami filmu.

2014 MFF w San Sebastian – Nominacja do Złotej Muszli

Paul is a young Parisian DJ, who's starting his career at the same time as the duo Daft Punk. He lives life to the fullest: clubs, parties, travelling, sex, drugs, and all the craziness youth can afford him. However, it is music that is everything to him – love, passion, and a way to have fun. Riding the wave of the new club sound's popularity, Paul gains publicity quickly and his life turns into a continuous party. More affairs, more clubs, more attempts to remain true to himself and his passion – years later, music is still his entire world. It appears though that the world of music has stopped noticing him. “Eden” is a young man's journey into maturity, accompanied by the best club tunes of the past two decades. The soundtrack itself becomes the film's protagonist.

2014 IFF in San Sebastian – Golden Shell nomination

Rok Biček (1985)

Słoweński reżyser i montażysta. Absolwent AGFRT Uniwersytetu w Ljubljanie (2010). Uczestniczył również w kursie filmowym PoEtika, prowadzonym przez Janeza Lapajnega. Okrzyknięty nadzieją słoweńskiego kina, Biček chętnie przyznaje się do swoich inspiracji: twórczości Michaela Hanekego, Cristiana Mungiu i Andrieja Zwiagincewa.

Slovenian director and editor. Graduated from the AGFRT University in Ljubljana (2010). Has participated in the PoEtika film course ran by Janez Lapajne. Hailed as the hope of Slovenian cinema, Biček gladly admits to his inspirations: the works of Michael Haneke, Cristian Mungiu, and Andrey Zvyagintsev.

Filmografia/Filmography

- 2013** *Klasowy wróg*|*Razredni sovražnik*|*Class Enemy*

Klasowy wróg

Razredni sovražnik|Class Enemy
 Słowenia
 (SI) 2013
 112 min

reż|dir Rok Biček prod|pro
 Aiken Veronika Prosenec, Janez
 Lapajne scen|wr Nejc Gazvoda,
 Rok Biček, Janez Lapajne
 zdj|ph Fabio Stoll mon|ed Janez
 Lapajne, Rok Biček ob|cast
 Willem Igor Samobor, Nataša
 Barbara Gračner, Tjaša Železnik,
 Maša Dergan, Robert Prebil
 dys|dis Triglav Film

W swoim pełnometrażowym debiucie Rok Biček analizuje mechanizmy rządzące tworzeniem się spirali nienawiści i działaniem grupy czyniącej z kogoś obiekt zbiorowej przemocy. W jednej z klas małomiasteczkowej szkoły średniej rozpoczyna pracę nowy nauczyciel niemieckiego. Od początku można wyczuć napięcie pomiędzy grupą młodzieży a germanistą, wynikające z diametralnie różnego światopoglądu młodych ludzi i wymagającego nauczyciela. Kiedy jedna z uczennic popełnia samobójstwo, jej koledzy z klasy wiążą je z reprimendą, którą dziewczyna otrzymała od pedagoga i obarczają go winą za to tragiczne wydarzenie.

2014 Nagrody Parlamentu Europejskiego
 - Nominacja do Nagrody LUX; **2014 TOFIFEST**
 - Nominacja do nagrody w sekcji ON AIR.
 Międzynarodowy Konkurs Filmów Fabularnych

In his feature-length debut, Rok Biček analyses the mechanics behind forming a spiral of hatred, and behind a group that targets someone as an object of violence. In one of the classes at a small-town high school, a new teacher of German starts working. The tension between the demanding teacher and the youths, stemming from varying worldviews, can be felt straight away. When one of the female pupils commits suicide, her friends associate the act with a reprimand that the girl had received, and so they blame the teacher for the tragedy.

2014 European Parliament LUX Prize – LUX Prize nomination; **2014 TOFIFEST** – ON AIR: Grand Prix – Golden Angel nomination

Ana Lily Amirpour (1980)

Urodziła się w Anglii w rodzinie irańsko-amerykańskiej. Mieszka w Stanach Zjednoczonych, dokąd jako dziecko przeprowadziła się wraz z rodzicami. Mimo młodego wieku dała się poznać jako wszechstronna artystka. Wyreżyserowała kilka filmów krótkometrażowych, jest też autorką scenariuszy, producentką oraz aktorką. „O dziewczynie, która wraca nocą sama do domu” to jej pełnometrażowy debiut fabularny.

Born in England to an Iranian-American family. Lives in the USA, where she moved to as a child with her parents. Despite her young age she became known as a versatile artist. She has directed several short films and penned several scripts, she is also a producer and an actress. “A Girl Walks Home Alone at Night” is her feature film debut.

Filmografia|Filmography

- 2015** *O dziewczynie, która wraca nocą sama do domu*|*A Girl Walks Home Alone at Night*
2013 *Male samobójstwo*|*A Little Suicide* (krótki|short)
2011 *A Girl Walks Home Alone at Night* (krótki|short)

Ruben Östlund (1974)

Szwedzki reżyser, absolwent szkoły filmowej w Göteborgu. Swoją karierę rozpoczynał od kręcenia filmów o tematyce narciarskiej. Jest twórcą zarówno krótkich metraży (w tym nagrodzonego Złotym Niedźwiedziem „Incidentu w banku”), jak i filmów pełnometrażowych. Współzałożyciel firmy produkcyjnej Plattform Produktion.

Swedish director, graduate of the film school in Gothenburg. He started his career by making films on skiing. He makes short films (including “Incident by a Bank,” awarded with a Golden Bear) and feature-length films. Co-founder of the Plattform Produktion production company.

Filmografia|Filmography

- 2014** *Turysta*|*Turist*|*Force Majeure*
2011 *Gra*|*Play*
2009 *Incident w banku*|*Händelse vid bank*|*Incident by a Bank* (krótki|short)
2008 *Mimowolnie*|*De Ofrivilliga*|*Involuntary*

O dziewczynie, która wraca nocą sama do domu

A Girl Walks Home Alone at Night
 Stany Zjednoczone (US) 2015
 101 min

reż|dir Ana Lily Amirpour
 prod|pro Elijah Wood, Ben Conrad, Josh C. Waller scen|wr Ana Lily Amirpour zdj|ph Lyle Vincent mon|ed Alex O'Flinn ob|cast Sheila Vand, Arash Marandi, Marshall Manesh, Mozhan Marnó, Dominic Rains, dys|dis M2 Films

Kiedy w zepsutym do szpiku kości Bad City piękna i samotna wampirzyca spotyka jedynego uczciwego mężczyznę w mieście, staje się jasne, że nic już nigdy nie będzie takie jak wcześniej. Ale czy w miejscu, gdzie przestępczość, narkotyki i prostytucja są na porządku dziennym, może narodzić się prawdziwa miłość? I czy szlachetna krwiopijczyni, która nocami jeździ na deskorolce w tradycyjnym irańskim czadorze i samotnie wymierza sprawiedliwość, odnajdzie szczęście u boku przystojnego śmiertelnika? „O dziewczynie, która wraca nocą sama do domu” to oryginalna zabawa filmowymi gatunkami..

2015 Gotham Independent Film Awards – Najlepsza przełomowa praca reżysera (Ana Lily Amirpour), Nominacja do Nagrody Publiczności;
2015 Film Independent – Nominacja do nagrody Independent Spirit za najlepsze zdjęcia (Lyle Vincent)

When in the corrupt-to-the-core Bad City a beautiful, lonely vampire meets the town's only honest man, it becomes clear that nothing will ever be the same again. But can a place run by crime, drugs, and prostitution also be a place where true love might bloom? And will the noble blood-drinker – who by night rides her skateboard, clad in traditional Iranian chador and single-handedly dealing out justice – find happiness with the handsome mortal? “A Girl Walks Home Alone at Night” is an original play on film genres: from vampiric horror, through romantic love story, to Iranian western.

2015 Gotham Independent Film Awards – Breakthrough Director (Ana Lily Amirpour), Audience Award nomination;
2015 Film Independent – Independent Spirit nomination for Best Cinematography (Lyle Vincent), Best First Feature nomination, “Someone to Watch” Award nomination

Turysta

Turist|Force Majeure
 Dania, Francja, Norwegia, Szwecja (DK, FR, NO, SE) 2014
 120 min

reż|dir Ruben Östlund
 prod|pro Philippe Bober, Erik Hemmendorff, Marie Kjellson scen|wr Ruben Östlund zdj|ph Fredrik Wenzel muz|mus Ola Flottum mon|ed Jacob Secher Schulsinger ob|cast Johannes Kuhnke, Lisa Lovén Kongsli, Vincent Wettergren, Clara Wettergren, Kristofer Hivju, Fanni Metelius, dys|dis Against Gravity

Tomas i Ebba wyruszają wraz z dziećmi we francuskie Alpy, aby spędzić na nartach zimowe wakacje. Pogoda dopisuje, a ośnieżone stoki prezentują się imponująco. Kiedy pewnego dnia bohaterowie jedzą lunch na tarasie restauracji, z gór schodzi potężna lawina, która zamienia sielankowy wypoczynek w poważną próbę. Tomas i Ebba pragną ocalić łączące ich więzi, najpierw jednak muszą przemyśleć, na czym polegają role męża, żony i rodzica. To wyzwanie uruchamia szereg tragicomicznych zdarzeń, a sytuacja komplikuje się jeszcze bardziej, gdy na jaw wychodzą skrywane dotąd tajemnice.

2014 MFF w Cannes – Nagrody Jury sekcji Un Certain Regard; **2015 Złote Globy** – Nominacja w kategorii najlepszy film; **2014 Europejskie Nagrody Filmowe** – Nominacja w kategorii najlepszy film i dla najlepszego reżysera

Tomas and Ebba set out for the French Alps with their children to spend the winter holidays skiing. The weather is good and the snow-covered slopes look impressive. One day, when the family is having lunch on the restaurant's terrace, a great avalanche comes down the mountainside and transforms the idyllic holidays into a real challenge. Tomas and Ebba want to save the bonds that connect them, but first they need to reflect on what the roles of husband, wife, and parent mean. This trial sets off a series of tragic-comedic events and the situation becomes increasingly complicated when closely held secrets are revealed.

2014 IFF in Cannes – Jury Prize - Un Certain Regard; **2015 Golden Globes** – Best Foreign Language Film nomination; **2014 European Film Awards** – Best European Film nomination, Best European Director nomination

Dan Gilroy (1959)

Amerykański scenarzysta i reżyser, absolwent Dartmouth College. Jest synem laureata Nagrody Pulitzera, Franka D. Gilroya, oraz rzeźbiarki, Ruth Dorothy Gaydos. Karierę filmową rozpoczął jako autor scenariuszy. Napisał między innymi „Magię uczuć” Tarsema Singha oraz „Podwójną grę” D.J. Caruso, współtworzył także scenariusz do „Dziedzictwa Bourne’a”. „Wolny strzelec” to jego debiut reżyserski.

American screenwriter and director, graduated from Dartmouth College. Son of Pulitzer Prize laureate Frank D. Gilroy and sculptor Ruth Dorothy Gaydos. Dan Gilroy started his film career as a screenwriter. Among other works, he wrote Tarsem Singh's "The Fall" and D.J. Caruso's "Two for the Money," he also co-wrote the script for "The Bourne Legacy." "Nightcrawler" is his directing debut.

Filmografia|**Filmography**
2014 *Wolny strzelec*|*Nightcrawler*

Wolny strzelec

Nightcrawler
 Stany Zjednoczone
 (US) 2014
 117 min

reż|dir Dan Gilroy prod|pro Betsy Danbury, Gary Michael Walters scen|wr Dan Gilroy zdj|ph Robert Elswit muz|mus James Newton Howard mon|ed John Gilroy ob|cast Jake Gyllenhaal, Rene Russo, Riz Ahmed, Bill Paxton, Kevin Rahm, Michael Hyatt, Ann Cusack, Eric Lange, James Huang dys|dis Monolith Films

Inteligentny thriller z wirtuozerskimi zdjęciami i budującą mordercze napięcie muzyką. „Wolny strzelec” to opowieść o mrocznym obliczu amerykańskiego snu oraz portret człowieka, który wspinając się po szczeblach kariery nie cofa się nawet przed zbrodnią. Główny bohater, Louis Bloom, przeistacza się stopniowo ze złodzieja złomu w niezwykle skutecznego telewizyjnego kronikarza najniebezpieczniejszych dzielnic Los Angeles. W rolę Blooma wcielił się hipnotyzujący i przyprawiający o gęsią skórę Jake Gyllenhaal.

2015 Oscary – Nominacja za najlepszy scenariusz oryginalny (Dan Gilroy); **2015 Złote Globy** – Nominacja dla najlepszego aktora pierwszoplanowego (Jake Gyllenhaal); **2015 BAFTA** – Nominacja dla najlepszego aktora pierwszoplanowego (Jake Gyllenhaal), Najlepszej aktorki drugoplanowej (Rene Russo), za Najlepszy scenariusz oryginalny (Dan Gilroy) i Najlepszy montaż (John Gilroy)

An intelligent thriller with virtuoso cinematography and a soundtrack that evokes harrowing tension. "Nightcrawler" is a story about the dark side of the American dream, and a portrait of a man who will stop at nothing, not even major crime, to climb to the top. The protagonist, Louis Bloom, gradually transforms from a scrap metal thief into an outstandingly effective TV reporter for the most dangerous parts in Los Angeles. Bloom is played by the mesmerising and chilling Jake Gyllenhaal.

2015 Academy Awards – Best Original Screenplay nomination (Dan Gilroy); **2015 Golden Globes** – Best Actor – Drama nomination (Jake Gyllenhaal); **2015 BAFTA** – Best Actor in a Leading Role nomination (Jake Gyllenhaal), Best Actress in a Supporting Role nomination (Rene Russo), Best Original Screenplay nomination (Dan Gilroy), Best Editing nomination (John Gilroy)

DWADZIEŚĆ

AMS DLA MIAST 9 EDYCJI PROGRAMU BRAMY KRAJU / KONKURSY ARCHITEKTONICZNE NA ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENI GDAŃSKA, KRAKOWA I WROCŁAWIA / PIONIERSKIE INWESTYCJE W REWITALIZOWANYCH OBSZARACH SZCZECINA, WARSZAWY I WROCŁAWIA

ŚCIA PIĘĆ

LIDER MEBLI MIEJSKICH 30 UMEBLOWANYCH MIAST / 3 700 WIAT PRZYSTANKOWYCH W CAŁEJ POLSCE
W BUDOWIE 1 580 NOWYCH INTERAKTYWNYCH WIAT DLA WARSZAWY

LAT NA RY

GALERIA PLAKATU AMS 15 EDYCJI / 7 000 NADEŚŁANYCH PROJEKTÓW / 30 000 WYDRUKOWANYCH PLAKATÓW
KAŻDA EDYCJA TO 6 500 000 WIDZÓW KAMPANII OUTDOOROWEJ Z NAGRODZONYMI PLAKATAMI (DANE AMS METRICS)

YNKU OOH

FUNDACJA AKADEMIA INTEGRACJI 207 SZKÓŁ / 415 POKAZÓW – LEKCJI INTEGRACJI / 38 000 DZIECI UCZESTNICZĄCYCH W PROGRAMIE
32 170 PRZEJECHANYCH KILOMETRÓW / OBOZY REHABILITACYJNE DLA DZIECI, DNI SPORTU, TURNIEJE W SZERMIERCE NA WÓZKACH

DZIĘKUJEMY!

LIDER INNOWACJI OOH INNOVATION AWARD MEDIA TRENDY 2014 – AMS METRICS TRANSIT

WYRÓŻNIENIE MEDIA TRENDY 2014 – URBAN ACTIVITY SEGMENTATION

PIERWSZE MIEJSCE W RANKINGU MEDIÓW INNOVATION AWARD MEDIA TRENDY 2013, 2014

BIURO REKLAMY OUTDOOROWEJ 2010, 2011, 2012, 2013, 2014

BUSINESS SUPERBRAND 2014/15

WYRÓŻNIENIE MEDIA TRENDY 2013 – KAMPANIA ROCKPAY

UWOLNIJ CZAS. PRZYGOTUJ TELEFON NA REWOLUCJĘ

NOMINACJA W KONKURSIE MOBILE TRENDS AWARDS 2013 – KATEGORIA M-COMMERCE

NAGRODA MEDIA TRENDY 2012 – AMS METRICS – INNOWACYJNA ZMIANA

NAGRODA MEDIA TRENDY 2012 – AMS DLA INTEGRACJI – MARKETING SPOŁECZNY/CSR

PERŁA POLSKIEJ GOSPODARKI 2011, 2012

ams 25 LAT

ams.com.pl

UWAGA KONKURS!

ZRÓB SPOT REKLAMOWY
MIESIĘCZNIKA „ZWIERCIADŁO”

Szczegóły w następnym numerze „Zwierciadła” - w sprzedaży od 13 sierpnia

Aleksandra Terpińska (1983)

Absolwentka reżyserii na WRIwT UŚ w Katowicach oraz psychologii na Uniwersytecie Wrocławskim. Reżyserka i scenarzystka filmów krótkometrażowych, reklam i teledysków.

Graduated from directing at the Krzysztof Kieślowski Faculty of Radio and Television at the University of Silesia and from psychology at the University of Wrocław. Director and screenwriter of short films, advertisements, and music videos.

Ameryka

America
Polska
(PL) 2015
30 min

reż|dir Aleksandra Terpińska
prod|pro Jerzy Łukaszewicz
scen|wr Aleksandra Terpińska
zdj|ph Bartosz Bieniek mon|ed Przemysław Chruścielewski
ob|cast Marta Mazurek, Aleksandra Adamska, Małgorzata Trofimiuk

Dwie nastolatki – Anka i Dżastina – zabawiają się marzeniami o lepszym życiu. Znużone codziennością przyjaciółki postanawiają przejechać się autostopem. Z początku niewinnie zapowiadająca się przygoda zamienia się w emocjonalną grę, a rozwój kolejnych wydarzeń bezpowrotnie zmienia ich wzajemną relację.

Two teenagers – Anka and Dżastina – entertain themselves with dreams of a better life. Bored with their everyday existence, the two friends decide to go hitch-hiking. The adventure, which initially seemed innocent, transforms into an emotional game, and the unfolding events will forever change their relations.

Anastazja Dąbrowska (1990)

Urodzona w Warszawie. Studentka reżyserii na WRIwT UŚ w Katowicach.

Born in Warsaw. Student of directing at the Krzysztof Kieślowski Faculty of Radio and Television at the University of Silesia.

Anatomia dźwięku

The Anatomy of Sound
Polska (PL) 2014
10 min

reż|dir Anastazja Dąbrowska
prod|pro Iwona Polak scen|wr Anastazja Dąbrowska
zdj|ph Józefina Gocman muz|mus Zbigniew Wodecki, Tadeusz Sawka, Michael Kim-Sheng
mon|ed Iza Pająk ob|cast Zbigniew Wodecki, Arkadiusz Brykalski, Łukasz Wójcik

Kompozytor muzyki klasycznej odkrywa w sobie postępującą głuchotę. Stara się odnaleźć w nowej sytuacji, co prowadzi go do odkrycia świata nowych dźwięków. Film opowiedziany jest jedynie poprzez obrazy, bez dialogów.

A composer of classical music learns that he is gradually losing his hearing. He tries to adapt to the new situation, which leads to discovering a world of new sounds. The story is told via images, without any dialogue.

Zora Rux (1988)

Studiuje reżyserię na Deutsche Film- und Fernsehakademie. Stypendystka Valie Exports Photo Class. Odpowiedzialna za casting do filmu Roya Anderssona „Gołąb przysiadł na gałęzi i rozmyśla o istnieniu”.

Studies directing at Deutsche Film- und Fernsehakademie. Scholar and stipendiary at Valie Exports Photo Class. Casting Director for Roy Andersson's "A Pigeon Sat on a Branch Reflecting on Existence".

Bezpieczne miejsce

Geschützter Raum|Safe Space
Niemcy
(DE) 2014
13 min

reż|dir Zora Rux prod|pro Fred Burle scen|wr Zora Rux, Christian Brecht
zdj|ph Agnes Pakozdi mon|ed Nina Caspers
ob|cast Maelle Giovanetti, Gorges Ocloo, Thelma Buabeng, Franziska Wulf

Historia miłosna uchodźcy Patricka i Niemki Sary, którzy wspólnie walczą o prawo do jego pobytu w Berlinie. Kiedy nieszkodliwe zaloty przeistaczają się w seksualną napaść, muszą oni przemyśleć swoje plany, a prywatny romans staje się sprawą publiczną.

The film tells the love story of the refugee Patrick and Sara from Berlin, who are fighting together for refugee rights in Berlin. When harmless advance turns into a sexual assault, the group is forced to rethink their aims and the private love story grows to an unwanted public dimension.

David Jansen (1981)

W latach 2006-2012 studiował animację filmową w Kunsthochschule für Medien Köln. Był stażystą w Columbia Tristar i pracował dla Sony Pictures.

From 2006-2012 he studied animation film at the Academy for Media Arts in Cologne. He was an internship at Columbia Tristar in script development followed by work for Sony Pictures.

Daewit

Däwit|Daewit
Niemcy
(DE) 2015
15 min

reż|dir David Jansen prod|pro Fabian Driehorst scen|wr David Jansen, Sophie Biesenbach zdj|ph David Jansen, Sophie Biesenbach muz|mus Marcus Zilz mon|ed David Jansen, Sophie Biesenbach

Opowieść o porzuconym dziecku, które dorasta z wilkami, ponieważ jego matka uznała to za lepsze wyjście niż pozostawienie go w pełnym przemocy domu rodzinnym. Daewit staje się mężczyzną i zauważa, jak wiele odziedziczył po skłonnym do agresji ojcu. Wyrusza w podróż w poszukiwaniu własnej tożsamości.

The story of an abandoned child who grows up with wolfs after his mother rescued him from his violent father. Daewit becomes a man and notices that he inherited some of his father's characteristics. After an enigmatic journey in quest for identity he finds his peace in forgiveness.

Marcin Podolec (1991)

Urodzony w Jarosławiu. Rysownik, animator. Od 2010 student PWSFTviT w Łodzi. Autor albumów komiksowych: „Wszystko zajęte” (2012), „Fugazi Music Club” (2013).

Born in Jarosław, Poland. Illustrator and animator. A student of Łódź Film School since 2010. Writer and illustrator of “All taken” (2012) and “Fugazi Music Club” (2013).

Dokument

A Documentary Film
Polska
(PL) 2015
7 min

reż|dir Marcin Podolec prod|pro Marcin Malatyński scen|wr Marcin Podolec zdj|ph Marcin Podolec muz|mus Wiktoria Nowak mon|ed Marcin Podolec

Animowany portret ojca, którego troje dorosłych dzieci wyprowadziło się z rodzinnego domu. Ujęcia przybliżające codzienne zajęcia, takie jak poranne wyjście na basen, picie kawy czy telefonowanie do dzieci, przeplatane są wspomnieniami mężczyzny.

An animated portrait of a father, whose adult children live their own lives far away from him. Director follows his every day routine at the swimming pool, at work, at home and – first of all – he explores his emotions.

Miłosz Sakowski

Studiował dziennikarstwo. Przez pięć lat pracował jako reporter w gdańskim oddziale TVN24. Obecnie student Gdyńskiej Szkoły Filmowej.

He studied journalism. For five years he worked as a reporter for Polish news channel TVN24. He left television to study at Gdynia Film School.

Dzień babci

Grandma's Day
Polska
(PL) 2015
30 min

reż|dir Miłosz Sakowski prod|pro Leszek Kopec, Jerzy Rados scen|wr Miłosz Sakowski, Marcin Kubawski zdj|ph Kacper Zieliński mon|ed Miłosz Sakowski ob|cast Anna Dymna, Mateusz Nędza, Łukasz Simlat

Tomek oszukuje starszą kobietę metodą „na wnuczka”. Kiedy wydaje się, że wszystko idzie zgodnie z planem, staruszka nagle demaskuje go i zamyka w mieszkaniu. Proponuje mu układ. Oszust dostanie pieniądze, ale musi udawać jej wnuczka przed pracownikiem socjalnym, który przyjdzie sprawdzić, czy kobieta ma zapewnioną opiekę rodziny.

Tomek needs money. He tries to pull a “grandparent scam” on an elderly woman. When it seems that everything is going according to plan, the woman suddenly exposes the scammer and locks him in her apartment. She has a deal for him. Tomek will get the money if he pretends to be her grandson when a social worker comes to visit.

Daria Kopiec (1983)

Reżyserka filmowa i teatralna, realizatorka teledysków. Studentka Wydziału Reżyserii Akademii Teatralnej w Warszawie. Absolwentka PWSFTviT na Wydziale Operatorskim (specjalizacja: Animacja i Filmowe Efekty Specjalne).

Film and theatre director.

A student of Aleksander Zelwerowicz National Academy of Dramatic Arts in Warsaw, the Direction department and a graduate of Film School in Łódź, the Direction of Photography department, specialization: Animation and Special Effects.

Gucio zaczarowany

Bobo's Metamorphoses
Polska
(PL) 2014
16 min

reż|dir Daria Kopiec prod|pro Bożena Szroeder scen|wr Daria Kopiec, Elżbieta Chowaniec, Bożena Szroeder zdj|ph Daria Kopiec muz|mus Mikołaj Trzaska mon|ed Monika Sirojć

Opowieść o chłopcu, który za swoje lenistwo został przez wróżkę ukarany przemianą w muchę. Na swojej drodze spotyka pająka i przekonuje się, że każda, nawet drobna istota ma swoje zadanie do wykonania. Świat z perspektywy małego latającego stworzenia jest zupełnie inny niż świat widziany oczami chłopca.

The story of a boy turned into a fly as punishment for his laziness. On his way, he meets a spider. As they talk, he realizes that even the tiniest being has a role to perform. The world seen from the perspective of a little flying creature is completely different than the world viewed with the eyes of a boy.

Grzegorz Jaroszuk (1983)

Absolwent reżyserii PWSFTviT w Łodzi. Jego dyplomowa „Opowieść z chłodni” (2011) była nominowana do Europejskiej Nagrody Filmowej. W 2014 zadebiutował w pełnym metrażu filmem „Kebab i horoskop”.

Graduated from the Directing Department of Lodz Film School. His graduation film “Frozen Stories” (2011) was nominated for the European Film Award. In 2014 he finished his first feature „Kebab and Horoscope”.

Jak gdyby nic

Mine de rien|Story of Nothing
Polska, Francja
(PL, FR) 2015
19 min

reż|dir Grzegorz Jaroszuk prod|pro Sebastien Aubert scen|wr Grzegorz Jaroszuk zdj|ph Magnus Borge muz|mus Rim Laurens mon|ed Krzysztof Komander ob|cast Sylvie Debrun, Philippe Rigot, Gregory Gatignol

Pracowniczka ogrodu zoologicznego sprząta klatkę pumy. Koledzy z pracy ją ignorują i nawet nie odpowiadają na jej pozdrowienia. Pewnego dnia dowiadyuje się o spektaklu, który przygotowują pracownicy zoo. Przypada jej rola, w której widzi szansę na uzyskanie długo oczekiwanego uznania.

An employee of a zoo sweeps in front of a puma's cage. Her colleagues ignore her, they don't even deign to respond to her greetings. One day, she hears about a play that the zoo employees are preparing. She ends up landing a role that could bring her the long-awaited recognition.

Marta Magnuska (1990)

Studentka kierunku film animowany i efekty specjalne na Wydziale Operatorskim PWSFTviT w Łodzi. Autorka filmów animowanych: „Eksperyment” (2011) i „Przynęta” (2012).

Student at the faculty of animation and visual effects at Film School in Łódź. The author of the animated films “Experiment” (2011) and “Bite” (2012).

Jak zmniejszenie populacji chrząszczyka złocistego wpływa na życie miłosne pani Krystyny

What impact does the decrease of the population of the beetleer platinus takes on love life of Christina
Polska (PL) 2014
3 min

reż|dir Marta Magnuska prod|pro Mariola Gawinek scen|wr Marta Magnuska muz|mus Michael Parker mon|ed Marta Magnuska

Z pozoru błahe wydarzenia mają znaczący wpływ na nasze życie.

Seemingly irrelevant events take a significant impact on our life.

Christopher Radcliff

Nowojorski filmowiec. Absolwent reżyserii filmowej na Uniwersytecie Columbia. W 2012 uczestniczył w programie Berlinale Talent Campus Script Station.

A filmmaker based in New York City. He earned his MFA in film from Columbia University. He was a participant in the 2012 Berlinale Talent Campus Script Station.

Jonathan

Jonathan's Chest
Francja, Stany Zjednoczone
(FR, US) 2014
15 min

reż|dir Christopher Radcliff
prod|pro Autumn Tarleton,
Lauren Wolkstein scen|wr
Christopher Radcliff zdj|ph
Jeff Powers muz|mus Saunder
Jurriaans, Danny Bensi mon|ed
Christopher Radcliff, Lauren
Wolkstein ob|cast Owen
Campbell, Tobias Cambell, Brigit
Huppuch

Pewnej nocy Alexa budzi nieznajomy, który wśliznął się do jego pokoju przez otwarte okno. Twierdzi, że jest jego bratem, Jonathanem, który zniknął w tajemniczych okolicznościach. Wyjawia mu niewygodną prawdę o swoim zaginięciu i powód nocnej wizyty. Alex musi teraz podjąć niewyobraźalnie trudną decyzję.

Alex is awoken one night when a stranger enters his room through an open window. He claims to be Alex's brother, Jonathan, who disappeared mysteriously years earlier. As Jonathan reveals the disturbing nature of his disappearance and the reason for his visit, Alex is faced with an unimaginable choice.

Maciej Buchwald (1986)

Absolwent Uniwersytetu Warszawskiego i Akademii Teatralnej. Student reżyserii w PWSFTviT w Łodzi. Członek teatru improwizowanego Klancyk, komik.

Graduated from the University of Warsaw and the Aleksander Zelwerowicz Theatre Academy in Warsaw. Student of directing at the Film School in Łódź. Member of the Klancyk improvisational theatre, comedian.

Kac

Hangover
Polska
(PL) 2015
17 min

reż|dir Maciej Buchwald
prod|pro Marcin Malatyński
scen|wr Maciej Buchwald zdj|ph
Tomek Gajewski muz|mus
Waldemar Szaro mon|ed
Piotr Kulak ob|cast Dariusz
Siaścacz, Eliza Borowska, Malina
Malinowska, Marek Barbasiewicz

Pracownik Miejskiego Zakładu Rehabilitacji Alkoholowej traci wiarę w swoją pracę. Po co właściwie jest kac?

An employee of the Municipal Alcohol Rehabilitation Centre loses faith in his profession. What is hangover for anyway?

Tessa Moulton-Milewska (1990)

Urodzona w Wielkiej Brytanii, wychowała się w dwujęzycznej rodzinie w Poznaniu. Absolwentka i stypendystka reżyserii Warszawskiej Szkoły Filmowej oraz czeskiej FAMO.

Born in Great Britain, Tessa Moulton-Milewska grew up in a bilingual family in Poznań. A scholarship-holder and graduate of the Warsaw Film School and the Miroslav Ondricek Film School in the Czech Republic.

Kreatury

Creatures
Polska
(PL) 2014
9 min

reż|dir Tessa Moulton-Milewska
prod|pro Studio Munka,
Stowarzyszenie Filmowców
Polskich scen|wr Tessa Moulton-
Milewska zdj|ph Tessa Moulton-
Milewska muz|mus Krzysztof
Aleksander Janczak mon|ed
Wojciech Sankiewicz

Groteskowa historia o miłości. Karykaturalni bohaterowie, Harold i Matylda, stawiają czoła społecznemu ostracyzmowi i podejmują nieudolne próby manipulacji swoim obscenicznym wizerunkiem. Surowa w formie animacja wycinankowa, inspirowana twórczością Roalda Dahla, Lotte Reiniger i Edwarda Goreya.

A grotesque love story. The two caricatural central characters, Harold and Matylda, are struggling to confront social ostracism and enter into a bungling endeavour to manipulate their obscene image for the better. The rough form of cut-out animation, inspired by the works of Roald Dahl, Lotte Reiniger and Edward Gorey.

Albert Uria (1973)

Urodził się w Barcelonie, gdzie w młodości założył firmę producencką Warsworth. Reżyserował filmy reklamowe, od 2010 kręci przede wszystkim fabuły.

Grew up in Barcelona, Spain and at an early age he created production group Warsworth. In 2010, he made the transition from commercial director to feature film director.

Lada dzień

Any Day Now
Hiszpania, Stany Zjednoczone
(ES, US) 2014
20 min

reż|dir Albert Uria prod|pro
Albert Uria, John Ramsay
scen|wr Albert Uria, Matt
Hoverman, Rosie Borchert
zdj|ph Roman Martinez de Bujo
muz|mus Toni Mir mon|ed
Meg Ramsay, Pete Ohs ob|cast
Zebedee Row, Rachel Zeiger-
Haag, Todd Detwiler

Kate zrywa z Jeffem, ponieważ uważa, że jest zbyt niedojrzały, by zrozumieć jej śmiertelną chorobę. Aby odzyskać jej względy, mężczyzna kupuje trumnę i wstawia ją do salonu. Dzięki rozmowom z nowym chłopakiem Kate – którego wybrała, ponieważ dwukrotnie poraził go piorun i doświadczył klinicznej śmierci mózgu – Jeff przechodzi przyspieszony kurs poznawania samego siebie.

When Jeff's girlfriend Kate breaks up with him because he's too immature to "understand" her strange and terminal illness, he purchases a coffin, and keeps it in the living room to prove he can master the lessons of mortality. Mentored by his girlfriend's new boyfriend Carl, a bizarre fellow struck twice by lightning, our hero undergoes a crash-course in self discovery.

Maciej Gajewski (1985)

Studiował montaż w PWSFTviT w Łodzi. Jego poprzednie produkcje zdobywały nagrody na festiwalach kina niezależnego, m.in.: I Nagrodę na Festiwalu Filmów Fantastycznych i Horrorów za „W ciemnym lesie” (2013).

Has studied editing at the Łódź Film School. His previous films have received awards at independent film festivals, including the first prize at the Festival of Independent Fantasy and Horror Films for his "W ciemnym lesie" in 2013.

Łańcuchy pokarmowe terenów zalesionych

The Food Chain Complexity in
Afforested Grounds
Polska (PL) 2015
6 min

reż|dir Maciej Gajewski prod|pro
Filmg85, Dusty Roads Studio,
Studnia scen|wr Bartosz Szybybor
zdj|ph Filip Marcickiewicz
muz|mus Tadeusz Mikołajczyk,
Alicja Zamojska mon|ed Maciej
Gajewski ob|cast Sławomir
Orzechowski, Jacek Beler, Antoni
Królikowski

Interesy, porachunki i zemsta – z dala od zgiełku miasta znajdują swój finał w zacisznym sercu sosnowego lasu. Każdy z bohaterów tej krwawej konfrontacji odkryje wkrótce swoje miejsce w łańcuchu pokarmowym.

Deals, getting even, and revenge will take place in the quiet heart of a pine forest far away from the urban hustle and bustle. In this bloody confrontation, each of the protagonists will discover their place in the food chain.

Vincent Diderot (1980)

Francuski reżyser. Jego najbardziej znanym filmem jest krótkometrażowy „La Révélation” (2008), który był wyświetlany na ponad 40-tu festiwalach filmowych na całym świecie, w tym Off-Courts w Trouville.

French director. His third short, "The Revelation" (2008), is the most renowned of his works: it was selected by more than 40 festivals worldwide, including Off-Courts in Trouville.

Maxiplace

Maxiplace
Francja
(FR) 2015
21 min

reż|dir Vincent Diderot prod|pro
Sebastien Aubert scen|wr
Vincent Diderot, Leïla Deroux
zdj|ph Guillaume Hoenig
muz|mus Rim Laurens mon|ed
Julie Lena, David Guiraud
ob|cast Dominique Langlais,
Giedre Barauskaite, Matthieu
Pillard

Pan Leduc mieszka w wyjątkowym budynku: każdy lokator, po uiszczeniu w maszynie odpowiedniej opłaty, może powiększyć metraż własnego mieszkania kosztem sąsiadów. Clara właśnie została usunięta ze swojego lokum i znalazła się na ulicy. Pan Leduc zaprasza ją do siebie, mając nadzieję, że dotrzymania mu ona towarzystwa. Niestety, Clara woli spędzać czas ze zwierzętami.

Mr. Leduc lives in a strange building: any tenant can insert money in a machine to move his walls and get extra space from his neighbor. Clara has just been expelled and is homeless. Mr. Leduc welcomes her in his flat, looking for some company. Sadly for him, Clara prefers animals.

Joseph Oxford

Amerykański reżyser i scenarzysta. Pierwszą kartonową lalkę „Jack” stworzył w 2007. Siedem lat później jego film „Me+Her” miał swoją premierę podczas festiwalu filmowego w Sundance.

American director. He created the very first “Jack” cardboard puppet in late 2007. Seven years later, his short film Me+Her premiered at the Sundance Film Festival.

Me+Her

Me+Her
Stany Zjednoczone
(US) 2014
12 min

reż|dir Joseph Oxford prod|pro Emily Bloom scen|wr Joseph Oxford zdj|ph Bradley Stonesifer muz|mus Miles Mosley mon|ed Jonathan Melin

Zwykle jaśniejsze i pełne radości, Kartonowe Miasto pogrążyło się w smutku z powodu odejścia Jane Cardboard, jednej z jego najznakomitszych mieszkank. Śmierć rozdzieliła ją od ukochanego, Jacka Cardboarda, który musi udać się w podróż, by uleczyć swoje (dosłownie) złamane serce.

Normally a bright and happy place, Cardboard City remains dark over the passing of one of its finest residents, Jane Cardboard. Jane's death separates her and her loved one, Jack Cardboard, which forces him to go on a journey to mend his (literally) broken heart.

Szymon Kapeniak (1975)

Studiował filozofię na Uniwersytecie Warszawskim oraz reżyserię w PWSFTviT w Łodzi. Absolwent Studia Prób w Szkole Wajdy.

A graduate of the Faculty of Philosophy at the University of Warsaw, the Direction Department at the Lodz Film School and the Wajda School's Development Lab programme.

Moloch

Moloch
Polska
(PL) 2015
32 min

reż|dir Szymon Kapeniak prod|pro Studio Munka, Stowarzyszenie Filmowców Polskich scen|wr Szymon Kapeniak zdj|ph Jacek Podgóski mon|ed Paweł Laskowski ob|cast Daniil Mireschkin, Oleg Scherbina, Evgeny Yaroschuk

Roma, Stach i Chudy pracują nielegalnie na terenie podupadającej huty stali. Roma przeżywa właśnie płomienny romans i postanawia odejść z pracy, upatrując w uczuciu pretekst do dokonania zmian w swoim życiu. Koledzy chcą go odwieść od tego zamiaru. Tak oto zawiązuje się jedna z wielu wersji opowieści o Kainie i Abla.

Roma, Stach and Chudy work illegally in the grounds of a declining steelworks. Roma is in the throes of a burning romance and decides to leave the job, seeing his new feelings as an excuse for changing his life. His friends aim to dissuade him. After a long day of work, they visit his significant other and one of the many versions of the tale of Cain and Abel unfolds.

Ali Asgari (1982)

Urodził się w Teheranie. Studiuje reżyserię we Włoszech. Jego film krótkometrażowy „More Than Two Hours” (2013) był nominowany do Złotej Palmy w Cannes (2013).

Was born in Tehran. He is a student of film directing in Italy. His short film “More Than Two Hours” was nominated for a Palme d'Or at Cannes in 2013.

Niemowlę

La bambina-bache|The Baby
Włochy, Iran
(IT, IR) 2014
15 min

reż|dir Ali Asgari prod|pro Riccardo Romboli, Sasan Salour scen|wr Ali Asgari, Farnoosh Samadi zdj|ph Iman Tahsin mon|ed Iman Tahsin ob|cast Sahar Sotoodeh, Paezeh Bakhtiar, Safoora Kazempour

Narges i jej przyjaciółka mają tylko kilka godzin, by znaleźć kogoś, kto przez kilka dni zaopiekuje się jej małym dzieckiem.

Narges and her friend have just a few hours to find someone to take care of her baby for some days.

Dotty Kultys

Polska reżyserka i scenarzystka, obecnie mieszka w Bristolu. W swoich pracach lubi łączyć pozornie niepasujące do siebie elementy i przyglądać się pomijanym zazwyczaj bohaterom.

Polish filmmaker and storywriter, currently based in Bristol, UK. She enjoys experimenting with seemingly unfitting styles and focusing on characters who usually get overlooked.

O dziewczynce, co kot powiedziała

The Girl Who Spoke Cat
Polska, Wielka Brytania
(PL, GB) 2014
6 min

reż|dir Dotty Kultys prod|pro Dotty Kultys scen|wr Dotty Kultys zdj|ph Dotty Kultys muz|mus Daxe Yapp mon|ed Dotty Kultys

W szarym, przesadnie uporządkowanym świecie ciekawska dziewczynka tęskni za kolorami i radością – wbrew nakazom swojej surowej matki. Kiedy dziewczynka podąża za przedziwnym kotem, zupełnie nie pasującym do standardów białą-czarnej społeczności, odkrywa przestrzeń pełną życia. Decyduje się pokazać ją na powierzchni i zatrzęść ponurą rzeczywistością, która ją otacza.

In a dull, organised world a curious girl longs for some colour and joy – against the wishes of her rule-obeying mother. When the girl follows a strange cat that doesn't fully fit into society's black and white standards, she discovers a boisterous underground filled with life. She decides to introduce it to the surface and shake up the dreariness of the world around her.

Paulina Józefina Moczyńska

Ukończyła studia twórczego pisania oraz podyplomowe studia pisarskie. Pasjonuje się filmem, literaturą i sztuką.

Graduated from creative writing studies and from postgraduate writing studies. Her passions are film, literature, and art.

Osiem dziewięć

Eight Nine
Polska
(PL) 2015
15 min

reż|dir Paulina Józefina Moczyńska prod|pro Stanisław Zaborowski scen|wr Paulina Józefina Moczyńska zdj|ph Tobiasz Czolpiński muz|mus Rebeka mon|ed Jonasz Czolpiński ob|cast Paulina Gałązka, Julian Świeżewski, Marcin Korcz

Katia przychodzi spóźniona na domówkę, którą sama zorganizowała. Mieszka z przyjaciółką, której tak naprawdę nie lubi; urządza przyjęcie dla chłopaka, z którym jest, bo akurat się trafił. Wszystko na imprezie wydaje się jej znane i nudne aż do momentu pojawienia się Kuby – chłopaka z przeszłości.

Katia is late for a house party that she organised herself. She lives with a friend whom she actually dislikes. She's throwing the party for the boy she's with, and she's dating him for no particular reason. Everything at the get-together seems familiar and boring to her, until the arrival of Kuba – a boy from the past.

Adam Suzin (1992)

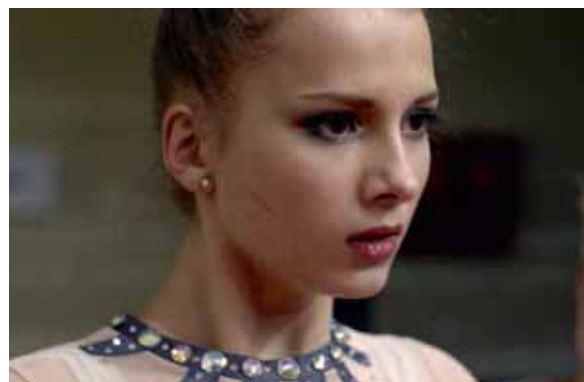
Student Wydziału Operatorskiego PWSFTviT w Łodzi.

Student of the Direction of Photography and TV Production Department of Łódź Film School.

Przerwanie

Interruption
Polska
(PL) 2014
7 min

reż|dir Adam Suzin prod|pro PWSFTviT scen|wr Adam Suzin zdj|ph Adam Suzin mon|ed Kamil Grzybowski ob|cast Kinga Malaniuk, Przemysław Kozłowski, Filip Kowalski

Film opowiada o członkach rodziny, którzy podczas wykonywania codziennych zajęć dowiadują się o pewnym tragicznym zdarzeniu. Czy to, jaki mamy багаż doświadczeń, wpływa na sposób, w jaki radzimy sobie w życiu z ciężkimi chwilami?

Everyone reacts differently to difficult life situations. How we take them often depends on our mental toughness and the baggage of personal experience. This is a story of a family who receives bad news while performing their everyday tasks.

Jakub Czekaj (1984)

W 2010 ukończył reżyserię na WRiTv UŚ w Katowicach, a rok później program Studio Prób w Szkole Wajdy.

Graduated from directing at the Krzysztof Kieślowski Faculty of Radio and Television at the University of Silesia in 2010, and a year later – from the Development Lab course at the Wajda School.

Rwetes

Hurly-Burly
Polska
(PL) 2014
17 min

reż|dir Jakub Czekaj prod|pro Jerzy Łukaszewicz scen|wr Jakub Czekaj zdj|ph Adam Palenta mon|ed Magdalena Chowańska ob|cast Malwina Rybarczyk

Zapis obserwacji kilku godzin z życia młodej kobiety, wokół której nie dzieje się w zasadzie nic szczególnego. Banalne czynności, w rodzaju tych, które powtarza się po wielokroć i nie przywiązuje do nich specjalnej uwagi. Cóż przecież mogłoby się zdarzyć w takim zwykłym, codziennym trwaniu?

A record of several hours in the life of a young woman to whom nothing special really happens. Trivial activities the like of which one repeats over and over without paying much attention. After all, what could possibly happen in such an ordinary, day-to-day existence?

Alexandre Gilmet (1991)

Urodził się w Liège w Belgii. Student ostatniego roku reżyserii w INSAS. W 2014 uczestniczył w wymianie, dzięki której spędził sześć tygodni zdjęciowych w PWSFTviT w Łodzi, a nakręcony tam dokument zmontował w Belgii.

Born in Liège, Belgium. He is now in his last year of schooling in the directing department of INSAS. In 2014 he went to the Łódź Film School for six weeks of an exchange program in order to shoot a documentary in Poland and edit it in Belgium.

Tata

Daddy
Belgia, Polska
(BE, PL) 2014
10 min

reż|dir Alexandre Gilmet prod|pro Laurent Gross scen|wr Alexandre Gilmet zdj|ph Alexandre Cabanne mon|ed M. Tikool ob|cast Alexandre Gilmet

Młody Belg o polskich korzeniach przyjeżdża do Polski w poszukiwaniu swojego ojca, którego prawie nie zna. W czasie podróży młody mężczyzna wyobraża sobie, jak jego życie mogłoby się potoczyć, gdyby rodzic był przy nim i jakie może się stać, jeśli go odnajdzie.

A young Belgian with Polish roots goes to Poland in search of his father that he barely knows. On this journey the young man imagines the life he could have had and the life he might have in the future with his father.

Teresa Czepiec

Studiowała architekturę, sztuki wizualne w Studio Le Fresnoy we Francji i reżyserię na WRiTv UŚ w Katowicach. Ukończyła też kurs DOK PRO w Szkole Wajdy.

Studied architecture, visual arts at Le Fresnoy Studio in France and directing at the Faculty of Radio and Television of the University of Silesia in Katowice. Graduated from the DOK PRO Documentary Programme in Wajda School.

Test

The Test
Polska
(PL) 2015
25 min

reż|dir Teresa Czepiec prod|pro Agnieszka Kurzydło scen|wr Teresa Czepiec zdj|ph Piotr Uznański muz|mus Adam Walicki mon|ed Aleksandra Gowin ob|cast Natalia Lesz, Barbara Kurzaj, Piotr Polak, Sonia Roszczuk

Jak zapewnić sobie szybki rozwój kariery i zdobyć wymarzoną popularność? Pomocna może okazać się wizyta w Instytucie Badania Potencjału Sukcesu i Sławy. Młoda aktorka Ana Sis poddaje się testowi, który ma ocenić jej potencjał marketingowy. Kolejne próby wymagają jednak od niej coraz większych poświęceń. Czy dotrwa do końca testu?

How to guarantee oneself a fast career progress and how to become famous? There is a helpful place called Fame & Success Potential Research Institute which a young actress, Ana Sis, decides to visit. She tests herself in terms of a marketing potential. However, further efforts require from her more and more sacrifice. Will she finally succeed?

Anna Morawiec (1986)

Studentka reżyserii PWSFTviT w Łodzi. Absolwentka studiów międzynarodowych i politycznych UJ, stypendystka Freie Universität w Berlinie.

Student of directing at the Łódź Film School. Graduated from the faculty of international and political studies at the Jagiellonian University, scholarship-holder of the Freie Universität in Berlin.

To byłoby coś pięknego

It Would Be Beautiful
Polska
(PL) 2015
17 min

reż|dir Anna Morawiec prod|pro Marcin Malatyński scen|wr Anna Morawiec zdj|ph Paweł Józwicki mon|ed Barbara Fronc

Problem z kolonizacją Marsa przez ludzi byłby już dawno rozwiązany, gdyby istniała możliwość powrotu z tej planety. Postanowiono więc, że człowiek poleci na Marsa przynajmniej w jedną stronę. Chęć uczestnictwa w planowanej na rok 2023 wyprawie „Mars One” zgłosiło ponad 200 tysięcy osób z całego świata – w tym pani Aleksandra.

The problem with colonising Mars would have been solved long ago if it was only possible to return. It has been decided that man shall at least have the possibility to go on a one-way journey to Mars. Over 200,000 people have volunteered to participate in the “Mars One” expedition, planned for 2023 – including Mrs Aleksandra.

Damian Kocur

Tłumacz, student kierunku operatorskiego na WRiTv UŚ w Katowicach. Absolwent germanistyki na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Translator, student of cinematography at the Krzysztof Kieślowski Faculty of Radio and Television at the University of Silesia in Katowice. Graduated from German studies at the Jagiellonian University.

To, czego chcę

What I Want
Polska
(PL) 2015
30 min

reż|dir Damian Kocur prod|pro Jerzy Łukaszewicz scen|wr Damian Kocur zdj|ph Damian Kocur muz|mus Maria Holka mon|ed Sebastian Mialik ob|cast Ariel Makara, Karolina Marczok, Daniel Furmaniak

Ariel, którego całe życie to ukochana drużyna piłkarska i pies. Karolina, samotnie wychowująca dziecko, dla której kariera cheerleaderki w jednym ze śląskich klubów piłkarskich jest iluzoryczną szansą na lepsze życie. Spotkanie dwójki jest zderzeniem dwóch pozornie różnych pragnień, których źródłem w obydwu przypadkach jest samotność.

Ariel, for whom his beloved football team and his dog are everything. Karolina, a single mother for whom a cheerleading career at one of the Silesian football teams is an illusory chance for a better life. When the two meet, it's a clash of two seemingly different desires, both of which stem from loneliness.

Filip Hillesland (1991)

Urodził się w Warszawie, ale większość dzieciństwa spędził w Norwegii, skąd też pochodzi. Student reżyserii w Warszawskiej Szkole Filmowej oraz psychologii biznesu w SWPS.

Born in Warsaw, but spent most of his childhood in Norway, his home country. Studies directing at the Warsaw Film School and business psychology at the SWPS (University of Social Sciences and Humanities).

Tropical Island

Tropical Island
Polska
(PL) 2015
14 min

reż|dir Filip Hillesland prod|pro Maciej Ślesicki scen|wr Filip Hillesland zdj|ph Jakub Burakiewicz muz|mus Jahzzar, Chris Zabriskie mon|ed Malwina Wodzicka ob|cast Paweł Dobek, Mike Lipiński, Maksymilian Michasiów

Na szarym blokowisku mieszka Błady, nastolatek o specyficznej urodzie – jest on albinosem. Zarówno jego introwertyczna natura jak i nietypowy wygląd sprawiają, że izoluje się od otoczenia, a jego kompleksy narastają. W nadchodzące wakacje chce uciec ze zniechęconego blokowiska i udać się na berlińską „Tropical Island”.

A bleak housing project is home to Whitey, a teenager with a peculiar look – he's an albino. Both his introvert nature and his unusual appearance make him isolate himself from his surroundings, while his insecurities grow. In the upcoming holidays he wants to escape from the neighbourhood he hates and go to Berlin's “Tropical Island.”

Spiros Charalambous (1971)

Grecki reżyser urodzony w Republice Południowej Afryki. Studiował reżyserię w Atenach. Reżyseruje również spektakle teatralne i produkcje telewizyjne.

Greek director born in South Africa. He studied cinema at the Stavrakou Film School in Athens. He has also directed for theatre and television.

Zawsze młodzi

Den tha gerasoume pote|Forever Young
Grecja
(GR) 2014
21 min

reż|dir Spiros Charalambous
prod|pro Alexandra Bousiou scen|wr Dimitris Papanastasiou zdj|ph Christina Moumaouri muz|mus Georgos Christodoulidis mon|ed Costas Adraxtas ob|cast Vana Pefani, Kostas Nikoulis

W ostatnią sierpniową noc, Nikos po raz pierwszy będzie się kochać. Kiedy wstanie wrześniowy świt, Maria rozpocznie nowe życie.

On the last night in August, Nikos will make love for the first time. When September dawns, Maria will start her new life.

JANOWIEC

ZAPRASZA NA DRUGI BRZEG

DROGA DO PROMU „GELDERLAND”
MUZEUM ZAMEK KINO PLENEROWE WYSTAWA KONCERTY
GMINNY OŚRODEK KULTURY
RYNEK

Adam Woronowicz

~~~~~
**I Bóg stworzył
 aktora**
 And God
 Created Actor

Bohaterów granych przez Adama Woronowicza można określić mianem tych, którzy – pozornie – muchy by nie skrzywdzili. Spokojni i opanowani, nie pchają się na siłę do przodu, najczęściej pozostając na drugim planie. Od początku jednak coś ich wyróżnia. Przykuwają uwagę i sprawiają wrażenie, jakby mieli coś za uszami. Czasami faktycznie mają. Metoda aktorska Woronowicza wyróżnia go w Polsce spośród ekspresyjnych kolegów po fachu. Absolwent warszawskiej Akademii Teatralnej (ukończył ją w 1997 roku) emocjonalny ciężar swoich postaci potrafi oddać przy użyciu minimalnych środków wyrazu. W jego bohaterach można dostrzec te same osoby, które mijamy codziennie na ulicy: niepozorne, niewyróżniające się z tłumu, banalnie ubrane i źle uczesane. Kotłują się w nich jednak silne emocje, które w nieoczekiwanym momencie znajdują swoje ujście. Nie wpływa to na zmianę aktorskiej tonacji Woronowicza. Jego twarzą nie wykrzywia grymas, głos nie podnosi się, a napięte ciało zamiast się rozluźnić, spina się jeszcze bardziej.

Reprezentatywnym bohaterem Woronowicza jest Adam Kostrzewski, prezydent miasta z „Miłości” Sławomira Fabickiego (2012). Jako wysoko postawiony urzędnik musi on trzymać emocje na wodzy. Nie może okazać pożądania, jakie żywi do ciężarnej Marii Niedzielskiej (Julia Kijowska). Do gwałtu na kobiecie nie popycha go żadne konkretne wydarzenie. Sam akt jest zaś tylko manifestacją tchórzostwa i bezsilności. W pomysłach aktora na tę postać zawiera się definicja jego stylu. Działania granych przez niego postaci wynikają z szeregu czynników, a motywacje okazują się zawsze bardziej skomplikowane niż początkowo

The characters played by Adam Woronowicz can be described as ones who – seemingly – wouldn't hurt a fly. Calm and cool-headed, they don't force their way forward and rather stay in the background. From the start, however, something makes them stand out. They draw attention and seem to be hiding something. And, indeed, sometimes they are. Woronowicz's acting method makes him unique among his expressive colleagues in Poland. A graduate of the Aleksander Zelwerowicz Theatre Academy in Warsaw (he graduated in 1997), he can convey the emotional charge of his roles through minimal means of expression. In his characters we can see the same people we pass by on the street everyday: inconspicuous, indistinctive, wearing boring clothes and bad haircuts. They are filled to the brim with boiling emotions that will find their outlet when least expected. This does not affect Woronowicz's acting tone. His face doesn't frown, his voice doesn't rise, and the tension in his body doesn't let up but intensifies instead.

A representative character by Woronowicz is Adam Kostrzewski, the city president in Sławomir Fabicki's "Loving" (2012). As a high-ranking official he must keep his emotions at bay. He cannot express his lust for the pregnant Maria Niedzielska (Julia Kijowska). He isn't pushed to raping the woman by any specific event, and the act itself is merely a manifestation of cowardice and helplessness. The actor's idea for this character can be used to define his style. The actions of his characters stem from a series of circumstances, and the motivations always turn out to be more complicated than they initially appear. Eventually, the psychological truth always

I Bóg stworzył aktora

And God Created Actor

przypuszczaliśmy. Prawda psychologiczna wypływa w końcu na wierzch: człowiek działa pod wpływem wewnętrznego impulsu. Ta iskra nie zawsze musi być wskrzeszona przez kogoś innego.

Woronowicz przypominał o tym już w „Ki” Leszka Dawida (2011), „Rewersie” Borysa Lankosza (2009) oraz „Popieluszko. Wolność jest w nas” (2009) Rafała Wieczyńskiego. W pierwszym drażnił się z widzem jako bezinteresowny „Miko”. Służąc pomocą tytułowej bohaterce (Roma Gąsiorowska), nie oczekiwał niczego w zamian, zadając kłam naszym przekonaniom. Gdzie leży granica uczynności? Kiedy mężczyzna zacznie oczekiwać zapłaty? Woronowicz buduje swoją postać w niejednoznaczny sposób. Nawet krótkotrwałe pojawienie się „Miko” na ekranie wywołuje podejrzenia i wątpliwości widza. Nie inaczej jest w „Rewersie”, w którym jako Józef, smalący cholewki do Sabiny (Agata Buzek), wraz z kolejnymi kieliszkami wódki coraz bardziej się upadła, zdradzając swoją wyrachowaną naturę. Woronowicz z wyczuciem, krok po kroku, pokazuje powierzchowność swojego bohatera. Bez gwałtownych ruchów, bez przeskoków i bez spektaklu – za to całkowicie wiarygodnie. O tym, że król jest nagi, orientujemy się ponieważ.

Emocjonalnych fajerwerków aktor unikał też w głośnej kreacji księdza Popieluszki. Chociaż filmowe uniwersum wypełniają akcja i popłoch, Woronowicz nie daje im się porwać. Buduje swojego bohatera ze spokoju. Choć tworzy postać człowieka wiary, nie odpycha w stronę mistycyzmu. Jego Popieluszko twardo stąpa po ziemi i jest świadomym ciągłego zagrożenia, skromnym człowiekiem czynu.

Rewers tej postaci stanowi „Gruby” z „Chrzta” Marcina Wrony (2010). To także człowiek czynu, lecz radykalnie innego: do komunikacji z otoczeniem używa gróźb i prawego sierpowego. „Gruby” odzywa się rzadko, ale zawsze mówi konkretnie. Atakuje bez zapowiedzi i bez mrugnienia okiem. Na pozór zachowanie i styl bycia bandziora niewiele różni się od zachowania księdza czy przeciętnego Polaka. Łączy je podobny mechanizm: minimalistyczna ekspresja. A także nieprzenikniona niepozorność. Co się pod nią kryje, wie chyba tylko sam Adam Woronowicz. Być może dowiedzą się też o tym widzowie Dwóch Brzegów: w Kazimierzu odbędzie się jeden z pierwszych pokazów „Czerwonego pająka, thriller o seryjnym mordercy w reżyserii Marcina Koszałki, z udziałem bohatera naszej retrospektywy aktorskiej.

Artur Zaborski

surfaces: man acts on internal impulse. This spark doesn't always have to come from somebody else.

Woronowicz has already made that clear in Leszek Dawid's "My Name Is Ki" (2011), Borys Lankosz's "The Reverse" (2009), and Rafał Wieczyński's "Popieluszko. Freedom is Within Us" (2009). In the first film, Woronowicz teased the viewer as the selfless "Miko." Helping the titular protagonist (Roma Gąsiorowska), he didn't await anything in return, contrary to our expectations. Where are the limits of kindness? When will the man begin to expect compensation? Woronowicz builds his character in an ambiguous way; even the shortest appearance of "Miko" on-screen evokes the viewer's suspicion and doubt. "The Reverse" is not much different. As Józef, who is courting Sabina (Agata Buzek), he gets increasingly drunk on vodka and gives his calculating nature away. Step by step, Woronowicz sensitively reveals his character's superficiality. With no drastic movements, leaps, or making a spectacle – however, in a completely believable fashion. Once we realise that the emperor has no clothes, it is too late.

The actor has also avoided emotional fireworks in his famous role as Fr. Popieluszko. Although the cinematic world is filled with action and panic, Woronowicz doesn't allow himself to get hijacked by them. He builds his character on tranquility. Even though he creates the figure of a man of faith, he does not drift towards mysticism. His Popieluszko is a modest man of action who has his feet planted firmly on the ground and is aware of the constant danger.

"Gruby" from Marcin Wrona's "The Christening" (2010) is a reversal of the Popieluszko character. He is also a man of action, but of a radically different kind: to communicate with his surroundings he utilises threats and his right hook. "Gruby" speaks only on occasion, but always meaningfully. He attacks without warning or batting an eye. The thug's demeanor seems not much different from that of the priest or an average Pole. They share a similar mechanism: a minimalistic approach to expression. An impenetrable inconspicuousness as well. Perhaps only Adam Woronowicz knows what hides beneath. Maybe the audience of the Two Riversides will discover it, too: in Kazimierz there will be one of the first screenings of "The Red Spider", a thriller about serial killer directed by Marcin Koszałka, with the hero of our actor's retrospective in one of the principal roles.

Artur Zaborski

Filmografia | Filmography

2015 Czerwony pająk|Red Spider
2015 Demon
2015 Body/Ciało|Body
2014 Basen
2014 Pani z przedszkola|All About My Parents
2014 Fotograf|The Photographer
2014 Między nami dobrze jest|No Matter How Hard We Tried
2014 Pod Mocnym Aniołem|The Mighty Angel
2013 Wałęsa. Człowiek z nadziei|Walesa: Man of Hope
2013 Syberia polska|Siberian Exile
2013 Drogówka|Traffic Department
2012 Czas honoru|Time of Honor (serial|TV series)
2012 Miłość|Loving

2012 Hans Kloss: Stawka większa niż śmierć|Hans Kloss: More Than Death at Stake
2011 Baby są jakieś inne|Man, Chicks Are Just Different
2011 Ki|My Name Is Ki
2011 Uwikłanie
2010 Klub Szalonych Dziewic (serial|TV series)
2010 Zwerbowana miłość|Recruited Love
2010 Chrzest|The Christening
2010 Święty interes
2010 Różyczka|Little Rose
2009 Demakijaż
2009 Rewers|The Reverse
2009 Janosik. Prawdziwa historia|Janosik: A True Story
2009 General Nil

- 2009 Popieluszek. Wolność jest w nas | Popieluszek: Freedom Is Within Us
 2008-2014 Ojciec Mateusz (serial|TV series)
 2007 Tajemnica twierdzy szyfrów|Mystery of the Codes Stronghold (serial|TV series)
 2007 Taxi A
 2006 Mrok (serial|TV series)
 2006 Droga wewnętrzna|The Inner Road (film telewizyjny|TV movie)
 2006 Kolekcja (film telewizyjny|TV movie)
 2005 Boża podszezwka. Cześć druga (serial|TV series)
 2005 Klinika samotnych serc (serial|TV series)
 2004 Pamiętnik z Powstania Warszawskiego (film telewizyjny|TV movie)
 2004 Kryminalni|Crime Detectives (serial|TV series)
 2003-2004 Męskie-żeńskie|Male-Female (serial|TV series)
 2002 Chopin. Pragnienie miłości|Chopin: Desire for Love
 2000-2001 Miasteczko (serial|TV series)
 2000 Na dobre i na złe (serial|TV series)
 2000 Enduro Bojz
 2000 To my|That's Us
 1999 Skok|The Stung
 1999 Torowisko|The Junction

Teatr TV | TV Theatre

- 2015 Amazonia reż|dir Bodo Kox (w roli Jurka)
 2015 Miss HIV reż|dir Krzysztof Czczot (w roli Rafaela)
 2013 Dawne grzechy reż|dir Krzysztof Lang (w roli George'a)
 2012 Bracia Karamazow reż|dir Janusz Opryński (w roli Fiodora Karamazowa)
 2009 Przerwanie działań wojennych reż|dir Juliusz Machulski (w roli Alfreda Korczyńskiego ps. „Sas”)
 2008 Golgota wrocławska reż|dir Jan Komasa (w roli Feliksa Rosenbauma)
 2006 Kolekcja reż|dir Marcin Wrona (w roli Jamesa)
 2006 Pan Gustaw i Matylda reż|dir Maciej Wojtyzko (w roli Listonosza)
 2005 Fotoplastikon reż|dir Piotr Łazarkiewicz
 2005 Słomkowy kapelusz reż|dir Piotr Cieplak (w roli Fadinarda)
 2005 Żywot Józefa reż|dir Piotr Tomaszuk (w roli Piekarza I/Diabla Lewitana)
 2004 Adwokat i róże reż|dir Jan Englert (w roli Marka)
 2004 Pamiętnik z Powstania Warszawskiego reż|dir Maria Zmarz-Koczanowicz (w roli Mirona)
 2003 51 minut reż|dir Łukasz Barczyk (w roli Jerga)
 2003 Przypadek Klary reż|dir Magdalena Łazarkiewicz (w roli Tomka)
 2003 Śluby panienskie czyli magnetyzm serca reż|dir Krystyna Janda (w roli Gustawa)
 2003 Wampir reż|dir Maciej Dejcz (w roli Majewskiego)
 2002 Courage mojej matki reż|dir Magdalena Łazarkiewicz (w roli Oficera SS)
 2002 Merylin Mongol reż|dir Izabella Cywińska (w roli Aleksego)
 2002 Transfer reż|dir Waldemar Krzystek (w roli Hemuta)
 1997 Dziady reż|dir Jan Englert
 1995 Berenika reż|dir Wojciech Pacyna (w roli Fryzjera)
 1995 Horsztyński reż|dir Zbigniew Zapasiewicz (w roli Lokaja)

Kariera teatralna | Theatre Career

- 2014 Druga kobieta, reż|dir Grzegorz Jarzyna (w roli Adama/Rabina)
 2013 Depresja komika, reż|dir Michał Walczak
 2013 Sny o mieście W., reż|dir Piotr Lachmann (w roli duchów E.T.A. Hoffmanna)
 2012 Nietoperz, reż|dir Kornél Mundruczó (w roli Ryszarda)
 2012 Kopenhaga, reż|dir Waldemar Krzystek (w roli Wernera Heisenberga)
 2011 Nosferatu, reż|dir Grzegorz Jarzyna (w roli Arthura Holmwood)
 2011 Bracia Karamazow, reż|dir Janusz Opryński (w roli Starego Karamazowa)
 2010 Wiarołomni, reż|dir Artur Ildefons Urbański (w roli Markusa)
 2009 Solaris. Raport, reż|dir Natalia Korczakowska (w roli Snauta)
 2009 Krzysztof M. Hipnoza, reż|dir Krzysztof Materna
 2009 Między nami dobrze jest, reż|dir Grzegorz Jarzyna (w roli Mężczyzny)
 2009 Kieszonkowy atlas kobiet, reż|dir Waldemar Śmigasiewicz (w roli Narratora)
 2008 Przebudzenie wiosny, reż|dir Helena Kaut-Howson (w roli Człowieka w Masce, Profesora Knochenbrucha)
 2008 Pornografia, reż|dir Waldemar Śmigasiewicz (w roli Witolda)
 2008 Loretta, reż|dir Robert Gliński (w roli Michela)
 2007 Omyłka. B. Prus feat. Konopnicka, reż|dir Wojtek Klemm
 2006 Miarka za miarkę, reż|dir Anna Augustynowicz (w roli Bernardine'a, Brata Tomasza lub Brata Piotra, Lucia)
 2006 Ach, jak cudowna jest Panama, reż|dir Piotr Cieplak (w roli Tygryska)
 2005 Mały bies, reż|dir Remigiusz Brzyk (w roli Pieriedonowa)
 2005 Słomkowy kapelusz, reż|dir Piotr Cieplak (w roli Fadinarda)
 2004 Letnicy, reż|dir Grzegorz Wiśniewski (w roli Własa)
 2004 Powrót na pustynię, reż|dir Anna Augustynowicz (w roli Adriena)
 2003 Tlen, reż|dir Małgorzata Bogajewska (jako On)
 2003 Białe małżeństwo, reż|dir Grzegorz Wiśniewski (w roli Beniamina)
 2003 Historie zakulisowe, reż|dir Zbigniew Zapasiewicz (w roli Maksyma Aleksandrowicza Szczypcowa)
 2002 Kształt rzeczy, reż|dir Grzegorz Wiśniewski (w roli Philipa)
 2002 Biesy, reż|dir Rudolf Ziolo (w roli Piotra Stiepanowicza Wierchowienińskiego)
 2002 Rewizor, reż|dir Krzysztof Zaleski (gościnnie w roli Chlestakowa)
 2001 Król Lear, reż|dir Piotr Cieplak (w roli Edgara)
 2001 Historia Jakuba, reż|dir Piotr Cieplak (gościnnie w roli Jakuba)
 2000 Opętani, reż|dir Andrzej Pawłowski (w roli Mariana Walczaka vel Leszczuka)
 2000 Ofiara Wilgefortis, reż|dir Piotr Tomaszuk (w roli Jezusa Chrystusa)
 1999 Hamlet, reż|dir Krzysztof Warlikowski (w roli Laertesza)
 1998 Słowa Boże, reż|dir Piotr Tomaszuk (w roli Kulawego Pintado/Wawrzka)
 1998 Skóra węża, reż|dir Piotr Cieplak (w roli Nienarodzonego/Węża)
 1998 Dog, reż|dir Bożena Suchocka-Kozakiewicz (w roli Psa)
 1997 Historia o Miłosiernej, czyli Testament psa, reż|dir Piotr Cieplak (w roli Zbója)
 1997 Śleboda, reż|dir Waldemar Śmigasiewicz (w roli Wojtka Chrońca Sobuścyna)
 1997 Jako świętuje rocznicę, reż|dir Piotr Cieplak (w roli Pana Tona)
 1997 Antygona, reż|dir Bożena Suchocka-Kozakiewicz (w roli Terezasza)
 1995 Gwałtu, co się dzieje!, reż|dir Anna Seniuk (w roli Błazęja)

I Bóg stworzył aktora And God Created Actor

Popiełuszko. Wolność jest w nas

Popiełuszko: Freedom Is Within Us
Polska PL (2009)
150 min

reż|dir Rafał Wierzyński prod|pro
Julita Świercz-Wierzyńska scen|wr
Rafał Wierzyński zdj|ph Grzegorz
Kędzierski muz|mus Paweł Sydor
mon|ed Rafał Wierzyński, Marek
Ciszewski ob|cast Adam Woronowicz,
Marek Frąckowiak, Zbigniew
Zamachowski, Radosław Pazura,
Joanna Szczepkowska dys|dis Focus
Producers

Życie księdza Jerzego Popiełuszki to niemal gotowy scenariusz pasjonującego filmu. Kapańska posługa, opozycyjna działalność, polityczne represje, odważna postawa wobec ograniczania wolności przez władze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a w końcu – uprowadzenie i śmierć z rąk prześladowców. Tytułową rolę zagrał Adam Woronowicz, który z powodzeniem połączył chrześcijańską delikatność z niezłomnością hardgo opozycjonisty – dwie dominujące cechy charakteru księdza Popiełuszki. Woronowicz nie stworzył przy tym postaci pomnikowej. Zadbał o ludzki, ciepły rys postaci księdza, oddając również właściwe mu poczucie humoru. Film Wierzyńskiego toczy się na tle kluczowych wydarzeń w historii Polski lat 70. i 80. ubiegłego wieku.

2009 FFFF w Gdyni – Nominacja do Złotych Lwów; **2009 Złote Kaczki** – Nominacja w kategorii najlepszy film i za najlepszą rolę męską (Adam Woronowicz)

The life of Jerzy Popiełuszko can almost serve as a ready script for a thrilling movie. Priesthood, oppositional activity, political repression, a bold attitude towards the limitations on liberty imposed by the authorities of the People's Republic of Poland, and ultimately – abduction and death by the hands of his persecutors. The titular role is played by Adam Woronowicz, who successfully combined Christian gentleness with the relentlessness of a staunch opposition activist – two dominating character traits of Fr. Popiełuszko. Simultaneously, Woronowicz did not create an unattainable figure. He took care to portray the priest in a warm, human way, not forgetting about his sense of humour. Wierzyński's film is set against a background of key events in Polish history in the 1970s and 1980s.

2009 Polish Film Festival in Gdynia – Golden Lions nomination; **2009 Gold Ducks** – nominated for Best Film and for Best Actor (Adam Woronowicz)

Rewers

The Reverse
Polska (PL) 2009
99 min

reż|dir Borys Lankosz prod|pro
Jerzy Kapuściński, Józef Jarosz
scen|wr Andrzej Bart zdj|ph Marcin
Koszalka muz|mus Włodzimierz
Pawlik mon|ed Wojciech Anuszczyk
ob|cast Agata Buzek, Krystyna
Janda, Anna Polony, Marcin
Dorociński, Adam Woronowicz,
Bronisław Wrocławski, Łukasz
Konopka, Błażej Wójcik, Jerzy
Bończak, Jacek Poniedziałek
dys|dis Studio Kadr

Obsypany nagrodami na najważniejszych polskich festiwalach debiut Borysa Lankosza. Akcja filmu toczy się w siermiężnych, stalinowskich latach 50. ubiegłego wieku. Główna bohaterka Sabina poszukuje odpowiedniego kandydata na męża. Wspierają ją w tym matka i babcia, pokazując w ten sposób międzypokoleniową kobiecą solidarność. Kiedy na drodze Sabiny pojawia się atrakcyjna partia, dziewczyna odczeka zgadza się na małżeństwo. Borys Lankosz udowodnił, że o tragicznej historii Polski można opowiadać w duchu „Zezowatego szczęścia” Andrzeja Munka – refleksyjnie, a zarazem lekko i z subtelnymi nutami komediowymi. W czarno-białym, stylizowanym na kino czarne filmie Adam Woronowicz zagrał jednego z absztyfikantów Sabiny.

2009 FFFF w Gdyni – Nagroda dla najlepszego filmu, najlepszą muzykę (Włodzimierz Pawlik) i najlepsze zdjęcia (Marcin Koszałka); **2009 Warszawski FF** – Nagroda FIPRESCI

Borys Lankosz's debut has been highly acclaimed at Poland's most important festivals. The story takes place in the crude, Stalinist 1950s. The protagonist, Sabina is searching for someone who'd make a good husband. She is supported by her mother (and her grandmother, which shows an inter-generational solidarity of women. When Sabina comes across an attractive candidate, she enthusiastically agrees to marry. Borys Lankosz has proven that one can tell the tragic history of Poland in the spirit of Andrzej Munk's "Bad Luck" - contemplatively, but also in a light manner and with subtle comedic overtones. The black-and-white, noir-stylised film stars Adam Woronowicz as one of Sabina's admirers.

2009 Polish Film Festival in Gdynia – Award for Best Film, Best Music (Włodzimierz Pawlik), and Best Cinematography (Marcin Koszałka); **2009 Warsaw FF** – the FIPRESCI Award

2009

film

2009

film

Chrzest

The Christening
Polska (PL) 2010
86 min

reż|dir Marcin Wrona prod|pro Marek Rudnicki, Leszek Rybaczuk scen|wr Grażyna Trela, Dariusz Glazer, Grzegorz Jankowski zdj|ph Paweł Flis muz|mus Marcin Macuk mon|ed Piotr Kmieciak ob|cast Wojciech Zieliński, Tomasz Schuchardt, Natalia Rybicka, Adam Woronowicz, Michał Koterski, Krzysztof Czeczot, Paweł Tomaszewski, Robert Jurczyga, Andrzej Franczyk, Iwona Bielska, Sławomir Rokieta dys|dis Best Film

Michał (Wojciech Zieliński) uciekł z prowincjonalnego Tarnowa do Warszawy. W dużym mieście, z piękną żoną Magdą (Natalia Rybicka) i nowonarodzonym synkiem, wiecie pozornie idealne życie. Za bohaterem ciągnie się jednak kryminalna przeszłość, która nie daje o sobie zapomnieć. Sielankę zakłóca pojawienie się Janka (Tomasz Schuchardt) – przyjaciela z dawnych lat, który ma wkrótce zostać ojcem chrzestnym ich dziecka. „Chrzest” to mocne, niekiedy brutalne kino, pełne zwrotów akcji oraz, zwiastowanej już w tytule, biblijnej symboliki. Adam Woronowicz wcielił się w filmie w postać demonicznego gangstera „Grubego”.

2011 Orły – Nagroda za najlepszą drugoplanową rolę męską (Adam Woronowicz); **2010 PPF w Gdyni** – Srebrne Lwy, Don Kichot (Nagroda Polskiej Federacji DKF-ów), Nagroda za najlepszy montaż (Piotr Kmieciak), Nagroda za najlepszą pierwszoplanową rolę męską (Wojciech Zieliński i Tomasz Schuchardt), Nominacja do Złotych Lwów

Michał (Wojciech Zieliński) escaped the provincial town of Tarnów and moved to Warsaw. In the city, with his beautiful wife Magda (Natalia Rybicka) and new-born son, he leads a seemingly ideal life. However, the protagonist is haunted by his criminal past, which never seems to let go. The idyll is disturbed by the appearance of Janek (Tomasz Schuchardt) – an old friend who is to become godfather to their child. “The Christening” is powerful, sometimes brutal cinema, full of twists and, as the title would suggest, biblical symbolism. Adam Woronowicz plays the role of “Gruby,” a fiendish gangster.

2011 Eagles – Award for Best Supporting Actor (Adam Woronowicz); **2010 Polish Film Festival in Gdynia** – Silver Lions, Don Quixote (the award of the Polish Federation of Film Societies), Award for Best Editing (Piotr Kmieciak), Award for Best Actor (Wojciech Zieliński and Tomasz Schuchardt), Golden Lions nomination

Baby są jakieś inne

Man, Chicks Are Just Different
Polska PL (2011)
90 min

reż|dir Marek Koterski prod|pro Wojciech Kabarowski, Jerzy Kapuściński scen|wr Marek Koterski zdj|ph Jerzy Zieliński muz|mus Fryderyk Chopin mon|ed Ewa Smal, Andrzej Kowalski ob|cast Adam Woronowicz, Robert Więckiewicz, Małgorzata Bogdańska, Michał Koterski, Patrycja Marciniak, Maciej Musiał, Winicjusz Rzymyszkiewicz dys|dis Kino Świat

Marek Koterski, bohater retrospektywy na Dwóch Brzegach w 2012 roku, jak zwykle przygląda się polskim wadom, uprzedzeniom i żalonym słabościom. W swoim najnowszym filmie ograniczył miejsce akcji niemal wyłącznie do wnętrza auta. Dwaj sfrustrowani mężczyźni, Pucio (Robert Więckiewicz) i Adaś Miauczyński (Adam Woronowicz), dyskutują w trakcie drogi o żonach, byłych dziewczynach i niespełnionych miłościach. Język był zawsze bardzo ważny w filmach Koterskiego, jednak tym razem słowa wybrzmiewają jeszcze mocniej, stają się głównym bohaterem, nadają tempo całej dramaturgii. Dialogi są błyskotliwe, ostre, śmieszne, ale też straszne. Aktorski duet z kolei w pełni wykorzystał szansę na pokazanie swoich talentów komediowych.

2012 PPF w Gdyni – Nagroda Młodzieżowej Rady Miasta dla Marka Koterskiego, Nominacja do Złotych Lwów; **2012 Złote Kaczki** – Nominacja w kategorii najlepszy film

Marek Koterski, the subject of the Two Riversides 2012 retrospective, once again takes a close look at Polish flaws, prejudices, and pathetic weaknesses. In his latest film he limited the story's location to the interior of a car almost exclusively. Two frustrated men, Pucio (Robert Więckiewicz) and Adaś Miauczyński (Adam Woronowicz), spend the ride discussing their wives, ex-girlfriends, and unfulfilled loves. Language has always been very important in Koterski's films; however, this time the words resound much more powerfully, they become the protagonist, they set the tempo for all the drama. The dialogues are witty, sharp, funny, but also horrifying. The duo has taken full advantage of the opportunity to show off their comedic talents.

2012 Polish Film Festival in Gdynia – the Youth City Council Award for Marek Koterski, Golden Lions nomination; **2012 Gold Ducks** – Nominated for Best Film

2010

film

2011

film

Ki

My Name is Ki
Polska (PL) 2011
93 min

reż|dir Leszek Dawid prod|pro Krzysztof Gredziński, Małgorzata Jurczak scen|wr Leszek Dawid, Paweł Ferdek zdj|ph Łukasz Gutt mon|ed Jarosław Kamiński ob|cast Roma Gąsiorowska, Adam Woronowicz, Kamil Malecki, Krzysztof Ogłoz, Sylwia Juszcak, Agnieszka Suchora, Krzysztof Globisz, Dorota Pomykała, Paweł Królikowski, Maja Hirsch, Agata Kulesza, Agnieszka Wosińska, Janusz Chabior dys|dis Best Film

Ki (brawurowa Roma Gąsiorowska) jest jak tornado. Nim zdążyś zamienić z nią słowo, zamieszka u Ciebie ze swoim dwuletnim synkiem, rozleje wino, a do Twoich drzwi zapuka wietnamski student, prosząc, żebyś pomógł mu wnieść jej pralkę. Zanim się obejrzyś, poprosi o kilka stów pożyczki i odebranie dziecka z przedszkola. Sama dziewczyna irytuje i fascynuje, nikogo nie pozostawiając obojętnym. Czy zdoła ją zatrzymać mężczyzna z zasadami? Odważny debiut fabularny Leszka Dawida wciąga nas w szalony świat bohaterki, która nie poddaje się ograniczeniom i głośno mówi, czego oczekuje od świata. W jej zachowaniu odbijają się zresztą cechy charakterystyczne dla współczesnych trzydziestolatków.

2011 PFFF w Gdyni – Najlepsza pierwszoplanowa rola kobieca (Roma Gąsiorowska), Nominacja do Złotych Lwów; **2011 Złote Kaczki** – Najlepsza aktorka (Roma Gąsiorowska; także za film „Sala samobójców”), Nominacja w kategorii najlepszy film

Ki (the daring Roma Gąsiorowska) is like a tornado. You barely manage to talk to her, and she moves in with her 2-year-old son, spills the wine, and you get a visit from a Vietnamese student who asks for a hand in carrying in her washing machine. Before you know it, she asks to you to lend her a few hundred and pick up the kid from kindergarten. The girl irritates and fascinates, and leaves no-one indifferent. Can she be stopped by a man with principles? Leszek Dawid's bold film debut immerses us in the protagonist's crazy world, where she refuses limitations and expresses her expectations loudly. Her behaviour reflects the characteristic traits of contemporary 30-year-olds.

2011 Polish Film Festival in Gdynia – Award for Best Actress (Roma Gąsiorowska), Golden Lions nomination; **2011 Gold Ducks** – Award for Best Actress (Roma Gąsiorowska; also for the film “Suicide Room”), nominated for Best Film

Syberiada polska

Siberian Exile
Polska PL (2013)
125 min

reż|dir Janusz Zaorski prod|pro Mirosław Słowiński scen|wr Michał Komar, Maciej Dutkiewicz zdj|ph Andrzej Wolf muz|mus Krzesimir Dębski mon|ed Milenia Fiedler ob|cast Adam Woronowicz, Sonia Bohosiewicz, Andrey Zhurba, Paweł Krucz, Igor Gnezdilov, Natalia Rybicka, Jan Peszek dys|dis Kino Świat

W jednej z największych produkcji ostatnich lat twórca „Piłkarskiego pokera” po raz pierwszy w naszym kinie przenosi na ekran historię deportowanych w latach 40. XX wieku na Syberię. Ponad historycznymi podziałami i wbrew narodowym uprzedzeniom Polacy, Żydzi, Ukraińcy, Buriaci i Czeczeni muszą razem stawić czoła przeznaczeniu. Widzowie poznają losy przesiedlonych z perspektywy młodego Staszka Doliny (Paweł Krucz), który trafia na Syberię wraz z ojcem (Adam Woronowicz), matką (Urszula Grabowska) i młodszym bratem (Marcin Walewski). Sześćdziesięcioletnia odyseja w skrajnych warunkach naturalnych, bezustanna walka o przetrwanie w obliczu inwigilacji NKWD oraz szerzących się chorób zmuszą go do przewartościowania swojego życia i staną się szybką lekcją dojrzenia.

Orły 2014 – Nominacja za najlepszą scenografię (Janusz Sosnowski, Michał Sulkiewicz) i za najlepszy dźwięk (Michał Żarnecki)

In one of the largest productions of recent years, the maker of “Soccer Poker” brings us a film about the drama of those deported to Siberia in the 1940s, and it is the first time this topic is explored in Polish cinema. Above historical divisions and in spite of national prejudices, Poles, Jews, Ukrainians, Buryats, and Chechens must face their fate together. The viewers will get to know the deportees' stories from the perspective of Staszek Dolina (Paweł Krucz), who gets to Siberia with his father (Adam Woronowicz), mother (Urszula Grabowska), and younger brother (Marcin Walewski). The six-year-old odyssey under extreme conditions, the never-ending struggle to survive, the NKVD surveillance, and the spreading disease force him to re-assess his life and become a quick lesson in maturity.

Eagles 2014 – Best Production Design nomination (Janusz Sosnowski, Michał Sulkiewicz), Best Sound nomination (Michał Żarnecki)

2011

film

2013

film

Między nami dobrze jest

No Matter How Hard We Tried
Polska (PL) 2014
70 min

reż|dir Grzegorz Jarzyna prod|pro
Małgorzata Cichulska scen|wr
Grzegorz Jarzyna zdj|ph Radosław
Ładczuk muz|mus Dominika
Kotarba mon|ed Rafał Listopad
ob|cast Aleksandra Popławska,
Danuta Szafłarska, Magdalena Kuta,
Maria Maj, Adam Woronowicz,
Rafał Maćkowiak, Agnieszka
Podsiadlik, Roma Gąsiorowska,
dys|dis Stowarzyszenie Nowe
Horyzonty

Autorka dramatu Dorota Masłowska zderzyła w nim ze sobą różne sposoby myślenia i style wypowiedzi, tworząc w ten sposób panoramę polskiego społeczeństwa. „Między nami dobrze jest” to pełna groteskowych dialogów, szyderstw z języka reklam, tabloidów oraz stereotypów narodowych opowieść o czasach transformacji. Głównymi bohaterkami są zamieszkujące ciasną warszawską kawalerkę trzy kobiety. Pojawiają się też między innymi ich sąsiedzi – roznosicielka ulotek i reżyser filmu „Kofi, który jeździł konno” (Adam Woronowicz). Adaptacja filmowa, również wyreżyserowana przez Grzegorza Jarzynę, odniosła duży sukces, ustanawiając wzór, jak przekładać dziś dzieła teatralne na język filmowy.

2015 MFF w Karlowych Warach – Nominacja do nagrody „East of the West”; **2014 TOFIFEST** – Nominacja do nagrody „From Poland”

The play’s author, Dorota Masłowska, juxtaposed two different ways of thinking and styles, creating thus a panorama of Polish society. “No Matter How Hard We Tried” is a tale about the times of transformation, one full of grotesque dialogue and mockery of advertising language, tabloids, and national stereotypes. The protagonists are three women who share a cramped studio flat in Warsaw. There are also their neighbours and the director of the film “The Horse That Rode Horseback” (Adam Woronowicz). The film adaptation, also directed by Grzegorz Jarzyna, has enjoyed much success as well, thereby establishing an example of how to translate nowadays theatre plays to the language of cinema.

2015 Karlove Vary IFF – “East of the West” nomination; **2014 TOFIFEST** – “From Poland” nomination

2014

film

Czerwony pająk

The Red Spider
Polska (PL) 2015
90 min

reż|dir Marcin Koszałka prod|pro
Agnieszka Kurzydło scen|wr Marcin
Koszałka, Łukasz M. Maciejewski
zdj|ph Marcin Koszałka muz|mus
Petr Ostrouchov mon|ed Krzysztof
Komander, Marcin Koszałka ob|cast
Filip Pławiak, Adam Woronowicz,
Julia Kijowska, Małgorzata
Foremniak, Marek Kalita, Wojciech
Zieliński, Robert Mika, Nikodem
Rozbicki, Lena Schimscheiner
dys|dis Kino Świat

Wstrząsająca historia seryjnego mordercy polującego na ofiary w latach 60. XX wieku. Scenariusz „Czerwona pająka” powstał na podstawie oryginalnego scenariusza Marty Szreder nagrodzonego Małopolską Nagrodą Filmową w konkursie Trzy Korony i został zainspirowany miejskimi legendami Krakowa. Jedną z nich opowiada całkowicie fikcyjną historię o demonicznym Lucjanie Staniaku zwanym „Czerwonym Pająkiem”, druga opiera się na autentycznym życiorysie jedyne go znanego światowej kryminalistyce seryjnego mordercy-nastolatka: Karola Kota.

2015 MFF w Karlowych Warach – Nominacja do Kryształowego Globusa

A distressing story about a serial killer on the loose in the 1960s. The script for “The Red Spider” is based on an original script by Marta Szreder, which was awarded with the Małopolska Film Prize in the Three Crowns competition and based on Cracow’s urban legends. One such legend tells the completely fictional story of the demonic Lucjan Staniak, called “the Red Spider,” while another is based on the authentic biography of the only teenage serial killer known to criminology: Karol Kot.

2015 IFF in Karlovy Vary – Crystal Globe nomination

2015

film

TYGODNIK POLITYKA MECENASEM POLSKIEJ KULTURY

PASZPORTY POLITYKI

LISTA LAUREATÓW W KATEGORII FILM

1993	Jacek Bławut	2004	Wojciech Smarzowski
1994	Jan Jakub Kolski	2005	Przemysław Wojcieszek
1995	Marcel Łoziński	2006	Sławomir Fabicki
1996	Łukasz Kośmicki	2007	Łukasz Palkowski
1997	Jerzy Stuhr	2008	Małgorzata Szumowska
1998	Dorota Kędzierzawska	2009	Borys Lankosz, Xawery Żuławski
1999	Krzysztof Krauze	2010	Paweł Sala
2000	Maja Ostaszewska	2011	Rafał Lewandowski
2001	Robert Gliński	2012	Marcin Dorociński
2002	Piotr Trzaskalski	2013	Dawid Ogrodnik
2003	Andrzej Jakimowski		

Laureat w roku **2014**
JAN KOMASA

Merylin Mongol

Marilyn Mongol
Polska (PL) 2002
59 min

reż|dir Izabella Cywińska
prod|pro Hanna Boćkowska
scen|wr Nikolaj Kolada zdj|ph
Marek Rajca muz|mus Piotr
Majchrzak mon|ed Anna
Baraniecka-Wagner ob|cast
Agnieszka Krukówna, Kinga
Preis, Adam Woronowicz,
Przemysław Bluszcz dys|dis
Telewizja Polska

Archiwum Foto TVP/ Ireneusz Sobieszczuk

Współczesny dramat psychologiczno-obyczajowy. Rosyjska prowincja. Olga, przezywana Merylin Mongol, żyje w świecie brzydoty, braku perspektyw i kalekich więzi. Wykorzystywana przez Michała, żonatego chłopaka z sąsiedztwa, i lekceważona przez matkę, usiłuje nawiązać emocjonalne więzi z sublokatorzem Aleksym. Wizyta pijanej siostry Inny wyzwała sytuacje, które konfrontują marzenia z przytłaczającą rzeczywistością. Aleksy – przybysz z miasta – jest dla obu kobiet uosobieniem lepszego życia, za którym tęsknią, a którego nawet nie potrafią sobie wyobrazić. Nieporadna, niczym niewspomagana tęsknota za Bogiem i rozpaczliwe szukanie przez bohaterów wyjścia z emocjonalnej pustki przywołują twórczość Czechowa i Dostojewskiego.

2003 Krajowy Festiwal Teatru Polskiego Radia i Teatru TV „Dwa Teatry” w Sopocie – Nagroda za scenografię dla Magdaleny Dipont

A modern psychological drama. The Russian province. Olga, nicknamed Merylin Mongol, lives in a world of ugliness, lack of opportunities, and wounded relations. Abused by Michal, a married boy from the neighbourhood, and neglected by her mother, she attempts to emotionally bond with her housemate Aleksy. A visit from a drunken Inna, Olga's sister, triggers off situations that confront dreams with overwhelming reality. For both women, Aleksy – a visitor from the city – is the personification of a better life for which they long, and which they can't even imagine. The helpless, completely unaided yearning for God and the protagonists' desperate search for a way out of an emotional void are reminiscent of works by Chekhov and Dostoyevsky.

2003 Polish National Festival of Radio and Television Theatre “Two Theatres” in Sopot – Award for Best Scenography (Magdalena Dipont)

51 minut

51 minutes
Polska
(PL) 2003
51 min

reż|dir Lukasz Barczyk prod|pro
Anna Kulawik-Rzońca scen|wr
Ingmar Villqis zdj|ph Karina
Kleszczewska muz|mus Tymon
Tymański mon|ed Bogusława
Furga ob|cast Stanisława
Celińska, Adam Woronowicz,
Bogusław Mochnacki dys|dis
Telewizja Polska

Archiwum Foto TVP/ Ireneusz Sobieszczuk

Jerg (Adam Woronowicz) wyjechał na studia z wioski rybackiej do dużego miasta. Nieoczekiwanie, po latach, zadzwonił do rodziców z prośbą o szybki przyjazd. Odwiedza go matka (Stanisława Celińska), zwożąc z domu mnóstwo łakoci. Jerg jest jednak bardzo słaby, nic nie je, porusza się z dużym trudem. AIDS zdevastował jego organizm, lekarstwa nic nie pomagają. Ostatnie, trwające 51 minut spotkanie tych dwojga będzie dla nich długo oczekiwanym pojednaniem, a jednocześnie spełnieniem bezgranicznej, macierzyńskiej miłości.

2004 Krajowy Festiwal Teatru Polskiego Radia i Teatru TV „Dwa Teatry” w Sopocie – Specjalna Nagroda Honorowa dla Stanisławy Celińskiej oraz Adama Woronowicza
2004 WorldFest - Houston International Film Festival – Platynowa Nagroda REMI w kategorii Performance Arts

Jerg (Adam Woronowicz) left a fishing village for the big city, where he began his studies. Unexpectedly, years later, he calls his parents, asking them to pay him a visit quickly. His mother (Stanisława Celińska) comes over and brings lots of goodies. Jerg, however, is very weak, he eats nothing, and has serious trouble moving. AIDS has devastated his body, medicine isn't helping. The last, 51-minute-long meeting of the two will become their long-awaited reconciliation, as well as the fulfillment of boundless motherly love.

2004 Polish National Festival of Radio and Television Theatre “Two Theatres” in Sopot – Special Honorary Award for Stanisława Celińska and Adam Woronowicz
2004 WorldFest-Houston International Film Festival – the Platinum REMI Award for Performance Arts

2002

teatr TV
TV theatre

2003

teatr TV
TV theatre

Pamiętnik z Powstania Warszawskiego

A Memoir of the Warsaw Uprising
Polska (PL) 2003
67 min

reż|dir Maria Zmarz-Koczanowicz
prod|pro Ewa Marrodán scen|wr
Maria Zmarz-Koczanowicz,
Tadeusz Sobolewski zdj|ph
Krzysztof Pakulski muz|mus
Andrzej Milanowski mon|ed
Grażyna Gradoń ob|cast
Adam Woronowicz, Paweł
Małaszyński, Jerzy Łapiński, Maria
Robaskiewicz, dys|dis Telewizja
Polska

Archiwum Foto TVP/ Jan Bogacz

Miron Białoszewski napisał „Pamiętnik z powstania warszawskiego” pod koniec lat sześćdziesiątych XX wieku, przyjmując perspektywę „człowieka prywatnego”, pragnącego zachować niezależność wobec zamiętu wielkiego teatru świata. Potoczny, mówiony język poety znakomicie korespondował z zapisem codziennego życia w walczącym mieście. W telewizyjnym spektaklu narrator, odtwarzając przebieg powstania, przywołuje z pamięci zapamiętane rozmowy, obrazy i przemyślenia. Reżyserka wypełnia je materiałami archiwalnymi oraz konfrontuje z wizerunkiem współczesnej Warszawy. Adaptacji dokonali Maria Zmarz-Koczanowicz i Tadeusz Sobolewski, krytyk filmowy i literacki, który przez wiele lat był bliskim współpracownikiem poety.

2005 Krajowy Festiwal Teatru Polskiego Radia i Teatru TV „Dwa Teatry” w Sopocie - Grand Prix, Nagroda im. Stefana Treugutta i Grand Prix za rolę aktorską dla Adama Woronowicza

Miron Białoszewski wrote “A Memoir of the Warsaw Uprising” in the late 1960s, adopting the perspective of a “private man,” who wishes to remain independent of the mayhem present in the grand theatre of the world. The poet’s colloquial, spoken language corresponded excellently with recording the everyday life in a war-ridden city. While recounting the events of the uprising, the teleplay’s narrator re-enacts conversations, images, and thoughts from memory. The director completes them with archive material and confronts them with contemporary Warsaw imagery. The story has been adapted by Maria Zmarz-Koczanowicz and Tadeusz Sobolewski, film and literary critic who was the poet’s close associate for many years.

2005 Polish National Festival of Radio and Television Theatre “Two Theatres” in Sopot Grand Prix, the Stefan Treugutt Award and Grand Prix for Actor Adam Woronowicz

Kolekcja

The Collection
Polska
(PL) 2006
73 min

reż|dir Marcin Wrona prod|pro
Mirosława Łukaszewicz scen|wr
Harold Pinter zdj|ph Paweł Flis
muz|mus Joanna Fidos mon|ed
Beata Barciś ob|cast Jan Frycz,
Magdalena Cielecka, Andrzej
Chyra, Adam Woronowicz
dys|dis Telewizja Polska

Archiwum Foto TVP/ Jan Bogacz

Mało znany w Polsce dramat laureata literackiej Nagrody Nobla. Psychologiczna sztuka z podtekstem erotycznym. Stella i James to małżeństwo, Harry i Bill mieszkają ze sobą i najprawdopodobniej są parą. Nocny telefon Jamesa do Billa burzy spokój Harry’ego. Najpierw jest o niego zazdrosny, ale szybko okazuje się, że James chce wyjaśnić tylko jedną sprawę: czy Bill przespał się z jego żoną w czasie podróży służbowej do Leeds (oboje są projektantami mody). Bill początkowo zaprzecza, lecz potem przyznaje, że jednak się spotkali. U Pintera ta niepozorna historia przybiera postać wyrafinowanej gry pozorów, wypełnionej kłamstwami, manipulacją, prowokowaniem zazdrości u partnerów i bezradnością wobec własnej zazdrości. Sztuka ma zadziwiające zwroty akcji, które stawiają bohaterów w coraz to nowych relacjach z innymi postaciami.

A play that is not very well-known in Poland, written by a Nobel prize laureate in literature. A psychological drama with erotic undertones. Stella and James are married, Harry and Bill live together and are probably a couple. A late-night phonecall from James to Bill upsets Harry. Initially he is jealous, but it quickly turns out that James only wants to know whether Bill slept with James’ wife during a business trip to Leeds (they are both fashion designers). Bill denies at first, but later admits to having met with Stella. Pinter transforms this inconspicuous story into a sophisticated charade filled with lies, manipulation, the provoking of jealousy among partners, and helplessness against one’s own jealousy. The play has astonishing plot twists that constantly shed new light on the characters’ relations.

2003

teatr TV
TV theatre

2006

teatr TV
TV theatre

Miss HIV

Miss HIV
Polska
(PL) 2014
64 min

reż|dir Krzysztof Czczot
prod|pro Włodzimierz Niderhaus
scen|wr Maciej Kowalewski
zdj|ph Łukasz Gutt muz|mus
Adam Walicki mon|ed Jakub
Motylewski ob|cast Adam
Woronowicz, Dorota Kolak, Olga
Boładź, Katarzyna Waranke,
Anna Próchniak dys|dis WFDiF

Autor napisał swoją sztukę zainspirowany autentycznymi wyborami „Miss HIV/AIDS Stigma Free” odbywającymi się w Gaborone, stolicy Botswany. Jej akcja może jednak dzieć się wszędzie. Główne bohaterki, cztery kandydatki do tytułu Miss HIV, poznajemy bezpośrednio przed finałową rozgrywką konkursu, którą transmitować ma telewizja. Uroczystość prowadzić będzie znany aktor przebrany za kobietę. Prawdziwe historie czterech kobiet – banalne, przerażające, zwyczajne lub szokujące – stanowią wstęp do konkursowego występu zdeterminowanych kandydatek. Pomimo drastyczności samego tematu, sztuka pełna jest ironii i czarnego humoru, a dialogi ukazują problem HIV/AIDS w niecodziennym świetle.

The author wrote his play inspired by the actual „Miss HIV/AIDS Stigma Free” competition which take place in Gaborone, the capital of Botswana. The action of the play, however, could happen anywhere. We meet the main characters, four candidates for the title of Miss HIV, directly before the final competition which is to be broadcast on television. The event is conducted by a known actor dressed as a woman. The true stories of four women – banal, terrifying, common or shocking are preludes to the competition of the ambitious candidates. Despite the drastic topic itself, the play is full of irony and dark humor, and the dialogues portray the HIV/AIDS problem in an unusual light.

2014

teatr TV
TV theatre

Amazonia

Amazonia
Polska
(PL) 2015
90 min

reż|dir Bodo Kox prod|pro Anna
Kulawik-Rzońca scen|wr Michał
Walczak zdj|ph Piotr Wojtowicz
muz|mus Joanna Halszka
Sokolowska mon|ed Beata
Barciś ob|cast Jakub Gierszał,
Marcin Dorociński, Adam
Woronowicz, Klara Bielawka,
Aleksandra Domańska, Lesław
Żurek, Agnieszka Bogdan dys|dis
Telewizja Polska

Archiwum Foto TVP/ Jan Bogacz

Komedia o zderzeniu marzeń z rzeczywistością, rozgrywająca się w środowisku artystów. Młodzi bohaterowie, walcząc z poczuciem niespełnienia, uciekają w świat pieniądza i konsumpcji lub zmiierają w stronę artystycznego radykalizmu i szaleństwa. Sztuka Michała Walczaka rozpatruje alternatywę: sztabowy serial albo offowy teatr i dorabianie w reklamie. Aneta – młoda absolwentka Akademii Teatralnej – wybiera to pierwsze, jej chłopak Mundeck, też młody aktor – drugie wyjście. Ich drogi się rozchodzą, każde w nowej pracy spotyka swoją bratnią duszę. Ona – Krzysztofa, gwiazdę seriali, on – niespełnioną aktorkę. Walczak i reżyser Bodo Kox znajdują też remedium na wszystkie problemy: dystans oraz rozładowywanie napięcia śmiechem. Tytułowa egzotyczna kraina to zarówno miejsce akcji serialu, w którym grają Aneta i Krzysztof, jak i symbol harmonii, akceptacji i radości życia.

A comedy about the clash of dreams and reality, playing out in an artistic environment. The young protagonists, struggling with a lack of accomplishment, either turn to money and consumption or venture into artistic radicalism and madness. Michał Walczak's play investigates the alternative: a clichéd TV series or fringe theatre and earning extra from advertisements. Aneta – a young Theatre Academy graduate – chooses the former, while her boyfriend Mundeck, also a young actor – the latter. They part ways, and each of them meets a soulmate at their new place of work. Aneta meets Krzysztof, a star of TV series, and Mundeck meets an actress. Walczak and director Bodo Kox also find a remedy for all problems: perspective and releasing tension through laughter. The titular exotic land is where Aneta and Krzysztof's series is located, but it is also a symbol of harmony, acceptance, and the joy of life.

2015

teatr TV
TV theatre

blisko Twoich spraw

www.radio.lublin.pl

91.3 MHz Biała Podlaska, 103.1 MHz Ryki, 102.2 MHz Piaski, 103.2 MHz Tarnawatka

Przypadek

Blind Chance
reż|dir K. Kieslowski, 1981

Przypadek czy przeznaczenie? Kieslowski o siłach, które kierują ludzkim losem. Od tego, czy 20-letni Witek zdąży na pociąg, zależy kierunek, w jakim potoczy się jego życie. Jeden z „pułkowników” lat 80 XX wieku, ze znakomitą rolą Bogusława Lindy. Film w wersji z 1981 roku z przywróconymi fragmentami usuniętymi przez cenzurę.

Blind chance or destiny? Kieslowski speaks about forces which direct human fate. The future life of 20-year-old Witek depends on whether he can catch a train. One of the forbidden movies of the 1980s, a great part of Bogusław Linda. The movie will be shown in the original 1981 version with all the parts later removed by censors.

Polska i światowa klasyka Polish and world cinema classics

Sieć Kino za Rogiem odwołuje się do tęsknoty za kameralną wspólnotą, do pomysłu na kino dla przyjaciół, tanie w obsłudze i utrzymaniu, ale spełniające wysokie standardy techniczne. Sieć KzR skupia małe kina tworzone w ramach istniejącej już infrastruktury publicznej i prywatnej - zarówno w dużych, jak i w małych miejscowościach.

The network Cinema Round the Corner appeals to the longing for a cinema addressed to a narrow circle of friends, a cinema which would be cheap and simple to run but which would comply with the highest technical standards. The network consists of small cinemas created within the existing public and private infrastructure both in small towns and big cities.

Rashomon

reż|dir A. Kurosawa, 1950

Akcja filmu rozgrywa się w średniowiecznej Japonii. Jego kłamrą są sceny w ruinach świątyni, w których schroniła się grupa podróżnych. Z ich opowieści widz dowiaduje się o tajemniczej śmierci samuraja, a także o sprzecznych zeznaniach, jakie złożyli świadkowie zbrodni. Klasyk kina japońskiego, jeden z najwybitniejszych filmów w dorobku Akiro Kurosawy.

The action of the movie takes place in medieval Japan. A group of travellers finds refuge in the ruins of a temple. It is from their tales that the audience learns about the mysterious death of a samurai and the contradictory testimonies of the witnesses. A classic work of Japanese cinema, one of the greatest movies of Akiro Kurosawa.

La strada

reż|dir F. Fellini, 1954

Poetycka opowieść o miłości i cierpieniu, zrealizowana w konwencji kina drogi. Znakomite aktorstwo Giulietty Masiny i Anthony'ego Quinn, wysmakowane czarno-białe zdjęcia i przejmująca muzyka jednego z najwybitniejszych twórców muzyki filmowej Nino Roty. Oscar za najlepszy film nieanglojęzyczny w 1957 roku.

A poetic tale of love and suffering presented in the convention of a road movie. Great performance of Giulietta Masina and Anthony Quinn, sophisticated camera work and touching score of the one of the greatest composers of film music Nino Rota. The Academy Award in 1957.

Światła wielkiego miasta

City Lights
reż|dir C. Chaplin, 1931

Słodko-gorzka historia miłości włóczęgi do niewidomej kwiaciarki. Charlie-Tramp zdobywa pieniądze na operację ukochanej, która niemal do końca jest przekonana, że ma do czynienia z zamożnym dżentelmenem. Ulubiony film Orsona Wellesa.

Bitter-sweet tale of a love of tramp and a blind flower-girl. Charlie-Tramp secures the money necessary for the operation of his beloved who is convinced almost to the very end that she deals with a rich gentleman. Orson Welles's favourite movie.

Pancernik Potiomkin

Battleship Potemkin
reż|dir S. Eisenstein, 1925

Jeden z klasyków światowej kinematografii, historia autentycznego buntu marynarzy pancernika Książ Potiomkin Tawriczeskiej w czasie rewolucji 1905 roku. W założeniu obraz propagandowy, dzięki talentowi jego twórców stał się jednym z najbardziej znaczących filmów w historii kina.

A classic work of the world cinematography, the story of a seamen mutiny on board of the battleship Potemkin during the 1905 revolution. Intended as a propaganda work, thanks to the talent of its creators it became one of the most important movies in the history of cinema.

Dolina Issy

The Issa Valley
reż|dir T. Konwicki, 1982

Rok 1918, młody Tomaszek spędza lato u dziadków na Litwie. Jego oczami widzimy litewską prowincję, gdzie chrześcijaństwo przenika się z pogaństwem, świat żywych ze światem umarłych, a targani namiętnościami ludzie zdolni są do czynów strasznych i niezwykłych.

The young Tomaszek spends the summer of 1918 with his grandparents in Lithuania. It is through his eyes that we observe the Lithuanian countryside, where Christianity mixed with pagan traditions, the world of the living met the world of the dead, and raging passions made people commit horrible and unusual deeds.

Dreszcze

Shivers
reż|dir W. Marczewski, 1981

Marzec 1955 roku, obóz ZMP dla przyszłych liderów, na którym odbywa się indoktrynowanie nastoletnich harcerzy. Mocno autobiograficzna opowieść o fałszywej inicjacji i uwodzieleńczej sile ideologii. Jeden z najważniejszych i najciekawszych filmów o epoce stalinowskiej, „półkownik” stanu wojennego.

March 1955, Polish Socialist Youth organisation on camp for the future leader is the place where teenage scouts are indoctrinated. A partly autobiographical tale of false initiation and the alluring power of ideology. One of the most important and interesting movies about the Stalinist period.

Mniejsze niebo

Smaller Sky
reż|dir J. Morgenstern, 1980

Uznany naukowiec uświadamia sobie, że to, co uchodzi za życiowy sukces - kariera, mieszkanie, piękna żona, udane dzieci - przestaje mu wystarczać. Zabezpiecza byt najbliższym i porzuca dotychczasowe życie. Kameralna opowieść o dojrzałym buncie, podkreślająca prawo jednostki do wolności i własnych wyborów.

A celebrated scientist reaches the conclusion that what is generally considered a success - career, apartment, beautiful wife, happy children - is no longer enough for him. He secures the future of his relatives and abandons his current life. A low-key tale of a mature rebellion.

Żywot Mateusza

Matthew's Days
reż|dir W. Lesiewicz, 1967

Poetycka przypowieść o mieszkającym w samotnej chacie wśród lasów i jezior rodzeństwie, Mateuszu i Oldze. On jest nadwrażliwcem o duszy dziecka, ona opiekuje się nim jak matka. Pewnego dnia kończy się harmonia ich świata - Olga sprowadza do domu obcego mężczyznę. Mateusz czuje, że musi ustąpić mu miejsca.

A poetic parable about two siblings, Matthew and Olga, living in a lonely cottage among woods and lakes. Matthew is a supersensitive man with the soul of a child, Olga looks after him like a mother. Suddenly the harmony of their world comes to an end - Olga brings home another man.

Akeelah i jej nauczyciel

Akeelah and the Bee
reż|dir D. Atchison, 2006

Pochodząca z biednej rodziny 11-letnia Akeelah decyduje się wziąć udział w prestiżowym konkursie ortograficznym. Pokonując kolejne jego etapy, uczy się jednocześnie pokonywać własne ograniczenia i słabości, by na koniec przekonać się, że zwycięstwo nie polega jedynie na tym, żeby być lepszym od rywali.

Akeelah, and 11-year-old girl from a poor family, wants to take part in a prestigious spelling contest. With each of the subsequent stages she learns how to fight her limitations and weakness only to learn finally that the success is not limited to being better than other competitors.

Filmy dla dzieci Films for children

Dziecko to widz szczególnie: szczerzy, żywiołowy w reakcjach i wierny. Dla tego widza sieć KzR przygotowała: dla najmłodszych - krótkie bajki animowane, zarówno produkcje współczesne, jak i odrestaurowaną cyfrowo polską klasykę; dla starszych - długometrażowe filmy animowane i aktorskie.

Children are a special kind of audience: honest, spontaneous in their reactions, and true. The network KzR prepared a treat for this special audience. For the youngest children we have short cartoons, both contemporary and digitally remastered classic movies. For the young adults we have prepared standard length cartoons and movies.

Królowa śniegu

The Snow Queen
reż|dir V. Barbe, M. Sveshnikov, 2012

Siostra Kaia, porwanego przez Królową Śniegu, wyrusza w niebezpieczną podróż do przerażającego świata lodu i mrozu, aby uratować brata i powstrzymać okrutną władczynię. Jeżeli Gerda nie ocali Kaia, zła Królowa zmrozi serca wszystkich ludzi - i zapomną, czym są miłość, przyjaźń i dobro...

The Snow Queen kidnapped Kai so his sister departs on a dangerous voyage to the horrifying land of ice and frost to save her brother and stop the cruel monarch. If Gerda fails to save Kai, the evil Queen will freeze all human hearts and people will forget love, friendship, and goodness...

Ryś i spółka

Missing Lynx
reż|dir Raul Garcia, Manuel Sicilia 2008

Ekscentryczny milioner Noe zleca schwytywanie po parze zwierząt każdego ginącego gatunku. Jednymi z porwanych zwierząt są zakochane w sobie rysie Ryszard i Krysia. A miłość, jak wiadomo, może pokonać wszelkie przeszkody... Mądra i zabawna opowieść o odwadze, wierności i poświęceniu. Bardzo dobra animacja i udany polski dubbing.

Eccentric millionaire Noah ordered the capture of a pair of animals of each endangered species. One of the kidnapped animals are lynxes in love - Richard and Christine. And love, as you know, can overcome any obstacles... Clever and funny tale of courage, loyalty and sacrifice.

Robaczki z Zaginionej Doliny

Minuscule: Valley of the Lost Ants
reż|dir T. Szabo, H. Giraud, 2013

Pracowite czarne mrówki natrafiają na prawdziwy skarb – pudełko z kostkami cukru. Niestety, w drodze do mrowiska trafiają na żarłoczne i agresywne mrówki czerwone, które usiłują przejąć słodki majątek. Dochodzi do wielkiej bitwy, w której o zwycięstwie zdecyduje pomysłowość i odwaga zaprzyjaźnionej z czarnymi mrówkami małej biedronki.

Hard-working black ants come across a real treasure – a box full of sugar cubes. Unfortunately, on the way to their anthill they meet red ants who want to take over the sweet treasure. A great battle ensues, the victory depends on the imagination and courage of a little ladybug, a friend of the black ants.

Tedi i poszukiwacze zaginionego miasta

Tad, The Lost Explorer
reż|dir E. Gato, 2012

Tedi Jones od dziecka chciał zostać archeologiem i łowcą skarbów. Szansa na spełnienie marzeń pojawia się, gdy w jego ręce trafia klucz do Złotego Miasta Inków, a on sam - wskutek zabawnego zbiegu okoliczności - zostaje wzięty za światowej sławy profesora archeologii. Zabawna tawestacja przygód Indiany Jonesa w wersji dla dzieci.

Tadeo Jones has always wanted to be an archaeologist and treasure hunter. Opportunity strikes when he gets hold of the key to the Golden City of the Incas and he is mistakenly taken for a world famous archaeology professor. Indiana Jones' adventures in an animated version addressed to children.

Pan Patyk się żeni

Twigson Gets Married
reż|dir M. Lund, 2010

Kontynuacja przygód uroczego małego chłopca i jego drewnianego przyjaciela pana Patyka. Ciepła i zabawna historia dochodzenia, jakie prowadzą, by odnaleźć samochód, który potrafił mamę Małego. W tle pełnego niebezpieczeństw śledztwa rozwija się uczucie pana Patyka do drewnianej pani Karoliny, ulubionej zabawki małej księżniczki.

The second part of adventures of a charming little boy and his wooden friend, Mr Twigson. A warm and funny story of an investigation during which they want to find the car which hit the boy's mother. In the meantime Mr Twigson falls in love with the wooden Lady Caroline, the favourite toy of the little princess.

Mikołajek

Little Nicholas
reż|dir L. Tirard, 2009

Uroczą historią małego chłopca i jego kolegów, którzy układają misterny plan, jak pozbyć się małego braciszka Mikołajka, który - o czym są głęboko przekonani - niedługo przyjdzie na świat, zabierze Mikołajkowi miłość jego rodziców i skaże go na porzucenie w lesie...

A charming tale of a young boy called Nicholas and his colleagues who plot to get rid of Nicholas' little brother. As they honestly believe the brother is soon to be born and he will steal the love of their parents from Nicholas as a result of which the older brother will be abandoned in the woods...

Pinokio

Pinocchio
reż|dir E. D'Alò, 2012

Ubogi stolarz Dżepetto znajduje pewnego dnia niezwykle kawałek drewna i postanawia wyrzeźbić z niego drewnianego pajacyka...

One day the poor woodcarver Geppetto finds an unusual piece of wood and decides to carve a wooden puppet out of it...

Kochankowie z księżycą

Moonrise Kingdom
reż|dir W. Anderson, 2012

12-letni Sam ucieka z obozu skautów, a jego ukochana Suzy – z domu. W pościg ruszają za nimi skauci, policjanci i rodzice. Podszyta inteligentnym dowcipem opowieść o sile miłości, która naprawia świat.

12 year old Sam escapes from a scouting camp, his beloved Suzy from home. They are chased by scouts, policemen, and parents. An intelligent and witty story about the power of love which improves the world.

Klasyka polskiego dokumentu Polish documentary classics

Kina sieci KzR zachowują najważniejsze zalety komercyjnych kin sieciowych, w szczególności wysoką jakość obrazu i dźwięku, ale nie mają ich ograniczeń w postaci narzuconego z góry repertuaru, braku dostępności wielu tytułów i krótkiego czasu kinowej eksploatacji, po której film schodzi z ekranu bezpowrotnie.

Cinemas within the Cinema Round the Corner network offer the most important amenities of commercial cinemas such as high quality of sound and image. However, they are not limited by a fixed repertoire, lack of access to many movies, and short release period after which a movie disappears forever from the screens.

Wizyta

Visit
reż|dir M. Łoziński, 1974

Urszula Flis to młoda samotna kobieta, która jest rolniczką, a w czasie wolnym mnóstwo czyta i jeździ do teatru do miasta. Ludzie z jej wsi uważają ją za dziwolągę - ona sama komentuje to pogodnie: „Kaźda wieś musi mieć swojego cudaka”.

Urszula Flis is a young single woman, a farmer who reads a lot in her spare time and visits the theatre in the city. Other people in the village consider her a weirdo – to which she responds calmly “There must be a loony in every village”.

Ulica Brzozowa

Brzozowa Street
reż|dir W. J. Has, 1947

Warszawa dwa lata po wyzwoleniu. Ulice już odgruzowane, działa komunikacja miejska, życie odradza się także na zniszczonej Starówce. Wśród ruin ulicy Brzozowej na sznurach powiewa pranie, w suterenie pojawia się maciupek sklepik spożywczy, dzieci grają w klasy, ludzie urządzają się w piwnicach wypalonych domów i czekają na odbudowę.

Warsaw two years after the liberation. The rubble has been cleared away from the streets, public transport restarted operations, life is reborn among the ruins of the Old Town. There is laundry among the ruins of Brzozowa street, a small shop opens in a basement, children play in the street, people move to basements of burned down houses, waiting for the reconstruction.

Refren

Refrain
reż|dir K. Kiesłowski, 1972

Drużki i pieczątki, rejonizacja i zezwolenia, stawki i kilometrówki... To ostatni Urząd, do którego trafia - choć już nie we własnej osobie - obywatel. Dokładniej mówiąc, trafia tu kwestia jego odejścia ze świata, które to odejście Urząd musi przyjąć do wiadomości, zapisać gdzie trzeba i wysłać obywatela w ostatnią drogę - na cmentarz.

Forms and rubber stamps, administrative divisions and permissions, fees and allowances... This is the final Office where each citizen ultimately ends up, although not in person. Actually, it is the issue of his or her departure from the world which the Office must confirm, record, and send the citizens on their final journey: to the cemetery.

Opus jazz

reż|dir J. Majewski, 1963

Rejestracja próby kwintetu Andrzeja Kurylewicza. Pięciu znakomitych jazzmanów: Andrzej Kurylewicz, Wojciech Karolak, Jan Ptaszyn Wróblewski, Andrzej Dąbrowski i Roman Dyląg nagrywają w studiu radiowym kompozycję Ptaszyna Wróblewskiego „Cannonbird”. Film wyróżniono na festiwalu w Cannes.

Recording of a rehearsal of Andrzej Kurylewicz's quintet. Five great jazzmen: Andrzej Kurylewicz, Wojciech Karolak, Jan Ptaszyn Wróblewski, Andrzej Dąbrowski, and Roman Dyląg record in a radio studio “Cannonbird”, the composition of Ptaszyn Wróblewski. The movie won an award at the Cannes Film Festival.

Muzykanci

Musicians
reż|dir K. Karabas, 1960

Oszczędna, pozbawiona komentarza rejestracja próby amatorskiej reprezentacyjnej orkiestry warszawskich tramwajarzy. Klasyczne dzieło polskiego dokumentu, zdobywca wielu międzynarodowych nagród, ze Złotym Lwem w Wenecji i Nagrodą Główną w Oberhausen na czele.

Laconic, comment-free recording of a rehearsal of the amateur orchestra of Warsaw tramway employees. A classic Polish documentary which won numerous international awards including Golden Lion of Venice and the Grand Prix of the Oberhausen festival.

Dziad i baba

Old Man, Old Woman
reż|dir T. Zygadlo, 1982

Dwoje starszusków rozpoczyna dzień. Kamera towarzyszy im aż do wieczora - w pracy, posilaniu się z jednej miski, rozmowach prowadzonych w języku, który rozumieją tylko oni sami, modlitwie i odpoczynku. A na koniec stary człowiek powie: „Dobre jest życie. Lepszego nie chcę mieć jako i teraz mam”.

An elderly couple starts their day. The camera accompanies them through the day – at work, during meals which they eat from a single dish, during talks in a language only they understand, at prayer, and at rest. The old man ends the day saying “Life is good. I want no better life than the one I have now”.

Jarmark cudów

The Market of Miracles
reż|dir J. Hoffman, 1966

Cudowne specyfiki na brodawki, serca z piernika, gipsowe aniolki, obwarzanki, makatki i jelenie na rykowisku... Film Jerzego Hoffmana to ruchome zdjęcia czasu minionego, klimatów, których dziś próżno szukać na polskiej wsi, świata kiczu, ale pokazywanego nie prześmiewczo, nie z pełnym wyższości dystansem, ale z ciepłym zrozumieniem.

Wonder cure for warts, ginger-bread hearts, angels cast in plaster, cakes, and paintings showing stags in the forest... Jerzy Hoffman's movie is a moving pictures of times gone by, atmosphere that can no longer be found in Polish countryside, a world which may seem ridiculous but it is presented without ridicule but rather with warm understanding.

Araby

Arabian Horses
reż. Z. Raplewski, 1963

Konie czystej krwi arabskiej - inteligentne, wrażliwe, a przede wszystkim piękne. To one są bohaterami zachwycającej impresji dokumentalnej Zbigniewa Raplewskiego nakręconej w stadninie w Janowie Podlaskim. Urodę zwierząt i janowskich pejzaży podkreślają niezwykle wymakowane czarno-białe zdjęcia.

Purebred Arabian horses – intelligent, sensitive, but first of all beautiful – are the heroes of this charming documentary shot by Zbigniew Raplewski at the Janów Podlaski stud farm. The beauty of the animals and Janów landscapes is stressed by the sophisticated black-and-white images.

Trochę słońca

Just a Bit of Sun
reż|dir S. Bareja, 1958

Mazury w obiektywie Stanisława Barei, czyli turystyka na wesoło. Fabularna miniaturka z wielkimi nazwiskami na liście plac: w roli głównej – niezrównany Bogumił Kobiela, zdjęcia - Kurt Weber i Sergiusz Sprudin, muzyka – Jerzy Matuszkiewicz i Andrzej Kurylewicz.

Mazury as seen by Stanisław Bareja or the funny side of tourism. A feature short with famous actors as members of the cast, starring Bogumił Kobiela, camera - Kurt Weber and Sergiusz Sprudin, music – Jerzy Matuszkiewicz and Andrzej Kurylewicz.

Głos Dwubrzeża

Oficjalny magazyn

9. Festiwalu Filmu i Sztuki DWA BRZEGI

Kazimierz Dolny - Janowiec nad Wisłą

Stowarzyszenie
Filmowców
Polskich

ZAPRASZAMY DO RESTAURACJI

„STARA ŁAZENIA”

WYJĄTKOWEGO MIEJSCA W KAZIMIERZU DOLNYM
PRZY DOMU PRACY TWÓRCZEJ
STOWARZYSZENIA FILMOWCÓW POLSKICH
NA WYŚMIENITE DANIA KUCHNI MIĘDZYNARODOWEJ
ORAZ BOGATY WYBÓR NAPOJÓW ALKOHOLOWYCH

REZERWACJE: **+48 81 889 13 50**, REZERWACJA@RESTAURACJALAZNIA.PL
UL. SENATORSKA 21, 24-120 KAZIMIERZ DOLNY, WWW.RESTAURACJALAZNIA.PL

Bajki i filmy dla dzieci

Animated and feature films for children

~~~~~
**Projekcje
 dla dzieci**
 Screenings
 for Children

Pierwszy powszechnie dostępny, polski i bezpłatny kanał tematyczny dla dzieci TVP ABC ruszył 15 lutego 2014 roku. TVP ABC to kanał pełen interesujących, zabawnych i zawsze bezpiecznych programów, które rozbudzają ciekawość i wyobraźnię najmłodszych widzów.

TVP ABC emituje bajki z polskich wytwórni filmów animowanych, programy i magazyny edukacyjne, seriale, filmy i Teatr Telewizji dla dzieci, w tym wszystko to, co najlepsze w zbiorach telewizji publicznej lub specjalnie na jej potrzeby kupione, jak: „Miś Uszatek”, „Bolek i Lolek”, „Miś Fantazy”, „Przygody Koziołka Matołka”, „Smerfy” i „Pszczółka Maja”. Szczególną uwagę poświęcono najmłodszym, dla których przygotowano aż godzinne pasmo „Wieczorynki”, codziennie od 19:00 do 20:00.

Nowy kanał Telewizji Polskiej został precyzyjnie dopasowany do wieku i możliwości odbiorców (dzieci od 3 do 12 roku życia, ale w szczególności w wieku 3-7 lat) i dzięki temu jest swego rodzaju fabryką wyobraźni, która pobudzi dzieci do aktywności intelektualnej, zdobywania i rozwijania umiejętności oraz poszerzania horyzontów. Pomoże najmłodszym widzom w poznawaniu świata i zdobywaniu wiedzy oraz w mądrej zabawie. Będzie też promował polską kulturę, tradycję i język oraz włączy się aktywnie w znakomitą akcję „Cała Polska czyta dzieciom”.

The first widely available free Polish channel for children, TVP ABC, was launched on February 15th 2014. TVP ABC is filled with interesting, amusing, and ever-safe programs that inspire the youngest viewers' curiosity and imagination.

TVP ABC broadcasts children's animations from Polish production companies, as well as educational programs and magazines, series, films, and Television Theatre for kids. The channel includes all the best productions available on public television, as well as those purchased specifically for its purposes, including “Floppy Bear,” “Bolek & Lolek,” “Fantazy the Bear,” “The Adventures of Koziołek Matołek,” “The Smurfs,” and “Maya the Honey Bee.” Special attention was given to the very youngest, for whom there is an entire hour-long segment of “Wieczorynka” that airs everyday between 7:00 and 8:00 PM.

The new channel of Polish Television (TVP) has been carefully tailored to the age and abilities of its audience (children aged 3-12, but especially 3-7), and thus became a kind of imagination factory that stimulates children's intellectual activities, acquiring and developing skills, as well as broadening their horizons. TVP ABC will help the youngest viewers in discovering the world, gaining knowledge, and playing the smart way. It will also promote Polish culture, tradition, and language, and will take active part in the excellent “All of Poland Reads to Kids” campaign.

Bajki i filmy dla dzieci pokazywane na 9. Festiwalu Filmu i Sztuki DWA BRZEGI

Animated and feature films for children to be screened at the 9th Film and Art Festival TWO RIVERSIDES

W pustyni i w puszczy

In Desert and Wilderness
Polska 1973, 195 min

reż|dir Władysław Ślesicki
ob|cast Monica Rosca, Tomasz Mędrzak, Edmund Fetting, Zygmunt Majewski, Ahmed Marei

Czteroodcinkowa wersja telewizyjna znanego kinowego przeboju „W pustyni i w puszczy” wg powieści Henryka Sienkiewicza.

Len

The Flax
Polska 2005, 13 min

reż|dir Joanna Jasińska

Film wykonany w technice animacji malarskiej. Powstał dla upamiętnienia 200 rocznicy urodzin Hansa Christiana Andersena.

Olimpiada Bolka i Lolka

Olympics with Bolek and Lolek
Polska 1984, 9 min

reż|dir Ryszard Lepióra

Odc.|Part: „Kolarstwo”

W cyklu olimpijskim Bolek i Lolek poznają ciekawe dyscypliny sportowe i próbują je uprawiać. W tym odcinku Bolek i Lolek spotykają prawdziwych kolarzy i postanawiają wziąć udział w zawodach.

W odmętach kosmosu, czyli gdzie jest księżyc

Chaos in Outer Space:
Where Is the Moon
Polska 2008, 16 min

reż|dir Robert Turło

Ktoś ukradł Księżyc. Bezradni naukowcy wysyłają w kosmos prośbę o pomoc. Odbiera ją przelatujący w dość bliskiej odległości stu dwóch lat świetlnych Gwiezdny Uczeń...

Mokra bajeczka

Wet Fable
Polska 2006, 24 min

reż|dir Wojciech Gierłowski

Scenariusz filmu został oparty na motywach związanych z polskimi zwyczajami ludowymi. Pretekstem jest lany poniedziałek, czyli śmigus - dyngus.

Proszę słonia

Please, Mr. Elephant
Polska 1969, 10 min

reż|dir Ryszard Słapczyński

Serial animowany dla dzieci. Zabawne perypetie chłopca o imieniu Pinio i jego przyjaciela, porcelanowego słonia Dominika.

Odc. 1|Part 1: „Witaminki”

Ponieważ Pinio słabo rośnie, rodzice karmią go witaminami, a ten wrzuca je do słonia. Słoń zaczyna rosnąć i osiąga rozmiary prawdziwego słonia.

Proszę słonia

Please, Mr. Elephant
Polska 1969, 10 min

reż|dir Piotr Paweł Luteczny

Odc. 2|Part 2: „Pierwsze kroki”

Słoń jest już ogromny i sprawia Piniowi coraz większy kłopot, ale i coraz większą radość.

Gdzie jest Nowy Rok?

Where is New Year?
Polska 2006, 24 min

reż|dir Robert Turlo,
Janusz Martyn

Szykując się do Sylwestra Kowalscy dowiadują się z Wiadomości, że zaginął Nowy Rok i wszelkie zabawy zostają odwołane. Trójka ich dzieci postanawia odnaleźć zaginione małeństwo.

Bajki i filmy dla dzieci pokazywane na 9. Festiwalu Filmu i Sztuki DWA BRZEGI

Animated and feature films for children to be screened at the 9th Film and Art Festival TWO RIVERSIDES

Pomysłowy wnuczek

The Ingenious Grandson
Polska 1986, 10 min

reż|dir Rafał Sikora

Bohaterem jest mały chłopiec, który dzięki swoim pomysłom znajduje wyjście z każdej sytuacji.

Odc. 1|Part 1 pt: „Śnieżny pojazd”

Akcja tego odcinka toczy się zimą. Wnuczek chcąc pomóc dziadkowi w przedostaniu się przez zasypany teren konstruuje pojazd śnieżny...

Pomysłowy wnuczek

The Ingenious Grandson
Polska 1986, 9 min

reż|dir Rafał Sikora

Odc. 2 pt|Part 2: „Bibiloteka”

W tym odcinku Dobromir z pomocą Dziadka, Szpaczka i koleżanki konstruuje regał na książki...

Legenda krakowska

The Legend of Cracow
Polska 1994, 23 min

reż|dir Tadeusz Wilkosz

Film animowany. Najazd wojsk tatarskich na Kraków jest punktem odniesienia do legendy o hejnale mariackim, o Skale Kmity pod Krakowem, o Skalkach Panieńskich i o Lajkoniku.

Dziwny świat kota Filemona

The Strange World of Filemon the Cat
Polska 1972, 9 min

reż|dir Ludwik Kroniec

Przygody sympatycznego, małego kotka Filemona.

Odc. 1|Part 1: „Nazywam się Filemon”

Filemon przedstawia się kolejno domownikom i próbuje się zaprzyjaźnić.

Dziwny świat kota Filemona

The Strange World of Filemon the Cat
Polska 1972, 9 min

reż|dir Ireneusz Czesny

Odc. 3|Part 3: „Poobiednia drzemka”

Filemon zapada w poobiednią drzemkę i śni o... jedzeniu.

AKTUALNOŚCI
W DOBRYM
STYLU.

JEDYNKA. DO SŁUCHANIA

Jedyńska
POLSKIE RADIO

Muzyka

Music

empik

każdego inspiruje inaczej

Wojtek Mazolewski Quintet

~~~~~  
**Koncert  
 otwarcia**  
 Opening  
 Concert



1 sierpnia 2015,  
 godz. 21:00  
 Zamek,  
 Kazimierz Dolny

1st of August 2015,  
 9PM  
 Castle,  
 Kazimierz Dolny

WOJTEK MAZOLEWSKI to reprezentant polskiego jazzu w najlepszym wydaniu – z jednej strony nawiązujący do klasycznych brzmień i technik nagrywania, będący muzycznym spadkobiercą klasyków polskiego jazzu, z drugiej strony tworzący muzykę świeżą, zrozumiałą dla młodej publiczności, słuchającej nowych trendów, znającej jazz raczej przez pryzmat takich artystów jak Koop, Brad Mehldau, czy Robert Glasper Experiment. Niewielu jest w Polsce artystów tak często zapraszanych na występy zagraniczne, niewiele jest gatunków muzycznych, których przedstawiciele tak łatwo przełamują granice, i których twórczość jest zrozumiała w niemal każdym zakątku świata.

Muzyka z najnowszej płyty kwintetu Wojtka Mazolewskiego „Polka” to pamiętnik wędrowca, stąd tytuły utworów „Paris”, „Berlin” czy „Bangkok”. Album łączy tradycję z nowoczesnością – muzycznie (m.in. cover Major Lazer, Rage Against The Machine i Nirvany) i ideowo – wydaniu towarzyszy specjalna oprawa graficzna – na okładce znalazło się zdjęcie Małgorzaty Braunek wykonane przez mistrza fotografii Tadeusza Rolke. „Polka” to popis możliwości współpracowników Mazolewskiego: Joanny Dudy, Oskara Töröka, Marka Pospieszalskiego, Qby Janickiego. Pierwszy singiel („Get Free”) promujący płytę gościł na Liście Przebojów Programu Trzeciego Polskiego Radia. Międzynarodowa trasa koncertowa pokazała, że muzyka kwintetu Wojtka Mazolewskiego po raz kolejny trafiła do serc nie tylko polskich, ale i zagranicznych słuchaczy (Niemcy, Czechy, Węgry).

Podczas koncertu w ramach Festiwalu Dwa Brzegi z zespołem wystąpi gościnnie Natalia Przybysz.

WOJTEK MAZOLEWSKI is a representative of Polish jazz at its best – on one hand harking back to a classical sound and recording methods, being a musical heir to the classics of Polish jazz, and on the other hand creating music that is fresh, understandable for young audiences who listen to new trends and know jazz rather through the prism of artists like Koop, Brad Mehldau, or Robert Glasper Experiment. There are few artists in Poland who are invited to perform abroad as often as him, there are few music genres whose representatives break boundaries with such ease, and whose creative work is understood in almost every part of the world.

Music on “Polka,” the newest album by Wojtek Mazolewski’s quintet, is a wanderer’s diary, thus the track titles: “Paris,” “Berlin,” “Bangkok.” The album combines tradition and modernity – both in its music (e.g. covers of Major Lazer, Rage Against The Machine, and Nirvana) and in its idea – the album has special artwork – on the cover one can see a photo of Małgorzata Braunek made by master of photography Tadeusz Rolke. “Polka” is a display of skill for Mazolewski’s collaborators: Joanna Duda, Oskar Török, Marek Pospieszalski, Qba Janicki. The first single (“Get Free”) promoting the album hit Polish Radio’s charts (Lista Przebojów Programu Trzeciego). The international tour has shown that the music of Wojtek Mazolewski’s quintet once again won the hearts of people not only in Poland, but also abroad (Germany, Czech Republic, Hungary).

**Line-up:** Wojtek Mazolewski – double bass / Oscar Torok – trumpet / Marek Pospieszalski – saxophone / Joanna Duda – piano / Qby Janicki – drums / Natalia Przybysz – vocal



~~~~~  
**Koncert
 otwarcia**
**Opening
 Concert**

„Tyle łatwo wpadających w ucho melodii, radości ze wspólnego muzykowania, co w utworach kwintetu Wojtka Mazolewskiego nie znajdziemy na żadnej innej płycie. Co najważniejsze, takiego jazzu mogą słuchać także fani popu i wszelkiej muzyki, którą kiedyś ładnie nazywano młodzieżową, a starsi chętnie się przy niej odmłodzą”. (Marek Dusza, Rzeczpospolita)

„Mazolewski zdefiniował jazzową formę i nadał jej nowoczesny kształt oraz otworzył słuchacza na, do tej pory uznawaną za hermetyczną, odmianę muzyki. Oswoił jazz i wprowadził go na listy przebojów, telewizyjne ekrany oraz ... łamy prasy popularnej”. (Gazeta Wyborcza)

Wojtek Mazolewski (1976)

Trójmiejski basista i kompozytor. Założyciel i lider Pink Freud oraz Wojtek Mazolewski Quintet. Jego muzyczne działania dały początek boomu polskiej muzyki jazzowej na początku XXI wieku, a niekonwencjonalna, jak na warunki sceny rodzimego jazzu, aktywność wpłynęła na nową lokalizację tego gatunku muzycznego w świadomości młodego słuchacza. Muzyczny partner m.in. Pete'a Warehama, Dennisa Gonzalesa, Tima Berne, Wojtka Waglewskiego, Lecha Janerki, Fisz, Emade oraz wielu innych. Autor muzyki filmowej i teatralnej. Prowadzi autorską audycję w Polskim Radio oraz w Chilli Zet. Laureat prestiżowych nagród muzycznych, prezentuje nowe oblicze polskiego jazzu w Europie, Ameryce Południowej i Japonii. Prowadząc swój sztandarowy zespół Pink Freud, wydał w 2007 roku w Universal Music Polska album zatytułowany „Pink Freud”, rozpoczynając tym samym przełom w recepcji jazzu w Polsce, którego echa brzmią do dziś. Potem, w 2008 roku, dokonując charakterystycznej dla siebie volty, wydał w tej samej wytwórni płytę „Grzybobranie”, nowoczesną wariację na temat klasyka polskiego jazzu, „Winobrania” Zbigniewa Namysłowskiego. W międzyczasie nawiązał współpracę z numer jeden rodzimego hip hopu, tandemem Fisz Emade i wydał z nimi, jako Bassisters Orchestra, płytę pod tym samym tytułem. W 2009 roku zmienił skład osobowy Pink Freud oraz Wojtek Mazolewski Quintet i otworzył nowy rozdział swojej muzycznej biografii. „Monster of Jazz” (2010), „Horse and Power” (2012), „Smells Like Tape Spirit” (2012), „Wojtek w Czechosłowacji” (2012) to albumy, które odniosły nie tylko sukces wydawniczy, ale przede wszystkim zaowocowały trasami koncertowymi w Japonii, Meksyku, Maroku, Niemczech, Austrii, Belgii, Francji, Portugalii, Stanach Zjednoczonych, Włoszech, Węgrzech, Szwecji, Słowenii, Słowacji, Czechach, Ukrainie, Rumunii. Mazolewskiego doceniły również media. Przyznano mu m.in. nagrodę III Programu PR za „Monster of Jazz”, trzykrotnie wygrywał z Pink Freud w kategorii najlepszy zespół elektryczny wg prestiżowego Jazz Forum, od kapituły Stowarzyszenia Melomani otrzymał Jazzowego Oscara oraz, ponownie od radiowej Trójki, nagrodę Mateusza. Mazolewski to również autor muzyki do spektakli teatralnych, filmów niszowych oraz ostatnio kompozytor utworów do serii audiobooków wydawanych przez Audiotekę.

Skład: Wojtek Mazolewski – kontrabas / Oscar Torok – trąbka / Marek Pospieszalski – saksofon / Joanna Duda – fortepian / Qby Janicki – perkusja / Natalia Przybysz – śpiew

Marta Topferowa

z zespołem Trova & Trova

~~~~~  
**Koncert**  
 Concert



2 sierpnia 2015,  
 godz. 21:00  
 Duży Rynek,  
 Kazimierz Dolny

2nd August 2015, 9PM  
 Big Market Square,  
 Kazimierz Dolny

MARTA TOPFEROVA, czerpiąca z kultury amerykańskiej, latynoskiej i czeskiej, nie potrafi utożsamić się jednoznacznie z którąkolwiek z nich, a jej celem jest stałe odkrywanie ich bogactwa i różnorodności. Chociaż jej tożsamość się waha, muzyka jest tym, co daje jej stałość, zakotwiczenie, towarzysząc na każdym etapie życia. Szlachetny i głęboki głos Topferowej od ponad dziesięciu lat czaruje słuchaczy całego świata: USA, Tajlandia, Austria, Wielka Brytania, Francja, Argentyna, Hiszpania, Włochy, Szwajcaria, Niemcy, Czechy. Podczas Festiwalu Dwa Brzegi artystka zaprezentuje piosenki w języku hiszpańskim, zainspirowane muzyką Ameryki Łacińskiej. Jej zespół TROVA wykonuje tradycyjne i autorskie pieśni zakorzenione w rytmach tańców chilijskich, wenezuelskich i argentyńskich. Instrumentarium grupy obejmuje gitary cuatro i charango, akordeon i perkusjonalia.

Artystka pochodzenia czeskiego, wokalistka, autorska tekstów i kompozytorka. W dzieciństwie wyemigrowała do USA. Odcięta od własnych korzeni, zanurzyła się w różnorodności kulturowej świata emigrantów. Na jej twórczość wpłynęło zainteresowanie muzyką i kulturą latynoamerykańską oraz językiem hiszpańskim, który obok czeskiego i angielskiego stał się jej trzecim językiem. Pobrała nauki w zakresie tańca, gry na gitarze i śpiewu latynoamerykańskiego. W ten sposób jej muzyka wyewoluowała w niezwykłą mieszankę trzech kultur: amerykańskiej, latynoskiej i czeskiej. Jest autorką wielu piosenek, w swoim dorobku ma siedem albumów, m.in.: „Homage to Homeland” (tradycyjne pieśni czeskie), „La Marea”, „Flor Nocturna”, „Trova” (albumy hiszpańskojęzyczne), „The Other Shore” (piosenki w jęz. angielskim), „Milokraj” (piosenki w języku czeskim).

**Skład:** Members: Marta Topferowa – śpiew, gitara cuatro, perkusjonalia / Alejandro Soto Lacoste – gitara, akordeon, piano / Cristian Carvacho – gitara charango, perkusjonalia

MARTA TOPFEROVA appreciates aspects of all three cultures, which have influenced her life – Czech, American and Hispanic – and admits that assigning an identity can be difficult. If her identity vacillates, music gives her constancy. „Music is like an anchor to me,” she says, „a dear companion. Through all the changes in my life, it has always accompanied me.” So whether choosing to write in Czech, English or Spanish, Marta’s remarkable ability as a songwriter shines through in all her work, making her a truly one of a kind artist. Her TROVA ensemble features both traditional and original songs rooted in rhythms such as the Chilean cueca, Venezuelan vals and Argentinean zamba, and is comprised of the Venezuelan cuatro, charango, guitar, accordion, bass and percussion.

A daughter of Czech actors, Marta grew up around the theater, moving from city to city with her parents behind the iron curtain. At age eleven, she immigrated to the U.S. with her mother and sister. During her adolescence in her new surroundings, Marta came to feel a great affinity with the Spanish language and a deep fondness for Latin music and culture, and became fluent in Spanish, her third language after Czech and English. Equally gifted as a composer and lyricist, she has written over seventy original songs and produced seven albums as a leader, among others: „Homage to Homeland” (a collection of Czech folk songs), „La Marea”, „Flor Nocturna”, „Trova” (Spanish language albums), „The Other Shore” (collection of songs in English), „Milokraj” (collection of songs in Czech). In 2004, she began touring internationally, appearing on stages and festivals around the world, gaining well-deserved recognition for her unique artistry (USA, England, Austria, France, Netherlands, Spain, Italy, Switzerland, Hungary, Germany, Czech Republic, Thailand, Argentina,).

**Members:** Marta Topferova – vocals, cuatro, percussion / Alejandro Soto Lacoste – guitar, accordion, piano / Cristian Carvacho – charango & percussion

~~~~~  
Koncerty
 Concerts

Hańba!

4 sierpnia 2015,
 godz. 21:00
 Duży Rynek,
 Kazimierz Dolny

4th of August 2015,
 9PM
 Big Market Square,
 Kazimierz Dolny

ZBUNTOWANA ORKIESTRA PODWÓRKOWA HAŃBA! to czterej muzycy, których oryginalną twórczość najlepiej przedstawiają ich własne słowa: „Wyobraźmy sobie, że punk rock nie powstaje na wyspach brytyjskich w latach siedemdziesiątych, lecz w międzywojennej Polsce, jako wyraz buntu przeciwko autorytarnym rządóm sanacji. Oto, czym jest HAŃBA!”.

Na ich muzyce znaczący ślad zostawiły lata spędzone w folkowych, punkowych, metalowych, indie-rockowych, a nawet elektronicznych zespołach. Wspólnie postanowili założyć zespół będący fikcją muzyczną, wehikułem czasu przenoszącym słuchaczy do międzywojennej Polski. Uzbrojeni w instrumentarium kapeli podwórkowej (m.in. banjo, akordeon, tubę i grzebień) grają energiczny, prosty punk, inspirowany z jednej strony polskim folklorem, a z drugiej dokonaniem współczesnymi.

Grupa jest laureatem nagrody specjalnej im. Czesława Niemena 17. Festiwalu Folkowego Polskiego Radia Nowa Tradycja „za szczególną ekspresję i odwagę sceniczną”. Zespół znalazł się również w gronie finalistów Konkursu Tuwimowskiego organizowanego przez Dom Literatury w Łodzi oraz Dragon Folk Fest w Poznaniu. Zespół uczestniczył w takich wydarzeniach jak Festiwal Skrzyżowanie Kultur w Warszawie, Festiwal Obywatela w Łodzi, Królewski Festiwal Artystyczny w Gnieźnie, Warsaw Punk Attack, Slot Art Festiwal, Jarocin Festiwal i Mikołajki Folkowe w Lublinie. Grupa wydała dotychczas trzy płyty krótkogrające; najnowsza nosi tytuł „Prosto w serce”. Wszystkie ukazały się nakładem oficyny wydawniczej Pana Karola Ryfra. Na jesień 2015 roku planowana jest premiera pierwszej długogrającej płyty zespołu (partnerem albumu będzie Program 2 Polskiego Radia).

Skład: Andrzej Zamenhof – banjo, śpiew / Adam Sobolewski – bęben, grzebień, śpiew / Ignacy Woland – tuba, śpiew / Wiesław Król – akordeon, klarnet, śpiew

The creative work of four musicians who comprise ZBUNTOWANA ORKIESTRA PODWÓRKOWA HAŃBA! is best described with their own words: “Let’s imagine that punk rock didn’t emerge in the British Isles in the 70s, but in interwar Poland, as an expression of rebellion against the authoritarian rule of Sanation. That’s what HAŃBA! is.”

Their music bears noticeable traces of years spent in folk, punk, metal, indie-rock, and even electronic music bands. Together they have decided to form a band that is musical fiction, a time machine bringing the listeners back to Poland of the interwar period. Armed with busker band instruments (such as the banjo, accordion, tuba, and comb), they play simple, energetic punk music on one hand inspired by Polish folklore and on the other – by contemporary work.

Members: Andrzej Zamenhof – banjo, vocals / Adam Sobolewski – drum, comb, vocals / Ignacy Woland – tuba, vocals / Wiesław Król – accordion, clarinet, vocals

Olo Walicki KASZEBE II

~~~~~  
**Koncert**  
 Concert



„KASZEBE II” to kontynuacja znanego projektu muzyka i kompozytora OLA WALICKIEGO. Mocne gitarowe brzmienia, przebojowe melodie w połączeniu z wyrazistymi i prowokacyjnymi tekstami napisanymi przez siedmiu bezkompromisowych autorów, m.in. Dorotę Masłowską, Tymona Tymańskiego – to autorska wizja Kaszub, pięknych i strasznych. OLO WALICKI wprowadza nas w magiczny klimat niepowtarzalnej przyrody regionu, a jednocześnie w przewrotny sposób krytykuje współczesny wizerunek polskiej prowincji – zdominowanej kulturą grilla i niemieckimi samochodami o niskim podwoziu z wypływającą z nich muzyką disco polo. W dziewiczych borach i lasach rozbite butelki, plastik i wszechobecne śmieci.

**Skład:** Olo Walicki – bas, głos, dulcimer, piłkarzyki / M.Bunio.S – głos, gitara, sample / Piotr Pawlak – gitara / Tomek Ziętek – trąbka, klawisze / Kuba Staruszkiewicz – perkusja, automaty

“KASZEBE II” is a continuation of the popular project by musician and composer OLO WALICKI. Powerful guitars and catchy melodies combined with expressive and provocative lyrics written by seven uncompromising authors, including Dorota Masłowska and Tymon Tymański – this is an original take on Kashubia, both beautiful and horrible. OLO WALICKI introduces us into the magic of the region’s natural environment, all the while puckishly criticising the contemporary image of the Polish province – dominated by grill culture and German cars with lowered suspension, blasting disco-polo music. Virgin woods filled with broken bottles, plastic, and trash everywhere.

**Line-up:** Olo Walicki – bass, vocals, dulcimer, foosball / M.Bunio.S – vocals, guitar, samples / Piotr Pawlak – guitar / Tomek Ziętek – trumpet, keyboard / Kuba Staruszkiewicz – drums, drum machine

5 sierpnia 2015,  
 godz. 21:00  
 Duży Rynek,  
 Kazimierz Dolny

5th of August 2015,  
 9:00 PM  
 Big Market Square,  
 Kazimierz Dolny

~~~~~  
Koncert
 Concert

Vladimirska

6 sierpnia 2015,
 godz. 21:00
 Duży Rynek,
 Kazimierz Dolny

6th of August,
 9PM
 Big Market Square,
 Kazimierz Dolny

VLADIMIRSKA to zespół pochodzący z Krakowa. Początkowo był solowym projektem wokalistki oraz akordeonistki z Kanady Scotii Gilroy, lecz w ciągu kilku lat rozrósł się do sześciuosobowego składu. Instrumentarium zespołu składa się z akordeonu, gitary, banjo, trąbki, saksofonu oraz perkusji. Muzyka skupiona wokół delikatnego głosu liderki oraz rozrywkowo brzmiącego instrumentarium rozwinęła się z czasem w niezwykle indie folk-pop o egzotycznym, karnawałowym duchu.

Od pierwszego występu grupy (2010) muzyka zespołu spotyka się z entuzjastycznym przyjęciem wszędzie, gdzie ma okazję zawitać, a takich miejsc ciągle przybywa. Zespół ma na swoim koncie wiele koncertów w Polsce, Niemczech, Czechach i Słowacji. Grupa zagrała również na wielu prestiżowych festiwalach, także za granicą. Grupa została uhonorowana nagrodą German Record Critics' Award 2011 w kategorii Folk & Folklore za debiutancki album „Night Trains”. W 2012 wydali swój pierwszy klip do piosenki „Werewolf”, wyreżyserowany i zrealizowany przez Mateo Zarębę.

„Ten dorastający na ulicach Krakowa kwartet gra mieszankę folku, popu, muzyki cyrkowej i przyjemnie tradycyjnego jazzu, gdzieś pomiędzy lekko melancholijną muzyką filmową a dobroduszną polką. Przejrzysty dźwięk i prosta produkcja tej płyty doskonale odpowiada szczególnie, charakterystycznemu brzmieniu tego zespołu. Świeżo, swobodnie, wspaniale!” (Jury German Record Critics' Award)

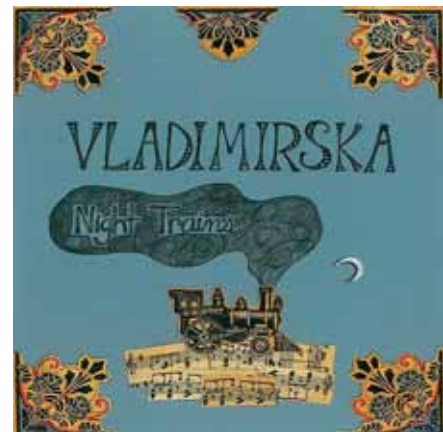
„Ich muzyka odwołuje się do klimatu bałkańsko-cygańskich filmów Gatlifa, do klezmerskiego grania Kroke, do dawnego świata wędrownych trup cyrkowych. Nie w sensie ekwilibrystyki muzycznej, ale klimatu wiecznego odchodzenia, bezdomności – i czucia się z nią u siebie. Magia”. (Jacek Świąder, Gazeta Wyborcza)

Skład: Scotia Gilroy – akordeon, toy piano, śpiew / Zbigniew Szawajdych – trąbka / Leszek HeFi Wiśniowski – saksofon, flet / Kuba Duda – gitara

VLADIMIRSKA is a Cracow-based band. The instruments they use include accordion, guitar, banjo, trumpet, saxophone, and drums. Their music, focused around the delicate voice of the lead singer and light-sounding instruments, evolved with time to into exceptional indie folk-pop with an exotic, carnival-like note.

Ever since the group's first performance (2010), their music has been enthusiastically received everywhere it plays, and the number of such places is growing. The band has played numerous concerts in Poland, Germany, Czech Republic, and Slovakia. The group received the German Record Critics' Award 2011 in the Folk & Folklore category for their debut album “Night Trains.”

Line-up: Scotia Gilroy – accordion, toy piano, vocals / Zbigniew Szawajdych – trumpet / Leszek HeFi Wiśniowski – saxophone, flute / Kuba Duda – electric guitar, banjo / Adrian Górka – acoustic guitar, mandolin / Samuel Calabuig – drums

Kraków Street Band

~~~~~  
Koncert  
Concert



7 sierpnia 2015,  
godz. 21:00  
Duży Rynek,  
Kazimierz Dolny

7th August 2015, 9PM  
Big Market Square,  
Kazimierz Dolny

KRAKÓW STREET BAND to formacja, która powoli staje się nową muzyczną wizytówką miasta dla przybyszy z kraju i zagranicy. Dziewięciu profesjonalnych muzyków, na co dzień grających w różnych zespołach i projektach, zbiera się w słoneczne dni by występować na Krakowskim Rynku. Ich koncerty kipią pozytywną energią. Każdy widzi, że ich główną motywacją jest radość wspólnego grania, a brzęk monet w gitarowym futerales stanowi tylko miły dodatek.

Zespół błyskawicznie zdobywa popularność w całym kraju. Nagranie ich wykonania „Don't Let Me Be Misunderstood” pod Kościołem Mariackim narobiło w Internecie sporo zamieszania, czyniąc ich rozpoznawalnym elementem krakowskiego krajobrazu. Kampania crowdfundingowa – na poczet sfinansowania debiutanckiego albumu – zakończyła się zdobyciem 170% planowanej kwoty: ponad 20 000 złotych! Zespół dostał się do finału Must Be The Music, programu muzycznego oglądanego przez miliony widzów, zdobywając doskonałe opinie jury na każdym etapie. Reprezentował także Polskę na Festiwalu Haizetara w kraju Basków, podczas jednej z największych imprez poświęconych muzyce ulicznej na świecie.

Debiutancka płyta KRAKÓW STREET BAND jest doskonałym dowodem, że żywa muzyka ma jeszcze szanse zaistnieć na wymagającym rynku muzycznym. Na krążku znajdują się głównie utwory wybrane przez członków zespołu, znane z ulicznych występów i koncertów, wzbogacone o dwie kompozycje autorskie.

**Skład:** Łukasz Wiśniewski – wokal, ukulele / Piotr Grząślewicz – banjo / Robert Kapkowski – gitara / Tomasz Kruk – dobro / Miłosz Skwirut – kontrabas / Adam Partyka – perkusja / Piotr Żelasko – puzon / Tomasz Drabik – saksofon / Wojtek Szela – trąbka

KRAKOW STREET BAND is a formation which is becoming the city's new musical highlight for visitors from Poland and abroad. Nine professional musicians, each members of many different bands and projects, gather on sunny days to perform on Cracow's main square. Their performances burst with positive energy, and everyone can see that their main motivation is the joy of playing together, while the coins falling into the guitar case are only a nice addition.

The band has rushed into popularity across the whole country. First, the successful crowdfunding campaign for their debut album, finished with 170% of the planned amount. Then, the band got to the finals of Must Be The Music, a talent show with millions of viewers, with excellent opinions from the jury in all stages. Finally, Kraków Street Band represented Poland in Haizetara, one of the biggest street music festivals in the whole world, organised in the Basque country.

KRAKÓW STREET BAND's debut album proves that vibrant, living music still stands a chance in the demanding music industry. The CD consists mainly of songs chosen by the band members, known from their street and club performances, complemented by two original pieces.

**Members:** Łukasz Wiśniewski - vocal, ukulele / Piotr Grząślewicz – banjo / Robert Kapkowski – guitar / Tomasz Kruk – dobro / Miłosz Skwirut – bass / Adam Partyka – drums / Piotr Żelasko – trombone / Tomasz Drabik – sax / Wojtek Szela – trumpet

~~~~~  
Koncert
 Concert

Olena Leonenko

spektakl muzyczny „Podwórko – Świat”

musical performance “Podwórko – Świat”

7 sierpnia 2015,
 godz. 20:00
 Hotel Kazimierzówka,
 ul. Góry 10,
 Kazimierz Dolny

7th of August 2015, 8PM
 Hotel Kazimierzówka,
 Góry 10 Street,
 Kazimierz Dolny

HOTEL
 KAZIMIERZÓWKA
 ★ ★ ★

W spektaklu muzycznym „PODWÓRKO – ŚWIAT” OLENA LEONENKO powraca na podwórko swojego dzieciństwa, w samym sercu Kijowa. To podwórko jest i metaforyczne, i bardzo realne. Mieszkają tam Rosjanie, Ukraińcy, Żydzi, Gruzini, rodziny mieszane, antysemita, trochę psów i dużo kotów. Krzyżują się na nim muzyczne style i ludzkie losy. Można usłyszeć podwórkowe tanga i ludowe pieśni ukraińskie, rosyjskie, żydowskie, a także pieśni Okudżawy, Wysockiego, Leszczenki, Bernesa oraz szlagiery z filmów takich jak „Świat się śmieje” czy „Dwaj żołnierze”. Spektakl jest muzycznym katalogiem wspomnień pełnym życzliwego humoru i zrozumienia dla ludzkich marzeń i słabości.

W 2009 roku przedstawienie zostało nagrane w Teatrze Polskiego Radia i wyemitowane na antenie radiowej Jedynki. W 2010 roku Janusz Głowacki otrzymał nagrodę Don Kichota za reżyserię, a Olena Leonenko Arete za aktorstwo.

„Kijów. Ulica Michajłowska 24. Podwórko-Studnia. Dla wszystkich dzieci ich rodzice są wielkoludami. Matka Oleny jest drobnutką Ukrainką, i przypomina bohaterkę opowiadania Dostojewskiego „Łagodna”. Ojciec to szeroki w barach Rosjanin. Komuniści rozstrzelali mu ojca, lekcje życia brał w poprawczaku. Matka śpiewała cicho po ukraińsku, a ojciec wnosił na balkon magnetofon szpulowy i ogłaszał całe podwórko wojennymi albo błatnymi pieśniami. Sąsiedzi protestowali, ale się go bali. Bronili się, śpiewając pieśni własne. Żydowskie, ukraińskie, rosyjskie, gruzińskie. Śmieszne, albo smutne, przepelnione marzeniami, albo tęsknotą. Z tego zamieszania powstał spektakl Oleny. Jej podwórko jest bardzo konkretne, ale jest też metaforyczne. Tak jak bardzo realny i bardzo „ogólny” jest „Bar Świat” Hrabala. Te tańce z przeszłością to drugi po „Noey z Wertyńskim” spektakl Oleny, z którym mam coś wspólnego. Tym razem raczej mniej niż więcej. Bo to są jej prywatne porachunki. Tyle, że prywatne są one do pewnego stopnia. Bo większość z nas

taszczy ze sobą przez życie takie czy inne podwórko. Na plecach – jak u Kantora, albo w sercu – jak u Oleny. Olena wierzy, że ten spektakl pomoże pieśniom czy piosenkom, które są przytraśnione w zakamarkach jej pamięci wyfrunąć i poszukać innych mieszkań. Posmotrim”. (Janusz Głowacki)

Autorzy: Olena Leonenko, Janusz Głowacki /
Reżyseria: Janusz Głowacki / **Występują:**
 Olena Leonenko – narracja i śpiew, Rafał Grzaka –
 akordeon, Andrzej Olewiński – gitara

In her musical performance “PODWÓRKO – ŚWIAT” OLENA LEONENKO returns to the backyard of her childhood, in the heart of Kiev. This backyard is both metaphorical and very real. Its inhabitants are Russian, Ukrainian, Jewish, Georgian, there are mixed families, anti-Semites, some dogs and a lot of cats. It's a crossroads for musical styles and people's fates. You may hear backyard tangos and Ukrainian, Russian, Jewish folk songs, as well as songs by Okudzhava, Wysocki, Leshchenko, Bernes, and music hits from films such as “Jolly Fellows” or “Two Soldiers.” The performance is a musical catalogue of memories, full of warm-hearted humour, and understanding for people's dreams and weaknesses.

In 2009 the performance was recorded at the Polish Radio Theatre and broadcast on the Jedynka radio. In 2010 Janusz Głowacki received the Don Quixote Award for directing, and Olena Leonenko received the Arete for her acting.

Authors: Olena Leonenko, Janusz Głowacki /
Directed by: Janusz Głowacki / **Starring:** Olena Leonenko – narration and vocals, Rafał Grzaka –
 accordion, Andrzej Olewiński – guitar

Warszawskie Combo Taneczne

~~~~~  
Koncert  
Concert



Jest ich siedmioro. Postanowili ocalić od zapomnienia piękne piosenki warszawskie, prezentując je we współczesnym brzmieniu i aranżacjach bliskich oryginałom. Repertuar WARSZAWSKIEGO COMBO TANECZNEGO to w przeważającej mierze piosenki przedwojenne, które 80 i więcej lat temu bawiły i wzruszały publiczność na rewiach, dancingach, a także na stołecznych ulicach i podwórkach.

Zespół narodził się spontanicznie, a za jego powstanie odpowiedzialny jest JAN EMIL MŁYNARSKI. Wraz z przyjaciółmi powołał do życia grupę, kierując się miłością, pasją i poczuciem obowiązku wobec tradycji, w jakiej się wychował. Grupa zdobywała szlify, grając na podwórkach Mokotowa, Pragi, Śródmieścia i w warszawskich lokalach. Wzorem muzyków sprzed lat wychowali sobie swoją publiczność, a koncertując wypracowali ciekawy repertuar. Jesienią 2014 roku ukazał się ich debiutancki album „Przyznaj się” (Warner Music Polska).

„Piosenki starej Warszawy można wykonać fascynująco, śpiewając je i grając ot tak, po prostu, wystarczy brzmieniem oddać klimat lokalu rozrywkowego sprzed wojny i zgromadzić grupę muzyków, którzy tę knajpę odegrają pięknie.” (Bartek Chaciński, Polityka)

**Skład:** Jan Młynarski – śpiew, gitara, bandzola, tamburyno, Unitra Rytm-16 / Piotr Zabrodzki – śpiew, banjo, bandzola, melodyka / Lesław Matecki – mandolina, gitara dobro, banjo / Anna Bojara – pila / Mateusz Waśkiewicz – gitara / Tomasz Duda – saksofon, klarnet / Wojtek Traczyk – kontrabas

## Jan Emil Młynarski (1979)

Absolwent prestiżowej szkoły Drummers Collective w Nowym Jorku. Od 1999 obecny na profesjonalnej scenie muzycznej. Koncertował i nagrywał jako stały członek grup lub muzyk sesyjny w Polsce i za granicą, m.in. z Kayah, Cesarią Evorą, Sistars, Smolikiem, Krzysztofem Herdzinem, Adamem Sztabą, Pinnawelą, Noviką, Korą. Jako producent muzyczny, kompozytor i instrumentalista stworzył swój autorski zespół „15 Minut Projekt”, z którym wydał dwie płyty (2003, 2005 Kayax). Współkompozytor muzyki do spektaklu „Kamień i Popioły” w reż. Artura Urbańskiego w Teatrze

Powszechnym w Warszawie. Członek grupy Oszibarack, kierownik muzyczny musicalu „I Love You” wystawianego na deskach teatru Studio Buffo w Warszawie, lider i producent projektu Młynarski Plays Młynarski, z którym, przy wokalnym udziale Gaby Kulki, wydał płytę „Rebeka Nie Zejdzie Dziś Na Kolarcję”. W duecie J=J razem z Joanną Dudą koncertuje z wrocławską formacją Skalpel, jest liderem tria Pole (z Michałem Górczyńskim – klarnet i Piotrem Zabrodzkim – bas), członkiem grupy Baaba, oraz (z Piotrem Zabrodzkim i Macio Morettim) współtworzy 67,5 Minut Projekt, z którym powraca do grania muzyki drum'n'bass na żywo. Na stałe uczestniczy w projekcie „Głosy Gór”, gdzie łączy jazz ze współczesną polską klasyką pod batutą maestro Jerzego Maksymiuka z udziałem Janusza Olejniczaka, kwartetu Sebastiana Karpiela-Bulecki oraz muzyków jazzowych. Twórca i lider grupy Warszawskie Combo Taneczne.

There are 7 of them. They have decided to save beautiful Warsaw songs from oblivion by presenting them with a modern sound, and in arrangements close to original. The repertoire of WARSZAWSKIE COMBO TANECZNE consists mainly of pre-war songs that entertained and excited the public at local events, parties, and home town events more than 80 years ago.

The band came into existence spontaneously, and the person responsible for its creation is JAN EMIL MŁYNARSKI. Along with his friends he created a group, focusing on his love, passion, and sense of duty towards the tradition in which he was brought up. The band cut their teeth on playing shows in Mokotów, Praga, Śródmieście, and in Warsaw pubs. Just like the musicians of bygone times, they have developed their own audience, and giving live performances made them gather an interesting repertoire. Their debut album “Przyznaj się” was released in autumn 2014 by Warner Music Poland.

**Line-up:** Jan Młynarski – vocals, guitar, banjola, tambourine, Unitra Rytm-16 / Piotr Zabrodzki – vocals, banjo, banjola, melodyca / Lesław Matecki – mandoline, dobro guitar, banjo / Anna Bojara – saw / Mateusz Waśkiewicz – guitar / Tomasz Duda – saxophone, clarinet / Wojtek Traczyk – bass

8 sierpnia 2015,  
godz. 21:00  
Duży Rynek,  
Kazimierz Dolny

8th of August 2015,  
9PM  
Big Square Market,  
Kazimierz Dolny



~~~~~  
Koncert
 Concert

Laboratorium Pieśni

2 sierpnia 2015,
 godz. 15:30 – koncert
 pod studnią

3 sierpnia 2015,
 godz. 16:00 – koncert
 pod wiatrakami

4 sierpnia 2015,
 godz. 17:00 – AKCENT,
 Laboratorium Pieśni
 i Poezji

August 2nd 2015, 3:30PM
 August 3rd 2015, 4PM
 August 4th 2015, 5PM

Międzimerz

LABORATORIUM PIEŚNI to Trójmiejski zespół pieśniarek, w obecnej konstelacji śpiewający od 2013 roku. Grupa śpiewa tradycyjnie, w wielogłosie pieśni: ukraińskie, bałkańskie, polskie, białoruskie, a także gruzińskie, skandynawskie i wiele innych. Pieśni świata wykonują zarówno a cappella, jak i przy akompaniamencie bębnow szamańskich i innych etnicznych instrumentów (m.in. shruti box, dzwonków, przeszkadzajek, fletu, kalimby, mis, gongu), wnosząc w pieśni tradycyjne nową przestrzeń improwizacji głosowych, inspirowanych dźwiękami natury, często intuicyjnych, dzikich, kobiecych. Materiał pieśniarski przechodzi swoistą drogę ze źródła: pieśni są zazwyczaj przywożone z różnych regionów Polski, Europy i świata przez członków zespołu, następnie zostają opracowywane w procesie warsztatowym i na próbach, by w końcu ukazać się w nowej odsłonie – tradycyjnej lub wzbogaconej, aranżowanej. Zespół jest laureatem Famy (Świnoujście), gdzie otrzymał Nagrodę Tryton dla największej osobowości artystycznej festiwalu.

Laboratorium Pieśni poza koncertowaniem i udziałem w festiwalach realizuje badania terenowe w poszukiwaniu nowej-starej muzyki (dotychczasowe: Albania – pieśni polifoniczne, Kaszuby – pieśni pogrzebowe, Dolny Śląsk – praktyki kolędnicze). Grupa tworzy także spektakle, w których tradycyjne pieśni opowiadają o odchodzących obrzędach. Założycielki grupy – Alina Jurczyszyn, absolwentka Akademii Praktyk Teatralnych Gardzienice i Kamila Bigus, absolwentka Akademii Muzycznej w Gdańsku – realizują projekt Akademia Laboratorium Pieśni na Uniwersytecie Gdańskim, a także prowadzą warsztaty pieśni tradycyjnych w innych placówkach. Laboratorium Pieśni jest współorganizatorem Festiwalu Muzyki i Wiosny Etnowiosnowisko w Gdańsku.

Skład: Alina Jurczyszyn, Kamila Bigus, Lila Schally-Kacprzak, Klaudia Lewandowska, Karolina Stawiszynska, Iwona Majszyk – śpiew

LABORATORIUM PIEŚNI uses traditional, polyphonic singing. They perform Ukrainian, Balkan, Polish, and Belarussian songs, as well as Georgian and Scandinavian ones, and many other. They sing the songs of the world a cappella, as well as with shaman drums and other ethnic instruments (such as the shruti box, bells, percussion, flute, kalimba, bowl, gong), introducing into traditional songs a new ground for vocal improvisation, often intuitive, wild, feminine, inspired by the sounds of nature. The source material undergoes a journey of sorts: the songs are usually brought from different regions of Poland, Europe, and the world by group members, then they are being worked on during a workshop process and on rehearsals to finally get its new shape – one that is traditional or one that is enriched, re-arranged.

The band has received the Triton Award for the greatest artistic personality of the Festival at Fama (Świnoujście).

Line-up: Alina Jurczyszyn, Kamila Bigus, Lila Schally-Kacprzak, Klaudia Lewandowska, Karolina Stawiszynska, Iwona Majszyk – vocal

SJÓN

Koncert Concert

Muzykę SJÓN ciężko jednoznacznie przyporządkować do konkretnego gatunku, a sam zespół określa ją mianem alternatywnego trance-rocka z elementami elektroniki, shoegaze i nowej fali. Twórczość grupy to niepowtarzalne połączenie gitary, perkusji, klawiszy, instrumentów dętych i psychodelicznego chłodnego wokalu. Całość tworzy nieprzewidywalne dla słuchacza, jednakże bardzo przemyślane, kompozycyjnie brzmiące. Oryginalność ich utworów została dostrzeżona przez krytyków muzycznych. Czytelnicy Musicis przyznali EP-ce „Human” najwyższą ocenę (10/10), a na portalu napisano: „Z każdym kolejnym odtworzeniem można znaleźć nowe muzyczne smaczki, niuanse, które zaledwie przez sekundę nieuwagi są w stanie umknąć. Te trzy kawałki to mały majstersztyk, coś, czego obecnie brakowało na naszej rodzimej scenie”.

Pierwszym sukcesem grupy był występ w 2012 na Open'er Festival oraz trasa koncertowa w UK (Liverpool, Londyn) wraz z zespołem Myslovitz. Następnie zespół doczekał się występu w programie Kuby Wojewódzkiego i koncertu na festiwalu Soundrive 2013 w Gdańsku. Otrzymał również zaproszenie do udziału w tegorocznej edycji Spring Break w Poznaniu, OFF Plus Camera w Krakowie oraz AlterFest w Mysłowicach. Ich ostatnim sukcesem była premiera najnowszego wydawnictwa („Suffer”) na antenie radiowej Trójki. Zespół wystąpił na żywo w audycji Piotra Stelmacha „Offensywa”. Do tej pory Sjón wydał maxi-singla na białym winylu (2014) oraz dwa short albumy „Human” (2014) i „Suffer” (2015), będące częścią tryptyku „Human Suffer Defeated”.

Sklad: Kacper Kaczmarek – wokal, gitara, piano / Kornix Maiordomus – gitara, backing vocal / Marcin Powalski – elektronika, gitara, piano / Toszbar Marekacz – bas / Michał Kowalczyk – perkusja, pad

The music of SJÓN is difficult to label with one specific genre, and the band themselves call it alternative trance-rock with elements of electronica, shoegaze, and new wave. The group's work is a one-of-a-kind combination of guitar, drums, keyboards, wind instruments, and cold, psychedelic vocals. The band has performed at the following festivals: Open'er Festival, Soundrive, Spring Break, OFF Plus Camera, AlterFest. Their discography includes two short albums: “Human” and “Suffer.”

Line-up: Kacper Kaczmarek – vocals, guitar, piano / Kornix Maiordomus – guitar, backing vocals / Marcin Powalski – electronics, guitar, piano / Toszbar Marekacz – bass / Michał Kowalczyk – drums, pad

4 sierpnia 2015,
godz. 19:19
Klubojadalnia
Przystanek Korzeniowa,
ul. Doły 43,
Kazimierz Dolny

Bilety: 20 zł

4th of August 2015,
7:19 PM
Klubojadalnia
Przystanek Korzeniowa,
Doły 43 Street,
Kazimierz Dolny

Tickets: 20 zł


~~~~~  
**Koncert**  
 Concert

# Michał Kmieciak

7 sierpnia 2015,  
 godz. 19:19  
 Klubojadalnia  
 Przystanek Korzeniowa,  
 ul. Doły 43,  
 Kazimierz Dolny

Bilety: 20 zł

7th of August 2015,  
 7:19 PM  
 Klubojadalnia  
 Przystanek Korzeniowa,  
 Doły 43 Street,  
 Kazimierz Dolny

Tickets: 20 zł



Solowy projekt pianisty MICHAŁA KMIECIAKA to muzyczne połączenie islandzkiego minimalizmu i klimatu muzyki filmowej. Swoimi kameralnymi koncertami przynosi publiczność w pełen piękna i tajemniczy świat. Wiele już razy gwarne kluby zamieniały się w sale koncertowe, w których panowało skupienie, a publiczność z zamkniętymi oczami przenosiła się w podróż w głąb siebie. Dotychczas występował solo, grając na fortepianie. Obecnie towarzyszy mu sekcja smyczkowa, dzięki której jego koncertowe brzmienie stało się jeszcze pełniejsze.

MICHAŁ KMIECIAK to poznański pianista, kompozytor i producent o wszechstronnych zainteresowaniach muzycznych, zajmujący się jazzem, muzyką filmową i klasyczną muzyką współczesną. Współtworzy indie-popowy zespół Hello Mark, z którym występował m. in. na Open'er Festival, w TVP i Polskim Radiu. Godzinny program, z którym wystąpi w Klubojadalni Przystanek Korzeniowa to jego kolejne wcielenie artystyczne.

Na skrzypcach artyście towarzyszyć będzie DOMINIKA DOŁŻYŃSKA, absolwentka poznańskiej Akademii Muzycznej w klasie prof. Michała Grabarczyka i ad. Jarosława Żolnierczyka. Artystka na stałe współpracuje z Teatrem Wielkim w Poznaniu. Jako muzyk sesyjny i koncertowy występowała m. in. z Łukaszem Zagrobelnym, Sylwią Grzeszczak, Kwartetem Jorgi i Jarosław Barów Band. Na wiolonczeli zagra ALEKSANDRA WALCZAK, absolwentka Akademii Muzycznej w Poznaniu w klasie prof. Stanisława Pokorskiego i asystenta Tomasza Lisieckiego. Artystka występowała na jedynym w Polsce koncercie Andrea Boccelliego, współpracowała z Rayem Wilsonem (ex Genesis), Kevem Foxem, Eleni i Grzegorzem Hyżym, a także Jarosław Barów Band.

**Skład:** Michał Kmiecik – fortepian / Dominika Dołżyńska – skrzypce / Aleksandra Walczak – wiolonczela

The solo project of pianist MICHAŁ KMIECIAK is a musical combination of Icelandic minimalism and the atmosphere of film scores. His intimate concerts take the audiences into a world full of beauty and mystery. Many a time have noisy clubs transformed into concert halls where concentration prevailed, and the crowd set off on a journey into their own selves with their eyes closed. He has performed solo, playing the grand piano, until recently. Currently he is accompanied by a string section, which makes his live sound even fuller. MICHAŁ KMIECIAK, from Poznań, is a pianist, composer, and producer with comprehensive music interests, who deals in jazz, film scores, and classical modern music. He is part of the indie-pop band Hello Mark, with which he has performed at Open'er Festival, on TVP, and Polish Radio, among others.

**Line-up:** Michał Kmiecik – grand piano / Dominika Dołżyńska – violin / Aleksandra Walczak – cello

# Klub Festiwalowy Perła

## CYKL KONCERTÓW

Prowadzenie cyklu:  
Tomasz Krzywiński  
(biogram na str. 142)



# PERŁA



### Urwał Nać Trio

Akustyczny duet, grający własne rockowe piosenki. Dwa głosy i gitarowe brzmienia – to hasło przewodnie tego projektu – w utworach jest dzięki temu dużo melodii i harmonii. Na pewno słyhać w tym wszystkim także hardrockowe i grunge'owe korzenie. O swojej muzyce mówią tak: „Mieliliśmy już dosyć polamanych rytmów i skomplikowanych solówek – mamy to za sobą i teraz tworzymy proste rzeczy, które są najzwyczajniej w świecie komunikatywne i pozwalają cieszyć się z obcowania z muzyką bez zbędnych ozdobników”.

**Skład:** Marek Gliniecki – wokal, gitara / Piotr Fronczak – bas, wokal.

2 sierpnia, godz. 19:00

U Fryzjera,  
ul. Witkiewicza 2,  
Kazimierz Dolny



### Dorota Sowa Kuziela

Poetka, kompozytorka, wokalistka. Jest znakomitym przykładem nierównego rozdawania talentów przez Opatrzność. Oto w jednej osobie odnaleźć możemy sublimację słów odczuwalnych zaraz pod skórą, mocne gitarowe riffy oraz potężny wokal przywołujący amerykańską legendę Janis Joplin. I przy tych wszystkich walorach jest też Dorota osobą wyczerpaną na piękno, na oddechy ludzi przechodzących obok, na urok analogowej natury życia.

3 sierpnia, godz. 19:00

U Fryzjera,  
ul. Witkiewicza 2,  
Kazimierz Dolny



### Piotr Woźniak

Wokalista, gitarzysta, kompozytor, autor. Artysta osobny, kontemplujący spotkanie dwojga, potrzebę zgody z samym sobą i zapatrzenie w świat. Przede wszystkim jednak to artysta liryczny, wrażliwy i skupiony interpretator swoich, ale także pożyczonych na zawsze słów i melodii. Występuje zarówno na kameralnych, klubowych koncertach, jak i na dużych, plenerowych festiwalach. Zagrał w Sali Kongresowej w Warszawie jako gość specjalny koncertu Katie Melua. W dorobku ma albumy: „Dom na dachu”, „Jak ze źródła” oraz najnowszy „Tata Adama” - jedenaście piosenek, emocjonalnych i osobistych opowieści, oprawionych vintage'owym, akustycznym brzmieniem, gdzie gitara elektryczna współhistnieje z liryczną wiolonczelą.

4 sierpnia, godz. 19:00

U Fryzjera,  
ul. Witkiewicza 2,  
Kazimierz Dolny

fot. A. Mochóń



### Monika Malczak i Wojtek Bochra

Monika Malczak to Kazimierzanka, od kilkunastu lat związana z muzyką i sceną, a od niedawna studentka Wokalistyki Jazzowej. Laureatka wielu nagród na ogólnopolskich i międzynarodowych festiwalach wokalnych, m.in: zdobywczyni I miejsca na Festiwalu Piosenki Literackiej im. Łucji Prus w Białymstoku oraz Grand Prix na Festiwalu Muzyki Rozrywkowej im. Bogusława Klimeczka w Kozienicach.

5 sierpnia, godz. 19:00

U Fryzjera,  
ul. Witkiewicza 2,  
Kazimierz Dolny



## PERŁA

6 sierpnia, godz. 19:00

U Fryzjera,  
ul. Witkiewicza 2,  
Kazimierz Dolny



fot. K. Żaczek

### Adam i Anna Tkaczyk

Muzycy grający na co dzień w zespole Wyspy Dobrej Nadziei. Jako duet występują tam, gdzie jest zapotrzebowanie na kameralne, delikatne granie. Repertuar duetu to piosenki o poetyckim zabarwieniu, z mądrymi i wzruszającymi tekstami, o łagodnym akustycznym brzmieniu i lekko falujących melodiach. To umiejętne połączenie piosenek z muzyką Adama Tkaczyka – układaną do wierszy Konstantego I. Gałczyńskiego, Jonasza Kofty czy Włodzimierza Jasińskiego oraz znanych i lubianych utworów innych artystów z kręgu ballady poetyckiej. Artyści od dawna związani są również mocno ze światem filmu i dźwięku.

**Skład:** Anna Tkaczyk – skrzypce / Adam Tkaczyk – śpiew, gitara.

7 sierpnia, godz. 19:00

U Fryzjera,  
ul. Witkiewicza 2,  
Kazimierz Dolny



### Piotr Dąbrówka

Laureat I Nagrody Studenckiego Festiwalu Piosenki w Krakowie oraz Festiwalu Piosenki Aktorskiej we Wrocławiu. Artysta obdarzony charyzmą, wokalista, kompozytor, autor tekstów, interpretator poezji. Na scenie od ponad 20 lat. Współzałożyciel (wraz z Szymonem Wydrą) zespołu Carpe Diem. Ma w swoim dorobku koncerty w całej Polsce. Występował w koncertach telewizyjnych. Nie wstydzi się poezji. Mało tego, ta poezja w jego towarzystwie potrząśnie nami, wyciśnie jemu pot, a wielu z nas łzy. Teksty ma wprost z życia i z głębi trzewi. Własne, ale też uznanych poetów (Kofta, Leśmian, Grochowiak, Nowak), których wiersze brzmią w jego ustach, jakby były specjalnie pisane dla niego. Interpretacje proponuje przejmujące, a jego gitara nad podziw czaruje dźwięki. Celnie i rzetelnie. Pięknie, ale nie za wszelką cenę.

8 sierpnia, godz. 19:00

U Fryzjera,  
ul. Witkiewicza 2,  
Kazimierz Dolny



### Mateusz Rulski Bożek

Wykonawca piosenek autorskich, orbitujący wokół gitary fingertyle, przy dobrej pogodzie grywa na ulicach, obecny na scenie festiwalowej od kilku lat. Laureat m.in. festiwalu YAPA, Dolina Poetycka, OPPA, OSPa, SMAK. Nagrał dwie płyty: „Protopłyty” – zbiór 14 mało poważnych utworów po polsku i angielsku w dość karkołomnej aranżacji oraz „Saute” – 15 dojrzałych piosenek solo z gitarą. Saute czeka na wydanie. Rulski to naturuszczyk, ale wchodzi na scenę i schodzi z niej o własnych siłach.

fot. J. Dziedziczak

# Illusionen

Ewa Kabsa

~~~~~  
Koncert
 Concert

2 sierpnia 2015,
 godz. 16:30

Mięćmierz, Galeria
 Klimaty

Mimo iż jej ulubionymi tematami artystycznymi są pieśni do tekstów poetyckich i klasyka piosenki francuskiej, tym razem Ewa Kabsa próbuje się zmierzyć z repertuarem Hildegard Knef, zmarłej przed kilkunastu laty aktorki i piosenkarki niemieckiej, której twórczość jest w naszym kraju jeszcze nie w pełni odkryta.

HILDEGARD KNEF | W 2011 wydany został w Polsce 5-płytowy album z jej piosenkami. Z uwagi na jej niski, lekko chropawy i zmysłowy głos porównywana była do Marianne Faithfull, ze względu na urodę, seksapil i umiejętność czarowania słuchacza porównywana czasami do Marleny Dietrich. Śpiewała głównie po niemiecku, lecz w jej dorobku są też piosenki w języku angielskim. Ella Fitzgerald miała o niej powiedzieć, że jest „najlepszą piosenkarką bez głosu”. Sławę przyniosła jej rola w pierwszym powojennym filmie niemieckim „Mordercy są wśród nas” (1945). Szokując sfery kościelne trafiła na pierwsze strony gazet, bo pokazała się na chwilę nago w roli prostytutki w filmie „Grzesznica” w 1951 roku. W USA zagrała m.in. u boku Gregory’ego Pecka w „Śniegach Kilimandżaro”. W ostatnich latach życia doświadczona nowotworem krtani, przeszła kilkanaście operacji, opisała ten okres w książce „Wyrok”, która w 1980 roku wydana była również w Polsce. Ciekawe tłumaczenia i niezwykła interpretacja piosenek Knef w wykonaniu Ewy Kabsy otwiera nowy rozdział w poznawaniu kultury naszego zachodniego sąsiada.

~~~~~  
**Koncert**  
 Concert

# Tomasz Krzymiński

6 sierpnia 2015,  
 godz. 16:00

Mięćmierz, Galeria  
 Klimaty



Kompozytor, tekściarz, czasami poeta. I gitarzysta. I śpiewak.

Wychowany na Kabarecie Starszych Panów, Grechucie, Piwnicy Pod Baranami – dziś klasyka. I rzadko osiągnany poziom w dobie powszechnej unifikacji, komputeryzacji i... barbaryzacji.

Występuje solo, w licznych duetach i triach oraz z zespołem „Trzy Cytrzystki” (wiolonczela, skrzypce, żeński śpiew + T.K.).

Laureat wielu festiwali i konkursów piosenki artystycznej, m.in.: OPPA, PZPR (żeby nie było nieporozumień – Piaseczyński Złot Piosenki Różnej), Festiwal Piosenki INNEJ, „Kwiaty na Kamieniach”, „Oranżeria”, „Łażnia”, Festiwal Piosenki im. Wojtki Bellona.

Od wielu lat organizuje koncerty piosenki literackiej pod wspólną nazwą „Wieczory z Piosenką Niegłupią”. Przez jej sceny, bo miejsc, gdzie się odbywały, było co najmniej dziesięć, przewinęła się spora część „wierchuszki” i wielka liczba młodszych, w niczym nieustępujących starej gwardii artystów, uprawiających ten cudowny gatunek Sztuki Artystów.

Od roku 2006 odbyło się około 250 koncertów (m. in. w Galerii Sztuki „cdn...”, klubie „Karuzela”, Piwnicy pod Harendą, Teatrze Polskim w Warszawie, Stacji Falenica). Obecnie kawiarnia „Przepis” (Śródmieście, we wtorki) oraz „La Boheme” (Zoliborz, czwartki).

# Mercedes Borguńska Kwartet

~~~~~  
Koncert
Concert

Mercedes Borguńska

Skrzypaczka, solistka, kameralistka i nauczycielka, malarka z zamiłowania, laureatka konkursów ogólnopolskich. Studiowała na UMFC w Warszawie, AM w Poznaniu i w Codarts w Rotterdamie. Występowała solo i w zespołach kameralnych w wielu miastach w Polsce, Niemczech, we Włoszech, Wielkiej Brytanii, Belgii. Została zakwalifikowana do udziału w Międzynarodowym Konkursie im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu 2011 w preselekcjach prowadzonych przez Maxima Vengerova. Wzięła udział w międzynarodowym projekcie europejskim EUPlay Przez muzykę do zjednoczonej Europy. Prowadziła klasy skrzypiec w szkołach państwowych i prywatnych w Warszawie i w Londynie. Jest pierwszą skrzypaczką kwartetu Ester, który powstał z połączenia kwartetów Esmus i Razumowski. Prowadzi autorskie warsztaty muzyczne z elementami plastyki.

Michał Zieliński

Obecnie uczy się we Włoszech u jednego z najwybitniejszych wiolonczelistów świata, maestro Enrico Dindo. Dwukrotny stypendysta Ministra Kultury. Stypendysta Morningside Music Bridge w Kanadzie. Aktywnie uczestniczy w wykonaniach muzyki współczesnej, występował na Laboratorium Muzyki Współczesnej gdzie jako solista wraz z kwartetem Kwartludium wzięł udział w prawykonaniu utworu Aleksandra Kościowa. Współtworzy duet „zini” (III nagroda International Brahms Competition w Poertschach, Austria).

Laureat I nagrody i Nagrody Specjalnej za Wybitną Osobowość Artystyczną w Ogólnopolskim Turnieju Wiolonczelowym w Warszawie. Laureat Grand Prix na Festiwalu Music Without Limits, Litwa.

Zuzanna Stradowska

Studentka UMFC w Warszawie w klasie prof. Andrzeja Wróbla. Laureatka konkursów wiolonczelowych i kameralnych. Występowała w Polsce i za granicą: Słowacja, Czechy, Litwa, Węgry, Austria, Niemcy, Francja i Ukraina (z Orkiestrą Filharmonii Lwowskiej). Brała udział w międzynarodowym festiwalu muzyki współczesnej Contrasts we Lwowie, wykonując trio Pawła Mykietyna. Współpracowała przy nagrywaniu płyt muzyki rozrywkowej z polskimi zespołami muzyki alternatywnej.

Gustaw Bafeltowski

Ma 13 lat, jest uczniem OSM II st. im. Zenona Brzewskiego, w klasie wiolonczeli Marcina Zdunika. W roku szkolnym 2014/2015 – podopieczny Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci. Stypendysta miasta Stołecznego Warszawy, programu skierowanego do uzdolnionej młodzieży znajdującej się w trudnej sytuacji materialnej. Fundacja Sinfonia Varsowia przyznała mu wyróżnienie w ramach Stypendium Artystycznego im. Franciszka Wybrańczyka. Laureat konkursów ogólnopolskich i międzynarodowych.

7 sierpnia 2015, godz.
16:00

Mięćmierz, wiatrak

W programie: J.S. Bach,
L. Bocherini, N. Paganini,
Z. Kodaly

SKRYTYKUJ.PL

KAMPANIA SPOŁECZNA POLSKIEGO INSTYTUTU SZTUKI FILMOWEJ

**WEŹ UDZIAŁ
W KONKURSIE!**

ZASIĄDŹ W JURY

**FESTIWALU
FILMOWEGO!**

MELA KÔTELŮK

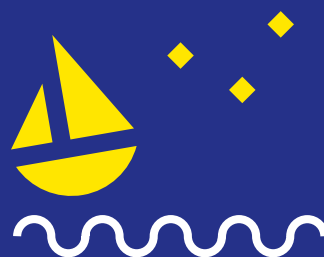
[FACEBOOK.COM / FILMSIENIEURWAL](https://facebook.com/filmsienieurwal)

organizator:

partnerzy:

iplex.pl

**Sztuki
wizualne**

Visual arts

**MUZEUM
NADWIŚLAŃSKIE
W KAZIMIERZU
DOLNYM**

**Oddział
Muzeum
Czartoryskich**

**Oddział
Kamienica
Celejowska**

**Oddział
Grodzisko
Żmijowiska**

**Oddział
Przyrodniczy**

**Oddział
Zamek
w Janowcu**

**Oddział
Dom
Kuncewiczów**

**Oddział
Muzeum
Sztuki
Złotniczej**

www.mnkd.pl

Oblakani

Marcin Koszałka – fotografia

Marcin Koszałka to jeden z najciekawszych reżyserów i operatorów w polskim kinie współczesnym, autor zdjęć do wielu nagradzanych w kraju i za granicą filmów. Jego filmy dokumentalne są niezwykle osobiste, intymne, autorskie, a jego stylu nie sposób pomylić z żadnym innym.

Koszałka rozpoczął swoją artystyczną drogę od fotografii. „Studia w szkole filmowej w Katowicach – jak sam mówi – wybrałem ze względu na fotografię, jakie robił mój mistrz, Bogdan Dziworski”. Podobnie jak Dziworski fotografuje Leiką M, podobnie jak mistrz skupia się przede wszystkim na człowieku. Na pierwszy rzut oka jego zdjęcia są czysto dokumentalne, surowe, często wręcz brutalne i drapieżne, jednak dłuższa refleksja pozwala dojrzeć w nich unikalny sposób patrzenia na świat, autorski rys. Tak jest również w przypadku wystawy „OBLAKANI”, składającej się ze zdjęć powstałych jeszcze

przed studiami w szkole filmowej, a także w trakcie studiów. W szesnastu czarno-białych zdjęciach jak w soczewce skupia się wszystko to, co później znalazło ujście w filmowej twórczości artysty. Autobiografizm, temat śmierci, szaleństwa – tym wszystkim jest nasiąknięta fotografia i kino Marcina Koszałki.

FUNDACJA
GUDZOWATY

Leica GALLERY
WARSZAWA

Wystawa
Exhibition

Wernisaż: 3 sierpnia,
godz. 18:30
Finisaż: 8 sierpnia,
godz. 19:00

1-9 sierpnia,
godz. 10:00-18:00

Miasteczko Festiwalowe,
Zespół Szkół
im. Jana Koszczyca
Witkiewicza,
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Marcin Koszałka (1970)

Ukończył Realizację Obrazu na WriTV im. Krzysztofa Kieślowskiego Uniwersytetu Śląskiego, gdzie obecnie wykłada. Jego dokumentalny debiut („Takiego pięknego syna urodziłam”, 1999) uznawany jest powszechnie za jeden z najważniejszych polskich dokumentów po transformacji. Późniejszą twórczością potwierdził, że jest jedną z największych indywidualności w polskim kinie. Jego filmy (m.in. „Istnienie”, „Do bólu”, „Ucieknijmy od niej”, „Deklaracja nieśmiertelności”) sięgały po nagrody m.in. w Lipsku, Berlinie, Chicago, Karłowych Warach, Nyon, Krakowie, Tampere, Trento, Teheranie. Koszałka jest autorem zdjęć do wielu filmów fabularnych innych reżyserów. Dwukrotnie zdobył Złote Lwy za zdjęcia na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni („Pręgi” i „Rewers”) oraz Brązową Żabę na Camerimage („Rewers”). Jako operator filmowy jest ortodoksyjnym zwolennikiem taśmy filmowej, ale posiada biegłość w formatach cyfrowych. Jest członkiem Europejskiej Akademii Filmowej, Stowarzyszenia Autorów Zdjęć Filmowych, Polskiej Akademii Filmowej, Stowarzyszenia Filmowców Polskich.

Wystawa
Exhibition

Dzieci gór

Wojciech Staroń – fotografia

Finisaż: 8 sierpnia,
godz. 19:00

1-9 sierpnia,
godz. 10:00-18:00

Miasteczko Festiwalowe,
Zespół Szkół
im. Jana Koszczyca
Witkiewicza,
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Wojciech Staroń (1973)

Ukończył studia na Wydziale Operatorskim w PWSFTviT w Łodzi. Duży wpływ na jego artystyczną drogę wywarli dwaj wybitni profesorowie z łódzkiej filmówki: Jerzy Wójcik i Witold Sobociński. Za swój dokumentalny debiut, „Syberyjską lekcję”, otrzymał „Srebrnego Lajkonika” na Krakowskim Festiwalu Filmowym i Grand Prix na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym „Cinéma du Réel” w Paryżu. Jego ostatnie dzieło, „Argentyńska lekcja”, zdobyło prestiżową nagrodę Cinema Eye Honors w Nowym Jorku i jest jednym z najczęściej pokazywanych dokumentów na festiwalach filmowych. „Argentyńska lekcja” gościła również w trasie z Polską Świątloczulą, w trakcie której autor zrealizował cykl fotografii analogową Leiką. Staroń jest autorem zdjęć do ponad pięćdziesięciu filmów innych reżyserów. Jego obrazy nagradzono wielokrotnie, m.in. Złotą Żabą na Festiwalu Camerimage i Srebrnym Niedźwiedziem na Festiwalu w Berlinie. Jest członkiem Polskiej i Europejskiej Akademii Filmowej.

Wojciech Staroń to jeden z najciekawszych operatorów i reżyserów naszych czasów. Autor zdjęć do wielu nagradzanych w kraju i za granicą filmów, m.in. „Placu Zbawiciela”, „Nagrody” i „Papuszy”. W swoich dokumentalnych „lekcjach” („Syberyjskiej lekcji” i „Argentyńskiej lekcji”) udowodnił, że potrafi dostrzec ciekawą historię w pozornie zwyczajnej sytuacji. Jego styl jest przez wszystkich rozpoznawalny. Od początku pozostaje wierny taśmie filmowej, dzięki czemu do perfekcji opanował sztukę „decydującego momentu”.

Staroń to globtroter. Podróżowanie – jak sam mówi – zaczęło się od fotografii. Przez blisko dwadzieścia lat przemierzył z rodziną, kamerą i swoją Leiką R4s niezliczoną ilość kilometrów, dokumentując ze szczególną uwagą i wrażliwością fenomen życia w odległych kulturach. W jego dziełach ważną rolę odgrywa osobiste zetknięcie z nieznaną rzeczywistością, wymiana doświadczeń i wspólna „lekcja”. Innym tematem, któremu poświęca się artysta, jest dziecko. Tak jest w przypadku wystawy „Dzieci gór”, składającej się z czarno-białych zdjęć wykonanych w trakcie niezwyklej, rocznej podróży Staronia i jego żony na pograniczu Argentyny i Boliwii. To portrety uchwycone nadzwyczaj czujnym okiem artysty, który, jak mało kto, potrafi dostrzec emocje w oczach małego bohatera.

lubelskie
Smakuj życie!

lubo

lubelskie

PROGRAM
REGIONALNY
KRAJOWY FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

WOJEWÓDZTWO
LUBELSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Wystawa
Exhibition

Kanał sztuki VI

15-lecie powstania Kazimierskiej Konfraterni Sztuki

Wernisaż: 8 sierpnia 2015,
godz. 19:00

8-9 sierpnia 2015

Kanał rzeki
Grodarz,
ul. Nadrzeczna,
Kazimierz Dolny

„VI Kanał Sztuki to nie tylko potwierdzenie kontynuacji działań Kazimierskiej Konfraterni Sztuki, to także stabilizacja tego wydarzenia jako stałego punktu w kalendarzu artystycznym Kazimierza Dolnego. Tym razem szósty Kanał Sztuki przypada na rok dla Konfraterni szczególnie; mija właśnie 15 lat od jej założenia. Przez wszystkie te lata jednym z głównych celów Konfraterni było umacnianie, ale też propagowanie Kazimierza jako kolonii artystycznej. W roku jubileuszu, jeszcze skromnego przecież, można powiedzieć, że te założone wcześniej cele jakoś osiągnęliśmy. W końcu pojawienie się i ciągłość trwania Kanału Sztuki najlepiej to potwierdza. Zasięg działań Kazimierskiej Konfraterni Sztuki przez te 15 lat jej istnienia nieustannie się poszerzał. Można tu przypomnieć jeszcze ubiegłoroczny Festiwal Kolonii Artystycznych Kazimierz Dolny-Worpswede, pierwszą tego rodzaju imprezę w Europie, której Konfraternia była jednym z głównych organizatorów.

Dziś obrazy zawieszane na murze kamiennej cembrowiny rzeki Grodarz już nie dziwią, jak to było, gdy inaugurowaliśmy Kanał Sztuki. Kazimierz szybko przyswoił sobie ten rodzaj eksponowania sztuki, nigdzie poza tym miastem nie spotykany. Ale też, jak się okazało po tych sześciu latach, Kanał Sztuki świetnie wpisuje się w definicję Kazimierza jako kolonii artystycznej. Jest w nim i pokaz twórczości bardzo szerokiego środowiska artystycznego, ale jest też wyjątkowa i tylko z tym miejscem związana bliskość sztuki, której miejsce pokazu nadaje szczególnie kontekst.

Tym razem pojawiają się nowe, niespotykane dotąd w malarstwie konfratrów, motywy. To rezultat pielgrzymki artystycznej do Ziemi Świętej, jaką ufundował grupie 18 członków Konfraterni Komisarjat Ziemi

Świętej w Polsce. Wyjazd do Izraela miał miejsce w listopadzie 2014. Trzy tygodnie spędzone w podróży po Ziemi Świętej, zwiedzanie najważniejszych miejsc trzech religii, wspaniałe zabytki, egzotyczne miejsca, zupełnie inna kultura i obyczaje na długo zostaną w pamięci uczestników tej pielgrzymki. Obrazy inspirowane pobytem w Ziemi Świętej znajdują się wśród innych w Kanale Sztuki.

Kanał Sztuki jest i pozostanie trwałym już znakiem obecności Kazimierskiej Konfraterni Sztuki w kazimierskiej kolonii artystycznej. W VI Kanale Sztuki wezmą udział: Marek Andała, Marta Andała, Anna Borkowska, Danuta Clark, Ryszard Czarnowski, Włodzimierz Dąbkowski, Leszek Furtas, Agnieszka Gadzińska-Kita, Stefan Giemza, Beata Giza-Kwiecień, Roman Gruszecki, Mieczysława Izdebska-Lazorek, Jacek Piotr Jarosz, Joanna Janiszewska-Chomicka, Ziemowit Jastrzębski, Halina 'Jagoda' Kołodziejska, Hanna Korzeniowska, Kazimierz B. Kotliński, Jacek Kwiatkowski, Grzegorz Kwiecień, Jerzy Krzysztoporski, Maria Lipiec, Ryszard Lizut, Artur Marcinek, Mirosława Marcinek, Jan Michalak, Janusz Michalak, Agnieszka Michalska, Krzysztof Michalski, Bartłomiej Michałowski, Sławomir Mikawoz, Agnieszka Mitura, Leszek Niewiadomski, Jolanta Opolska, Renata Owczaruk, Mariusz Płoszaj-Mazurek, Krzysztof 'Krzyż' Raczynski, Krystyna Rudzka-Przychoda, Mateusz Smółka, Michał Smółka, Zbigniew Strzyżyński, Jarosław Struk, Daniel Jerzy de Tramecourt, Katarzyna Velinow, Waldemar Wojczakowski, Elwira Woźniak, Małgorzata Wzorek, Waldemar Żaczek, Anatol Martyniuk, Michał Reszka, Anna Schumacher, Krystyna Głowniak, Marcin Przydatek”.

Waldemar Odorowski

Cztery Pory Roku

Tomek Sikora – fotografia

~~~~~  
**Wystawa**  
 Exhibition



Muzeum Nadwiślańskie zaprasza do Galerii Wystaw Czasowych na wystawę prac wybitnego polskiego fotografa Tomka Sikory. Na wystawie zatytułowanej CZTERY PORY ROKU prezentowany jest cykl fotografii obrazujący przemiany polskiego krajobrazu. Zdjęcia powstały w 2013, jako wyraz tęsknoty artysty, który przez długi okres mieszkał w Australii, za zmiennością i charakterystycznym rytmem rodzimej przyrody.

„Kilkanaście lat, które spędziłem na Antypodach, było to dla mnie z jednej strony wspaniałym doświadczeniem otwierającym człowieka na inną kulturę, z drugiej zaś rodzilo nostalgię za miejscem naszej młodości i nie tylko. Klimat australijski pozbawia przybyszów z Europy wschodniej wyraźnego rytmu życia narzuconego przez pięknie zróżnicowane cztery pory roku.

W Polsce krajobraz, a z nim człowiek, przechodzą coroczny cykl od radosnego przebudzenia wiosennego, poprzez kolorową kanikulę letnią, nostalgiczną już jesień, do zimowego, otulonego białym puchem snu. Wiosną drzewa, rośliny pokrywają się pąkami, owady zapylają kwiaty, aby przebudzeni z zimowego letargu ludzie mogli zbierać letnie plony w długie, niekończące się dni. Jesień wybucha najwspanialszą paletą barw, które nakazują nam zwolnić, aby w spokoju nacieszyć się tymi niezwykle kolorowymi obrazami zmiekkczonymi mgłami i dymem palonych liści. Coraz krótsze dni uspokajają nas przygotowując do najpiękniejszej

odslony roku - zimy - kiedy to śnieg pokrywa białą świat, tworząc wspaniałe formy, przypominające rzeźby gipsowe, przez które to po zachodzie słońca przedziera się gdzieś światło z zaspanych chat wiejskich.

Od kilku lat pomieszkuję w małej wiosce nieopodal Kazimierza Dolnego na Lubelszczyźnie. Poruszająca bliskość wspaniałej natury zaowocowała opowiadaniem o czterech porach roku w Polsce. Zapraszam więc Państwa w podróż przez cztery pory roku utrwalone w moich impresjach fotograficznych”.

*Tomek Sikora*



**Tomek Sikora**

Znany fotograf, autor kilkudziesięciu wystaw indywidualnych na całym świecie oraz 55 wydawnictw autorskich. Był wielokrotnie nagradzany za kreatywność w fotografii. Dwukrotnie wybrany fotografem reklamowym roku w Australii gdzie mieszkał przez wiele lat. Autor międzynarodowych kampanii reklamowych dla Hotelu Sheraton i InterContinental, Singapore Airlines, Reebok. W 2002 powołał do życia, wraz z Andrzejem Świetlikiem, Galerię Bezdomną promującą w wielu krajach fotografię niezależną. W 2009, nakładem wydawnictwa ZNAK ukazał się album „Tomek Sikora światłoczuły” zawierający kilkadziesiąt zdjęć oraz wiele anegdot. Fotograf związany jest od lat z Kazimierzem Dolnym i Mięćmierzem.





Wystawa  
Exhibition

# Z Kazimierzem i Krzemieńcem w tle

## Stanisław Szczepański – malarstwo

do 2 października 2015,  
ndz.-czw.:  
godz. 10:00-17:00,  
pt.-sob.: godz. 10:00-18:00

Muzeum Nadwiślańskie  
w Kazimierzu Dolnym,  
Oddział Kamienica  
Celejowska,  
ul. Senatorska 11/13



Muzeum Nadwiślańskie w Kazimierzu Dolnym zaprasza do Oddziału Kamienica Celejowska na wystawę poświęconą twórczości Stanisława Szczepańskiego oraz jego związkom z Kazimierzem Dolnym i Krzemieńcem.

W indeksie malarzy związanych, nawet epizodycznie, z Kazimierzem Dolnym jest wielu twórców wybitnych, choć dziś zapomnianych. Do takich zalicza się Stanisław Szczepański (1895-1973). Nie należał do częstych bywalców Kazimierza, pewnie dlatego, że jego życiorys artystyczny powiązany był z „kapistami”, którzy do wielbicieli Kazimierza nie należeli. Do „kapistów” dołączył już w Paryżu w 1929. Pod ich wpływem przeorientował swoje malarstwo, choć zawsze było ono inne niż pozostałych członków tej grupy. Zaprzyjaźnił

się z nimi, szczególnie zaś z Janem Cybisem, którego cenil jako człowieka i jako malarza. O wiele większą rolę w jego życiu odegrał Krzemieniec, gdzie w 1937 osiedlił się na stałe i został nauczycielem rysunku w liceum krzemienieckim. Szybko stał się jedną z głównych postaci rodzącej się w tych latach kolonii artystycznej, a jego dom pełnił rolę przystani gromadzącej malarzy żyjących i malujących w Krzemieńcu. Rozdział ten zamknął wybuch II wojny światowej. Po jej zakończeniu został profesorem PWSSzP w Poznaniu, a od 1949, profesorem malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Był jednym z najbardziej lubianych i cenionych profesorów, wyróżniała go ogromna wiedza nie tylko w dziedzinie sztuki, ale też filozofii, w tym, co było rzadkie, filozofii i religii Dalekiego Wschodu.

W 1950 przyjechał wraz ze swoimi studentami na plener do Kazimierza Dolnego. Był to jedyny dłuższy pobyt artysty w tym miasteczku. Wtedy też powstało kilka obrazów, między innymi pięknie namalowany, socrealistyczny obraz pt. „Przyszły Dom Kultury w Kazimierzu” (w zbiorach Muzeum Nadwiślańskiego). Artysta pojawiał się później kilkakrotnie w miasteczku, ale raczej w celach rekreacyjnych, nie artystycznych. Nawet jeżeli Kazimierz Dolny niezbyt mocno zapisał się w życiorysie artystycznym Szczepańskiego, to jego obecność tutaj wpisuje się mocno w dzieje artystyczne miasteczka.



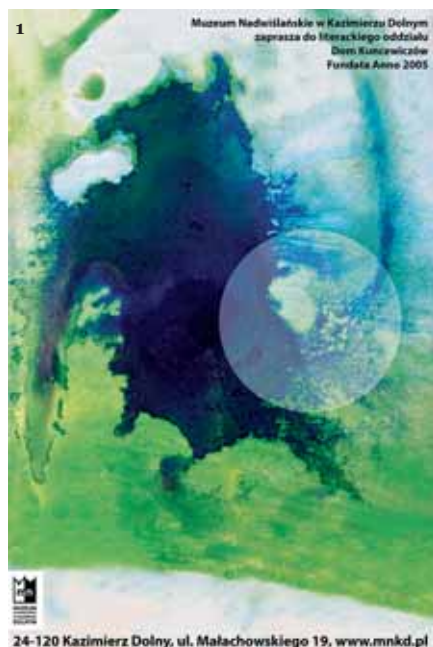
  
**MUZEUM  
NADWIŚLAŃSKIE  
W KAZIMIERZU  
DOLNYM**

[www.mnkd.pl](http://www.mnkd.pl)  
[www.facebook.com/MuzeumNadwislanskie](https://www.facebook.com/MuzeumNadwislanskie)

# Dom Kuncewiczów – fundata anno 2005

ASP Warszawa – plakat

~~~~~  
Wystawa
Exhibition

do 30 września 2015,
godz. 10:00-17:00

Muzeum Nadwiślańskie
w Kazimierzu Dolnym,
Oddział Dom
Kuncewiczów,
ul. Małachowskiego 19

3 Muzeum Nadwiślańskie w Kazimierzu Dolnym
zaprasza do literackiego oddziału Dom Kuncewiczów
Fundata Anno 2005

zaledwie przez trzy lata. Po wybuchu II wojny światowej, we wrześniu 1939, gospodarze udali się na emigrację. Do Kazimierza powrócili po trwającej prawie 20 lat tułaczce. Jednak „Dom pod Wiewiórką” nigdy nie stał się ich stałą siedzibą. Spędzali tu lato, prowadząc intensywne życie towarzyskie, a zimą wyjeżdżali za granicę, zazwyczaj do Rzymu. Dopiero po śmierci Jerzego Kuncewicza, w 1984, Maria Kuncewiczowa podjęła decyzję o całorocznym pobycie w Kazimierzu. Mieszkała tu pięć lat, aż do swojej śmierci 15 lipca 1989. W latach 1991-2005 Domem opiekowała się Fundacja Kuncewiczów, założona przez Witolda, syna Kuncewiczów. W lutym 2005 Dom wraz z posesją stał się własnością Muzeum Nadwiślańskiego w Kazimierzu Dolnym. Od tej pory odbywają się w nim liczne wystawy, spotkania autorskie i literackie, wykłady oraz działania promujące czytelnictwo.

Muzeum Nadwiślańskie w Kazimierzu Dolnym zaprasza do oddziału literackiego na wystawę pt. „Dom Kuncewiczów – Fundata Anno 2005”. Zaprezentowane zostały na niej projekty plakatów wykonanych z okazji 10. rocznicy powstania Oddziału Dom Kuncewiczów. Autorami projektów są studenci Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie z Pracowni Projektowania Intermedialnego na Wydziale Sztuki Mediów.

„Dom pod Wiewiórką” wzniesiono w 1936 dla Marii i Jerzego Kuncewiczów według projektu architekta Karola Sicińskiego. Nowoczesny jak na owe czasy budynek pełnił funkcję letniej siedziby słynnej pisarki i uznanego adwokata

www.mnkd.pl
www.facebook.com/MuzeumNadwislanskie

Prezentowane plakaty
autorstwa:
1) Katarzyny Bonieckiej
2) Rafała Chobota
3) Marty Bystroń

Wystawa
Exhibition

Z kobietą w tle

Anna Wojciechowska-Paprocka
akryle i akwarele

Wernisaż: 1 sierpnia 2015,
godz. 12:00

1 sierpnia-2 września
2015,
godz. 10:00-16:00,
wt.-sob.

Kazimierski Ośrodek
Kultury, Promocji
i Turystyki,
ul. Lubelska 12,
Kazimierz Dolny

Wacław Stanisław Bugno

Fotograf, coach i trener przedsiębiorczości osobistej. Od 35 lat prowadzi w Gorlicach własne studio fotograficzne. Wydał kilka albumów autorskich, miał dwadzieścia kilka wystaw indywidualnych i brał udział w kilkuset zbiorowych. Jest jurorem międzynarodowych konkursów fotograficznych. Prowadzi kursy i warsztaty fotograficzne, wyklada przedmioty fotograficzne na studiach podyplomowych w Krakowie, a związane z rozwojem przedsiębiorczości i budowy marki osobistej – w Warszawie. W Kazimierzu współpracuje z klasztorem oo. Reformatów, wykonując fotografie do kalendarzy i wydawnictw.

Pokaz: 8 sierpnia 2015,
godz. 15:00-16:30

Kazimierski Ośrodek
Kultury, Promocji
i Turystyki,
ul. Lubelska 12,
Kazimierz Dolny

Artystka maluje w technice akrylu i akwareli. Reprezentuje malarstwo współczesne na granicy fantazji i świadomości. W obrazach dominuje postać kobiety. Kolorystyka sugeruje odwieczne przeplatanie się radości z nostalgią. Artystka nadaje swoim obrazom tytuły, które są ich literackim dopełnieniem. Świat w jej obrazach jest wrażliwy i refleksyjny – pełen zadumy, ale przede wszystkim intymny, a przez to niepowtarzalny. Obrazy są nastrojowe o wyszukany i ściszym kolorystyce i utrzymane w ciepłych tonacjach, emocjonalne, czasami o zróżnicowanej malarskiej fakturze. Używa subtelnej, wysmakowanej palety kolorów.

Fotografie Niewidzialne

Wacław S. Bugno
prezentacja multimedialna

Multimedialna prezentacja fotografii wykonanych w technice podczerwieni.

Anna Wojciechowska-Paprocka

W 1988 ukończyła ASP w Warszawie na wydziale Wzornictwa Przemysłowego. Malarstwo studiowała w pracowni prof. Łukasza Korolkiewicza. Laureatka nagrody „Najlepszy Dyplom ASP w Warszawie”. W 1990 otrzymała stypendium artystyczne dla Młodych Twórców przyznane przez Ministra Kultury i Sztuki. Trzykrotna laureatka konkursów „Najlepszy w Polskiej Reklamie”: Clio Poland – 1993, Dea Awards – 1994, 1995. Zajmuje się również projektowaniem graficznym. Uczestniczyła w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i na świecie. W 2011 w konkursie „Natale di Roma” w Rzymie zdobyła nagrodę w kategorii malarstwo figuratywne. Należy do Związku Polskich Artystów Plastyków oraz do grupy interdyscyplinarnej Art Fresh. W 2013 za swoją działalność artystyczną oraz pomoc charytatywną została wyróżniona jako Twórca Wizerunku Polski i znalazła się w publikacji wśród cenionych naukowców, pisarzy, aktorów, malarzy, rzeźbiarzy, muzyków i ludzi biznesu. Jej obrazy znajdują się w prywatnych kolekcjach w Polsce, Niemczech, Belgii, Szwajcarii, USA, Francji, na Litwie, Węgrzech i Chinach.

Wybrane wystawy - indywidualne: Metamorfoza życia (Galeria Casinos Poland, Hotel Hyatt, Warszawa 2010), Kobieta w malarstwie (Warsaw Art Gallery, Hotel Marriott, Warszawa 2011), Ukryte spojrzenia (Centrum Sztuki KokkoArt, Łomianki 2012), Prezentacja (Teatr Wielki, Gala Business Centre Club, Warszawa 2013), Pomiędzy (Galeria Freta, Warszawa 2013), Oblicze kobiety (Galeria Casinos Poland, Hotel Marriott, Warszawa 2014), We mnie jest kolor (Fundacja Natolin, Warszawa 2015); - zbiorowe: V Premio Internazionale di Pittura e Grafica Natale di Roma (Villa Pamphili, Rzym 2011), Nowe otwarcie (Galeria DAP ZPAP, Warszawa 2012), Arte Donna (Galeria Spazio Officina – Galeria di Maria Pia Rella, Rzym 2012), Shanghai Art Fair – Światowe Targi Sztuki (Szanghaj 2012), Sharjah Międzynarodowy Konkurs Ilustracji do Książki (Sharjah, Zjednoczone Emiraty Arabskie, finalistka konkursu 2013, 2014), Aktualności 2013 (Galeria DAP, Warszawa 2013), Portret na salonach (Centrum Sztuki Kartonovnia, Warszawa 2014).

Drzewa Australii

Lucyna Kowalik – malarstwo

~~~~~  
**Wystawa**  
**Exhibition**



„W tekście zatytułowanym ‚Powroty’, pisałem o malarstwie Lucyny Kowalik i jej refleksji w odniesieniu do pejzażu z całą złożonością tej postawy: pełnej emocji, fascynacji, czasu formowania się obszaru jej poszukiwań. Fascynacja – oczarowanie, olśnienie, urok, urzekający wpływ (łaci. Fascinato) – przechodzi u Lucyny Kowalik w zdolność obrazowania (formowania), selekcji i hierarchizacji wrażeń. Postawa ta sytuuje twórczość Lucyny Kowalik w zgodzie pomiędzy wektorem intuicji a potrzebą świadomego poznania – kreowania. Autorka mówi o rytmie, który odpowiadałby rytmowi ‚mojego życia’. Ta prosta refleksja to postawienie pytania w kontekście ‚kobieta a czas’. Przemiany własnego widzenia powodują w malarstwie niepotrzebne, konkretyzując nienazwane, tworzy pejzaż ‚co ma swoje własne prawa’ (cytat L.K.).

Ukazanie sumy autorefleksji wieku dojrzałego staje się zapisem z optyki dziecka i w pozytywnym nazwaniu rzeczy po imieniu, takimi jakie są w istocie. Przekonanie o istnieniu rzeczy w odniesieniu do pejzażu powoduje nieustanne zmiany. Stwarzanie jest badaniem relacji poziomów, rytmów, kolorów, światła etc. Wszystko prowadzi w kierunku syntezy i wewnętrznego przekonania. Kolejne obrazy ‚następne przekonania’ są wyjaśnieniem hierarchii wartości wobec natury, a pejzażu w szczególności. Stają się potrzebą czasu dzisiaj, nie tylko dla Lucyny Kowalik. Poprzez jej autorefleksję są też te pejzaże odniesieniem dla każdego z nas i naszego miejsca w tej przestrzeni”.

*prof. Włodzimierz Szymbański, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie*



**Lucyna Kowalik**

Urodziła się w Radomiu, mieszka w Trzciankach Gmina Janowiec. Ukończyła Wydział Artystyczny Instytutu Sztuk Pięknych UMCS w Lublinie. Maluje ponad dwadzieścia lat. Dyplom z malarstwa uzyskała w pracowni prof. Jacka Wojciechowskiego. Brała udział w licznych plenerach, dwunastu wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą, a także w osiemnastu wystawach indywidualnych: w Puławach, Radomiu, Kazimierzu Dolnym, Poznaniu, Gołębju, i w Górze Puławskiej. Jej prace znajdują się w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą (Niemcy, Austria, Kanada, USA, Włochy, Malta, Francja, Australia). O swojej twórczości mówi tak: „Pierwszymi ruchami pędzla pragnę opanować całą powierzchnię płótna. Maluję niecierpliwie. Staram się od początku określić napięcie decydujące o brzmieniu całego obrazu. Obraz powstaje w mojej wyobraźni, zebrany z wielu miejsc, emocji, wrażeń. Właściwie tworzy go muzyka, którą słyszałam”.

**Wernisaż: 8 sierpnia 2015,  
 godz. 17:00**

**8-19 sierpnia 2015,  
 godz. 15:00-20:00**

**Gminny Ośrodek Kultury  
 w Janowcu,  
 ul. Plac Wolności 1,  
 Janowiec**

~~~~~  
Wystawa
 Exhibition

Kobieta to muzyka

Liryczne erotyki z motywem muzycznym

Stanisław Ożóg – rysunki

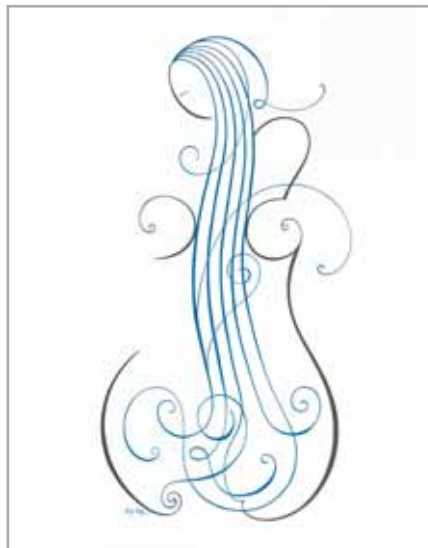
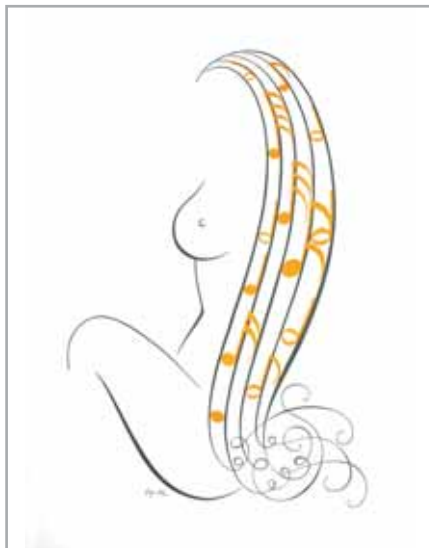
Wernisaż: 1 sierpnia,
godz. 14:00

1-11 sierpnia,
godz. 09:00-18:00

Galeria Stodoła,
ul. Lubelska 52a,
Kazimierz Dolny

Stanisław Ożóg (1952)

W latach 1972-78 studiował w Hochschule für Graphik und Buchkunst w Lipsku na Wydziale Grafiki Książki. W latach 1978-90 pracował jako kierownik artystyczny Krajowej Agencji Wydawniczej w Rzeszowie. Zajmuje się projektowaniem graficznym wydawnictw. Ilustruje bajki dla dzieci, powieści, tomiki poezji. Od 1987 bierze udział w Międzynarodowych Plenerach Ilustratorów. Zajmuje się również rysunkiem satyrycznym. Jego erotyki zdobią ekskluzywne kolekcje porcelany AS Ćmielów oraz są stałym elementem wystroju Muzeum Porcelany jako witraże. Swoje rysunki inspirowane prozą Brunona Schulza wystawiał dwukrotnie (2008, 2010) podczas Międzynarodowego Festiwalu Brunona Schulza w Drohobyczu oraz w Lwowskiej Galerii Obrazów, jak również w Instytucie Polskim w Bułgarii (Sofia 2011).

Na wystawie zobaczymy cykl rysunków pędzlem, będący kaligraficznym zapisem harmonii ciała i duszy kobiety.

Mydlarnia

Zbigniew Ballner – fotografia

Wernisaż: 1 sierpnia,
godz. 14:00

1-11 sierpnia,
godz. 09:00-18:00

Galeria Stodoła,
ul. Lubelska 52a,
Kazimierz Dolny

Zbigniew Ballner

Warszawski fotograf, pasjonat fotografii miejskiej, a szczególnie warszawskiej. Laureat nagród fotograficznych w konkursach, m.in. organizowanych przez Gazetę Wyborczą. Jest człowiekiem miasta, miasta Warszawy przede wszystkim. Jego miejskie zdjęcia są efektem wielu godzin wędrowania i szukania, rzadziej efektem złapania chwili.

Zdjęcia rozproszone, nienależące do katalogów... Taki zbiór tematów, notatek – jak niegdyś w sklepach z towarami różnymi zwanymi Mydlarnią.

Widzę cię dziadku

Jerzy Krzysztoporski – malarstwo

~~~~~  
Wystawa  
Exhibition



„Kinematografia to dziwny sen, w którym można spotkać tych, których nigdy nie było, tych którzy byli i pozostawili po sobie liczne ślady, ale również tych, po których nie pozostało nic, ani grób, ani sprzęt, ani fotografia. Wystarczyło być mieszkańcem warszawskiej Woli, przeżyć upadek powstania, ale nie przeżyć czasu zemsty na mieście. Dziadek Jerzego, Stanisław Pręgowski, pośród innych zajęć dających utrzymanie dla licznej rodziny, prowadził sklep zoologiczny na Kercelaku. Przedwojenni filmowcy korzystali z pomocy dziadka jako rekwizytora przy realizacji niejednej produkcji. On sam pojawił się w filmie jeden raz. Dodek (Antek Policmajster) robi u niego zakupy, a rejestrująca tę scenę kamera zapisuje wyjątkowy, choć nie jedyny, materialny ślad po tym, który żyje do dziś w swoich wnukach i prawnukach.

Film „Antek Policmajster” wszedł na ekrany polskich kin 70 lat temu, w lutym 1935 roku. Jaki był ten rok dla filmu polskiego? Powstało 11 produkcji, 9 z nich to komedie, niektóre z domieszką melodramatu i dramatu. W 1935 roku na ekrany kin weszło również: 26 filmów amerykańskich, 6 radzieckich, 4 niemieckie, 3 brytyjskie i 1 duński. Do takiej obfitości kinematografii polskiej przyczyniła się intensywna praca plejady wspaniałych reżyserów, scenarzystów, aktorów, twórców muzyki, zdjęć, scenografii i producentów, a także całej rzeszy ludzi pracujących przy produkcji filmów, w tym dziadka Stanisława.

Obrazy Jerzego notują sceny i powidoki polskich filmów z 1935 roku. Nie znajdziecie w nich, tak charakterystycznych dla Jurka mocnych barw. Są czernie, biele i gama szarości, ale w takich tonacjach barwne życie przedwojennej Polski zanotowały kamery filmowe.

WIDZĘ CIEBIE DZIADKU to wystawa, która jest podróżą do korzeni, do niezwyklego spotkania z tym, co zachowała pamięć i tym, co zachowała taśma filmowa”.

*Maria Krzysztoporska*



**Jerzy Krzysztoporski (1959)**

Urodzony w Warszawie, jest od lat związany z Kazimierzem Dolnym, gdzie w latach 1994–2001 prowadził autorską galerię „Mały Rynek”. Obecnie jego prace można oglądać, od maja do października, w „Ogródku Sztuki” przy ul. Szkolnej 21. Artysta jest również związany ze środowiskiem warszawskim. Należy do Związku Polskich Artystów Malarzy i Grafików i Kazimierskiej Konfraterni Sztuki. W dorobku ma 16 wystaw indywidualnych – w Warszawie, Lublinie, Koszalinie, Puławach i Kazimierzem Dolnym – oraz udział w wielu wystawach zbiorowych w Polsce, Wielkiej Brytanii, Francji, Belgii, Norwegii, Portugalii, Włoszech, Niemczech, Brazylii, Australii, Słowacji, Holandii i Hiszpanii.

Tytuł obrazu:

„Do filmu, Antek Policmajster. I. Fruwające światełka najjaśniejszych okien. Tam zobaczyłem Ciebie pierwszy raz Dziadku”

Wystawa  
Exhibition

# Art-Historie Timura Karima

## malarstwo

Wernisaż: 2 sierpnia 2015,  
godz. 15:00

2-31 sierpnia 2015,  
godz. 13:00-17:00

Galeria BeS,  
ul. Lubelska 5,  
Kazimierz Dolny



**Timur Karim (1968)**

Urodził się w Duszanbe, stolicy Tadżykistanu, tam ukończył Liceum Plastyczne. W latach 1990-96, jako stypendysta Ministerstwa Kultury Tadżykistanu, studiował w Instytucie Malarstwa, Rzeźby i Architektury im. Ili Repina w Sankt Petersburgu, na Wydziale Malarstwa Sztalugowego, w pracowni Viktora Iosifoviča Rejheta. Po studiach, w 1998 wyjechał do Polski. W 2010 zdobył Grand Prix II Międzynarodowego Konkursu AKT, organizowanego przez Marquardt Gallery w Łodzi, zaś w 2011 zajął I i II miejsce w 8. Międzynarodowym Konkursie Russian Art Week w kategorii „Fantezi”. Bierze udział w międzynarodowych plenerach (Polska, Węgry, Słowacja, Ukraina), pokazuje prace na wystawach indywidualnych i zbiorowych w polskich galeriach i muzeach. Jego prace znajdują się w kolekcjach prywatnych w Polsce i za granicą. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków. Ma w swoim dorobku cykle malarskie „Tatarzy”, „Historie perskie”, „Historie miłosne”. Oprócz malarstwa sztalugowego realizuje polichromie sakralne, m.in. w kaplicy św. Andrzeja w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Łągiewnikach. Mieszka i pracuje w Przemyślu.



„Kiedy młodziutki Timur Karim czytał Turgieniewa jako lekturę szkolną, miał duże trudności z wyobrażeniem sobie, jak wyglądają brzozy czy grzyby. Anegdota ta dobrze obrazuje inność pejzażu w jakim dorastał. Kraj w którym się wychowywał, Tadżykistan, to kraj górzysty, pustynny, pozbawiony lasów i drzew (...). Jakże to odmienny świat od Podkarpacia, w którym Karim obecnie żyje i pracuje. Szczegóły biografii, otoczenie, pejzaż z dzieciństwa zawsze są ważne do zrozumienia twórczości danego artysty, w przypadku Timura prześledzenie kultur, które kolejno poznawał, jest konieczne. (...)

Stopniowo zbliżał się Karim do tematów własnych, nie wynikających z zamówień, a z tradycji perskich i bogactwa kultur europejskich przyswajanych przez lata – np. tradycji karnawału weneckiego, rosyjskich balów oficerskich, czy bizantyńskich tajemnic. Kolor obrazów się oczyścił i udźwignął, przestrzeń stała się przestrzenią własną obrazu, a światło otrzymało wsparcie w bogactwie faktur. Figury stały się uproszczone i sprowadzone do znaku, zniknął światłocień. Silna nuta orientalna wzbogacona europejską

symboliką tworzy klimat bardzo osobisty i niepowtarzalny. Obrazy opowiadają o relacjach między dwoma osobami, często zakłócanych, jak w życiu, przez osoby trzecie. Przeżycia pewnie dla ludzi najważniejsze, opowiadane są językiem metaforycznym i osobistym, wymagającym od widza uwagi i udziału w intrydze. Tę nową przestrzeń artysta określa jako przestrzeń perskiego dywanu. (...) ‘Historie miłosne’ i ‘Historie perskie’, bo tak się owe powstające i rozwijające się na naszych oczach cykle nazywają, opowiadają o miłości i zdradzie, intrygach i rozstaniach, o komplikacjach, o sprawach zasadniczych i zawilych. (...) Temat został, jak to określa artysta, ‘sztucznie ulokowany w czasach historycznych’, aby uzyskać dystans, uogólnienie, aby nadać mu wartości uniwersalne. Postaci ujęte zawsze z profilu, wyszukane gesty, bogate tkaniny, ciekawe i znaczące nakrycia głowy oraz rekwizyty pełniące często funkcje symboliczne. (...)

Podejmując tematy osobiste i egzystencjalne Timur Karim sięga do rubajjatów Omara Chajjam, poetyckich czterowierszy z XI wieku, które od powstania zachwycają czytelników siłą swego poetyckiego wyrazu (...). Dla Timura Karima formuła opowieści perskich oraz miłosnych z wolną się wyczerpuje, artysta zmierza w kierunku nowych poszukiwań, także figuralnych, ale z mniej czytelną narracją. Zwyciężają wartości malarskie. Cały ten skarbiec kultur – tatarskiej, perskiej, mongolskiej, europejskiej, w tym rosyjskiej i polskiej, sowieckiej, bizantyńskiej, czy wreszcie muzułmańskiej uczynił artystę spadkobiercą niewyczerpanego bogactwa. Timur Karim czerpie z tego, tworząc barwną mozaikę, której powstawanie warto obserwować”.

*Grażyna Niezgoda*

# Wieża Babel

Jan Michalak – malarstwo



Prezentacja kilkudziesięciu obrazów olejnych na płótnie, pochodzących z rzymskiej pracowni Jana Michalaka. Malarstwo Jana Michalaka odwołuje się do modelu rzeczywistości w ujęciu jońskich filozofów przyrody. Kształtowane jest środkami zakorzenionymi w tradycji malarstwa figuratywnego: impastem, laserunkiem i wcierką.



Wieża Babel wyznacza rytm naszej epoki, w której w większości dziedzin życia zatriumfował aspekt technologiczny. Czy rozwój coraz bardziej skomplikowanych urządzeń elektronicznych wpływa pozytywnie na możliwość porozumienia się człowieka z człowiekiem? A może coraz bliżej nam do dysfunkcyjnej sieci medialnej, która owocuje kurczeniem się sieci neuronowej? Czy świat nowoczesnej techniki przetrwa? Czy wirtualna wieża przetrwa? Oddajmy głos Nimrodowi, który woła do nas z dantejskiego inferno: „Raphel ma amèche zabí almi”. Świat przemiesza, niech żyje Sztuka!

~~~~~  
Wystawa
Exhibition

Wernisaż: 1 sierpnia 2015,
godz. 17:00
Finisaż: 9 sierpnia 2015,
godz. 17:00

1-7 sierpnia 2015,
godz. 10:00-18:00

Galeria Sztuki
Dom Michalaków,
ul. Nadrzeczna 24,
Kazimierz Dolny

Jan Michalak (1979)

Artysta urodzony w rodzinie inteligentnej o tradycjach artystycznych i malarskich. W końcu lat 90. XX w. podróżuje do Paryża, gdzie zaczyna malować na świeżym powietrzu. W warszawskiej ASP studiuje malarstwo olejne oraz techniki ścienne i fresk (2004 – dyplom z wyróżnieniem). Stypendysta Ministra Kultury 2005. Na 15. Ogólnopolskim Przeglądzie Malarstwa Młodych (Legnica) nagrodzony „Srebrną Ostrogą”, przyznawaną za odwagę i bezkompromisowość. W 2006 wyróżniony podczas Biennale malarstwa BWA w Walbrzychu (Obraz „Tytaniczna katastrofa w ukrytym ogrodzie”), zostaje członkiem ZPAP. Opublikowany przez „Rzeczpospolitą” ranking wymienia Jana Michalaka wśród najlepszych artystów Polski. W 2009 zakłada w Kazimierzu Dolnym Galerię „Szopa”. Inne wybrane projekty: mural „Rozstrzelanie powstańców warszawskich” (Radom 2008, Festiwal Powstanie Sztuki), współpraca z Sachsische Bildungsagentur (2009), udział w 3. Biennale Artystów w Kazimierzu Dolnym (2010, wyróżnienie), performans „Vita di Prete” (Toskania 2011), wystawa „Poszukiwanie kamienia filozoficznego” (Kazimierz Dolny 2012), wystawa „Hereditatis Paternae” (Kazimierz Dolny 2013), wystawa „Lo Zilach Seleni Cepen Marunuch” (Kazimierz Dolny 2014).

ODKRYJ LUKSUSOWY, SPICHLERZ BLIŹNIACZY w KAZIMIERZU DOLNYM nad WISŁĄ!

SPICHLERZ BLIŹNIACZY

*Chcesz być właścicielem
ekskluzywnego apartamentu w 500letnim Spichlerzu?*

*Chciałbyś spędzać miłe i romantyczne wieczory,
w klimatycznym budynku ?*

*Kup i ZAMIESZKAJ w apartamencie,
który będzie spełniał Twoje marzenia...
... i pomnażał Twój kapitał*

APARTAMENTY NA SPRZEDAŻ I LOKAL UŻYTKOWY

Spichlerz Bliźniaczy położony jest
przy ul. Puławskiej 68
w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą.

Kontakt:

+48 533 188 533

www.spichlerzblizniaczy.pl

spichlerz@sawa.pl

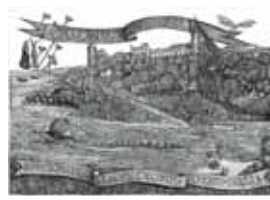
Co słyszeć w spichlerzu?

Czyli most kultury w bliźniaczym

Danuta Tucholska-Purchała, Ewa Urniaż-Szymańska,
Michał Waclawski, Maciej Wieczorkiewicz

Z różnych perspektyw spójrzmy na sztukę, poszukajmy spójników i odnajdźmy piękno w odmienności. Obejrzyjmy wyjątkowe prace cenionych artystów, wystawione w Spichlerzu Bliźniaczym w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą. Prezentowane dzieła łączy i dzieli tak samo dużo. Powtarzającym się motywem jest nieodgadniona tajemnica. Wystawa to kontrowersja i satyra zestawione z wrażliwym i magicznym ujęciem artystycznym. Obraz Kazimierza w perspektywie dystansu i dynamiki kontrastuje, a zarazem współgra z holistycznym spojrzeniem na świat twórczej kreatywności i zmysłowości. Refleksja i uśmiech. Ukojenie, natchnienie, a może zdziwienie i poruszenie? Dynamizm energii w starciu z opoką spokoju – jakie emocje wywoła w Tobie ta wystawa? Można by zadać pytanie, jaki jest nasz dzisiejszy świat?! Czy aż tak różny? A może spójny?

Danuta Tucholska-Purchała

Pseudonim artystyczny „DaNuta” – maluje co jej w duszy gra. Jest osobą realizującą się na wielu płaszczyznach. Jej ulubioną techniką jest malowanie farbami akrylowymi, zabawa kolorem i światłem. Inspirację do swoich obrazów czerpie głównie z obserwacji otaczającego świata. Pasjonuje się również fotografią, wystrojem wnętrz oraz projektowaniem biżuterii. Uważa, że twórczość ma wzbudzać emocje, zarówno w odbiorcy jak i w nadawcy, jest środkiem komunikowania się z innymi, ale też z samym sobą. Na co dzień pracuje z dziećmi i młodzieżą jako nauczyciel, prowadzi warsztaty, plenery i zajęcia artystyczne, jest jurorem w konkursach plastycznych. Ukończyła: Liceum Rzemiosł Artystycznych w Warszawie o profilu złotnik-jubiler, Akademię Pedagogiki Specjalnej w Warszawie na kierunku Arteterapia w zakresie sztuk plastycznych. W swoim dorobku artystycznym ma kilka wystaw indywidualnych i zbiorowych. Ostatnie wystawy: Lipiec 2014 Francja – Meru, Październik 2014 Polska – Pruszków (rodzinne miasto autorki).

Ewa Urniaż-Szymańska

Absolwentka Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Instytut Wychowania Artystycznego w Lublinie, gdzie w 1982 uzyskała dyplom z zakresu grafiki unikatowej – litografii, w pracowni prof. Danuty Kołzan-Nowickiej. Prace artystki prezentowane są na licznych wystawach i ekspozycjach muzealnych w kraju i za granicą. Znajdują się one również w zbiorach prywatnych. Od samego początku tematem prac artystki był człowiek i jego miejsce w świecie, co można było już zauważyć w pracy dyplomowej. Oprócz wykonywania rysunków i litografii artystka para się również ilustrowaniem książek. Artystka jest również autorką Pomnika Obrońców Ziemi Babickiej, odsłoniętego w 2009, w 70. rocznicę wybuchu II Wojny Światowej. Na co dzień artystka zajmuje się pracą z dziećmi i dorosłymi prowadząc zajęcia plastyczne. Odnaczona przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego medalem „Zasłużony dla Kultury Polskiej”. Na wystawie artystka prezentuje rysunki wykonane techniką mieszaną

Michał Waclawski

Absolwent Architektury i Urbanistyki Politechniki Warszawskiej (2007). Zajmuje się projektowaniem budynków, wnętrz oraz grafiką użytkową. Jest autorem kilku budynków, także w Kazimierzu. Równolegle zajmuje się grafiką użytkową, grafiką i rysunkiem. W ramach wystawy zaprezentuje przekrój przez swoją twórczość z kilku ostatnich lat. Dużą część prezentowanych prac jest związana tematycznie z Kazimierzem Dolnym.

Maciej Wieczorkiewicz

Architekt wnętrz – dyplom ASP (1983). W czasach, kiedy architektura wnętrz nie była w modzie, a i projektanci się nie liczyli, wykonywał liczne projekty na potrzeby budynków użyteczności publicznej oraz prywatnych domów i mieszkań. W swoim dorobku ma również rekonstrukcje dworów na terenie wokół Białej Podlaskiej (np. dwór w Nosowie i Ludwinowie). Od wielu lat zajmuje się również rysunkiem, grafiką i malarstwem. Od dzieciństwa związany twórczo z Kazimierzem Dolnym. W młodości poprzez liczne pobyty w Domu Architekta SARP, następnie „wżeniony” w miasto, do dziś pozostaje wierny żonie jak i miastu w swojej twórczości artystycznej. Obecnie outsider i indywidualista nie związany z żadnym ugrupowaniem artystycznym. Oryginały grafik pozostają własnością autora. Jedynym towarem wstawionym do obrotu są reprodukcje grafik. Wystawa w Spichlerzu Bliźniaczym w Kazimierzu Dolnym ujawni oryginały prac. Być może niektóre z nich staną się przyczynkiem do refleksji nad miastem i miejscem sztuki we współczesnym świecie.

Wystawa
Exhibition

**Wernisaż: 2 sierpnia 2015,
godz. 13:00**

**2-9 sierpnia 2015,
godz. 10:00-20:00**

**Budynek
Spichlerz Bliźniaczy,
ul. Puławska 68,
Kazimierz Dolny**

~~~~~  
**Wystawa**  
 Exhibition

# Malarstwo i Grafika

wystawa Marka, Marty i Maksa Andaków

**Wernisaż: 2 sierpnia 2015,**  
**godz. 14:30**  
**Finisaż: 9 sierpnia 2015,**  
**godz. 18:00**

**2-9 sierpnia 2015,**  
**godz. 11:00-19:00**  
**Galeria Andaków,**  
**ul. Lubelska 10,**  
**Kazimierz Dolny**



W swoich obrazach Marta przedstawia szeroko pojęty pejzaż, kwiaty i kompozycje z pogranicza baśni. Prace Marka to pastele ukazujące zwykłe miejsca z niezwyklej, bardzo osobistej perspektywy: kadry codziennie mijanych budynków, płotów, dróg, horyzontalnie zakomponowane, zbudowane nastrojem, tonacją. Max, mieszkający i tworzący w Londynie, pokazuje rysunki nawiązujące do popartowskich przedstawień scen rozgrywających się wokół nas.

## Marek Andak (1957)

Absolwent PLSP w Supraślu (1977). Studia – Instytut Wychowania Artystycznego UMCS w Lublinie. Dyplom z malarstwa w pracowni prof. Ryszarda Lisa (1984). Członek ZPAP, współzałożyciel Stowarzyszenia Pastelistów Polskich z siedzibą w Nowym Sączu oraz Kazimierskiej Konfraterni Sztuki w Kazimierzu Dolnym. Prowadzi tam autorską galerię sztuki. Tworzy w technice pastelu olejnego.

## Marta Weronika Andak (1955)

Jest absolwentką PLSP w Zamościu. Ukończyła Wydział Artystyczny UMCS w Lublinie, w pracowni malarstwa pod kierunkiem prof. Mariana Stelmusika. Zajmuje się malarstwem pastelowym olejnym i rysunkiem. Jest członkiem założycielem Stowarzyszenia Pastelistów Polskich, Kazimierskiej Konfraterni Sztuki i Polskiego Stowarzyszenia Nauczycieli Plastyków.

## Maks Andak (1982)

Studiował grafikę na Wydziale Artystycznym UMCS w Lublinie. Zajmuje się rysunkiem i ilustracją. Mieszka i tworzy w Londynie.

## Przestrzeń

Agnieszka Mitura – malarstwo

**Wernisaż: 2 sierpnia 2015,**  
**godz. 14:00**  
**Finisaż: 9 sierpnia 2015,**  
**godz. 18:00**

**2-9 sierpnia 2015,**  
**godz. 11:00-19:00**  
**Miejsce: Galeria Mit,**  
**ul. Lubelska 10,**  
**Kazimierz Dolny**

## Agnieszka Mitura (1970)

Absolwentka Instytutu Wychowania Artystycznego UMCS. Od 2001 członek Związku Polskich Artystów Plastyków i Kazimierskiej Konfraterni Sztuki. Pracuje głównie w technice olejnej, a tematyką jej obrazów jest pejzaż i martwa natura. Swoje prace prezentowała na kilkudziesięciu wystawach zbiorowych i indywidualnych. W Kazimierzu Dolnym prowadzi swoją galerię.



Pejzaż to dominujący temat w twórczości Agnieszki Mitury. Sam motyw nie jest jednak najważniejszy w jej pracach; to tylko pretekst do budowania nastroju. Cisza, spokój, siła płynącej rzeki, obłoki, przestrzeń między ziemią a niebem, nieokreśloność, nieuchwytność – to rzeczywiste, lecz nie oczywiste tematy jej obrazów.

## LUBELSKA 10

Przy ulicy Lubelskiej 10 jest taki sobie, przeciętny, typowy dla tej części Kazimierza, drewniany domek. Cóż więc jest w nim nadzwyczajnego, że zwraca na siebie uwagę bywalców Miasteczka? Otóż mieszczą się w nim aż cztery galerie sztuki – można zaryzykować stwierdzenie, że Lubelska 10 to centrum kazimierskiego malarstwa. W jednym z lokali, z wejściem od Lubelskiej, znajduje się Galeria Mit – prowadzi ją malarka, Agnieszka Mitura. Pokazuje w niej prace swoje i kilku zaprzyjaźnionych artystów. W najmniejszym lokalu mieści się Galeria Marka Andaków – pracuje i pokazuje tu swoje prace sam właściciel oraz jego żona, Marta Andak, pojawiają się również rysunki Maksa Andaków. W ogródku przed galeriami, jeśli tylko pogoda na to pozwala, odbywają się spotkania, wernisaże i kameralne koncerty.

# Fatamorgana i łza feniksa

Olga Michalska – malarstwo, rysunek, grafika



Pierwszy raz w Kazimierzu Dolnym zaprezentujemy intrygujące prace artystki młodego pokolenia, Olgi Michalskiej. Autorka zabierze nas w podróż w poszukiwaniu pra-rzeczywistości, pra-znaczeń, matrycy, na której jak w ulotnym obrazie, pojawią się istoty prawdziwe choć nieznanne, otoczone intensywnymi kolorami, ubrane w ulotne gesty, zalotne i błogosławiące, może groźne; zatańczą one przed nami swój sekretny taniec. To malarstwo pełne symboliki i znaczeń, wycieczek w różne kultury i misteria, jednocześnie pełne kobiecej cielesności innego znaczenia.

~~~~~  
Wystawa
Exhibition

Wernisaż: 2 sierpnia 2015,
godz. 12:00

2-16 sierpnia 2015,
godz. 10:00-20:00

Galeria Leonardo,
ul. Klasztorna 1a,
Kazimierz Dolny

Olga Michalska

Wykształcenie: Liceum
Plastyczne w Nałęczowie,
Instytut Sztuki w Cieszynie.
W swoim dorobku ma wystawy
indywidualne oraz zbiorowe.
Publikacje prac: Kwartalnik
Kulturalny „Kozirynek”
(14/2014), „Pieśń o iluzji” (Wydawnictwo Miniatura, Kraków
2013). Za osiągnięcia artystyczne
otrzymała w 2014 stypendium
Rektora Uniwersytetu Śląskiego.
Jedna z założycielek „Orzechowa
7B” - ośrodka integrującego
najciekawsze indywidualności
artystyczne spośród studentów
Instytutu Sztuki w Cieszynie.

~~~~~  
**Wystawa**  
Exhibition

# Za deszczem, śniegiem i mgłą

**Tomek Sikora – fotografia**

---

**Wernisaż: 2 sierpnia 2015,  
godz. 15:00**

**Mięćmierz, Galeria na  
Płocie**



Fotograficzne impresje na temat przyrody schowanej za deszczem, śniegiem i mgłą w okolicach Mięćmierza i Kazimierza Dolnego.



## **Tomek Sikora**

Znany fotograf, autor kilkudziesięciu wystaw indywidualnych na całym świecie oraz 55 wydawnictw autorskich. Był wielokrotnie nagradzany za kreatywność w fotografii. Dwukrotnie wybrany fotografem reklamowym roku w Australii gdzie mieszkał przez wiele lat. Autor międzynarodowych kampanii reklamowych dla Hotelu Sheraton i InterContinental, Singapore Airlines, Reebok. W 2002 powołał do życia, wraz z Andrzejem Świetlikiem, Galerię Bezdonną promującą w wielu krajach fotografię niezależną. W 2009, nakładem wydawnictwa ZNAK ukazał się album „Tomek Sikora światłoczuły” zawierający kilkadziesiąt zdjęć oraz wiele anegdot. Fotograf związany jest od lat z Kazimierzem Dolnym i Mięćmierzem.



# Anioły

## Marta Sokół



Artystkę fascynuje kultura wsi – tradycja, obyczaje, obrzędy i architektura. Jej anioły powstają ze starego drewna, które ma duszę. Jego nierówności, wklęśnięcia i ubytki opowiadają historie z przeszłości, są jak książka ze wspomnieniami pokoleń, a tej się przecież nie wyrzuca. Wybiera stare deski, fragmenty podłóg, futryn, warsztatów tkackich i progów odzyskanych z mazowieckich chałup. Dodaje metalowe elementy, starając się nie zamalowywać pięknej faktury drewna. Mieszka w otulinie Puszczy Koziennickiej, gdzie stworzyła swoją autorską Galerię Pod Aniołem. Tutaj odkryła pasję tworzenia. To co robi jest częścią jej życia. Jej pasja pochłania ją bez reszty, wycisza, w zamian dając niesamowitą satysfakcję. Jej prace można zobaczyć i kupić w Krakowie (Galeria Meble, Galeria Porfirion), Warszawie (Galeria Szuflada, Galeria Ona), Kazimierzu Dolnym (Galeria Bibelot) i Sandomierzu (Galeria Trzos).

## Wystawa Exhibition

Wernisaż: 2 sierpnia 2015,  
godz. 15:30

Mięćmierz



# Źrenica w M

## Jarosław Tomasz Kłos – fotografia



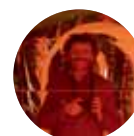
„Czy postrzeganie fotografa, artysty, rzeczywiście wyodrębnia, systematyzuje mikro i makro świat? Czy wrażliwa ‚Źrenica’, niezależnie od nas samych, podążając w dal, naturalnie wbija się w otaczające ją poszczególne elementy przestrzeni? Czy spontanicznie pozwala przekraczać linię nieistniejącego horyzontu? Wiem i nie wiem. Ocena należy do wszystkich, którzy widzą więcej. Na pewno ‚estetyczność źrenicy’ nie jest celem samym w sobie. To konsekwentny, dalszy ciąg ‚Pejzaży’ bez retuszu. Mogę dodać, dopowiedzieć, że ‚Źrenica’ pomaga uchwycić to, co w naszym widzeniu życia wydaje się niewyraźne, pomaga otwierać i zamykać czas, wnikać w umykającą (wbrew pozorom) racjonalnemu opisowi naturę rzeczy i otaczającego nas uniwersum. Wiem, że w swojej zabornej ciekawości ‚Źrenica’ powinna zdecydowanie przekraczać granicę słów... Nieoczekiwanie... jak w końcówce wiersza, który pisałem w trakcie przygotowywania tegoż fotograficznego projektu...”

*...czy jest prawdą,  
że o tej porze  
ły – liście butwieją, znikają?  
...przecież światło jesieni języka nie ma  
Jest tylko źrenicą...*

Jarosław T. Kłos, pisane  
w Maison – Atelier Radio-Raspail  
w Grenoble, 2014

Wernisaż: 2 sierpnia 2015,  
godz. 16:00

Mięćmierz, Galeria  
Klimaty



~~~~~  
Wystawa
 Exhibition

Byłam częścią miasta... Detroit, Oberhausen, Łódź

Ewa Trafna

Wernisaż: 8 sierpnia 2015,
 godz. 16:00

Mięćmierz,
 Galeria Klimaty

Ewa Trafna

Malarka, rzeźbiarka, performerka. Stypendystka Fundacji Ein-Hod i Cranach Foundation. Autorka wystaw indywidualnych i performensów. Wielokrotnie wystawiała w galeriach warszawskich, a także w Kolonii, Graz, Berlinie, Ausburgu, Dusseldorfie oraz w Teatrze Polskim w Bydgoszczy, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. Wybrane nagrody i realizacje: 2001 – projekt i realizacja pomników w Jedwabnem, 2002 – nagroda równorzędna na koncepcję pomnika Janusza Korczaka (międzynarodowy konkurs ogłoszony przez Fundację Shalom), 2002 – nagroda równorzędna na Międzynarodowym Biennale Architektury Kraków, 2003 – wyróżnienie za koncepcje upamiętnienia Starego Cmentarza Żydowskiego w Kazimierzu Dolnym, 2007 – wyróżnienie za projekt w międzynarodowym konkursie na Europejskie Centrum Solidarności w Gdańsku (praca zbiorowa), 2009 – II nagroda za projekt na Pomnik Wdzięczności w Opocznie, 2012 – II nagroda na Pomnik w Smoleńsku (praca zbiorowa), wyróżnienie honorowe w konkursie na koncepcję programowo-przestrzenną Muzeum Katyńskiego w budowli i otoczeniu kaponiery w Cytadeli Warszawskiej (praca zbiorowa).

„Ewa Trafna opowiada o swoich przeżyciach wobec ginącego miasta w dwu seriach: w kilkunastu dużych obrazach i kilkudziesięciu małych kompozycjach na papierze przytwierdzonych do ciężkich prostokątów metalu. Solenne niezniszczalne płyty tworzą niewzruszone podłoże i ograniczające swobodę ramy, które jednak nie zamykają, ale uwyraźniają lekkie, niekiedy dwuwarstwowe, zamalowane papiery. Ten dialog trwałości i ulotności zdaje się kwestionować ustalony porządek świata – na kartkach bowiem pojawiają się fragmenty ulic i domy, wystrzelają zarysy wieżowców, które mieszkaniec Detroit mógłby zapewne łatwo zidentyfikować. Ich realność jednak wydaje się pozorna, unoszą się czy tkwią w przestrzeni same w sobie, wyjęte z rzeczywistości, zajęte własną harmonią. Skojarzenie z książkami pobudza wyobraźnię – te prace stają się swego rodzaju zapisami, kronikami nie do końca poddającymi się racjonalnemu odczytaniu, lecz umożliwiające ich emocjonalne zrozumienie.

Ten proces odczarowywania, a może przeciwnie - zaczarowywania realności jeszcze dosadniej ujawnia się w obrazach. Tutaj panuje ten sam niby realizm, można rozpoznać perspektywy wysokich budynków rozświetlanych światłem lub zatarte cieniami, dalekie i bliskie wyłaniające się z przestrzeni kamienice, różnorodną miejską zabudowę. Tworzy je nadal tkanka plam koloru i rytm kształtów – ale poddanych innej hierarchii, porządkowi innych wartości. Widoki miasta przekształcają się w tworzywo niezbędne i nieusuwalne, ale poddane interpretacji przeżycia artystki. Wydaje mi się, że nie ma w niej żadnej potrzeby epatowania ani grozą, ani też urodą miejsc opustoszałych. Jest natomiast klimat swego rodzaju empatii, wtopienia się i poddania niezwykłości miejsca. I wszystkie, nawet najbardziej ciężkie od żalu obrazy mają gdzieś w głębi zakodowaną cichutką nadzieję, że to miasto zmartwychwstanie.

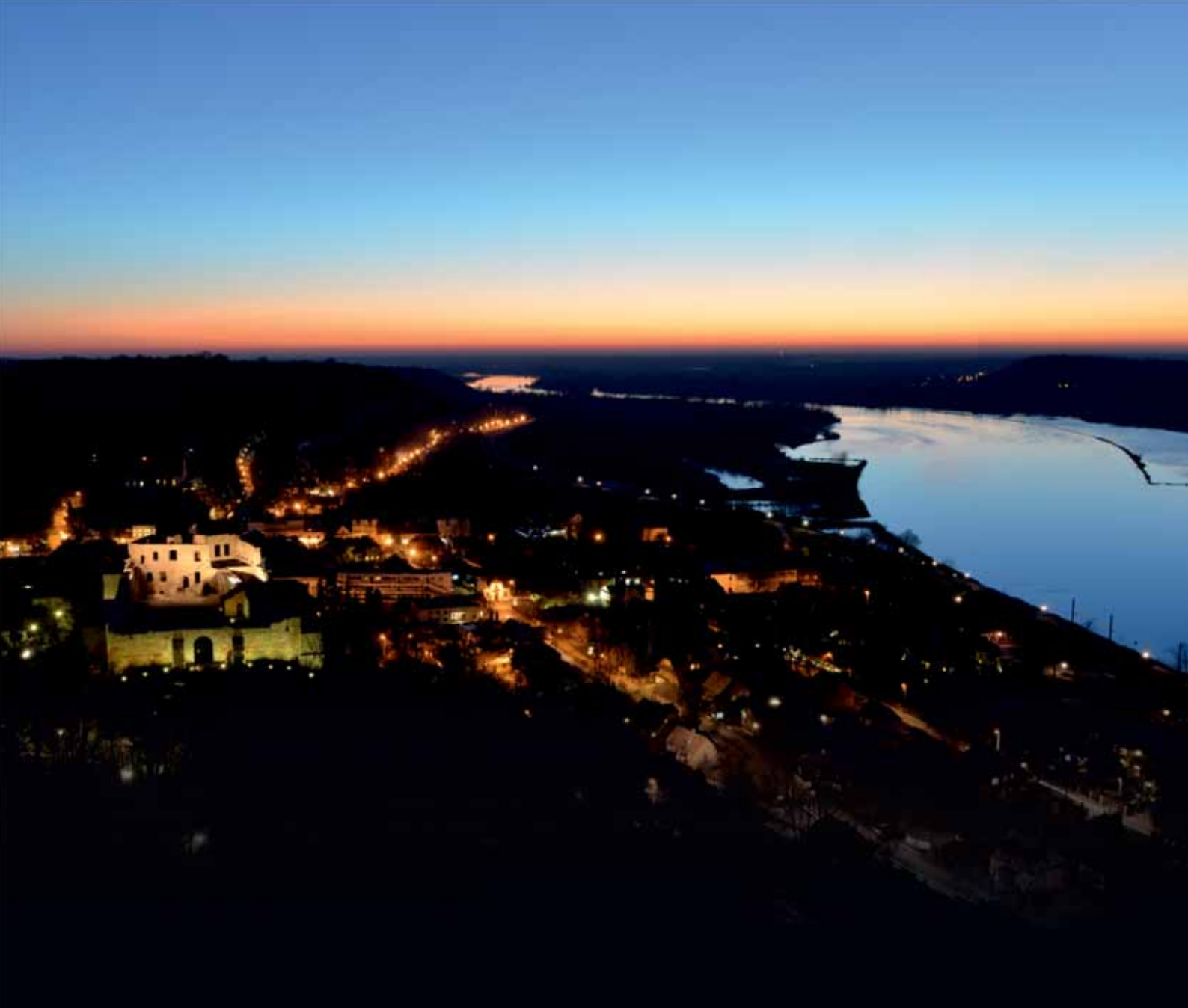
Bo miasta mają wpisaną w swoją definicję możliwość odradzania się, nawet wielokrotnego. Nie tylko szybkiego wtedy, gdy pozostaje garstka ludzi, dla których miasto było domem, czy większa rzesza tych, dla których było symbolem. Często, po wiekach, a nawet tysiącletniach wystarczy wzmianka historyka albo pieśń poety”.

Wiesława Wierchowska

**Spotkania
i wydarzenia**

Events

KAZIMIERZ DOLNY

Niesfilmowani

cykl literacki, warsztaty scenariuszowe,
masterclass

Unfilmed

Literary cycle

Celem projektu jest promocja pisarzy i pisarek, których dorobek nie był dotychczas przedmiotem filmowych adaptacji, promocja literatury jako źródła inspiracji współczesnego kina, a także skierowanie ku niej uwagi polskiego świata filmowego. W ramach cyklu odbędą się spotkania z autorami, którzy w swojej twórczości proponują aktualne obrazy polskiego społeczeństwa („A to Polska właśnie!”). Ich gośćmi będą: Justyna Bargielska, Hubert Klimko-Dobrzaniecki, Artur Daniel Liskowacki, Andrzej Muszyński, Janusz Rudnicki, Mariusz Sieniewicz.

Projektowi towarzyszą WARSZTATY SCENARIUSZOWE, które prowadzi Darek Foks. Uczestnicy warsztatów będą mieli okazję przedstawić swoje scenariusze renomowanym twórcom polskiego kina – gościom Festiwalu Dwa Brzegi. Odbędą się również otwarte dla publiczności spotkania typu MASTERCLASS, mające na celu zapoznanie uczestników z okolicznościami realizacji filmowych adaptacji tekstów literackich. Ich gośćmi będą: Adam Woronowicz, Janusz Głowacki, Jerzy Kapuściński, Janusz Zaorski.

Moderatorem wszystkich spotkań oraz pedagogiem warsztatów scenariuszowych jest DAREK FOKS – poeta, prozaik i scenarzysta. Pracuje w redakcji „Twórczość”, gdzie prowadzi dział prozy. Brał udział w krajowych i międzynarodowych festiwalach literackich. Laureat m.in. głównej nagrody w konkursie poetyckim „bruLionu”, Nagrody im. Natalii Gall i – wspólnie ze Zbigniewem Libera – Nagrody TVP Kultura za książkę „Co robi łączniczka”. Opublikował m.in. „Ustalenia z Maastricht” i „Wielkanoc z tygrysem”. Jego teksty publikowano w Czechach, Holandii, Serbii, Słowacji, Słowenii, USA, Ukrainie i Wielkiej Brytanii. Wydana nakładem ha!art książka „Kebab Meister” uzyskała nominację do Nagrody Literackiej Gdynia 2013. W roku 2014 został laureatem Wrocławskiej Nagrody Poetyckiej Silesius, a jego tom poetycki „Rozmowy z głuchym psem” był nominowany do Nagrody Literackiej Nike oraz Nagrody Gdynia.

Projekt dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (program „Promocja literatury i czytelnictwa”) oraz ze środków Narodowego Centrum Kultury (program „Ojczysty – dodaj do ulubionych”). Partnerem projektu jest Stowarzyszenie Filmowców Polskich.

The project’s goal is to promote writers whose works haven’t yet been adapted to the screen, to promote literature as a source of inspiration for contemporary cinema, and to draw attention of the Polish cinema world towards literature.

As part of the cycle, MEETINGS WITH THE AUTHORS will be taking place. In their works, the authors in question offer current portrayals of Polish society (“And this is what Poland is!”). The guests are: Justyna Bargielska, Hubert Klimko-Dobrzaniecki, Artur Daniel Liskowacki, Andrzej Muszyński, Janusz Rudnicki, Mariusz Sieniewicz.

The project is accompanied by SCREENWRITING WORKSHOPS, whose participants will have the opportunity to present their scripts to renowned Polish filmmakers. There will also be open MASTERCLASS meetings, which will familiarise the participants with the process of making film adaptations of literary works. The guests will be: Adam Woronowicz, Janusz Głowacki, Jerzy Kapuściński, Janusz Zaorski.

All meetings will be moderated by DAREK FOKS – poet, writer of prose, and screenwriter. He is part of the editorial board for the monthly “Twórczość,” where he is responsible for the prose section. He and Zbigniew Libera received the TVP Kultura Award for their booklet “What a Courier Does.” His texts have been published in the Czech Republic, the Netherlands, Serbia, Slovakia, Slovenia, the USA, Ukraine, and the UK. “Kebab Meister,” published by ha!art, was nominated for the 2013 Gdynia Literary Prize. In 2014 Foks won the Wrocław Silesius Poetry Award, and his tome of poetry “Rozmowy z głuchym psem” has been nominated for the Nike Literary Award and the Gdynia Literary Prize.

Niesfilmowani
Unfilmed

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

OJ CZYSTY - D O D A J
D O U L U B I O N Y C H

Stowarzyszenie
Filmowców
Polskich

2 sierpnia, godz. 16:30

Muzeum Nadwiślańskie
w Kazimierzu Dolnym,
Gmach Główny,
Rynek 19,
Kazimierz Dolny

Justyna Bargielska

Poetka, prozaiczka. Debiutowała w 2003 tomem „Dating sessions”. Następnie opublikowała „China Shipping” i „Dwa fiaty”, za które otrzymała Nagrodę Literacką Gdynia 2010. Laureatka Konkursu Poetyckiego im. Rainera Marii Rilkego 2001 i nagrody specjalnej w konkursie im. Jacka Bierzina 2002. W 2010 opublikowała swoją pierwszą książkę prozatorską „Obsoletki”, za którą uhonorowana została Nagrodą Literacką Gdynia 2011 w kategorii proza, nagrodą Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek dla najlepszej książki prozatorskiej lat 2010-11, a ponadto znalazła się w finale Nagrody Literackiej Nike 2011 oraz wśród autorów nominowanych do Paszportu Polityki 2010. W 2012 opublikowała tom wierszy „Bach for my baby”, nominowany do nagród: Szyborskiej, Gryfia, Silesius i Nike (książka znalazła się w finale). W 2013 wydała powieść „Małe lisy”, nominowaną do Nike i Warszawskiej Nagrody Literackiej. W 2014 ukazał się zbiór wierszy „Nudelman”, a w Teatrze Witkacego w Zakopanem miał premierę monodram autorki „Clarissima” w wykonaniu Aleksandry Justy. Od kilku lat prowadzi warsztaty prozatorskie i poetyckie w podyplomowym Studium Literacko-Artystycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jest także jedną z prowadzących warsztaty prozatorskie Wydawnictwa Czarne.

3 sierpnia, godz. 16:30

Muzeum Nadwiślańskie
w Kazimierzu Dolnym,
Gmach Główny,
Rynek 19,
Kazimierz Dolny

Janusz Rudnicki

Urodzony (bo przecież sam się nie urodził) w 1956 w Kędzierzynie-Koźlu. Pisarz, felietonista. Był dziennikarzem prasy „Solidarność”, internowany 13 grudnia 1981. Wyjechał do Niemiec w 1983. Studiował tam slawistykę i germanistykę na uniwersytecie w Hamburgu. Obecnie mieszka w Hamburgu i Warszawie, w której czuje się jak dziecko w piaskownicy. Pisywał prawie wszędzie, przede wszystkim do „Twórczości” i „Machiny”, ostatnio do „Gazety Wyborczej” (jako stały felietonista). Wydał m.in.: „Można żyć” (Wydawnictwo Dolnośląskie 1993, nagroda im. Stanisława Piętaka za debiut), „Mój Wehrmacht” (W.A.B. 2004), „Chodźcie idziemy” (W.A.B. 2007, nominacja do Nike 2008), „Śmierć czeskiego psa” (W.A.B. 2009, Nagroda im. Reymonta i deszcz nominacji: Nike, Gdynia Nagroda Literacka TVP Kultura, Angelus), „Męka kartoflana” (W.A.B. 2011, drugie wydanie), „Trzy razy tak” (W.A.B. 2013), „Życiorys” (W.A.B. 2014). Oprócz wydań książkowych w Niemczech i Czechach jego opowiadania tłumaczone były na włoski, węgierski, rosyjski, angielski i japoński, a jedno z nich, „Cierpienia głupiego Augusta”, ukazało się w Best European Fiction 2012. W 2014 został laureatem Nagrody im. Lindego.

4 sierpnia, godz. 16:30

Muzeum Nadwiślańskie
w Kazimierzu Dolnym,
Gmach Główny,
Rynek 19,
Kazimierz Dolny

fot. Piotr Malczuk
fot. Leszek Zych

Hubert Klimko-Dobrzaniecki

Pisarz, poeta, autor książek dla dzieci. Wiele lat spędził na Islandii, której poświęcił nominowany w 2007 do Nagrody Literackiej Nike dyptyk „Dom Róży. Krýsuvík”. Autor powieści „Kotysanka dla wisielca” (nominacja do Nagrody Mediów Publicznych Cogito, nominacja do Paszportów Polityki), „Raz. Dwa. Trzy”, „Wariat” (nominacja do Literackiej Nagrody Europy Środkowej Angelus), „Rzeczy pierwsze”, „Bornholm, Bornholm”, „Grecy umierają w domu”, „Pornogarmazerk”, „Preparator”. Jego książki zostały przetłumaczone na dziesięć języków. Od wielu lat mieszka w Wiedniu. Interesują go stany graniczne, a w centrum pisarskich zainteresowań stoi zawsze człowiek oraz jego poszukiwanie sensu życia, tęsknota za stałością, które sam – z perspektywy człowieka przemieszczającego się, ciągle zmieniającego otoczenie i poddanego presji nowego kontekstu – opisuje.

Artur Daniel Liskowacki

Prozaik, poeta, eseista, autor książek dla dzieci, słuchowisk i dramatów scenicznych. Od ówczesnego jest publicystą w „Kurierze Szczecińskim”, w którym był też wiele lat kierownikiem działu kultury i redaktorem naczelnym. Debiutował wierszami w „Kamieniu” (1974). Wiersze i prozę publikował m.in. na łamach „Tygodnika Kulturalnego”, „Szpilek”, „Odry”, „Czasu Kultury”, „Kwartalnika Artystycznego”. Był stałym współpracownikiem miesięcznika „Teatr”, obecnie związany jest z miesięcznikiem „Twórczość”. Wydał ponad 20 książek, w tym m.in. tomy wierszy: „Autoportret ze szminką”, „Atlas ptaków polskich” i „Elegijki”; zbiory szkiców: „Ulice Szczecina”, „Cukiernica pani Kirsch”

5 sierpnia, godz. 16:30

Muzeum Nadwiślańskie
w Kazimierzu Dolnym,
Gmach Główny,
Rynek 19,
Kazimierz Dolny

i „Kronika powrotu”; tomy opowiadań: „Dzikie koty”, „Capcarap” (nominacja do Nike) i „Skercio” oraz powieści: „Eine kleine” (final Nagrody Literackiej Nike 2001, I Nagroda w kategorii prozy konkursu literackiego Polskiego Towarzystwa Wydawców Książek 2002), „Mariasz” (nominacja do Europejskiej Nagrody Literackiej) i „Murzynek B.”. Laureat wielu nagród i wyróżnień za słuchowiska radiowe, m.in. I Nagroda i Nagroda Specjalna im. K. Zalewskiego na Festiwalu Teatru PR i TVP „Dwa teatry”. Jest laureatem Nagrody Artystycznej Miasta Szczecin i nagrody Fundacji Władysława i Nelli Turzańskich. Juror wielu festiwali i konkursów teatralnych, m.in. OPTMF Kontrapunkt w Szczecinie, Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej, konkursu MKiDN „Klasyka żywa”. W 2007 jego powieść „Eine kleine” została przeniesiona na scenę Teatru Współczesnego w Szczecinie. W czerwcu 2015 odbyła się prapremiera jego sztuki „Podwieczorek u Łazarza” - Teatr Polski w Szczecinie. W 2013 ukazała się książka Michała Larka i Jerzego Borowczyka „Przywracanie, wracanie. Rozmowy szczecińskie z Arturem D. Liskowackim”. Jest członkiem Stowarzyszenia Pisarzy Polskich i prezesem Fundacji Literackiej im. Henryka Berezny. Jesienią tego roku ukaze się jego zbiór szkiców „Ulice Szczecina (ciąg bliższy)”.

fot. archiwum autora

Mariusz Sieniewicz

Pisarz (w klimatach „wyzwolonej wyobraźni”), autor m.in. „Czwartego nieba”, „Rebelii”, „Miasta Szklanych Słoni”, „Walizek hipochondryka” i zbioru opowiadań „Żydówek nie obsługujemy”. Twórca kursu samoobrony językowej dla kobiet (projekt kontrmaczystowski). Dwukrotnie nominowany do Nagrody Literackiej Nike, trzykrotny finalista Paszportów Polityki, laureat Nagrody Literackiej Warmii i Mazur. Współtwórca i redaktor naczelny pisma „Portret”, stypendysta międzynarodowego projektu „Homines urbani”, organizowanego przez Wilę Decjusza w Krakowie i Instytut Literacki. W 2011 nominowany przez MKiDN na stanowisko eksperta PISF-u w dziedzinie scenariusza filmowego. Przez tygodnik „Przekrój” i „Gazetę Wyborczą” zaliczony (parę lat temu) do dziesiątki najciekawszych postaci „młodej” literatury. Rekomendowany przez Olgę Tokarczuk na Międzynarodowych Targach Książki w Lipsku, w ramach programu „Famous Authors present the promising young Writers”. Tłumaczony (we fragmentach) na języki: angielski, niemiecki, chorwacki, rosyjski, węgierski, litewski, czeski i słoweński. Na podstawie jego książek zrealizowano spektakle teatralne: „Wszystkim Zygmuntom między oczy” (reż. Marek Fiedor, Teatr Polski we Wrocławiu), „Żydówek nie obsługujemy” (reż. Piotr Jędrzejak), „Spowiedź Śpiącej Królowej” (reż. Michał Rzepka, Teatr im. Jaracza w Olsztynie), „Rebelia” (reż. Ewa Wyskoczył, Teatr Śląski w Katowicach). Wydana w 2014 powieść „Walizki hipochondryka” otrzymała Nagrodę Czytelników Warmii i Mazur. W 2015 na podstawie tekstu „Dziewczyna z berlińskich przedmieść” (debiut radiowy) Janusz Kukuła zrealizował słuchowisko w Programie II Polskiego Radia. Mieszka w Olsztynie.

6 sierpnia, godz. 16:30

Muzeum Nadwiślańskie
w Kazimierzu Dolnym,
Gmach Główny,
Rynek 19,
Kazimierz Dolny

Andrzej Muszyński

Pochodzi z Krzykawy. Pierwszy stypendysta Fundacji Herodot im. R. Kapuścińskiego i laureat konkursu na najlepsze opowiadanie 2012 na Międzynarodowym Festiwalu Opowiadania we Wrocławiu. Nakładem wydawnictwa Czarne ukazała się jego debiutancka książka „Południe” - zbiór reportaży z globalnego Południa nominowany do Nagrody im. B. Pawlak 2013 oraz prozatorska „Miedza” (2013) nominowana do Nagrody Literackiej Gdynia w kategorii proza. W 2015 nakładem wydawnictwa Czarne ukazała się jego książka reportażowa o Birnie „Cyklon”, a także e-book „Triada” (Copernicus Center Press). Laureat Kolosa 2013 za wyprawę w Himalaje Birmańskie oraz Nagrody im. A. Zawady ufundowanej przez Miasto Gdynia na eksplorację północnej Birmy. Jego teksty w tłumaczeniu na język birmański ukazywały się w największych birmańskich dziennikach, m.in. Myanmar Times oraz w języku angielskim w miesięczniku „Irrawaddy” wydawanym w Azji Południowo-Wschodniej. Swoje utwory publikował m.in. w „Twórczości”, „Akencie”, „Wyspie”, „Res Publice Nowej” oraz „Radarze”, gdzie ukazały się jego opowiadania w tłumaczeniu na język niemiecki i ukraiński. Pisze dla „Tygodnika Powszechnego” oraz miesięcznika „Znak”. Laureat konkursu Copernicus Center „Nauka a duchowość”. Stypendysta Ministra Kultury oraz Miasta Krakowa. Mieszka na Jurze.

7 sierpnia, godz. 16:30

Muzeum Nadwiślańskie
w Kazimierzu Dolnym,
Gmach Główny,
Rynek 19,
Kazimierz Dolny

Warsztaty
Workshops

Festiwalowe warsztaty fotografii

Maks Skrzeczkowski, Michał Patroń

7-9 sierpnia 2015

Kazimierski Ośrodek
Kultury Promocji
i Turystyki, ul. Lubelska 12,
Kazimierz Dolny

Maks Skrzeczkowski

Magister sztuki, podróżnik, fotograf, wykładowca UMCS, fotoreporter magazynu Lajf, koordynator projektu Akademia Odkryć Fotograficznych, międzynarodowy obserwator wyborów prezydenckich na Ukrainie (2004). Wielokrotnie wyróżniony i nagradzany w konkursach fotograficznych oraz za działania w dziedzinie kultury. Zasiadał w jury licznych konkursów fotograficznych. Z niesłabnącą pasją od lat fotograficznie eksploruje ulotną codzienność życia w Kazimierzu Dolnym, polskich cyrkach oraz na Ukrainie.

Michał Patroń

Muzyk, magister sztuki, a także fotograf. Absolwent studiów podyplomowych (kierunek: fotografia) UMCS, które ukończył z wyróżnieniem dziekana. Po blisko 30. latach zawodowego grania na skrzypcach rzucił profesję muzyka, by zająć się fotografią. Fotoreporter Polskiej Agencji Fotografów „Forum” i „LAJF – magazyn lubelski”, współredaktor internetowego magazynu „Obscurny”. Entuzjasta fotoreportażu i dokumentu, miłośnik czarno-białej fotografii analogowej. Zajmuje się foto-edukacją i popularyzacją fotografii – na tym polu współpracuje z Centrum Kultury w Lublinie, współtworząc Akademię Odkryć Fotograficznych. Kurator Mobilnej Galerii Lubelskiej Fotografii – projektu realizowanego w ramach otrzymanego Stypendium Prezydenta Miasta Lublin. W 2015 zdobył pierwsze miejsce w konkursie fotografii prasowej „Grand Press Photo” w kategorii „Życie codzienne”.

Festiwal Dwa Brzegi, to wielkie święto filmu, ale także doskonała okazja, by w malowniczej scenerii Kazimierza Dolnego rozwijać i doskonalić fotograficzną pasję. Żyjemy w czasach kultury obrazu, aby lepiej rozumieć Świat musimy posiadać umiejętność świadomego komunikowania się obrazem fotograficznym. W związku z dużym zainteresowaniem edukacją fotograficzną, po raz kolejny organizatorzy przygotowali warsztaty fotograficzne. Tym razem ich współorganizatorem jest Akademia Odkryć

Fotograficznych. Warsztaty adresowane są do osób interesujących się fotografią, które chcą pogłębiać i doskonalić teorię i praktykę fotograficzną. Poprowadzą je doświadczeni fotografowie: Maks Skrzeczkowski i Michał Patroń, laureat Grand Press Photo 2015. W programie m.in.: 7 wykładów, 9 plenerów tematycznych, konsultacje indywidualne, biblioteka fotograficzna, dyskusje, analiza zdjęć.

fot. Maks Skrzeczkowski

fot. Michał Patroń

Spółeczny Fundusz Stypendialny

Fundacja specjalizuje się w pomaganiu młodzieży szkolnej, która aktywnie pracuje nad swoim rozwojem, ponieważ:

- przyszłość należy do młodych i utalentowanych, którzy powinni mieć warunki, by się rozwijać;
- trzeba wyrównywać szanse, tak by wszyscy zdolni mieli równe warunki startu;
- wielu młodych ludzi ma twórczy potencjał, ale by coś stworzyć, potrzebują materialnego wsparcia;
- wielu młodych ludzi zagubiło się i my jesteśmy od tego, żeby pomóc im odnaleźć się;
- czasem szkoła nie wystarcza, żeby dać solidne podstawy wiedzy, niektórzy sami muszą uzupełniać swoją edukację, żeby osiągnąć swoje życiowe cele, a to wymaga często finansowego wsparcia;
- są osoby, które spotkał zły los i trzeba im w tej trudnej chwili pomóc.

Są takie inicjatywy i wydarzenia edukacyjne, kulturalne, społeczne, które trzeba wspierać, żeby rozwijały się, żeby były obecne. Wśród takich są: Festiwal Dwa Brzegi, Festiwal Muzyczny w Puławach, edukacja humanistyczna, warsztaty artystyczne.

Fundacja powstała w 2005 roku i od 2008 jest organizacją pożytku publicznego. Zbieramy darowizny 1% także na rzecz Festiwalu Dwa Brzegi.

Fundujemy nagrodę dla najmłodszego filmowca 9. Festiwalu Dwa Brzegi.

fundusz-stypendialny.pl
narzecz.edu.pl

SFS
Spółeczny
Fundusz
Stypendialny
www.narzecz.edu.pl

Cafe PGE

Spotkania Meetings

1-9 sierpnia 2015,
godz. 10:00-00:00

Kawiarnia „Rynkowa”,
Rynek 7,
Kazimierz Dolny

Cykl spotkań z artystami i gośćmi Festiwalu Dwa Brzegi. Osobowości, ciekawostki, anegdoty. W programie m.in. spotkania z pisarzami i pisarkami (gośćmi cyklu „Niesfilmowani”), rozmowy z muzykami i członkami zespołów występującymi podczas festiwalu, koncerty unplugged, PGE hyde park. Szczegółowy program dostępny na afiszach i stronie www.

empik

Salon empik na Festiwalu Filmu i Sztuki Dwa Brzegi czynny będzie:
1-8 sierpnia, godz. 9:30-20:00
więcej informacji: empik.com, facebook.com/empik.com

Zapraszamy do plenerowego empiku w Kazimierzu Dolnym, gdzie widzowie i goście Festiwalu Filmu i Sztuki DWA BRZEGI mogą skorzystać ze starannie dobranej oferty filmów, książek i płyt z muzyką, a także uczestniczyć w spotkaniach z wyjątkowymi gośćmi.

1 sierpnia, godz. 14:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Ewa Ewart

Wybitna dokumentalistka i laureatka wielu prestiżowych nagród, odsłania kulisy powstawania jej niezwykłych filmów. Ryzykując życiem docierała do najbardziej niebezpiecznych zakątków świata, spotykała się z ludźmi, do których nikt nie miał dostępu, zawsze była tam, gdzie zmienił się bieg historii. „Widziałam” to pełna emocji opowieść silnej wrażliwej kobiety.

1 sierpnia, godz. 18:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Mariusz Czubaj

Mariusz Czubaj wraca z nowym kryminałem „Pięty Beatles”. Jego bohater Rudolf Heinz, profiler po traumatycznych przeżyciach i miłośnik bluesa, mierzy się z zagadkowym morderstwem. Okoliczności wydają się nietypowe: na miejscu zbrodni pozostawiono okładkę albumu Beatlesów „Abbey Road”. Gdy Heinz rusza tropem mordercy, nie przypuszcza, jaki obrót przybierze sprawa, która zajmie mu prawie dwa lata i okaże się ostatnią w jego karierze profilera.

2 sierpnia, godz. 14:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Szymon Hołownia

W najnowszej książce „Jak robić dobrze” Szymon Hołownia podaje autorski przepis na przyrządzanie dobra. To jego pierwsza książka o Afryce – fascynująca opowieść o Czarnym Łądzie i jego mieszkańcach, o ich kreatywności i niemocy. Osobisty dziennik pisany na kontynencie, na którym wykuwa się przyszłość świata i gdzie najostrej rysuje się dziś granica między dobrem a złem.

2 sierpnia, godz. 16:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Stan Borys

„Zawsze uwielbiałem recytować poezję, szukałem w niej skrzydeł, które mogłyby mnie unieść ponad poziomem przeciętności. Szukałem w niej boskości. Nigdy też nie uczyłem się pisania poezji, szedłem krokiem zamasytym śladami poetów, moich mistrzów” – wyznaje Stan Borys. „Daleko donikąd” to efekt tej wyprawy – zbiór wierszy artysty.

empik

Spotkania
Meetings

Andrzej Piaseczny

Andrzej Piaseczny proponuje na płycie „Kalejdoskop” autorskie interpretacje utworów nie tylko znanych, ale wręcz uwielbianych. Każdy może dodawać do tych dźwięków brzmienia osobistych sentymentów, skojarzeń i wzruszeń. Bo jak się nie wzruszać przy „Do kołyski” Dżemu, „Zanim zrozumiesz” Varius Manx czy „Liście” Heya? W zestawie znalazły się też piosenki Piasecznego, w tym jego pierwszy hit „Ja (moja twarz)” jeszcze z czasów Mafii.

3 sierpnia, godz. 16:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Andrzej Saramonowicz

„Chłopcy” to pikantna literacka komedia obyczajowa, pełna sarkazmu, ciętych ripost i celnych obserwacji społecznych. W lekkiej formie Saramonowicz przemycia treści nieblahe. Pokazuje, do czego prowadzi pogoń za sytym życiem pełnym sukcesów zawodowych, w którym dorosłość to wiecznie odnawialna niskoprocentowana karta kredytowa.

3 sierpnia, godz. 18:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

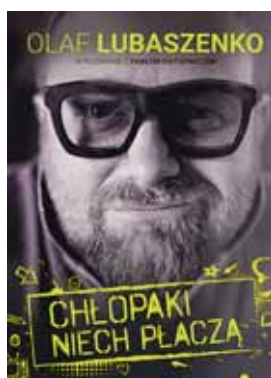

Jerzy Stuhr

Jeden człowiek i wiele tematów. Najnowszy film „Obywatel” wydany właśnie na DVD to kolejny etap dyskusji o Polsce i Polakach. Toczy się ona także na kartach książki „Obywatel Stuhr”, gdzie słynny aktor i reżyser oraz scenarzysta opowiedział także o trudnej sztuce łączenia pracy z życiem prywatnym. I jest jeszcze wspomnienie z dzieciństwa własnych pociech, kiedy powstawały opowieści zebrane teraz w książeczce „Kto tam zerka na Kacperka?”.

4 sierpnia, godz. 16:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Olaf Lubaszenko

Olaf Lubaszenko wraca do swoich największych sukcesów życiowych i zawodowych, a jednocześnie rozlicza się z porażkami. Opowiada o trudnej walce z depresją, otyłością i alkoholizmem, wspomina dawne miłości i nawiązuje do nie zawsze łatwych relacji z ojcem. Jego książka „Chłopaki niech płaczą” to panorama polskiego kina ostatnich lat oraz barwne towarzyskie anegdoty przeplatane wnikliwymi życiowymi i filmowymi obserwacjami.

4 sierpnia, godz. 18:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Spotkania
Meetings

empik

5 sierpnia, godz. 16:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Miuosh i Jimek

Raper Miuosh i Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia. Hip-hop w wydaniu symfonicznym. Niepowtarzalny koncert w Katowicach i rekord popularności jego fragmentu na YouTube. Rewelacyjne aranżacje Radzimira Dębskiego komponującego pod pseudonimem Jimek. To ten sam artysta, którego remiks pokonał 3000 innych utworów i trafił na płytę Beyonce. Polska muzyka na światowym poziomie.

5 sierpnia, godz. 18:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Włodek Pawlik

Inspiracją do nagrania przez Włodka Pawlika albumu „America” była silna wewnętrzna potrzeba, by podsumować dość długą i różnorodną muzyczną wędrówkę. Obok jazzowych kompozycji na płycie znalazły się przełożone na język tria jazzowego motywy muzyczne z filmów „Wrony” Doroty Kędzierzawskiej czy „Rewers” Borysa Lankosza. Album zawiera również jazzowe transkrypcje muzyki Chopina i Paderewskiego, które laureat Grammy nagrał po raz pierwszy.

6 sierpnia, godz. 16:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Monika Jaruzelska

„Oddech”, najnowsza książka Moniki Jaruzelskiej, jest kontynuacją bestsellerów „Towarzyszka Panienska” i „Rodzina”. To najbardziej poruszająca i intymna część całej trylogii. Autorka nie boi się dotykać tematów tabu, zmusza do zastanowienia nad własnym życiem. Nie zawiedzie jednak czytelników przyzwyczajonych do specyficznego poczucia humoru i dystansu do samej siebie.

6 sierpnia, godz. 18:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Jerzy Kisielewski

Książka „Pierwsza woda po Kisielu. Historie rodzinne” napisana przez syna słynnego „Kisielia” opowiada o niezwykłym domu rodzinnym, przez który przewinęły się największe polskie osobowości i dziwacy krakowsko-warszawscy. Przepiękna jest anegdotami, ponieważ w domu rodzinnym autora żart ceniony był najbardziej. A dzieci, jak mawiał „Kisiel”, nie mają być grzeczne, ale bystre. Opowieści Jerzego Kisielewskiego też nie są grzeczne.

empik

Spotkania
Meetings

Paulina Młynarska

„Na błędach! Poradnik-odradnik” to opowieść o trudnej sztuce błędzenia. O codziennych lżach i śmiechu. O pułapkach macierzyństwa. O samotności i tęsknocie silnej kobiety za silnym mężczyzną. O udanych i nieudanych podróżach, o wypłytywaniu się z toksycznych związków i o miłości, która pojawia się w najmniej oczekiwanym momencie.

7 sierpnia, godz. 16:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Katarzyna Miller

„Nie bój się życia”, najnowszy zbiór felietonów psycholożki i psychoterapeutki Katarzyny Miller, to książka dla wszystkich. Bo wszyscy mamy jakieś obawy, a nawet wyrzuty sumienia, że nie jesteśmy tacy, jakimi być „powinniśmy”. Opowiadając o doświadczeniach własnych, swoich pacjentów, przyjaciół i znajomych, autorka zachęca do pracy nad sobą i pomaga stawiać czoła różnym lękom. Przekonuje, że najistotniejsze w życiu to nie bać się codzienności. Po prostu - nie bać się życia!

7 sierpnia, godz. 18:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Piotr Zychowicz

W trakcie wojny 1920 roku Wojsko Polskie dwukrotnie mogło zdobyć Moskwę i obalić reżim bolszewików. Wystarczyło tylko zawrzeć przymierze z rosyjskim obozem kontrrewolucji. Najpierw z generałem Antonem Denikinem, potem z generałem Piotrem Wranglem - dowodzi Piotr Zychowicz w swojej najnowszej książce. I dodaje: „Pakt Ribbentrop-Beck” i „Obłęd '44” to książki dla grzecznych dziewczynek w porównaniu z „Paktem Piłsudski-Lenin”.

8 sierpnia, godz. 14:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Anna Herbich

Stefanię kryminaliści z łagru przegrali w karty dwa razy – przeżyła dzięki przyjaciółce. Natalia stanęła w obronie bitej kobiety – za karę miała umrzeć w lodowatym karcerze. Alinę deportowano jako jedyną z całej rodziny – trafiła do łagru dla dzieci, miała dziesięć lat. „Dziewczyny z Syberii” to kolejny, po „Dziewczynach z Powstania”, zbiór zebranych przez Annę Herbich przejmujących opowieści o Polkach uwikłanych w Historię.

8 sierpnia, godz. 16:00

Salon empik,
Miasteczko festiwalowe
ul. Nadwiślańska 9,
Kazimierz Dolny

Znajdź nocleg na:

nocowanie.pl

I NAPISZ SCENARIUSZ
UDANYCH WAKACJI

Cafe Kocham Kino

~~~~~  
**Spotkania**  
 Meetings



Każdego roku Cafe Kocham Kino to w Kazimierzu miejsce spotkań: doświadczonych filmowców i debiutantów, aktorów, pisarzy oraz festiwalowej publiczności. Tuż obok dwóch namiotów, w których odbywają się projekcje, rozmawiamy o kinie, sztuce, a także artystycznych i codziennych doświadczeniach. Nazwa Cafe Kocham Kino nawiązuje do autorskiego programu Grażyny Torbickiej, od kilkunastu lat obecnego na antenie Programu 2 Telewizji Polskiej.

Dyrektor Artystyczna Dwóch Brzegów prowadzi spotkania z twórcami po pokazach ich filmów, otwierając każdą rozmowę na festiwalową publiczność. Relaksujący rytm Kazimierza nadaje im niezobowiązujący, swobodny charakter, dzięki czemu widzowie mają okazję zapytać o każdy szczegół, a autorzy podzielić się nawet najskrytszą myślą. W półprywatnej, intymnej atmosferze można porozmawiać szczerze i z humorem, lub wdać się w gorącą dyskusję.

W Cafe Kocham Kino można też posłuchać, co o swoich filmach mają do powiedzenia twórcy startujący w Konkursie Filmów Krótkometrażowych. Wielu z nich to debiutanci, którzy po raz pierwszy pokazują swoje dzieła szerokiej grupie widzów. Niektórzy, zdobywszy laury w Kazimierzu, stają się głośnymi reżyserami i reżyserkami. I wracają na Dwa Brzegi z kolejnym filmem.

Najwięcej zainteresowania wzbudzają jednak popołudnia i wieczory z gwiazdami – bohaterami retrospektyw i uznanymi autorami, którzy osobiście zapraszają widzów na premierę swojego nowego filmu lub dzielą się z dwubrzegową publicznością swoim doświadczeniem. W tym roku będą wśród nich: Margarethe von Trotta, Jerzy Skolimowski, Adam Woronowicz, Janusz Głowacki, Marcin Koszałka, Małgorzata Zajączkowska, Janusz Zaorski, Jerzy Stuhr, Jan Englert, Grzegorz Królikiewicz, Krzysztof Stroński, Jacek Bromski, Magnus von Horn, Sławomir Grünberg, Piotr Szulkin, Witold Giersz i inni. Wszyscy na Dwóch Brzegach kochamy kino. W festiwalowej kawiarni można się ponadto przekonać, jak bardzo lubimy ze sobą rozmawiać: jeśli towarzystwo jest inspirujące, a okoliczności pełne emocji.



~~~~~  
Spotkania
Meetings

Spotkania w stodole

Mięćmierz, Galeria
Klimaty

5 sierpnia 2015,
godz. 16:00

„Duchowe wędrowanie”, debata, Tomasz
Dostatni i Seweryn Ashkenazy

5 sierpnia 2015,
godz. 18:00

„Dusza zaklęta w fortepianie”, spotkanie
autorskie, Elwira Fibiger

6 sierpnia 2015,
godz. 16:00

„Piosenki niegłupie”, spotkanie muzyczne,
Tomasz Krzywiński. Biogram artysty na str. 142

Projekcje video w stodole

Wideo uliczne Tomka Sikory

~~~~~  
**Projekcje**  
Screenings



---

3 sierpnia 2015,  
godz. 18:00  
„Istanbul”,  
wideo uliczne  
Tomka Sikory

Mięćmierz, Galeria  
Klimaty



---

7 sierpnia 2015,  
godz. 18:00  
„Sao Paulo”,  
wideo uliczne  
Tomka Sikory

Mięćmierz, Galeria  
Klimaty

Zapis ludzkich relacji i emocji na zatłoczonych ulicach miast.



~~~~~  
Projekcje
 Screenings

Kino w stodole

6 sierpnia 2015,
 godz. 18:00 – „Odejście”
 reż. Vaclav Havel

Międzymierz, Galeria
 Klimaty

Odejście

Odcházení | Leaving
 Czechy
 (CZ) 2011
 94 min

reż|dir Václav Havel prod|pro
 Jaroslav Boucek, Zdenek Bakala,
 Michaela Maláčová scen|wr
 Václav Havel zdj|ph Jan Malír
 muz|mus Michal Pavlíček
 mon|ed Jiri Brozek ob|cast Josef
 Abrahám, Dagmar Havlová, Vlasta
 Chramostová, Eva Holubová,
 Tatiana Vilhelmová, Jan Budar,
 Ivana Uhlířová, Jiri Lábus

Václav Havel (1936-2011)

Czeski pisarz, dramaturg, filozof, eseista, także polityk, opozycjonista i mąż stanu. W Europie (głównie w Czechach) i USA powstało kilkadziesiąt adaptacji jego sztuk teatralnych. Havel ma na swoim koncie także kilka ról aktorskich i udział w licznych dokumentach. „Odejście” to jego debiut reżyserski i zarazem jedyny film, jaki kiedykolwiek nakręcił.

Czech writer, playwright, philosopher, essayist, as well as politician, dissident and statesman. In Europe and USA (mainly in Czech Republic) tens of screen adaptations of his plays were produced. He has also starred in several movies, and took part in numerous documentaries. “Leaving” is his directorial debut and, at the same time, the only film he ever shot.

„Odejście” opowiada o punkcie zwrotnym w życiu człowieka. Doktor Vilém Rieger był kanclerzem przez wiele lat. Teraz jednak jest zmuszony opuścić swoje biuro i wyraźnie nie wie, jak sobie z tym poradzić. Choć stara się to ukryć, w istocie znany mu świat upadł. Musi wyprowadzić się z rządowej willi, która w przeciągu lat stała się jego domem. Musi też przejść przez upokarzający proces oddzielania swojego dobytku od własności państwowej. Jednocześnie – i przede wszystkim – Rieger przeżywa rozpad bliskiego mu otoczenia, jego „dworu”. I zaczyna zdawać sobie sprawę, jak słabo je dotąd znał.

2012 Czeskie Lwy – Najlepszy scenariusz i najlepszy montaż

“Leaving” is the story of a turning point in a person’s life. Dr. Vilém Rieger was a chancellor for many years; however, he recently was ousted from his office and he evidently is unable to cope with this on the inside. Although he endeavors to not let it show, in essence his world has collapsed. He must move out of the government’s villa, which has over the years become his home, and he must undergo undignified procedures separating the government’s things from his private things. Simultaneously – and primarily – he must live through the falling apart of his surroundings, his “court”, and realize how little he knew it.

2012 Czech Lions – Best Screenplay and Best Editing

MALEMEN

Life Style and Everything InBetween

Nr 7 (53) lipiec/sierpień 2015

Nie stoimy
w miejscu, chodź z nami!

**NOWY NUMER
JUŻ W SPRZEDAŻY**

Szukaj w salonach
prasowych i na
Appstore

www.malemen.pl

Indeks
Filmów
Film
Index

10 000 km	87		
45 lat	17		
51 minut	111		
A		H	
Aferim!	22	Hamleś	75
Akeelah i jej nauczyciel	116	Hannah Arendt	70
Aktorka	22	Hip-hop nie zna wieku	84
Alentejo, Alentejo	83	Homme Less	27
Amazonia	113		
Ameryka	93	I	
Amy	83	Ida	46
Anatomia dźwięku	93	Intruz	27
Anatomia zła	23	Istanbul	183
Araby	119		
B		J	
Baby są jakieś inne	107	Jak gdyby nic	95
Bariera	77	Jak zmniejszenie populacji chrześczyka...	95
Bezpieczne miejsce	93	Jarmark cudów	119
Born Out of Death	58	Jestem inna, niż myślisz	69
		Jia Zhang-ke – chłopak z Fenjanu	28
		Jonathan	96
C			
Carte Blanche	87	K	
Chrzest	107	Kac	96
El Club	23	Karski i władcy ludzkości	28
Cudzoziemka	49	Kazimierz – unicestwiona idylla	52
Czerwony pająk	24	Ki	108
Czerwony pająk	109	Klasowy wróg	47
Cztery noce z Anną	80	Klasowy wróg	88
		Kochankowie z księżycą	117
		Kolekcja	112
		Kolumbowie	51
		Kreatury	96
		Królowa ciszy	29
		Królowa śniegu	116
		Krzyk	79
D			
Daewit	94	L	
Dekalog	50	La strada	115
Dheepan	20	Lada dzień	97
Dni, na które czekamy	24	Legenda krakowska	123
Dokument	94	Len	122
Dolina Issy	115		
Dreszcze	116	Ł	
Dziad i baba	118	Łańcuchy pokarmowe...	97
Dzień babci	94		
Dziwny świat kota Filemona	123	M	
		Mama	29
E		Maxiplace	97
Eden	88	Me+Her	98
Eisenstein w Guanajuato	25	Merylin Mongoł	111
Erotyk	75	Miara człowieka	30
Eskorta	25	Między nami dobrze jest	109
Essential Killing	81	Mikołajek	117
		Miss HIV	113
F		Mistrz Nikifor	55
Foxcatcher	26	Mniejsze niebo	116
Fucha	80	Moja matka	30
		Mokra bajeczka	122
G		Moloch	98
Gdzie jest Nowy Rok?	123	Mój Nikifor	54
Gołąb przysiadł na gałęzi i rozmyśla...	26	Mów mi Marianna	31
Gucio zacczarowany	95	Mustang	31
		Muzykanci	118

N

Na samym dniu	79
Nadejdą lepsze czasy	32
Nawet góry przeminą	32
Niemowlę	98
(Nie)obecność	33
Noc Walpurgi	33

O

O dziewczynce, co kot powiedziała	99
O dziewczynie, która wraca nocą...	89
Obietnica	68
Odejście	184
Ojciec	34
Olimpiada Bolka i Lolka	122
Opus jazz	118
Osiem dziewięć	99
Owca	34

P

Pamiętnik z Powstania Warszawskiego	112
Pan Patyk się żeni	117
Pancernik Potiomkin	115
Party Girl	35
Pasolini	35
Pieniądze albo życie	76
Pieśni bez ojczyzny	84
Pinokio	117
Planetarium	36
Pomysłowy wnuczek	123
Pomysłowy wnuczek	123
Popiechuszko. Wolność jest w nas	106
Porzucony świat	71
Powrót do Itaki	36
Proszę słonia	56
Proszę słonia	122
Przerwanie	99
Przypadek	115

R

Rashomon	115
Refren	118
Rewers	106
Ręce do góry	78
Robaczki z Zaginionej Doliny	117
Rosenstrasse	69
Róża Luksemburg	68
Rwetes	100
Rysopis	76
Ryś i spółka	116

S

Sao Paulo	183
Sąsiady	37
Scena ciszy	37
Siostry	67
Sól ziemi	38
Start	78
Strefa nagości	38
Syberiadą polską	108
Syn Szawła	39

Ś

Światła wielkiego miasta	115
--------------------------	-----

T

Taklub	39
Tata	100
Taxi Teheran	40
Tedi i poszukiwacze zaginionego miasta	117
Ten	57
Test	100
To byłoby coś pięknego	101
To, czego chcę	101
Trochę słońca	119
Tropical Island	101
Turysta	89
Twarze	40

U

Ubu król	53
Ulica Brzozowa	118
Utracona cześć Katarzyny Blum	67

W

W objęciach węża	41
W odmętach kosmosu...	122
W piwnicy	42
W pustyni i w puszczy	122
Wacken - witajcie w piekle	85
Walkower	77
Whiplash	85
Why?	58
Wieczorem patrzą w księżyc	41
Wizja z życia Hildegardy z Bingen	70
Wizyta	118
Wolny strzelec	90

Y

Yes Men idą na rewolucję	42
--------------------------	----

Z

Zakazany pokój	43
Zawsze młodzi	102
Znam kogoś, kto Cię szuka	44
Zupełnie Nowy Testament	18

Ż

Żywot Mateusza	116
----------------	-----

Indeks Filmów

Film Index

RICOH
imagine. change.

Przygoda nigdy się
nie kończy

RICOH PENTAX WG-30 / WG-30 Wi-Fi

Odporne i gotowe na niemal każdą sytuację – ekstremalne aparaty RICOH Pentax z serii WG. Ich wytrzymała obudowa umożliwia robienie zdjęć pod wodą, chroni je przed zabrudzeniami i niesprzyjającymi warunkami. Dzięki nim w Twoim albumie nie zabraknie żadnych wspomnień z wyprawy.

Matryca 16 MP i zaawansowany procesor obrazu pozwalają wyeliminować zakłócenia na zdjęciach robionych w złych warunkach oświetleniowych, a także uchwycić pełnię kolorów na podwodnych fotografiach. Model z funkcją Wi-Fi bezprzewodowo łączy się ze smartfonem. Dzięki tej opcji jednym ruchem na ekranie telefonu można uruchomić migawkę aparatu.

*iOS6 lub Android™ 4.2 lub wyższe

www.ricoh-imaging.pl